HOMERI
ILIADOS
LIBER PRIMUS.

In quo ſingularum vocum ſignificationes, compoſitiones ac derivationes annotantur: Dialecti clarè & diſtinctè exponuntur: Synonyma multis locis adjiciuntur: Particularum varii ac elegantes uſus demonſtrantur: Phraſes & Sententiæ ex ipſo textu deliguntur: Græciſmi paſſim occurrentes explanantur: Fabulæ & Hiſtoriæ nominum propriorum enarrantur: omnia denique, quæ huc pertinere videbantur, ita continentur, ut is facilè à quovis intelligatur, methodúſque vera Lingvam Græcam tum docendi, tum diſcendi habeatur.

Studio & Operâ *Georg. Sylvani.* Pan. Med.

LONDINI,

Typis *Johannis Heptinſtall*, Impenſis Authoris. 1685.

Edmund Isham, His B.
Mar: 20
1703/4

2

HOMERI
ILIADOS
LIBER PRIMUS.

In quo ſingularum vocum ſignificationes, compoſitiones ac derivationes annotantur: Dialecti clarè & diſtinctè exponuntur: Synonyma multis locis adjiciuntur: Particularum varii ac elegantes uſus demonſtrantur: Phraſes & Sententiæ ex ipſo textu deliguntur: Græciſmi paſſim occurrentes explanantur: Fabulæ & Hiſtoriæ nominum propriorum enarrantur: omnia denique, quæ huc pertinere videbantur, ita continentur, ut is facilè à quovis intelligatur, methodúſque vera Lingvam Græcam tum docendi, tum diſcendi habeatur.

Studio & Operâ *Georg. Sylvani.* Pan. Med.

LONDINI,

Typis *Johannis Heptinſtall*, Impenſis Authoris. 1685.

BRITISH MUSEUM

Illuſtri ac verè Nobili viro,
D. D. Jacobo Langhamo,
Equiti Aurato & Baronetto.

Maximo hâc ætate Literarum Literatorúmque Patrono : Lingvæ Latinæ & Græcæ peritiâ clariſſimo : eximiâ Latinè loquendi facultate alteri Tullio : Muſarum Honori, Virtutum Amori, Patriæ Decori

AUTOR

Perpetuam fœlicitatem ex animo vovet,

ET

Hoc opus Homericum tanquam munus Literarium, amoris, honoris & gratitudinis ergo, humiliter offert, dicat, dedicat, conſecrátque.

ʼΙΛΙΑʹΔΟΣ ʼΑ ʽΟΜΗʹΡΟΥ ʽΡΑΨΩΔΙʹΑΣ.

ʼΙλιάδ☉-, ab ʼΙλιὰς, ἡ, Ilias. Quo nomine hoc opus vocatur, quòd contineat bellum ob raptum Helenæ, inter Græcos & Trojanos geſtum apud Ilium Phrygiæ minoris urbem, quam TROS Ili & Ganimedis pater, cùm Phrygibus imperaret, (teſte Sutdâ) condidit, eámque de ſuo nomine Trojam, de Ili autem filii ſui nomine Ilium appellavit.

ʼΑ idem eſt, quod πρώτη δηλονότι βίβλ☉-, primus *ſcilicet liber*. Notum eſt Græcos pro notis arithmeticis uti literis alphabeticis.

ʽΟμήρȣ ab ʺΟμηρ☉-, ὁ, Homerus Poëta celeberrimus. Dicitur quaſi ἀπὸ τȣ ὁμȣ εἴρειν, à ſimul jungendo, quòd in bello inter Smyrnæos & Colophonios geſto obſes datus partes de ſe mutuò dubitantes ad fidem ſibi ipſis firmiter habendam junxit: vel dicitur quaſi ὁ μὴ ὁρῶν, qui non videt, vel cæcus eſt, non quòd revera uſu oculorum deſtitueretur, ſed quòd referente Svidâ non fuerit victus cupiditate, quæ per oculos incipit.

Ραψῳδίας à ῥαψῳδία, ἡ, Rapſodia, ſeu contextura carminum præſertim Heroicorum. Vocatur autem ita, quòd ſparſam ac diſſolutam priùs hanc poëſin nonnulli congeſſerunt ac redegerunt in corpus. Fit ex ῥάπτω, ſuo, texo, vel contexo, & ᾠδὴ, cantus, carmen, è poëtico ἀοιδὴ, ἡ, cantilena, carmen, α & ο in ω contracto, & ἰῶτα ſubſcripto: ἀοιδὴ verò fit à perfect. med. ἤοιδα verb. poët. ἀείδω, cano, quod vide infra verſu 1. Hinc fit ʽΡαψῳδὸς, is, qui carmina recitat: unde ῥαψῳδοὶ ideò dicti ſunt, quia recitabant carmina è Theatro, Iliada quidem ſchemate rubro, ob cædes Trojanorum; Odyſſæam verò cæruleo propter Ulyſſis errores in mari.

Μῆνιν ἄειδε θεὰ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
Οὐλομένην, ἣ μυρί' Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε·
Πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς ἄϊδι προΐαψεν
Ἡρώων, αὐτοὺς δ' ἑλώρια τεῦχε κύνεσσιν
Οἰωνοῖσί τε πᾶσι. Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή.

Iram cane dea Peidæ Achillis
Perniciosam, quæ infinitos Græcis dolores fecit,
Multásque fortissimas animas orco demisit
Heroum, ipsos autem prædam fecit canibus
Avibúsque cunctis. Jovis enim perficiebatur voluntas.

1. Μῆνιν, à *μῆνις, ιος, ἡ*, ira *permanens, inveterata, gravis.* Fit, ut quidam volunt, vel à *μένω*, maneo. Fut. *μενῶ*. Aor. 1. *ἔμεινα*, &c. vel à *μαίνομαι*, insanio, furo. Fut. *μανοῦμαι*. Perfect. med. *μέμηνα*, unde *μῆνις*, quia *ira est furor* brevis: vel fit à *μήνη, ἡ*, luna, ut *μῆνις* sit quasi amentia lunatica, ísque, qui eà afficitur, lunaticus appelletur; certis enim horis insano quodam furoris impetu fertur: vel denique fit à *μὴ* & *ἡνία, ἡ*, frænum, ut *μῆνις* sit *ira effrænis.* Ἄειδε poët. pro ᾆδε à verb. poët. *ἀείδω*, cano. Imperfect. *ἤειδον*, & Ion. sine augmento *ἄειδον*, canebam. Perfect. med. *ἤοιδα*· unde *ἀοιδὴ*, & hinc contractè *ᾠδὴ, ἡ*, cantus, &c. Fit autem hoc verb. ex *α* epitatico, & verb. *εἴδω*, scio. Quia hæc vox pertinet maximè ad Poëtas, quibus multarum rerum scientia attribuitur; ex eorum enim monumentis prima manavit philosophia. Ex *ἀείδω* per crasin apud oratores fit *ᾄδω, α*, & *ε* in *α* contracto, & *ἰῶτα* subscripto. Hinc Ἄδειν *μῆνιν*. Canere iram, vel canere de ira. Virg. *Arma virúmque cano.* Salust. *Canere laudes egregias summorum hominum.* Cic. *Canere de virtutibus clarorum hominum.* Θεὰ, dea, v. f. à *θεὰ, ᾶς, ἡ*, dea scil. Musa Calliope omnium musarum præstantissima, & carminis Heroici inventrix, ut Græcorum testatur versiculus: Καλλιόπη σοφίην ἡρωΐδος εὗρεν ἀοιδῆς. Ingeniosum carminis Heroici artificium Calliope invenit. Fit autem *θεὰ* à *θεὸς*, deus. Vid. vers. 8. Πηληϊάδεω Ionic. & Poët. pro *πηλείδου*, ubi *ει* in *ηϊ*, & *ου* in *εω* Ion. per diæresin solvitur; in medio verò ante ultimam syllabam

labam α per epenthesin poët. interseritur. Est a. g. s. à Πηλείδης vel Πηλεΐδης, & Ionic. Πηληΐδης, ac poët. per epenth. τȣ̃ α, Πηλεϊάδης, Pelides, seu Pelei filius. Est nomen patronymicum à Πηλεὺς, ὁ, Peleus Æaci ex Ægina Asopi Thebanorum regis filia à Jove compressa filius. Ἀχιλῆος Ion. & poët. pro Ἀχιλλέος. Ubi poët. alterum λ corripiendæ antepenultimæ syllabæ gratià per syncop. tollitur; in penultima verò Ion. η per ε ponitur. Est g. s. ab Ἀχιλλεὺς, ὁ, Achilles Dux militum in bello Trojano fortissimus. Fit, ut nonnullis videtur, vel ab α privativo & χιλὸς, ὁ, pabulum ex semine proveniens. Quia Achilles fuit ἄχιλος solà ferarum medullà à Chirone Rupice Magistro enutritus: vel παρὰ τὸ Ἄχος λύειν, à solvendo dolore; medicus enim erat: vel διὰ τὸ ἄχος μητρὶ καὶ Ἰλιεῦσιν ἐπενεγκεῖν, quòd mœrorem matri & Trojanis attulerit: vel denique dicitur quasi ἄχος λεῶ, solicitudo populi, &c.

2. Οὐλομένην, perniciosam, Poët. pro ὀλομένην, ubi in prima syllaba post vocal. ο brevem, υ ad dipthong. efficiendam producendæ syllab. gratià per epenthesin additur. Est acc. s. fœm. gener. particip. aor. 2. med. ὀλόμενος, perniciosus, vel perniciosam vim habens, à verb. ὄλλυμι, perdo, amitto, perniciem infero, perimo, occido, &c. Fut. 1. ὀλέσω ab inusit. ὀλέω Aor. 1. act. ὤλεσα Ιλ. ϐ. 115. Perfect. act. ὤλεκα. Attic. ὀλώλεκα. Perfect. med. ὦλα. Attic. ὄλωλα, perii. Fut. 2. ὀλῶ. Aor. 2. med. ὠλόμην, &c. ἣ, quæ, articul. postpositiv. fœm. vim pronom. relativ. habens. Μυρί᾽ per apostroph. pro μυρία acc. plur. n. g. adjectiv. mascul. μυρίος, ὁ, infinitus: fœmin. μυρία, ἡ, infinita: neutr. μυρίον, τὸ infinitum. Nota. μύριοι proparoxytonum pluraliter *decies mille* significat. Ἀχαιοῖς, Achæis, ab Ἀχαιὸς, ὁ, Achæus Thessaliæ rex, à quo Thessali dicti sunt Achæi vel Achivi, ponuntúrque hîc ab Homero per synecdochen ut pars pro toto. Nam non solùm Achivi sed etiam alii, qui in exercitu erant Græci, utpote Argivi, Attici, Cretenses, Bœoti & cæteri cladem sunt experti. Ἄλγε᾽ per apostroph. pro ἄλγεα ab ἄλγος, εος, τὸ, dolor, mœror, calamitas, &c. Fit ut Etymolog. vult ab ἀλέγω, curo, curam gero, solicitus sum. Ἔθηκε, fecit, vel dedit, 3. sing. aor. 1. act. verb. τίθημι, pono, statuo,

ſtatuo, colloco, propono, repono, tribuo, attribuo, aſſigno, item facio, &c. Hinc. Τιθέναι μυρία τοῖς Ἀχαιοῖς ἄλγεα vel ἄλγη. Eſt Græciſmus per periphraſin idem ſignificans, quod λυπεῖν πλεῖστα τοὺς Ἀχαιούς. Facere innumeros Achivis dolores. Cic. Nulla remedia, quæ vulneribus adhibentur, tam *faciunt dolorem*, quàm quæ ſunt ſalutaria. Item. Plurima Achivis facere mala. Plurimis, vel maximis Achivos afficere malis, &c. Sententia. Μυρία ἡ μῆνις ἄλγεα τίθησι. Ira dat multa hominibus mala. Multorum eſt ira cauſa malorum, &c.

3. Πολλὰς, acc. pl. fœm. adjectivi πολὺς, multus, frequens, amplus, præſtans, vehemens, ingens, aſſiduus, &c. Nota. Adjectiv. πολὺς ſuos caſus ab antiquo πολλὸς capit præter nominativ. ſing. neutr & acc. ſing. maſcul. & neutr. Δ' per apoſtroph. pro δὲ, que. Eſt conjunctio nunc diſcretiva, nunc ratiocinativa, nunc cauſalis, nunc copulativa ut hîc, nunc etiam expletiva & enclitica: Vid. Lucian. I, 1. Nota. Conjunctio δὲ præſertim apud Poëtas nominibus ſubſtantivis in fine juncta pro præpoſitione εἰς vel ſimili uſurpatur. Vid. verſ. 9. & 56. Ἰφθίμους acc. pl. ab ἴφθιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, fortis: ab ἶφι adverb. fortiter, & θυμὸς, οῦ, ὁ, animus: unde ablato per ſyncopen poſteriori ι ex ἶφι, & mutatâ in θυμὸς vocali υ in ι, accentúque ex poſteriori ſyllaba ablato, fit ἴφθιμος. Ψυχὰς acc. pl. à ψυχὴ, ἡ, anima, ſpiritus. Fit à perfect. med. ἔψυχα abjecto ε augmento, & α in η oxytonum mutato verb. ψύχω, ſpiro, flatu refrigero, &c. Ἄϊδι d. ſ. ab ἄϊς, ϊδος, ἡ, orcus, infernus, &c. Fit ab ἀΐδης, ου, ὁ, idem, δη per ſyncop. ſublato: hoc verò fit ex α privativo, & ἴδον aor. 2. verb. εἴδω, video. Orcus enim ſeu infernus eſt locus obſcurus. ac tenebroſus. Προΐαψεν, 3. ſ. aor. 1. act. verb. προϊάπτω, præmitto, ante tempus & quaſi fatum mitto, procul mitto: item demitto, vel ſimpliciter mitto, &c. Fut. προϊάψω. Perfect. προΐαφα, Aor. 1. act. προΐαψα, ας, ε, ac ν in fine addito προΐαψεν. Nominibus enim & verbis in ε vel ι deſinentibus, ſi vocalis vel diphthongus ſubſequatur, ν additur. Fit ex πρὸ & ἰάπτω, mitto, &c. Hinc. προϊάψαι vel προϊάπτειν τὰς τῶν Ἡρώων ψυχὰς ἄϊδι. Demittere orco, vel ad orcum animas Heroum. Virg. Æneid. 9. *Quem quiſque virum demiſerit orco.*

4. Ἡρώων,

4. Ἡρώων, Heroum, g. p. ab Ἥρως, ωος, ὁ, Heros, Semideus. Fit vel ἀπὸ τῆς ἀρετῆς, à virtute, quà cæteris hominibus ita antecellit, ut deus habeatur: vel ἀπὸ τοῦ ἔρωτος, ab amore *videl. honesti*, qui eos à terrenis ad res cœlestes & divinas abducit: vel ἀπὸ τῆς ἔρας, à terra, quia tales fuerunt dii terrestres. Nomen hoc generaliter viris principibus, qui rebus gestis & spectatà virtute sunt celebres, passim datur; Odyss. tamen σ. 422. etiam ignobilioribus tribuitur. Αὐτοὺς, ipsos, id est *corpora ipsorum*, acc. pl. ab αὐτὸς, ipse. Est pronomen relativum & nonnunquam demonstrativ. Nota. Αὐτὸς nonnunquam reciprocè sumitur apud Atticos, promiscuéque significat, vel aliquem alium, vel seipsum. Idem pronomen cum articulo præpositivo in omni genere & casu significat *idem*, ut ὁ αὐτὸς, idem, ἡ αὐτὴ, *eadem*, &c. Idem pron. αὐτὸς cum particula σε compositum adverbium ad locum, *huc, illuc, eódem*: cum particula θεν, de loco, *hinc, illinc, isthinc, inde, ex hoc loco*; item *per se, palàm, jam inde, è re nata, ex tempore*: cum particula verò θι significat adverb. in loco, ut *illic, ibi*. Idem pronomen αὐτὸς in oratione sæpe ita ponitur, ut sub eo substantivum aliquod eleganter per ellipsin subticeatur, quod quale esse debeat, ex verbo ei adjuncto, & ex iis, quæ præcedunt, & sequuntur; conjiciendùm est. Vid. Lucian. I, 6. Δ' pro δὲ, verò, autem. Vid. supra 3. Ἑλώρια, acc pl. ab ἑλώριον, ου, τὸ, captura, præda, &c. ab ἕλωρ, ωρος, τὸ, idem: hoc autem fit ab inusitat. verb. ἕλω, capio, pro quo in usu est αἱρέω, capio, teneo, obtineo, assequor, adipiscor, intercipio, &c. quod quidem regulare est, nisi quòd mutuatur aor. 2. act. & med. & fut. 2. act & med. ab ἕλω. Τεῦχε Ion. & Poët. sine augmento pro ἔτευχε per enallag. tempor. pro ἔτευξε, à verb. τεύχω, fabricor, struo, paro, cudo, facio, &c. Fut. τεύξω. Perfect. act. τέτευχα. Passiv. τέτευγμαι, pro quo usurpatur τέτυγμαι, ξαι, κται. Aor. 1. act. ἔτευξα. Aor. 2. act. ἔτυχον, &c. Hinc. τεύχειν τινὰ ἑλώριον κυσὶ καὶ οἰωνοῖς. Facere vel exhibere aliquem prædam canibus & avibus. Κύνεσσιν Poët. pro κυσὶν d. pl. à κύων, ὁ καὶ ἡ, canis: G. τοῦ καὶ τῆς κύνος, & per syncop. κυνός. Hinc ος mutato poët. in εσσι fit d. pl. κύνεσσι, cui ν in fine additur propter vocalem subsequentem.

tem. verſ. 3. Fit à κύω, diligo, quia canis eſt animal blandiens, & domini ſui amans. Appellantur hoc nomine paſſim apud Homerum illi, qui impudentes ſunt.

5. Οἰωνοῖσί τε, avibúſque. Οἰωνοῖσι Ion. pro οἰωνοῖς d. pl. ab οἰωνὸς, ῦ, ὁ, avis devorans, ut *corvus*, *cornix*, *aquila*, *accipiter*, &c. item, *omen*, *auſpicium*, *augurium*. Fit, ut quidam volunt ab οἶος, ſolus; quia ſola eſſe amat in ſolitudine degens, & prædæ capiendæ ſolitariè inhians. Τε conjunctio copulativa, idem valet, quod Latinorum que. Eſt dictio enclitica & ſemper poſtponi ſolet. Sæpius eleganter redundat, & expletiva eſt. Nonnunquam commodiſſimè per &, *ac*, cum, tum exprimi poteſt, &c. Πᾶσι, d. pl. à πᾶς, omnis, cunctus, univerſus, totus, &c. G. παντὸς, πάσης, παντός. D. παντὶ, πάσῃ, παντί. Unde abjecto ν & τ, & aſſumpto σ, accentúque è poſteriori ſyllaba ablato, ac circumflexo in priori annotato fit πᾶσι & Poët. πάντεσσι, ος gen. ſing. in εσσι mutato. Διὸς g. ſ. à Ζεὺς, Jupiter, qui obliquos caſus mutuatur à Δὶς inuſitato D. Διΐ. Ac. Δία. V. ὦ Ζεῦ. Fit à Ζάω, vivo, quia dat omnibus animantibus vitam. Δ' pro δὲ conjunctione, quæ hìc idem valet, quod γὰρ, enim, vel nam, ut ex ſenſu orationis patet, &c. Ἐτελείετο 3. ſ. imp. verb. poët. paſſiv. τελείομαι, perficior, exitum habeo, ab act. τελείω poët. pro τελέω, perficio. Fut. τελέσω Perfect. τετέλεκα. Aor. 1. act. ἐτέλεσα, &c. à τέλος, εος, τὸ, finis. Βουλὴ, ἡ, conſilium, voluntas, decretum: item *concilium*, *ſenatus*. Fit à βούλομαι, volo, verſ. 67. vel à βου particula augmentativa & λάω, video, quòd Reipublicæ interſit conſiliarios eſſe oculatiſſimos. Deducitur etiam à βέβολα perfect. med. verb. βάλλω, metaphorà ductà à Sagittariis, &c.

Ἐξ οὗ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε
Ἀτρείδης τ' ἄναξ ἀνδρῶν καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.
Τίς τ' ἄρ σφωε θεῶν ἔριδι ξυνέηκε μάχεσθαι;
Λητοῦς καὶ Διὸς υἱός· ὁ γὰρ βασιλῆϊ χολωθεὶς
Νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὦρσε κακήν· ὀλέκοντο δὲ λαοί.
Οὕνεκα τὸν Χρύσην ἠτίμησ' Ἀρητῆρα
Ἀτρείδης· ὁ γὰρ ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Λυσόμενός τε θύγατρα, φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
Στέμμα τ' ἔχων ἐν χερσὶν ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος

Χρυσέῳ

Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ· καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιοὺς,
Ἀτρείδα δὲ μάλιστα δύω κοσμήτορε λαῶν.

Ex quo sanè primùm dissenserunt contendentes
Atridésque rex virorum, & dius Achilles.
Quisnam ipsos deorum contentione commisit pugnare?
Latonæ & Jovis filius: ille enim regi iratus
Morbum in exercitu excitavit malum: peribant verò populi.
Quia Chrysen ignominià affecit sacerdotem
Atrides. Is enim venit veloces ad naves Græcorum,
Redempturúsque filiam, feréns que præclara munera,
Coronas habens in manibus eminus ferientis Apollinis
Aureo super sceptro: & precabatur omnes Achivos,
Atridas verò maximè duos Imperatores populorum.

6. Ἐξ οὗ scil. χρόνου, quod sæpius per ellipsin omittitur: ex quo, vel à quo, *scil. tempore.* ἐξ ante vocalem, ἐκ verò ante consonantem scribitur, cum solóque genitivo vario significandi modo construitur. Vide Lucian. I, 15. οὗ est g. s. articuli præpositivi ὅς. Δὴ, sanè, profectò, equidem, certè, planè, utique, prorsùs, verò, enim verò, jam, jam etiam, igitur, scilicet, nimirum, nempe, age, &c. Apud Poëtas modò præponitur, modò postponitur: apud oratores verò semper postponitur, sæpe est particula expletiva. Τὰ πρῶτα, primúm. Est Atticismus. Atticè enim adjectiva neutra tam pluralia, quàm singularia cum articulo expresso, vel implicito pro adverbiis usurpantur. Potest hîc subintelligi κατὰ, éstque periphrasis Adverb. πρώτως. Fit autem πρῶτα per contractionem ex πρότατα, quod est adjectiv. superl. grad. præposit. πρό. Διαστήτην Ionicè sublato augmento pro διεστήτην, dissenserunt, 3 sing. aor. 2. verb. Δίϊστημι, dissentio, dissideo, differo, discrepo, divido, distingvo. Fut. διαστήσω. Perfect. διέστηκα. Aor. 1. διέστησα. Aor. 2. διέστην, ης, η. Dualiter διέστητον, διεστήτην & Ion. abjecto augmento διαστήτην, &c. Fit ex διὰ & ἵστημι, statuo. Ἐρίσαντε, contendentes, nom. dual. particip. aor. 1. act. ἐρίσας, αντος, ὁ, contendens, vel is, qui contendit, à verb. ἐρίζω, contendo, certo, litigo, &c. Fut. ἐρίσω. Perfect. ἤρικα. Aor. 1. ἤρισα unde particip. ἐρίσας, &c. Them. ἔρις, ιδος, ἡ, contentio, lis.

7. Ἀτρείδης, ου, ὁ, Atrides seu Atrei filius. Est nomen patronymicum ab Ἀτρεύς. G. Ἀτρέος: unde ος mutato in ιδης fit Ἀτρείδης. Atreus fuit filius Pelopis & Hippodamiæ, rex Mycænarum, & pater Agamemnonis. Τὲ hîc expletivè ponitur. Vid. verf. 5. Ἄναξ, κτος, ὁ, rex. Tribuitur hoc nomen non solùm hominibus; sed etiam diis. Redditur nonnunquam *herus, dominus*. Odyss. ρ. δμῶες καὶ ἄνακτες, servi & domini. In vocat. facit ἄνα. Fit ab ἀνὰ & ἀΐσσω, impetu feror, transeo, quia rex cæteros superat, &c. Ejus fœmin. est ἄνασσα, ἡ, regina: hinc ἀνάσσω, regno, &c. ἀνδρῶν, g. pl. ab ἀνὴρ, ὁ, vir. G. ἀνέρος, & per syncop. ἀνδρός. Assumitur δ in obliquis contractis post ν, quia ν ante ρ propter κακοφωνίαν non scribitur. Fit ab ἀνύω, perficio, quia omnia viriliter perficit: vel ab ἄνω & αἴρομαι, tollor, elevor; quia altior solet esse, quàm fœmina. Hinc ἀνδρεία, ἡ, fortitudo, quæ virum decet. Καὶ, conjunctio copulativa varia præter & habet significata, ut *etiam, æquè, ac, atque, nam, igitur, vel, aut, sed*, *&c.* Vid. Lucian. I, 8. Δῖος, ου, ὁ, Fit à Ζεύς, ὁ, Jupiter. Genitiv. Διός, unde adjectiv. obsoletum Δίϊος, & hinc contractum in usu δῖος, dius, divus, divinus, nobilis, & quasi à Jove genitus, vel is, qui suum genus refert ad Jovem. Qualis sanè Achilles fuit. Nam Jupiter fuit Æaci pater, Æacus Pelei, Peleus Achillis. Tribuitur hoc epithetum omni viro, qui in se aliquid habet quo cæteris præcellit, & quandam præ se Jovis imaginem fert, puta, qui fortitudine, doctrinâ, genere, pietate formâ, vel probitate insignis est. Imò etiam mare ob immensam ejus vastitatem δῖον appellatur. Ἀχιλλεύς, Achilles. Vid. verf. 1.

8. Τίς, τίνος; quis? & in neutro τί; quid vel quod interrogativum est. Sed τὶς, τινὸς, aliquis, quidam, quispiam indefinitum est. Τ' pro τὲ expletivè hîc ponitur Vid. verf. 5. Ἄρ per metathesin pro ῥα. Particula expletiva hîc est, ac ornatui inservit. Σφωὲ relativè hîc ponitur pro αὐτοὺς ipsos, scil. Agamemnonem & Achillem. Moris est Græcis, præsertim Poëtis pronomen primitiv. tertiæ person. pro relativo usurpare. Est autem acc dual. ab οὗ, sui. Θεῶν, Deorum, à Θεὸς, οῦ, ὁ, Deus. Fit vel à θεάω, specto, contemplor: quia Deus revera omnia

specta

ſpectat ac contemplatur: vel à θέω inuſitato, unde eſt τίθημι, pono, ſtatuo, ſtabilio; quia Deus revera omnium rerum fundamenta poſuit, ſtatuit ac ſtabilivit: vel à θέω, fut. θεύσω, curro, quòd Deus admirabili quaſi mentis celeritate, & promptiſſimâ rerum cognitione omnia in momento percurrat: vel quòd Planetæ, qui perpetuo curſu verſantur, apud antiquos Dii dicebantur. Ἔριδι dativ. ſing. modum ſignificans ab ἔρις, ιδος, ἡ, contentio, altercatio, lis, æmulatio, &c. hinc ἐρίζω, contendo. Ξυνέηκε Attic. & Ion. pro συνῆκε, committit: ubi in antepenultima ξ pro σ Attic. ponitur; in penultima verò vocalis circumflexa ῆ in εη Ionicè reſolvitur. Iones enim Atticis contrarii nihil contrahunt, vocaléſque circumflexas & diphthongos reſolvunt. Eſt 3. ſing. aor. 1. act. verb. συνίημι, Attic. ξυνίημι, committo, intelligo. Fut. συνήσω. Aor. 1. act. συνῆκα, ας, ε. Aor. 2. σύνην, &c. Ex σὺν & ἵημι, ab ἕω, mitto. Μάχεσθαι, pugnare, vel *ut pugnent*, infin. præſens verb. μάχομαι, pugno. Fut. μαχέσομαι & μαχήσομαι & μαχοῦμαι. Perfect. μεμάχημαι. Aor. 1. med. ἐμαχεσάμην, ω, ατο: hinc μάχη, ἡ, pugna. Hinc Συνιέναι τινὰς μάχεσθαι, vel εἰς τὸ μάχεσθαι. Committere aliquos, ut pugnent, &c.

9. Λητοῦς, g. f. à Λητὼ, όος, οῦς, ἡ, Latona Cœi & Phœbes filia, quæ à Jove, ut Poëtæ fabulantur, compreſſa peperit Apollinem & Dianam. Fit à λήθω, lateo. Καὶ &. Vid. verſ. 7. Διὸς, Jovis. Vid. verſ. 5. Υἱὸς, οῦ, ὁ, filius ab ὕω, pluo, quòd fit parentum lætitia, ut terræ pluvia: vel dicitur quaſi κυὸς, à κυέω, pario, gigno, &c. Ὁ articul. præpoſitiv. pro pronom. οὗτος poſitus, *hic, is*. Nota. 1. Articulus præpoſitivus interdum pro pronomine demonſtrativo, interdum pro relativo uſurpatur, 2. Dativ. ſing. articul. præpoſitiv. fœm. τῇδε nonnunquam ſignificat adverbialiter, ut hâc, hîc, huc, hoc modo, &c. 3. Dativ. itidem neutr. gen artic. præpoſit. τῷ nonnunquam latinè redditur *quare, idcirco*. 4. Ejuſdem articuli dativus ſine accentu, ut τῳ pro τινὶ, alicui ſæpius uſurpatur. Γὰρ, enim. Eſt conjunctio cauſalis, quæ varia paſſim habet ſignificata; ut, *nam, enim, etenim, quippe, ſcilicet* ironicè, *nempe, verò, igitur, itaque, quidem*, &c. Nonnunquam abundat, &c. Βασιλῆϊ Ion. pro βασιλεῖ, η pro ε poſito. Eſt d. ſ. à βασιλεὺς, ὁ, rex. Dicitur à βάσις,

C funda-

fundamentum, & λεὼς, populus: quòd in eo populi salus sit fundata. Χολωθεὶς, iratus. Est particip. aor. 1. passiv. verb. χολόομαι, ῦμαι, irascor. Futur. χολώσομαι. Aor. 1. pass. ἐχολώθην: hinc particip. χολωθείς. Them. χολὴ, ῆς, ἡ, bilis, fel. Hinc. χολωθῆναι τῷ βασιλεῖ. Irasci vel infensum esse Regi.

10. Νοῦσον Ionic. pro νόσον, ubi in priori syllaba post vocal. ο brevem υ per epenthesin ad diphthongum efficiendam producendæ syllabæ gratiâ additur. Est. acc. s. à νόσος, ου, ἡ, morbus, item aliquando pestis. Fit quasi à νο pro νε, quod in composit. negat, & adjectiv. σόος, sanus, salvus: hinc νοσέω ægroto. ἀνὰ præposit. cum accusativo constructa varia habet significata, variéque cum eo apud Latinos redditur, ut; *per*, *in*, ut hîc, *adversus*, *sursum*, &c. Redditur interdum ablativo sine præpositione, ut, ἀνὰ πᾶν ἔτος. Singulis annis. Nonnunquam exprimitur adverbio, ut, Ἀνὰ μέρος, vicissim, &c. Quandoque adsciscit articul. à fronte subaudito à tergo participio, ut; τὰ ἀνὰ μέσον, scil. ὄντα. Ea, quæ sunt in medio, seu intermedia. Absolutè quoque usurpatur pro numero distributivo, ut, ἔλαβον ἀνὰ δηνάριον. Acceperunt singuli singulos denarios. Poëticè construitur cum dativo. Vid. vers. 15. Στρατὸν à στρατὸς, ου, ὁ, exercitus sive terrestris sive navalis. Hinc. στρατεύω, exercitum duco. Ὦρσε excitavit, à verb. ὄρω, excito, concito, suscito. Fut. ὀρῶ. Æol. ὄρσω: hinc aor. 1. act. ὦρσα, ας, ε, ut hîc. Perf. act. ὦρκα. Passiv. ὦρμαι. Fit ab αἴρω, attollo. Hinc. ὄρσειν κακὴν ἀνὰ στρατὸν νόσον. Excitare malum in exercitu, vel per exercitum morbum. Κακὴν. ac. s. fœm. adjectiv. κακὸς, malus, improbus, ignavus, timidus, &c. Fit quasi à χάζω, recedo, utpote qui à certamine pedem refert, vel quòd omnes eum fugiant. Hinc κακόω, malè afficio, &c. Ὀλέκοντο 3. p. imperf. pass. verb. poët. ὀλέκομαι, pereo, ab act. ὀλέκω, perdo, quod fit ab ὄλλυμι. Δὲ. verò, vers. 3. Λαοὶ populi à λαὸς, ου, ὁ, populus. Fit à λᾶας & crasi λᾶς, ὁ, lapis. G. λάαος, & crasi λᾶος: hinc λαὸς accent. circumfl. è prior. syllab. abject. & acuto in posteriori annotato. Fit autem ita, quòd Poëtæ fingant post inundationem mundi Deucalionis ævo populum è lapidibus retro jactis esse iterum exortum.

11. Οὕνεκα

11. Οὕνεκα pro ἕ ἕνεκα, quoniam, quòd, quia, item propter, adeò quòd, *quare, causâ.* Conftruitur cum genitivo. Τὸν χρύσην, Chryfen, à χρύσης, ου, ὁ, Chryfes, à χρυσὸς, ῦ, ὁ, aurum. Ἠτίμησ' pro ἠτίμησε, ab ἀτιμάω, dedecoro, dedecore, vel contumeliâ afficio, pro nihilo duco, nihili facio, &c. Fut. ἀτιμήσω. Perf. ἠτίμηκα. Aor. 1. ἠτίμησα, ας, ε. Fit ex α priv. & τιμάω, honoro, quod fit à τίω, honoro, honore afficio, item punio. Ἀρητῆρα, Sacerdotem, ab ἀρητὴρ, ῆρος, ὁ, Sacerdos. Fit ab ἀράομαι, precor, ut ἀρητὴρ fit quafi *precator:* hoc fit ab ἀρὰ, ᾶς, ἡ, preces, item, imprecatio, diræ, nocumentum. Ἀρὰ fit ab αἴρω, tollo. Sacerdos enim dum precatur, manus tollit in altum: vel ab ἀρέσκω, placeo, quia precibus Deo placemus.

12. Ἀτρείδης, Atrides. Verf. 7. Ὁ, hic. Verf. 9. Γὰρ, enim. Ibid. Ἦλθε per fyncop. pro ἤλυθε, ab ἔρχομαι, venio, eo, vado, proficifcor, difcedo, &c. Fut. ἐλεύσομαι. P. m. ἔλυθα. Aor. 2. ἔλυθον, ες, ε, & per fyncop. ἦλθον, ες, ε, ab ἐλεύθω inufitato. Θοὰς, celeres, vel veloces, acc. pl. fœm. adjectiv. θοὸς, ὁ, velox, celer, citus, &c. Fit à θέω, θεύσω, curro, celeriter eo. Ἐπὶ præpofit. hîc cum accufativo conftruitur, fignificátque *ad.* Cujus varia fignificata vide Lucian. I, 7. Νῆας Ion. pro ναῦς, naves acc. pl. à ναῦς, ἡ, navis. G. τῆ ναὸς & Ion. νηός. Acc. ναῦν, Poët. νηῦν, νῆα, νάα, vel νέα. Fit à νέω, nato, &c. Ἀχαιῶν, Achivorum, vel Græcorum, ab Ἀχαιός. Vid. verf. 2.

13. Λυσόμενός τε, foluturúfque, vel redempturúfque. λυσόμενος eft particip. fut. 1. med. verb. λύω, folvo, libero, redimo; item dimitto. Fut. λύσω. Perf. λέλυκα. Attic. ἐλέλυκα, &c. Τε Vid. verf. 5. Quod hîc repetitur per polyfynd. Θύγατρα, filiam, à θυγάτηρ, ἡ, filia. G. θυγατέρος, & per fyncop. θυγατρός. Oratores fyncopatis tantum utuntur cafibus, Poëtæ verò indifferenter, vel fyncopatis, vel integris, &c. Dicitur θυγάτηρ quafi θυγάστηρ, à θύω, cum impetu feror, & γάστηρ, venter. Dicuntur enim fœminæ celeriùs moveri & concitatiùs in utero, quàm mares: vel fit à θύω & γάω, quòd celeriter fuccrefcat. Φέρων, ferens, particip. verb. φέρω, fero, adfero, &c. Fut. οἴσω. Perf. med. ἦνοχα. Attic. ἐνήνοχα, tanquam ab ἐνέχω. Perfect. paffiv, ἦνεγμαι. Aor. 1. paff. ἠνέχθην.

Aor. 1. act. ἤνεγκα & poët. ἤνεικα. Aor. 2. ἤνεγκον tanq. ab ἐνέγκω. Τ' pro τὲ conjunct. Vid. verſ. 5. Ἀπερείσι' pro ἀπερείσια, infinita, innumera, acc. pl. neut. adjectiv. ἀπερείσιος, infinitus, innumerus. Fit per metatheſin ex ἀπειρέσιος, idem, quod fit ab ἄπειρος, indeterminatus, indefinitus, vel finem non habens: hoc autem fit ex α privativo & πεῖρας idem quod πέρας, τὸ, terminus, limes. Ἄποινα, acc. plur. ab ἄποινον, ου, τὸ, pretium redemptionis; vel pretium, quod loco pœnæ debitæ offertur, id enim efficit, ut captivus ſit ſine pœna. Fit ex α priv. & ποινὴ, ῆς, ἡ, pœna. Vel ſecundùm Euſtathium ἄποινα quaſi ἄφοινα dicuntur munera, quæ dantur ἕνεκα φόνου.

14. Στέμμα, coronam, acc. ſ. à στέμμα, τος, τὸ, corona, ſertum, à στέφω, corono. Fut. στέψω. Perf. ἔστεφα. Paſſ. ἔστεμμαι: hinc fit στέμμα. Τ' pro τὲ, quod vid. verſ. 5. Ἔχων, habens, particip. præſ. verb. ἔχω, habeo, teneo. Hinc, ἔχειν στέμμα ἐν χερσὶ χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ. Habere coronam in manibus aureo ſuper ſceptro. Ἐν, in. Præpoſitio hæc cum ſolo dativo conſtruitur. Varios ejus ſignificandi modos vide Lucian. III, 7. Nota. Poëticè pro ea interdum ἐνὶ, interdum verò εἰν uſurpatur. Χερσὶν, d. p. à χεὶρ, ὁ, manus. G. χειρὸς, poët. χερός. Dat. pl. χερσὶ, poët. χείρεσι & χείρεσσι. Nonnunquam ſignificat brachium ab humero uſque ad extremos digitos: item ſcripturam ſeu chirographum, &c. Ἑκηβόλου, ab ἑκηβόλος, ὁ, longè jaculans, eminus feriens. Epithet. Apollin. ab ἑκὰς, longè, mutato α in η metri causâ, & βολὴ, ἡ, jactus, à βάλλω, jacio. perf. med. βέβολα: unde βολή. Ἀπόλλωνος, g. ſ. ab Ἀπόλλων, ὁ, Apollo: ab ἀπόλλυμι, perdo, quòd Apollo Pythonem interfecerit ac perdiderit, id eſt, quòd ſol diſſolverit vapores: vel ἀπὸ τοῦ ἀπολύειν τοὺς ἀνθρώπους τῶν κακῶν, quòd homines ſervet à malis, morbos ab illis depellendo.

15. Χρυσέῳ, dat. ſing. neut. adjectiv. χρύσεος, & craſi χρυσοῦς, ὁ, aureus: à χρυσὸς, ὁ, aurum. Omnia, quæ in pretio & honore Deorum habebantur, aurea dicuntur. Sacerdos autem Apollinis aureum ſceptrum geſtat; quia ſoli aurum, ut Lunæ argentum, & Marti ferrum conſecratur. Ἀνὰ, ſuper. Conſtruitur nunc cum dativ. Vid. v. 10.

Σκήπτρῳ.

Σκῆπτρῳ. d. s. à σκῆπτρον, ου, τὸ, sceptrum, baculus. Fit à σκήπτω, nitor, innitor, incumbo, quia baculis vel sceptris, dum cadimus, inniti solemus. Καὶ, &c. Vide v. 9. Ἐλίσσετο, precabatur, 3. s. imperf. verb. λίσσομαι, supplico, precor, oro. Dicitur etiam λίτομαι Attic. idem. Πάντας, omnes, acc. pl. à πᾶς. Vide vers. 5. Ἀχαιοὺς, Achivos, ab Ἀχαιός. Vide vers. 2.

16. Ἀτρείδα, Atridas. Scil. Agamemnonem & Menelaum, acc. dual. ab Ἀτρείδης. Vers. 7. Δὲ, veró. Vide vers. 3. Μάλιστα, maximè adverb. superl. grad. à μάλα, multúm. Comparat. μᾶλλον, magis, plus. Nota. μάλιστα interdum jungitur cum articulo plurali neutro τὰ, significátque *præsertim*, *præcipuè*, *maxima ex parte*. Δύω Poët. pro δύο duos, ac. dual. G. & D. facit δυοῖν & δυῶν, & in fœm. gen. δυεῖν Dat. pl. δυσὶ, &c. Fit quasi à δαίω, divido, prima enim divisio fit per numerum binarium. Κοσμήτορε, principes, acc. dual. à κοσμήτωρ, ορος, ὁ, princeps, moderator, dux, *&c.* à κοσμέω, orno, ordine dispono, quod fit à κόσμος, ὁ, ornatus, ordo, modus, ratio, disciplina, laus & mundus *propter ornatum*. Λαῶν, populorum, g. p. à λαός. Vide vers. 10.

Ἀτρεῖδαί τε καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί.
Ὑμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
Ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, εὖ δ' οἴκαδ' ἱκέσθαι.
Παῖδα δέ μοι λύσατε φίλην, τά δ' ἄποινα δέχεσθε
Ἁζόμενοι Διὸς υἱὸν ἑκηβόλον Ἀπόλλωνα.
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοὶ,
Αἰδεῖσθαί θ' ἱερῆα, καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα.
Ἀλλ' οὐκ Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ,
Ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε.

Atridæque & cæteri bene ocreati Achivi
Vobis quidem Dii dent cœlestes domos habentes
Depopulari Priami urbem, fœliciterque domum redire:
Filiam verò mihi solvite charam, atq; dona redemptionis ac-
Venerantes Jovis filium eminus ferientem Apollinem. [cipite,
Tunc cæteri quidem omnes comprobantes dixerunt Græci
Revererique (oportere) sacerdotem, & præclara accipere mu-
At non Atridæ Agamemnoni placebat animo. [nera.
Sed asperè dimisit, & dura mandata dedit.

 17. Ἀτρεί-

17. Ἀτρεΐδαι, voc. pl. ab Ἀτρείδης. Vid. verſ. 7. Τε que verſ. 5. Ἄλλοι v. p. ab ἄλλος, alius, &c. Ἐϋκνήμιδες, bene ocreati, v. p. ab ἐϋκνήμις, ὁ, καὶ ἡ, bene ocreatus (per ſynecdochen hîc pro bene armatus accipitur) ab εὖ & poët. per diæreſin ἐϋ & κνημὶς, ἶδος, ἡ, ocrea, à κνήμη, ης, ἡ, tibia. Ἀχαιοὶ, Achivi, Græci, ab Ἀχαιός. Vid. verſ. 2.

18. Ὑμῖν, vobis d. p. pron. σὺ, tu. Μὲν, quidem. Item equidem, at, tamen, attamen, &c. Eſt conjunct. diſcretiva, quam excipere ſolet δὲ veró. Θεοὶ, dii, à Θεός. Vid. verſ. 8. Δοῖεν Bœotic. & Æol. pro δοίησαν, dent. 3. p. aor. 2. optat. verb. δίδωμι, do. Fut. δώσω. Aor. 1. act. ἔδωκα. Aor. 2. ἔδων, &c. ab inuſit. δόω, do. Ὀλύμπια, acc. pl. neut. adjectiv. ὀλύμπιος, ὁ, cœleſtis. Fit ab ὄλυμπος, ὁ, mons olympus, & propter ſummam altitudinem apud Poëtas cœlum: Dicitur quaſi ὁλόλυμπος, totus lucens, quòd aër ibi eſt ſemper lucidus: ab ὅλος & λάμπω. Vel, ut quidam volunt, cùm pro cœlo accipitur, ab ὅλος & λαμπρὸς dicitur, quod totum cœlum ſtellis ſplendeat. Δώματ᾽ pro δώματα, à δῶμα, τος, τὸ, domus, domicilium, &c. Fit per craſin ex δόμημα, μη penultimâ ſyllabâ ſublatâ. Pro δῶμα nonnunquam δῶ indeclinabile per apocopen uſurpatur. Fit à δομέω, ſtruo, ædifico, quod fit à δέμω, idem. Ἔχοντες, habentes, incolentes, n. pl. m. particip. præſ. verb. ἔχω. Hinc. Ἔχειν τὰ ὀλύμπια δώματα. Habere, incolere, vel inhabitare domos cœleſtes.

19. Ἐκπέρσαι, expugnare, vel depopulari, infin. aor. 1. act. verb. ἐκπέρθω, depopulor, deſtruo, diripio, expugno, &c. Fut. ἐκπέρσω. Aor. 2. ἐξέπραθον per metatheſin pro ἐξέπαρθον. Fit ab ἐκ & πέρθω, vaſto, &c. & hoc à πρήθω, incendo, quòd urbes, quæ vaſtantur, incendi ſolent. Πριάμοιο Ion. pro Πριάμου, Priami, à Πρίαμος, ὁ, Priamus Rex Trojanus pater Paridis, qui Helenam rapuit. Dicitur Πρίαμος à Πρίαμαι, emo, redimo; quia eum ab Hercule captivum abductum Heſione auro redemit. Πόλιν, urbem, à πόλις, ἡ, civitas, urbs. Interdum ſumitur pro ipſa urbe muris cincta; interdum verò pro civibus in urbe habitantibus. Fit à πολέω, verſor, quòd in ea verſentur homines: vel à πολὺς, multus, quòd urbs ex mul-

tis hominibus conſtet, &c. Εὖ, adverb. bene, fœliciter. Δ' pro δὲ, veró. Vid. verſ. 3. Ὄικαδ' pro οἴκαδε domum. Adverb. ad locum. Dicitur etiam οἶκονδε, idem: ab οἶκος, ὁ, domus, & δὲ conjunct. enclitica motum ad locum hic ſignificante. Vid. verſ. 3. Ἱκέσθαι, reverti, redire infin. aor. 2. verb. ἱκνέομαι, venio, pervenio, &c. Fut. ἵξομαι. Aor. 2. med. ἱκόμην, ab ἵκομαι.

20. Παῖδα, filiam, à παῖς, δὸς, ὁ καὶ ἡ, puer & puella, filius & filia; item ſervus, &c. Δέ μοι, δὲ veró. Vid. verſ. 3. Μοι per aphæreſin pro ἐμοὶ, mihi. d. ſ. pron. ἐγώ. Amiſit accent. propter præcedent. acutitonam vocem. Λύσατε, ſolvite 2. pl. imper. aor. 1. act. λῦσον à λύω, ſolvo. Vid. verſ. 13. Φίλην, charam, dilectam, acc. ſ. fœm. adject. φίλος, amicus, charus, gratus, dilectus. Compar. φίλτερος per ſyncop. pro φιλώτερος. Superlat. φίλτατος per ſyncop. pro φιλώτατος. Fit à φιλέω, amo, diligo, oſculor. Fut. φιλήσω, &c. Τὰ idem quod ταῦτα, acc. pl. articul. præp. neut. gen. Δ' pro δὲ autem, veró. Vid. verſ. 3. Ἄποινα, munera. Vid. verſ. 13. Δέχεσθε, accipite 2. pl. imp. præſ. med. verb. δέχομαι, accipio, capio, &c. Fut. δέξομαι. P. m. δέδοχα. P. paſſ. δέδεγμαι.

21. Ἁζόμενοι, venerantes, n. p. particip. præſent. med. verb. ἅζομαι, cum reverentia timeo, veneror, colo: ab activ. ἅζω. Idem Secundùm Euſtathium derivatur à χάζω, recedo, quoniam ab eo, quem veneramur, locum vel viam ei cedentes, recedimus. Hinc. Ἅζεσθαί τινα. Venerari aliquem: revereri quempiam. Διὸς, Jovis. Vid. verſ. 5. Υἱὸν, filium, ab υἱός. Vid. verſ. 9. Ἑκηβόλον, eminus ferientem, ab ἑκηβόλος. Vid. verſ. 14. Ἀπόλλωνα. Apollinem. acc. ſing. ab Ἀπόλλων. Ibid.

22. Ἔνθ' pro ἔνθα, adverb. tempor. idem quod τότε. Sumitur etiam pro adverb. loci, hîc, illic, ibi, &c. Ἄλλοι, alii, ab ἄλλος, alius. Vid. verſ. 17. Μὲν, quidem. Vid. verſ. 18. Πάντες, omnes à πᾶς. Vid. verſ. 5. Ἐπευφήμησαν, approbârunt, &c. 3. p. aor. 1. act. verb. ἐπευφημέω, laudo, approbo. Fut. ἐπευφημήσω. Aor. 1. act. ἐπευφήμησα, &c. Ex ἐπὶ & εὔφημος, laudatus, quod ab εὖ, bene, & φημὶ, dico. Ἀχαιοὶ, Achivi, Græci, ab Ἀχαιός. Verſ. 2.

23. Αἰ-

23. Αἰδεῖσθαί, revereri (subaudi χρῆναι oportere) infin. præs. passiv. præter suum naturalem accentum, acutum in fine habens, quem ex sequenti θ' pro τε rejectum adscivit, à verbo αἰδέομαι, οῦμαι, revereor, veneror, admiror, &c. Fut. αἰδέσομαι & αἰδήσομαι: ab αἰδὼς, ἡ, pudor, verecundia: quod fit ex α priv. & ἰδεῖν, vidisse, vel videre, quòd pudor & verecundia cogat oculos avertere. Unde proverb. natum est: αἰδὼς ἐν ὀφθαλμοῖς. Ἱερῆα. Ion. pro ἱερέα, sacerdotem, ab ἱερεὺς, ὁ, sacerdos: hinc ἱέρεια, ἡ, sacerdotium, & ἱερεύω, sacrifico. Fit ab ἱερὸς, sanctus, quod ab ἵεμαι, cupio, appeto; quia sacra sunt, ut Martinius inquit, appetenda. Καὶ, &. Vid. vers. 7. Ἀγλαὰ, præclara, acc. pl. neut. adject. ἀγλαὸς, ὁ, præclarus, splendidus, &c. Fit ab αἴγλη, ἡ, splendor. Δέχθαι Ion. & poët. pro δεδέχθαι, infin. perf. passiv. verb. δέχομαι, accipio, capio. Vid. vers. 20. Ἄποινα, munera. Ibid.

24. Ἀλλ' pro ἀλλὰ, sed, verùm: item alibi *at*, *tamen*, *quare*, &c. Conjunctio ut plurimum adversativa est. Οὐκ, non. Adverb. negand. Nota. 1. Οὐ sequente consonâ, οὐκ sequente vocali tenui; οὐχ verò sequente vocali aspiratâ scribitur. 2. Sumitur pro adverb. prohibendi μὴ, ne. 3. Duæ negationes apud Græcos vehementiùs negant. Ἀτρείδῃ, Atridæ, d. s. ab Ἀτρείδης. Vid. vers. 7. Ἀγαμέμνονι, Agamemnoni, ab Ἀγαμέμνων, ὁ, Agamemnon, Atrei filius, frater Menelai, Mycænarum & Argivorum rex. Fit ab ἄγαν & μίμνω, idem quod μένω, maneo, duro, persevero, &c. Ἥνδανε placebat, vel placuit, 3. s. imperf. ind. verb. ἁνδάνω, placeo. Imperf. ἥνδανον, ες, ε. Fut. ἁδήσω ab ἁδέω. P. m. ἧδα. Attic. ἕαδα. Θυμῷ, animo, à θυμὸς, οῦ, ὁ, animus, mens, ira, &c. Fit à θύω, cum impetu feror: mens enim, cùm sit velocissima omnium rerum, celerrimè ac cum impetu quodam ad quævis fertur.

25. Ἀλλὰ, sed. Vers. præced. Κακῶς, malè, inhumaniter. Adverb. à κακὸς, malus. Vid. vers. 10. Ἀφίει, dimittebat vel dimisit, 3. s. imperf. ind. contract. ex ἀφίεε ab inusitat. ἀφίεω, ex ἀπὸ & ἵεω, mitto, pro ἀφίη, 3. s. imperf. ind. verb. ἀφίημι, dimitto, remitto, mitto, sino, relinquo. Fut. ἀφήσω. Aor. 1. ἀφῆκα. Aor. 2. ἀφῆν, ῆς, ῆ ex ἀπὸ & ἵημι, mitto. Hinc. Ἀφιέναι τινὰ κακῶς. Dimittere, amandare, vel ablegare aliquem inhumaniter vel inhumanè,

humanè, &c. Κρατερὸν acc. ſ. maſc. adject. κρατερὸς, ȣ̃, ὁ, fortis, validus, vehemens, minax & durus, &c. à κράτος, εος, τὸ, vis, robur, victoria: hinc fit κρατέω, teneo, apprehendo, fortiter impero, imperium teneo, vinco, ſum ſuperior. Δ' pro δὲ, &c. Vid. verſ. 3. Ἐπὶ præpoſit. per Tmeſin ſejungitur hîc à verb. ἔτελλε, ut ſit ἐπέτελλε mandabat, vel mandavit, 3. ſ. imperf. ind. verb. ἐπιτέλλω, mando, mandata do, impero, jubeo; item exorior. Fit ex ἐπὶ, & τέλλω, mando, &c. Hinc. ἐπιτέλλειν vel ἐπιτέλλεσθαι κρατερὸν μῦθον, Severa mandata dare. Cic. *Quamvis ſevera legatis mandata dederimus.* Μῦθον, à μῦθος, ȣ, ὁ, verbum, ſermo, fabula; item conſilium, & *mandatum* ut hîc.

Μή σε γέρον κοίλησιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κιχείω,
Ἢ νῦν δηθύνοντ', ἢ ὕστερον αὖτις ἰόντα.
Μή νύ τοι ȣ̓ χραίσμῃ σκῆπτρον καὶ στέμμα θεοῖο.
Τὴν δ' ἐγὼ ȣ̓ λύσω, πρίν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν
Ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ, ἐν Ἄργεϊ τηλόθι πάτρης
Ἱστὸν ἐποιχομένην, καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν.
Ἀλλ' ἴθι, μή μ' ἐρέθιζε σαώτερος ὥς κε νέηαι.
Ὣς ἔφατ', ἔδδεισεν δ' ὁ γέρων, καὶ ἐπείθετο μύθῳ.

Ne te ſenex concavas ego apud naves offendam,
Aut nunc immorantem, aut poſtea redeuntem.
Ne tibi parùm proſit ſceptrum & corona dei. [vadat
Hanc enim ego non liberabo, priuſquam ipſam ſenium in-
Noſtra in domo, in Argo longè à Patria
Telam texentem, & meum lectum ſternentem.
Quare ne me irrita, ſoſpes ut redeas.

26. Μὴ, ne. Adverb. prohibend. nonnunquam ſumitur pro adverb. negandi ȣ̓, non. Conſtruitur cum imperat. optativ. ſubjunct. & infinitivo. Interdum interrogat, redditúrque num? annon? Cum aliis negationibus vehementiùs negat. Vid. verſ. 28. Μὴ ȣ̓, μὴ ȣ̓κ, μὴ ȣ̓χὶ ſequente aliquo participio redduntur *quin niſi.* Σε, te, à σὺ, tu. Eſt enclitic. in gen. dativ. & accuſativo ſingulari. Γέρον, voc. ſ. à γέρων, τος, ὁ, ſenex. Dicitur

citur quasi γέαν ὁρῶν, quòd senes terram præ curvitate spectent: vel fit à γέρας, præmium honorarium, quia senectus est honorabilis. Κοίλησιν Ionic. pro κοίλαις. d.p. fœm. adjectiv. κοῖλος, ὁ, concavus: hinc κοιλία, ἡ, venter, ob concavitatem, &c. Ἐγὼ, ego, pron. primitivum prim. person. Παρὰ νηυσὶ, apud naves. παρὰ præpositio cum dativo juncta redditur *apud* ut hîc, *in*, *inter*, ad. Νηυσὶ Ion. pro ναυσὶ d. pl. à ναῦς. Vid. vers. 12. Κιχείω poët. pro κιχέω, offendo, invenio, deprehendo, comprehendo, &c. Dicitur etiam κίχημι & κιχάνω poët. idem. Fit quasi à χέω, capio per reduplicationem primæ literæ thematis.

27. Ἦ & poët. ἠέ. Est conjunct. discretiva, quæ præter vulgares significationes *aut*, *vel*, admittit etiam has, *an*, *utrum*, *sive*, *nam*, *enim*, *etenim*, &c. Νῦν, nunc. Adverb. temporis. Δηθύνοντ' pro δηθύνοντα, acc. s. particip. δηθύνων, ὁ, morans, vel is, qui moratur, à verbo δηθύνω, moror, immoror, tardo. Fit à δηθὰ, diu, perpetuò, & hoc à δὴν, diu. Hinc. Δηθύνειν παρὰ ναυσί. Morari, cunctari vel tardare apud naves, in navibus, vel inter naves. Ὕστερον, post, postea, posthac, vel in posterum, adject. neutr. comparat. grad. adverbialiter sumptum, à mascul. ὕστερος, posterior, sequior, inferior, quasi ὑπότερος ab ὑπό. Αὖτις, rursus: item postea, posthac. Adverb. ab αὖ, rursus. Dicitur pro eodem etiam αὖθις & αὖτε, quod vers. 236. sumitur pro δὲ, verò. Ἰόντα. venientem, redeuntem, acc. s. partic. præs. ἰὼν, ἰόντος, iens, veniens, rediens, vel is, qui it, venit, vel redit: ab εἶμι, eo, vado, venio, &c. Hinc. ἰέναι εἰς τὰς ναῦς, vel ἐπὶ τὰς νῆας. Venire, vel redire ad naves.

28. Μὴ, ne. vers. 26. Νὺ partic. apud Poëtas expletiva ac ornatui inserviens, à νῦν facta. Nonnunquam exprimitur *utique*, certè. Τοι Dor. pro σοι, tibi, à σύ. Vid. vers. 18. Dores nonnunquam pro σ ponunt τ. Οὐ, non. Vid. vers. 24. Χραίσμη auxilio, subaud. ᾖ, sit, dat. sing. à χραίσμη, ἡ, auxilium, à χραισμέω adjuvo, dictum quasi χρησιμέω, à χρήσιμος, utilis, quod à χράομαι, utor. Alii putant esse 3. s. præs. subjunct. verb.

verb. χεῖσμω, quod putant fieri à χεισμέω, &c. Σκῆπ]ρον, sceptrum. Vid. vers. 15. Καὶ, &. Vid. v. 7. Στέμμα, corona. Vid. vers. 14. Θεοῖο Ion. pro Θεȣ̃, à Θεὸς, deus. Vid. vers. 8.

29. Τὴνδ' hanc, acc. s. fœm. articul. præposit. pro ταύτην pronomine positus. δ' pro δὲ hîc expletivè ac ornatûs tantùm causâ additur. 'Εγὼ, ego, pronom. Οὐ, non. Vid. vers. 24. Λύσω, solvam, dimittam 1. f. fut. 1. act. verb. λύω. Vid. vers. 13. Πρὶν, priùs, priusquam, antequam, &c. Μὶν ipsam Dor. vel Poët. pro αὐτὴν pronomin. Nota. Μὶν pronomen indeclinabile, quod accusativi tantùm casûs est, trium generum est, & tam pluralis, quàm singularis numeri. Apud solos poëtas reperitur. Idem autem valet, quod αὐτὸν, αὐτὴν, ut hîc, αὐτὸ, ipsum, ipsam, ipsum. Et αὐτȣ̀ς, αὐτὰς, αὐτά. Ipsos, ipsas, ipsa. Fit à nominativ. inusit. ἳς (pro ὃς) cujus accusativ. est ἳν· unde præposito μ vel ν, fit μὶν & νὶν in maximo apud Poëtas usu. Καὶ, &. vers. 7. Γῆρας, τος, τὸ, senectus, senium. Sed γέρας, τος, τὸ, præmium honorarium. "Επεισιν, invadit pro invadat, 3. s. ind. præs. verb. ἔπειμι, invado: ab ἐπὶ & εἶμι, vado. Hinc. ἐπιέναι τινά. Invadere aliquem. Τὸ γῆρας τὴν γυναῖκα ἔπεισι. Senectus mulierem invadit, &c.

30. 'Ημετέρῳ d. s. pron. possess. ἡμέτερος, noster; ab ἡμεῖς, nos, n. p. ab ἐγώ. 'Ενὶ poët. pro ἐν, in. Vid. v. 14. "Οικῳ, domo, d. s. ab οἶκος, ȣ, ὁ, domus, domicilium, ædes, habitaculum; item familia & res domestica, &c. 'Αργεϊ Ion. per diæresin pro "Αργει, Argo, d. s. ab "Αργος, εος, τό. Argos nomen regionis & civitatis ab Argo rege appellatæ. Sumitur hîc pro Peloponneso à Pelope Tantali filio nominata, &c. Τηλόθι, procul. Adverb. construitur cum genitivo. Fit à Θῆλε, procul. Πάτρης Ion. pro πάτρας g. s. à πάτρα, ἡ, patria; à πατρὸς g. s. nomin. πατὴρ, ὁ, pater, tutor, curator. Quod fit vel à πάω, pasco, nutrio, quòd pater liberos nutriat: vel παρὰ τὸ τηρεῖν τȣ̀ς παῖδας, quòd servet ac tueatur liberos.

 31. 'Ιστὸν,

31. Ἱςὸν, telam ac. ſ. ab ἱςὸς, ῦ, ὁ, malus navis: item inſtrumentum textorium, & tela, ut hîc. Fit ab ἵςημι, ſtatuo, appendo. Ἐποιχομένην, texentem, ac. ſ. fœm. particip. præſ. verb. ἐποίχομαι, irruo, percurro, verſor in aliqua re, invado, inceſſo, eo adverſum, accedo, adeo, item texo, ut hîc. Fit ex ἐπὶ & οἴκομαι, eo, proficiſcor, vado, &c. Tempora ſumit ab οἰχέομαι. Perf. ᾤχηκα. Attic. verſo η in ω, ᾤχωκα, &c. Hinc. ἐποίχεσθαι τ̃ ἱςὸν. Texere telam. Καὶ, &. Vid. verſ. 7. Ἐμὸν, meum, acc. ſ. pron. poſſeſſ. ἐμὸς, meus: ab ἐμῦ, mei, g. ſ. ab ἐγώ. Λέχος, lectum, acc. ſ. à λέχος, εος, τὸ, lectus: à λέγω, cubare facio, unde & λέγομαι, cubo, jaceo, dormio: hinc ἄλοχος, ἡ, conjux, ubi α idem eſt, quod σύν. Ἀντιόωσαν, inſtruentem, ſternentem, poët. pro ἀντιῶσαν, acc. ſ. fœm. particip. præſent. verb. ἀντιάω, ῶ, occurro, obviam eo, repugno, inſtruo, ſterno ut hîc, item aſſequor, conſequor, ſupplico, ſupplex oro, &c. Fit ab ἀντί. Hinc. Ἀντιάσαι, vel ἀντιᾷν τὸ λέχος. Adornare, inſtruere, vel ſternere lectum.

32. Ἀλλ' pro ἀλλὰ, quare. Vid. verſ. 24. Ἴθι, abi, ito, imper. præſ. verb. εἶμι, eo, vado. Μὴ, ne. Adverb. prohibend. Vid. verſ. 26. Μ' pro μὲ, & hoc per aphæreſin pro ἐμὲ, ab ἐγώ. Ἐρέθιζε, irrita, ab ἐρεθίζω, irrito, provoco, excito, &c: ab ἐρέθω, idem, quod fit ab ἔρις, ἡ, contentio. Σαώτερος. Compar. adjectiv. σάος, ſalvus, incolumis, ſoſpes, &c. Contractè dicitur σῶς. Dicitur etiam σῶος & σόος, ſalvus. Ὥς κε, idem quod ὅπως vel ἵνα, ut. Vid. Lucian. II, 15. κε partic. enclit. pro ἂν potential. hîc ponitur. Νέηαι, Ion. per paragog. pro νέῃ 2. ſ. præſ. ſubjunct. verb. νέομαι, neo, nato, vado, redeo, exeo, abeo. Fut. νήσομαι. Sed νεύω, nuo. Fut. νεύσω.

33. Ὣς, ſic. Adverb. Ἔφατ' pro ἔφατο 3. ſ. aor. 2. m. verb. φημὶ, dico: à φάω, dico. Ἔδδεισε poët. pro ἔδεισε, timuit 3. ſ. aor. 1. act. verb. Δείδω, timeo, metuo. Fut. δείσω. P. δέδεικα. P. med. δέδοικα euphoniæ gratiâ pro δέδοιδα. Poët. dicitur δείδοικα, δείδια & δέδια. Δ' pro δὲ, autem. Vid. verſ. 3. Γέρων, ſenex. verſ. 26. Καὶ, &. Vid. verſ. 7. Ἐπείθετο, parebat, vel

vel paruit, 3. ſ. imperf. indic. verb. Πείθομαι, perſvadeor, obedio, obtempero, pareo: ab act. πείθω, perſvadeo. Perf. med. πέποιθα, quod ſæpe ſignificat confiſus ſum, credidi: hinc πειθὼ, όος, ἡ, ſvada, perſvaſio, obedientia: Futur. πείσομαι· unde futur. infinitivi πείσεσθαι verſ. 287. *laturum eſſe.* Μύθῳ, mandato, à μῦθος, mandatum, verſ. 25.

Βῆ δ' ἀκέων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης.
Πολλὰ δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε κιὼν ἠρᾶθ' ὁ γεραιὸς
Ἀπόλλωνι ἄνακτι, τὸν ἐΰκομος τέκε Λητώ.
Κλῦθί μευ ἀργυρότοξ', ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας
Κίλλαν τε Ζαθέην, Τενέδοιό τε ἶφι ἀνάσσεις
Σμυνθεῦ· εἴποτέ τοι χαρίεντ' ἐπὶ νηὸν ἔρεψα,
Ἦ εἰ δή ποτέ τοι κατὰ πίονα μηρί' ἔκηα
Ταύρων, ἠδ' αἰγῶν, τόδε μοι κρήηνον ἐέλδωρ.
Τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσιν.

Abiit verò tacitus juxta littus multiſoni maris.
Multas deinde ſeorſim abiens preces fundebat ſenex
Apollini regi, quem pulchricoma peperit Latona.
Audi me argenteum habens arcum, qui Chryſen undique [tueris
Cillámque valde divinam, Tenedóque fortiter imperas
Apollo: ſi unquam tibi venuſtum templum adornavi,
Aut ſi unquam tibi pingvia femora adolevi
Taurorum atque caprarum, hoc mihi perfice deſiderium:
Luant Græci meas lachrymas tuis telis.

34. Βῆ Ion. vel poët. dempto augmento pro ἔβη 3. ſ. aor. 2. verb. βαίνω, vado, incedo, abeo, &c. quod tempora ſumit à βάω inuſit. Fut. βήσομαι. P. βέβηκα. aor. 2. ἔβην, ης, η, &c. Δ' pro δὲ, veró. Vid. verſ. 3. Hinc βαίνειν παρὰ θῖνα θαλάσσης. Ire vel abire juxta litus maris. Ἀκέων, tacitè, adverb. ab ἀκήν, idem. Quod fit ab α priv. & χαίνω, hiſco. Ἀκέων nonnunquam ſumitur participialiter, tacitus, ſilens, &c. unde fœm. eſt ἀκέουσα, tacita, muta, ſilens, &c. Παρὰ, juxta. Præpoſitio hæc cum accuſativo conſtructa varia admittit ſignificata, ut, *ad, prope, juxta, per, inter, intra, præter,*

ter, ultra, supra, infra, extra, à, ab, pro, prout, trans, propter, ob, &c. Redditur etiam ablativo nudo & adverbio, &c. Vid. Lucian. VI, 17. Θῖνα, litus, à θὶν vel θὶς, ὁ, καὶ ἡ, acervus, cumulus, item litus: à θείνω, ferio, quòd litora aquarum insultantium undis fluctibúsque feriantur. Πολυφλοίσβοιο Ion. pro πολυφλοίσβου, multisoni, à πολυφλοῖσβος, ὁ καὶ ἡ, multisonus, a: magnum strepitum edens: à πολὺς, multus & φλοῖσβος, ὁ, sonitus aquæ, murmur, &c. Θαλάσσης, maris, à θάλασσα, ἡ, mare: ab ἅλς, ἁλὸς, ὁ, sal, quod aqua marina sit salsedine quadam prædita.

35. Πολλὰ adject. plur. neutr. (à πολὺς) adverbialiter sumptum, multum. Vid. vers. 6. Δ' pro δὲ, que. Vid. vers. 3. Ἔπειτ' pro ἔπειτα, deinde, deinceps, item postea: ex ἐπὶ, & εἶτα, postea. Ἀπάνευθε, seorsim, vel seorsùm, procul: ex ἀπὸ, & ἄνευθε, absque, sine, ab ἄνευ, idem. Κιὼν, abiens particip. præs. verb. κίω, vado: vel fit ab εἶμι, eo, vado, cujus particip. aor. 2. est ἰὼν, & poët. præposito κ, κιὼν. Ἠρᾶθ' per apostroph. ob sequent. vocal. aspirat. pro ἠρᾶτο, precabatur, 3. s. imperf. contracta verb. ἀράομαι, precor, deprecor, imprecor, &c. ab ἀρὰ, ἡ, preces, imprecatio. Hinc. ἀρᾶσθαί τινι. Precari aliquem, &c. Ὁ γεραιὸς, οῦ, senex: à γέρων, ὁ, idem. vers. 26.

36. Ἀπόλλωνι ἄνακτι, Apollini regi, d. s. ab Ἀπόλλων. vers. 14. & ἄναξ. vers. 7. Τὸν pro ὃν, quem, artic. præpositiv. pro postpositiv. relativè sumpto positus. Vid. vers. 9. Ἠΰκομος Ion. diæresi pro εὔκομος, ὁ καὶ ἡ, bene comatus, & bene comata, vel pulchricoma: ab εὖ, bene, & κόμη, ἡ, cæsaries, coma, quod quidem à κομέω, curo, alo: vel à κοσμέω, orno, deducitur. Τέκε Ion. & poët. pro ἔτεκε, 3. s. aor. 2. verb. τίκτω, pario. Fut. τέξομαι. Aor. 2. ἔτεκον, ες, ε. & augmento abjecto τέκον, ες, ε. ab inusit. τέκω. Λητὼ, όος, ἡ. Latona. Vid. vers. 9.

37. Κλῦθί μευ, audi me. Κλῦθι est imper. præs. verb. κλῦμι, audio, à κλύω, idem. Accentum in fine habet adscititium ob sequens μευ, quod hîc Dor. ponitur pro μοῦ, g. s. pron. ἐγώ. Ἀργυρότοξ' pro ἀργυρότοξε, argenteum habens

bens arcum, v. ſ. ab ἀργυρότοξος, ου, ὁ, argenteum habens arcum, vel argenteo arcu inſignis : ab ἄργυρος, ὁ, argentum, ab ἀργὸς, albus, candidus, quod argentum candido colore niteat: hinc ἀργύρεος, ους, ὁ, & τόξον, τὸ, arcus : à τάζω tendo : tendendo enim aptatur arcus ad jaculandum. Ὃς, qui, articul. poſtpoſit. Vid. verſ. 2. Χρύσην, Chryſen, à Χρύσης. Vid. verſ. 11. Ἀμφιβέβηκας, undique tuitus es, vel tueris, 3. ſ. perfect. verb. ἀμφιβαίνω, circumeo, luſtro, protego, undique tueor, &c. ab ἀμφὶ, circùm, & βαίνω. verſ. 24. Hinc. Ἀμφιβαίνειν τινά. Defendere, protegere, vel tueri aliquem, &c.

38. Κίλλαν τε, Cillámque, à Κίλλα, ἡ, Cilla, nomen urbeculæ, in qua Apollinis Cillei templum fuit. Eum locum aiunt Cilleum amnem ex Ida monte delapſum præterlabi: Summa fuit in Cilla Apollinis veneratio, ea de re eam vocant divinam, ut ſequens innuit epithetum. Ζαθέην, valde divinam, acc. ſ. fœm. adjectiv. Ζάθεος, ὁ, valde divinus, inclytus: à ζα particul. augmentativa, & θεὸς, deus. verſ. 8. Τενέδοιο Ion. pro Τενέδου, à Τένεδος, ἡ, Tenedos inſula è regione Trojæ ſita, in qua celebre fuit Apollinis delubrum. Hæc priùs Lencophrys appellabatur, à nonnullis etiam Phœnice & Lyrneſſus. Plin. lib. 5. cap. 31. In hanc ex Troade navigavit cum novis colonis Tenes Cycni filius, conditáque urbe de ſuo nomine, Tenedon eam vocavit, à qua & inſula denominata eſt. Τε, que. verſ. 5. Ἶφι vel ἶφι, fortiter, adverb. ab ἲς, ἰνος, ἡ, fibra, in qua maximè vis ac robur corporis ineſt. Ἀνάσσεις imperas, ab ἀνάσσω, impero, regno. F. ἀνάξω. P. ἤναχα. Aor. 1. ἤναξα. Hinc. Ἀνάσσειν Τενέδου. Imperare Tenedo.

39. Σμινθεῦ, Smyntheu, Apollo, v. ſ. à Σμινθεὺς, έος, ὁ. Smyntheus ſcil. Apollo. Sic dictus, quia cùm Smyntham urbem mures graviter infeſtarent, Apollo civium ſupplicantium vocem audiit, & animalia hæc ipſis infeſta confecit. Cujus memores beneficii Templum & Simulachrum Apollini Smyntheo cum figura muris ad pedes ſtatuæ expreſsâ poſuerunt. Εἴ, ſi, conjunct. acutum nunc habet adventitium è ſequenti voce enclitica rejectum. Ποτὲ, quando, unquam, &c. Acutum nunc habet

habet adventitium ob sequentem encliticam vocem. Τοι Dor. pro σοι. vers. 28. Χαρίεντ' pro χαρίεντα, gratiosum, venustum, a. s. masc. adject. χαρίεις, ὁ, gratiosus, venustus. fœm. χαρίεσσα. neutr. χαρίεν à χάρις, τος, ἡ, gratia, benevolentia: hinc χαρίζομαι, gratificor, obsequor, beneficium confero. Ἐπὶ præposit. per tmesin hîc sejungitur ab ἔρεψα, ut sit ἐπέρεψα, adornavi 1. s. aor. 1. act. verb. ἐπερέφω, adorno, corono, &c. Fut. ἐπερέψω. Νηὸν Ionic. pro ναὸν, à ναὸς, Ion. νηὸς, ȣ, Attic. νεὼς, ὁ, templum: à νέομαι, adeo, quòd templum sit divini cultûs gratià adeundum: vel à ναίω, habito, quòd divinum numen illic habitet.

40. Ἤ, aut. vers. 27. Εἰ, si. Hæc conjunctio præter *si* varia admittit significata, ut, *utinam*, *sive*, *an*, *num*, *quòd*, *quoniam*, *&c.* Δὴ expletivum est hîc & ornatui inservit. vers. 6. Ποτὲ est adverb. citra interrogationem, quando, unquam, &c. Τοι, tibi. vers. 28. Κατὰ hîc per Tmesin sejungitur ab ἔκηα, ut sit κατέκηα, adolevi 1. s. aor. 1. act. verb. κατακαίω, deuro, urendo absumo, adoleo: à κατὰ, & καίω, accendo, inflammo, adoleo, quod tempora sumit à καύω. F. καύσω. Aor. 1. act. ἔκαυσα, & ἔκηα à κάω. Aor. 2. act. ἔκαον. Πίονα, acc. pl. n. g. adject. πίων, ὁ καὶ ἡ, pingvis. Compar. πιότερος. Superl. πιότατος. Fit quasi à πῖος, τὸ, pingvedo. Μηρί' pro μηρία, fœmora ac. pl. à μηρίον, ȣ, τὸ, fœmur: à μῆρος, ερος, τὸ, pars: vel à μείρω divido, quod corpus in fœmore dividi incipit.

41. Ταύρων, taurorum, à ταῦρος, ȣ, ὁ, bos, taurus. Fit quasi à τάω & εὐρὺς, quòd cornua latè extendat. Ἠδ' pro ἠδὲ, atque, atque etiam, &c. Fit ex ἠ. vers. 27. & δὲ, vers. 3. Αἰγῶν, caprarum, g. p. ab αἶξ, ἡ, capra: interdum αἶξ, ὁ, caper, quod Eustathius Attico more vult usurpari. Fit ab ἀΐσσω, prosilio, cum impetu ruo. Capra enim est animal impetuosum ac insultans. Τόδε idem quod τοῦτο, hoc, ac. s. n. ab ὁ. Vid. ver. 9. Δὲ hic expletivè ponitur. Μοι, mihi. Vid. vers. 20. Κρήηνον poët. altero η addito pro κρῆνον, aor. 1. act. imper. verb. κραίνω, perficio. F. κρανῶ. Aor. 1. act. ἔκρηνα, &c. Fit quasi à καραίνω, à κάρα, caput, quòd cùm

alicui

alicui aliquid effectum reddituri ſumus, capite innuendo pollicemur. Ἐπικρῆναι Heſychius inquit, eſt τῇ κεφαλῇ ἐπινεῦσαι· vel fit à κρέω, impero, ut ſit quaſi κραίνω, &c. Hinc. Κραίνειν τινὶ τὸ ἔλδωρ. Perficere alicui deſiderium. Satisfacere alicujus deſiderio. ἐέλδωρ Poët. geminato ε pro ἔλδωρ, ορ☉, τὸ, deſiderium, votum: ab ἔλδομαι & Poët. pleon. τῦ ε, ἐέλδομαι, deſidero, cupio, appeto. Quaſi ab ἕλω, capio, quia lubentes capimus, quæ cupimus.

42. Τίσειαν, luant, 3. pl. aor. 1. act. optativ. Æol. pro τίσειεν, à τίω, pendo, luo, ulciſcor, honoro, colo, ſolvo, perſolvo, vindico, &c. F. τίσω. Aor. 1. act. ἔτισα· hinc aor. 1. act. optativ. τίσαιμι & Æol. τίσεια, &c. Hinc. τῖσαι vel τίσαϑαι τὰ δάκρυά τιν☉. Luere alicujus lachrymas. Luere pœnas, vel puniri ob alicujus lachrymas. Δαναοὶ, Danai, Argivi à Δαναὸς, ῦ, ὁ, Danaus Beli filius, qui relictâ Ægypto Argos venit, ubi ab Eleanore Argivorum rege imperium accepit, & populum in eo de ſuo nomine Danaos appellavit. Hîc autem Poëta per ſynecdochen Danaos poſuit pro Græcis. Ἐμὰ δάκρυα, meas lachrymas. Utrumque eſt acc. pl. n. g. Illud à pronom. poſſeſſiv. ἐμὸς, meus, à genetiv. ἐμῦ, mei, ab ἐγώ· hoc verò à δάκρυ, υ☉, τὸ, lachrymæ. q. à δάκνω, mordeo, quòd cùm anima dolore mordetur, lachrymæ effunduntur: vel quòd lachrymæ ſint ſalſæ & mordaces, ideóque oculis effuſæ genas ſalsâ quadam acredine quaſi mordent. Σοῖσι Ion. pro σοῖς, tuis, d. p. n. g. pron. poſſeſſiv. σὸς, tuus, à σὺ, tu. Βέλεεσσιν Poët. geminato σ pro βέλεσι, telis, d. p. à βέλ☉, ε☉, τὸ, telum, ſagitta, jaculum, haſta miſſilis, & quodcunque procul jaculamur. Fit à βάλλω, mitto, ferio, jaculor, &c.

Ὣς ἔφατ' εὐχόμεν☉. τῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
Βῆ δὲ κατ' οὐλύμποιο καρήνων χωόμενος κῆρ,
Τόξ' ὤμοισιν ἔχων ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην.
Ἔκλαγξαν δ' ἄρ' ὀϊστοὶ ἐπ' ὤμων χωομένοιο
Αὐτῦ κινηθέντος· ὁ δ' ἤιε νυκτὶ ἐοικώς.
Ἕζετ' ἔπειτ' ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ' ἰὸν ἕηκε·
Δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ' ἀργυρέοιο βιοῖο.
Οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπῴχετο καὶ κύνας ἀργύς.

Αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτοῖσι βέλος ἐχεπευκὲς ἀφιεὶς
Βάλλ', αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκύων καίοντο θαμειαί.
Ἐννῆμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ᾤχετο κῆλα θεοῖο.
Τῇ δεκάτῃ δ' ἀγορήνδε καλέσσατο λαὸν Ἀχιλλεύς.
Τῷ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
Κήδετο γὰρ Δαναῶν, ὅτι ῥα θνήσκοντας ὁρᾶτο.

Sic dixit orans, illum verò audivit Phœbus Apollo :
Deſcendit verò de Olympi verticibus iratus corde,
Arcus humeris gerens, & undique tectam pharetram.
Sonuerunt verò tela ſuper humeris (irati) dei,
Dum ipſe moveretur : ipſe verò ibat nocti ſimilis.
Sedit deinde ſeorſum à navibus,poſtea v. ſagittam immiſit.
Vehemens verò ſonitus factus eſt argentei arcûs.
Mulos quidem primùm invaſit, & canes albos :
Deinde verò ipſis telum amarum immitens [tes,
Feriebat : perpetuò v. rogi mortuorum ardebant frequen-
Per novem dies quidem per caſtra ferebantur miſſilia dei,
At decimâ *die* ad concionem vocavit exercitum Achilles,
Huic n. poſuit in animo dea albas habens ulnas Juno,
Solicita n. erat de Græcis, quoniam *eos* morientes videbat.

43. Ὡς hîc pro οὕτως ſumitur, redditúrque *ſic*, ita, hoc modo, hunc in modum, &c. Ἔφατ' pro ἔφατο, dixit. verſ. 33. Εὐχόμενος, orans, particip. præſ. verb. εὔχομαι, precor, oro, vota facio ; item glorior, jacto. F. εὔξομαι. P. εὖγμαι. Aor. 1. med. εὐξάμην, ω, ατο. Fit παρὰ τὸ εὖ ἔχειν, quòd qui precatur, orat, ut proſperè agat : vel παρὰ τὸ εὖ χέειν, quòd qui precatur, bonum fundit, ut *preces fundere* dicimur : hinc εὐχὴ, ἡ, preces, votum. Τοῦ g. ſ. artic. præpoſit. pro τούτου. Vid. verſ. 9. Δ' pro δὲ, veró. Vid. verſ. 3. Ἔκλυε, audiebat vel audivit, 3. ſ. imperf. verb. κλύω, audio. Vid. verſ. 37. Φοῖβος, Phœbus, id eſt, clarus lucidus , purus. Dicitur quaſi φάος βίου, lumen vitæ. Ἀπόλλων. verſ. 14.

44. Βῆ Ion. & Poët. pro ἔβη, quòd hîc per tmeſim ſejungitur à κατ' pro κατὰ, ut ſit κατέβη 3. ſ. aor. 2. ind. verb. καταβαίνω, deſcendo. F. καταβήσομαι. P. καταβέβηκα. Aor. 2. κατέβην, ης, η. Fit ex κατὰ & βαίνω. Hinc.

Hinc. καταϐαίνειν ὀλύμπυ καρήνων. Poteſt hîc ſubaudiri præpoſit. ἀπό. Deſcendere de verticibus Olympi, &c. Δὲ, veró. verſ. 3. Οὐλύμποιο Ion. & poët. pro ὀλύμπυ ubi in prima ſyllab. poſt vocal. ο brevem υ ad diphthongum efficiend. producend. ſyllabæ gratiâ poët. additur ; in ultima verò ϗ in οιο Ionicè mutatur. Eſt g. ſ. ab Ὄλυμπος, ὁ, Olympus. verſ. 18. Καρήνων, g. p. à κάρηνον, ϗ, τὸ, caput, ſummitas, faſtigium montis, vertex. Fit à τὸ κάρη Ion. pro κάρα indeclinab. caput, vertex, &c. quod fit tranſpoſitione literarum ex ἄκρα, ας, ἡ, ſummitas, &c. Χωόμενος, iratus. particip. verb. χώομαι, iraſcor, à χώω, contriſto, iraſcor, quod fit à χολόω, iraſcor, eliſo λ & duob. οο in ω mutatis: χολόω autem fit à χολὴ, ἡ, bilis. Κῆρ, τὸ, acc. ſ. ante quod ſubaudi κατά. Contractum eſt ex κέαρ, ατος, τὸ, cor. Sed κὴρ, ρὸς, ἡ, ſors, fatum, plerumque in malam partem accipitur.

45. Τόξ' pro τόξα, arcus, acc. p. à τόξον, ϗ, τὸ, arcus, vel ars ipſa ſagittandi. verſ. 37. Ὤμοισιν Ion. pro ὤμοις humeris, vel ſuper humeris. Poteſt hîc ſubaudiri ἐπὶ. Fit ab ὦμος, ϗ, ὁ, humerus: ab οἴω, fero, porto, quia humeris onera portamus. Ἔχων, habens, geſtans particip. præſ. verb. ἔχω. verſ. 14. Ἀμφηρεφέα, undique tectam, acc. ſ. fœm. ab ἀμφηρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, undique tectus, a. ex ἀμφὶ, & ἐρέφω, tego. Τε, que vel &. v. 5. Φαρέτρην Ion. pro φαρέτραν, a. ſ. ab ἡ φαρέτρα, pharetra, à φέρω, & τρώω, vulnero, quia pharetra fert tela vulnifica.

46. Ἔκλαγξαν, ſonuerunt 3 pl. aor. 1. act. verb. κλάζω, clango, clamo, ſono, &c. F. κλάγξω. Poët. nonnunquam κεκλάγξω. Aor. 1. ἔκλαγξα. Aor. 2. ἔκλαγον. P. m. κέκληγα. Δ' ἄρ' per apoſtroph. pro δὲ ἄρα. verſ. 3. ἄρα particula hîc expletivè ponitur, alibi ſignificat *igitur*, *itaque*, *tandem*, *nempe*, *&c.* Ὀϊστοὶ, tela, ab ὀϊστὸς, ϗ, ὁ, telum, ſagitta: ab οἴω, fero, Futur. οἴσω, feram, quia ſagitta ſeu telum arcu emiſſum celeriter fertur. Ἐπ' pro ἐπὶ ſuper. Præpoſitio ἐπὶ cum genitivo conſtructa præter *ſuper* varia admittit ſignificata, *à*, *ab*, *apud*, *cum*, *coram*, *de*, *erga*, *in*, *per*, *penes*, *prope*, *poſt*, *ſub*,

 ſupra,

supra, versûs. Interdum non exprimitur ἐπὶ, sed solus genitivus, ut; ἐπὶ προαιρέσεως γνώμην τῆς αὐτῆς. Dionys. Hal. Ejusdem sit propositi, vel idem sibi proponat institutum. Item apud eundem ἐπ' ἐμαυτοῦ, meâ sponte. Adverbio etiam redditur, ut; ἐφ' ἑνὸς ἄγειν. Singulatim ducere, &c.

47. Αὐτοῦ κινηθέντος, ipso moto, cùm ipse moveretur, vel cùm ipse se moveret: αὐτοῦ g. s. ab αὐτός. vers. 4 Κινηθέντος. g. s. à κινηθεὶς, ὁ, motus, vel, is, qui motus est, vel qui movetur. Est particip. pass. verb. κινέομαι, οῦμαι, moveor. à κινέω, ῶ, moveo, muto. Fut. κινήσω. Perfect. κεκίνηκα. Aor. 1. act. ἐκίνησα. Aor. 1. passiv. ἐκινήθην, ης, η. Quasi à κίω, eo, quia itio, seu loci mutatio est primus motus & evidentissimus. Ὁ, idem quod οὗτος, ipse. vers. 9. Δὲ, veró. vers. 3. Ἤϊε 3. s. perfect. med. verb. εἶμι, eo, vado. Cujus perfect. med. est εἶα, ας, ε. & Attic. ᾖα, ᾖας, ᾖε, & hinc Ionicâ solutione ἤϊα, ας, ε, &c. Νυκτὶ, nocti, d. s. à νὺξ, κτὸς, ἡ, nox: à νύσσω, pungo, exstimulo, quia nox ad dormiendum nos exstimulat. Sumitur nonnunquam pro *morte*, & interdum pro *tempore ignorationis.* Ἐοικὼς, similis particip. perf. med. ἔοικα, à verb. εἴκω, similis sum, &c.

48. Ἕζετ' pro ἕζετο, sedebat, vel sedit 3. s. imperf. ind. verb. ἕζομαι, sedeo. Futur. 1. ἕσομαι. Fut. 2. ἑδοῦμαι. Fit ab act. ἕζω, sedere facio, colloco: ab ἕω, colloco. Ἔπειτ' pro ἔπειτα, deinde, deinceps. vers. 35. Ἀπάνευθε νεῶν, seorsum à navibus. Illud vid. vers. 35. Νεῶν verò est g. p. Attic. pro ναῶν, à ναός. Attic. νεὼς, navis. Μετὰ, postea, præpositio adverbialiter sumpta. Δ' pro δὲ, veró. vers. 3. Ἰὸν, telum, jaculum: ab ἰὸς, οῦ, ὁ, jacculum, telum: ab ἵημι, mitto. Sed ἴος, α, ον, solus, a, um, &c.

49. Δεινὴ, ἡ, terribilis, fœm. genus adjectiv. δεινὸς, ὁ, terribilis, vehemens, magnus, neutr. δεινὸν, τὸ, terribile, &c. Fit à δεῖος, quo Homerus sæpe utitur Poëticè pro δέος, τὸ, timor. Δὲ, veró, vers. 3. Κλαγγὴ, ῆς, ἡ, sonitus; item clangor, strepor. Propriè tribuitur voci gruum & cæterarum hujusmodi avium; item tubarum

rum & cornuum: tribuitur etiam hominibus, cùm in hostes impetum facientes vocem clangori similem attollunt. Fit à κλάζω. v. 46. Γένετ' poët. sine augmento per apostroph. pro ἐγένετο, factus est, extitit, 3. s. aor. 2. med. ἐγενόμην, ἐγένε, ἐγένετο, &c. à verb. γίνομαι, fio, sum. F. γενήσομαι. Perfect. passiv. γεγένημαι. Aor. 1. passiv. ἐγενήθην. P. m. γέγονα à γείνομαι, gignor, nascor, fio, sum. Ἀργυρέοιο Ion. pro ἀργυρέε, & contractè ἀργυρε̃. g. s. ab ἀργύρεος, & contract. ἀργυρε̃ς, ὁ, argenteus. fœm. ἀργυρέα, ῆ, ἡ, argentea, neut. ἀργύρεον, ε̃ν, τὸ, argenteum: ab ἄργυρος, ὁ, argentum, quod fit ab ἀργὸς, ε̃, ὁ, albus. Βιοῖο Ion. pro βίε, arcûs g. s. à βιὸς, ὁ, arcus, nervus: à βία, ἡ, vis. βίος paroxyton. significat vita.

50. Οὐρῆας, mulos, acc. plur. Ionic. pro ὀρέας, (ubi in penultima syllab. Ion. η pro ε ponitur) ab ὀρεὺς, Ion. & poët. pro ὀρεὺς, ὁ, ubi in priori syllaba post vocal ο brevem υ ad diphthongum efficiendam producend syllab. gratiâ additur. Fit ab ὄρος, εος, τὸ, mons, quod hoc animal ad opera montana sit præ cæteris idoneum & aptum. Μὲν, quidem. v. 18. Πρῶτον, primúm. v. 6. Ἐπῴχετο, invasit, 3. s. aor. 2. med. verb. ἐποίχομαι, eo adversum, invado, feror, &c. ab ἐπὶ & οἴχομαι, eo, abeo. Hinc. ἐποίχεσθαι τὺς ὀρέας. Invadere mulos. Καὶ &. Κυνὰς, canes, acc. pl. à κύων. v. 4. Ἀργὺς, veloces, celeres, acc. pl. ab ἀργὸς, ε̃, ὁ, velox, & per antiphrasin quasi ἄεργος, tardus, otiosus; item albus: ab ἀργὸς, tardus, fit ἀργία, ἡ, otium: ab α priv. & ἔργον, τὸ, opus.

51. Αὐτὰρ, sed, dein, deinceps, cæterùm, sed, verò, ut hîc. Fit quasi ab αὖτε ἄρ. Ἔπειτ' pro ἔπειτα, deinde. v. 35. Αὐτοῖσι Ion. pro αὐτοῖς ipsis, d. pl. ab αὐτὸς, ipse. v. 4. Βέλος, telum, acc. s. à nominativ. simili, βέλος, εος, τὸ, telum. v. 42. Ἐχεπευκὲς, amarum, acc. s. n. g. ab ἐχεπευκὴς, ὁ ϗ ἡ, amarus, a. mortifer, a. exitialis: neutr. ἐχεπευκὲς, τὸ, amarum, &c. ab ἔχω, habeo, & πεύκη, ης, ἡ, amaritudo. Ἀφιεὶς, immittens, particip. verb. ἀφίημι. v. 25.

 52. Βάλλ'

52. Βάλλ' per apostroph. pro βάλλε, Ion. & poët. sine augment. pro ἔβαλλε, feriebat 3. s. imperf. ind. verb. βάλλω, jacio, ferio. v. 14. Αἰεὶ, perpetuò, semper: ex ἀεὶ addito per epenthesin ι: dicitur etiam αἰὲν ante vocalem: ab α intensivo & ἔω, sum: hinc ἀΐδιος, ου, ὁ, ἡ, sempiternus, perpetuus,. Δὲ, veró. vers. 3. Πυραὶ, rogi, n. p. à πυρὰ, ᾶς, ἡ, rogus: à πῦρ, τὸ, ignis. Dicitur quasi à πυράω inusit. uro, vel πρήθω, incendo. Νεκύων, mortuorum, g. p. à νέκυς, υος, ὁ, mortuus, defunctus: νέκυες autem significat tam defunctorum manes, quàm cadavera. Fit quasi à νὲ particula in compositis negante, & κίω, vado, eo: vel quasi νεκρὸς, ὁ, mortuus à νὲ privat. & κῆρ, ρὸς, τὸ, cor, ut sit is, in quo cor sit extinctum, & vitæ flammulâ privatum. Καίοντο Ion. & poët. sine augm. pro ἐκαίοντο, ardebant, 3. pl. imp. pass. verb. καίω, uro. v. 40. Θαμειαὶ, frequentes n. plur. fœmin. adjectiv. θαμειὸς, ὁ, frequens: fœm. θαμειὰ, ἡ, frequens: neutr. θαμειὸν, τὸ, frequens: à θαμὰ adverb. crebrò, frequenter, factum, ex ἅμα pleonasm. liter. θ.

53. Ἐννῆμαρ, per novem dies. Adverb. ab ἐννέα, novem & ἦμαρ, τὸ, dies. Quasi ab ἄω, splendeo; dies enim est tempus à solis splendore: vel ab ἦμος, quo tempore; dies enim est maximè notabilis quædam temporis portio. Μὲν, quidem. v. 18. Ἀνὰ στρατὸν, per exercitum. v. 10. Ὤχετο κῆλα, ferebantur missilia, tela. Est Atticismus. Atticè enim neutra pluralia gaudent verbo sigulari. ᾤχετο est 3. s. imperf. pass. verb. οἴχομαι v. 31. Κῆλα n. p. à κῆλον, ου, τὸ, telum ligneum, à κᾶλον, τὸ, lignum. Sic dicitur, quia καίεται ὅλον, totum igni immittitur: fit ergo à καίω, uro. Θεοῖο Ion. pro θεοῦ, dei scil. Apollinis. v. 8.

54. Τῇ δεκάτῃ scil. ἡμέρα, decimâ *scil. die.* d. s. fœm. adjectiv. δέκατος, decimus: fœm. δεκάτη, ἡ, decima, neutr. δέκατον, τὸ, decimum: à δέκα, decem, quod fit à δέχομαι, accipio, capio; quia denarius capit omnes numeros. Δ' pro δὲ, veró. v. 3. Ἀγορήνδε, ad concionem, ad forum. Adverb. ex accusativ. Ionico ἀγορὴν, & conjunct. enclitica δε, quæ hîc idem significat, quod

quod εἰς. v. 3. Ἀγορὴν vel ἀγορὰν autem fit ab ἀγορὰ, ἡ, forum, concio, cœtus, concilium. Fit ab ἀγείρω, congrego. Fut. ἀγερῶ. P. m. ἤγορα· hinc ἀγορὰ, & Ion. ἀγορὴ, ἡ. Καλέσσατο Poët. geminat. σ. pro Ionico fine augm. καλέσατο pro ἐκαλέσατο 3. f. aor. 1. act. verb. καλέω, voco, accerso, nomino, imploro, &c. Fut. καλέσω. Aor. 1 act. ἐκάλεσα. Λαὸν, populum, acc. f. à λαὸς, ὁ, populus. v. 10. Ἀχιλλεὺς, Achilles. v. 1.

55. Τῷ idem quod τούτῳ, huic, d. f. artic. præpositiv. pro οὗτος positi. v. 9. Γὰρ, enim. Ibid. Ἐπὶ, *in*. Præpositio ἐπὶ cum dativo, ut hîc constructa varia passim significat, ut, *ad, adversùs, contra, ex, in, ob, ultra, penes, post, præter, prope, propter, sub, super, supra.* Exprimitur etiam solo ablativo & adverbio, &c. Φρεσὶ, animo, d. pl. à φρὴν, ενὸς, ἡ, mens, animus, intelligentia, item præcordia. Hinc φρονέω, sapio, intelligo. Θῆκε Ion. pro ἔθηκε, posuit. v. 2. Θεὰ, dea, v. 1. Λευκώλενος, albis ulnis, vel albas ulnas habens, & per synecdoch. formosa: à λευκὸς, ὁ, albus, & ὠλένη, ἡ, brachium : ab ὠλλὸς, curvatura brachii. Ἥρη, ἡ, Juno. Fit, ut quidam volunt per metathesin ab ἀὴρ, aër: vel ἐράω, amo, quia est amabilis, ut pote ad respirationem nobis necessaria & utilis.

56. Κήδετο Ion. ἐκήδετο, solicita erat, 3. f. imperf. verb. κήδομαι, curo, curam gero, solicitus sum; item mœrore afficior & exequias curo : à κῆδος, εος, τὸ, cura, solicitudo : à κῆρ, cor, & ἔδω, edo, quia cura cor edit. Γὰρ, enim. v. 9. Δαναῶν, Græcorum, vel de Græcis. g. p. à Δαναός. v. 42. Ὅτι, quoniam, quandoquidem, quia, quòd, quamobrem, propterea. Nota. Cum superlativo tam nominis, quàm adverbii apud Græcos idem valet, quod apud Latinos quàm, ut; ὅτι βέλτιστα, quàm optimé : ὅτι πλεῖστοι, quàm plurimi. Eodem sensu etiam cum substantivis quibusdam jungitur, ut; ὅτι τάχος, quàm celerrimé. Sæpe idem abundat, propterea frequenter in translatione latina omittitur. Ῥὰ est particula expletiva & ornatui inserviens. v. 8. Θνήσκοντας, morientes, acc. pl. à θνήσκων, τος, ὁ, moriens, vel is, qui moritur, particip. præs. verb. θνήσκω, morior. Fut.

θανοῦ-

θανέμαι. Aor. 2. ἔθανον. Perfect. τέθνηκα & Ion. τέθνααι, à θνάω inusitato: hoc autem à θείνω vel poët. θένω, cædo: vel quasi à θέω ἄνω, sursum tendo, videlicet ad deum, qui animam infuderat.

Οἱ δ' ἐπεὶ ὖν ἤγερθεν, ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο.
Τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
Ἀτρείδη, νῦν ἄμμε παλιμπλαγχθέντας ὀΐω
Ἂψ ἀπονοστήσειν ἔικεν θάνατόν γε φύγοιμεν
Εἰ δὴ ὁμῦ πόλεμός τε δαμᾶ καὶ λοιμὸς Ἀχαιῦς.
Ἀλλ' ἄγε δή τινα μάντιν ἐρείομεν, ἢ ἱερῆα,
Ἢ καὶ ὀνειροπόλον (καὶ γάρ τ' ὄναρ ἐκ Διός ἐστιν)
Ὅς κ' εἴποι, ὅτι τόσσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων·
Εἴτ' ἄρ' ὅγ' εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται, εἴθ' ἑκατόμβης
Αἴκέν πως ἀρνῶν κνίσσης αἰγῶν τε τελείων.
Βέλεται ἀντιάσας ἡμῖν ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι.

Illi verò postquam congregati & simul frequentes fuerunt,
Inter illos igitur surgens verba fecit pedibus celer Achilles.
O Agamemnon, nunc nos denuo errantes puto
Retrò redituros, si modò mortem evitare possimus:
Quoniam jam simul bellum absumit & pestis Græcos.
Quare age jam aliquem vatem consulamus, aut sacerdotem,
Aut etiam somniorum interpretem (etenim & somnium ex Jove est)
Qui indicet, quamobrem adeò iratus sit Phœbus Apollo:
Sive ille (ob) votum conqueritur, sive (ob) hecatomben,
Si fortè agnorum nidorem caprarúmque lectarum
Vult adeptus à nobis pestem propulsare.

57. Oἱ, illi, n. p. artic. præpositivi pro αὐτοὶ positus. v. 9. Δ' pro δὲ, verò. v. 3. Ἐπεὶ, postquam. Nota. Conjunct. ἐπεὶ varia (præter postquam) admittit significata, *quoniam*, *quandoquidem*, *nam*, *quum*, *deinde*, *quanquam*, *etsi*, *alioquin*, *&c.* Fit ex ἐπὶ & εἰ. Ἐπεὶ cum adverbiis εὐθέως, τάχιστα & aliis similibus redditur Latinè *cùm primùm*, *ubi primùm*, vel *simulátque*. Οὖν. Conjunctio varia passim significat, ut; *igitur*, *ergo*: item

item *certè, ſanè, quidem, utique, tandem, &c.* Sæpe abundat explérque orationem præſertim apud Poëtas, ut hîc. Ἤγερθεν Bœot. & Æol. pro ἠγέρθησαν, congregati ſunt, convenerunt, 3. p. aor. 1. paſſ. mod. ind. verb. ἀγείρω, congrego. v. 44. Ὁμηγερέες, frequentes, nom. pluralis incontract. ab ὁμηγερὴς, ὁ καὶ ἡ, unà, vel ſimul frequens, ſimul congregatus: ab ὁμοῦ, ſimul, unà, & ἀγείρω. v. 54. Τ' pro τε, &c. v. 5. Ἐγένοντο, 3. pl. aor. 2. m. verb. γίγνομαι vel γίνομαι, fio, ſum. v. 49.

58. Τοῖσι Ion. pro τοῖς, d. pl. articul. præpoſitiv. pro αὐτοῖς, poſitus v. 9. Δ' pro δὲ, veró. v. 3. Ἀνιστάμενος, exurgens vel ſurgens, particip. præſ. verb. Ἀνίσταμαι, exurgo, ſurgo: ab activ. ἀνίστημι, excito, erigo, ſurgere facio, &c. ab ἀνὰ & ἵστημι, ſtatuo. Μετέφη, dixit, verba fecit, 3. ſ. aor. 2. ind. verb. μετάφημι, interloquor; item dico, verba facio: ex μετὰ & φημὶ, dico. Πόδας, pedes (ſubauditur hîc κατὰ) acc. pl. à ποῦς, ποδὸς, ὁ, pes. Acc. ſing. πόδα. voc. ὦ ποῦς. Dat. plur. ποσί. Ὠκὺς, ὁ, velox, celer. Comp. ὠκύτερος. Superl. ὠκύτατος. Nonnunquam ὠκίων, ὤκιστος. Iliad. ο. 238. hinc ὠκεανὸς, ὁ, mare, oceanus ob velocitatem undarum. Ἀχιλλεὺς, Achilles. v. 1.

59. Ἀτρείδη, Atrida ſcil. Agamemnon. v. ſ. ab Ἀτρείδης. v. 7. Νῦν, nunc, hoc tempore, adverb. temporis. Ἄμμε Dor. & Æol. pro νῶϊ, νῶ, acc. dual. pron. ἐγὼ, quo Poëtæ utuntur pro acc. plurali ἡμᾶς, nos. Παλιμπλαγχθέντας, denuo errantes, ac. plur. à παλιμπλαγχθεὶς, rurſus errans, aberrans, particip. aor. 1. paſſiv. verb. παλιμπλάζομαι, rurſus erro, aberro, vagis erroribus retro agor: à πάλιν, rurſus, & πλάζομαι, erro, vagor, vagabundus jactor, à πλάζω, errare facio, ſeduco. Tempora ſumit à πλάγγω. Οἴω, puto, exiſtimo; item fero, porto, apud Poëtas tantùm uſitatum. Sed οἴομαι & per ſyncop. οἶμαι apud Oratores in uſu eſt, puto, ſuſpicor, conjicio. Tempora ſumit ab οἰέομαι. Fut. οἰήσομαι. P. ᾤημαι. Aor. 1. ᾠήθην.

60. Ἄψ, retrò, retrorſum, rurſus, iterum, ſtatim, adverb. ab ἀπὸ receſſionem ſignificante. Ἀπονοστήσειν, redituros, infin. fut. 1. act. verb. ἀπονοστέω, redeo, rever-

tor, remeo. Fut. ἀπονοςήσω. P. ἀπονενόςηκα. Aor. 1. ἀπενόςησα· ex ἀπὸ & νοςέω, redeo: quasi à νέομαι, eo: hinc νόςος, redditus. Εἴκεν, si vel si modo, &c. ex εἰ & κέν. Scribitur & conjunctim & separatim. Nota. κὲ vel κὲν est particula Poëtis usitatissima, quæ apud eosdem idem valet, quod ἂν potentiale apud Oratores in prosa. Nonnunquam idem significat quod δὴ, utique. Interdum expletiva est. Θάνατόν γε, mortem. Θάνατόν etiam in fine accentum à sequenti γε rejectum habens est acc. sing. à θάνατος, ου, ὁ, mors. à θνήσκω, morior. v. 56. Γὲ est particula enclitica & adjectio syllabica nonnunquam significans *quidem, certè, utique, quippe, saltem.* Vix legitur separatim. Φύγοιμεν, effugerimus, vel evitare possimus. 1. pl. aor. 2. optat. verb. φεύγω, fugio, effugio, vito, declino. F. φεύξομαι. Aor. 2. ἔφυγον, &c. Hinc. Φεύγειν τὸν θάνατον. Effugere vel evitare mortem.

61. Εἰ. v. 40. Hîc ponitur loco ἐπεὶ, vel ὅτι, quoniam, quandoquidem. Δὴ, jam. v. 6. Ὁμοῦ, simul, adverb. ab ὁμὸς, similis. Πόλεμός τε, bellum. τε hîc expletivè ponitur. Πόλεμος, ου, ὁ, bellum. Fit παρὰ τὸ πόλεις μειοῦν, à minuendis urbibus, quòd bellum minuat urbes evertendo eas: vel fit à πολέω, everto; quod bellum omnia evertat, &c. Δαμᾷ, vastat, absumit, 3. s. ind. præs. verb. δαμάω, ῶ, domo, subigo, vasto, absumo. idem est quod δαμάζω. Καὶ, &. Λοιμὸς, οῦ, ὁ, pestis, contagium. Ἀχαιοὺς, Achivos, ab Ἀχαιός. v. 2.

62. Ἀλλ' pro ἀλλὰ, quare. v. 24. Ἄγε, adverb. hortantis, age: ab imper. verb. ἄγω. Aliquando ad plures refertur pro ἄγετε. Sæpe additur particula δὴ, ut hîc, quæ *jam* significat. Multis sæpe locis non exprimitur. v. 6. Τινα, aliquem acc. s. à τὶς, aliquis. Amittit nunc accent. propter præced. oxyton. Μάντιν, vatem, acc. s. à μάντις, ιος, ὁ, Vates: à μαίνομαι, furo: quia vates divino furore correptus futura prædicit. Ἐρείομεν poët. per epenthesin ι addito pro ἐρέομεν, 1. pl. ind. præs. act. pro 1. plur. subjunct. ἐρέωμεν, consulamus, à verb. ἐρέω, dico, rogo, interrogo, consulo, ut hîc. Interdum præsens significat futurum, *dicam, interrogabo, &c.*

&c. Fit per dialyſin ab ἐρῶ futuro verbi εἴρω, dico· Ἢ ἱερῆα, aut ſacerdotem. v. 27. & 23.

63. Ἢ καὶ, aut etiam. v. 27. & 7. Ὀνειροπόλον, ſomniorum interpretem. a. ſ. ab ὀνειροπόλος, ου, ὁ, ſomniorum interpres, per ſomnia vaticinans: ab ὄνειρος, ſomnus, quod ab ὄναρ, ſomnium, & πολέω, verſor. Καὶ γὰρ, etenim. v. 7. 9. Τ᾽ ὄναρ pro τὸ ὄναρ, ſomnium, indeclinabile. Dicitur quaſi ὄντος ἄρσις. Somnia ut plurimum vana ſunt, in quibus res apparent, nec ſunt. Ἐκ Διὸς, à Jove. v. 6. 5. Ἐστὶν, eſt, 3. ſ. verb. εἰμὶ, ſum.

64. Ὅς, qui artic. poſtpoſitiv. relativè ſumptus, v. 2. K᾽ pro κὲ particula poëtica potentialis pro ἂν uſurpata. v. 60. Εἴποι, dicat, indicet. 3. ſ aor. 2. optativ. verb. ἔπω, dico. Aor. 1. εἶπα. Aor. 2. εἶπον, &c. Ὅ τι, quamobrem. v. 56. Τόσσον poët. geminato σ pro τόσον, adjectiv. neutr. adverbialiter ſumptum: à τόσος & poëticè geminato σ τόσσος, ὁ, tantus, cui reſpondet ὅσος, quantus. Ἐχώσατο, iratus eſt, 3. ſ. aor. 1. med. verb. χώομαι. v. 44. Φοῖβος Ἀπόλλων, Phœbus Apollo. v. 43. & 14.

65. Εἴτ᾽ pro εἴτε, ſive, utrum, an: ex εἰ & τε. verſ. 40. 5. Ἄρ᾽ pro ἄρα particula, quæ hîc expletivè ponitur; alibi tamen ſæpe varia ſignificat. v. 46. Ὅγ᾽ pro ὅγε ille: ex ὁ articul. præpoſitiv. & γὲ particula adjectionis, & expletiva. v. 60. 9. Εὐχωλῆς, ſubaudi ἕνεκα, voti causâ, vel ob votum, g. ſ. ab εὐχωλὴ, ῆς, votum, precatio: ab εὔχομαι, precor, voveo, &c. Ἐπιμέμφεται, conqueritur, 3. ſ. ind. præſ. verb. ἐπιμέμφομαι, incuſo, accuſo, reprehendo, item conqueror, &c. ex ἐπὶ & μέμφομαι, idem. Dicitur quaſi μῶμον φάω, reprehenſionem dico. Hinc. ἐπιμέμφεσθαί τινος. Conqueri ob, vel propter aliquid. Εἴθ᾽ pro εἴτε, ſive, ubi τ per apoſtroph. propter ſequent. vocal. aſpiratam in θ mutatur. Ἑκατόμβης ſubauditur ἕνεκα, ob Hecatomben. g. ſ. ab ἑκατόμβη, ῆς, Hecatombe ſeu ſacrificium centum boum: ex ἑκατὸν, centum, & βοῦς, ὁ καὶ ἡ, bos. Finitus numerus pro infinito. Alii intelligunt ſacrificium ex ἑκατὸν βάσεων, id eſt ποδῶν, in quo immolarentur animalia quadrupeda 25, quorum pedes

numero sunt 100. Ab aliis verò dicitur sacrificium solenne constans centum bobus, id est, centum nummis argenteis, in quibus bos pictus erat.

66. Ἄικεν Dor. pro ἔικεν, si, ubi Dor. α pro ε in priori syllab. ponitur. Fit ex εἰ & κέν. 60. Πως particul. enclit. sine accentu suo circumflexo propter præcedent. penacutam vocem. Nota. πῶς est interrogativum, quomodo? quî? quâ ratione? quo pacto? vel extra interrogationem seu indefinitum, túncque est encliticum significans quodammodo, aliquo modo, &c. Hoc cum particulis εἰ, ἔικε vel Dor. αἴκε vel αἴκεν, μὴ significat forte, ut; ἔι πως, ἔικε vel ἄικε πως, si forte: μή πως, ne forte. Ἀρνῶν, agnorum, g. s. ab ἄρς, ὁ, ἡ, agnus. G. ἀρνός. vel ab ἀρὴν, ἀρένος, & per syncop. ἀρνός. Quod fit ab ἀρὰ, ᾶς, ἡ, votum, quod agni sacrificabantur in votis faciendis. Κνίσσης. g. s. à κνίσση, ἡ, nidor, ustura carnium; item pingvedo, vel adeps, item fumus ex sacrificio: à κνίζω, titillo, quòd nares hic vapor titillatione quadam afficiat. Αἰγῶν, caprarum, g. p. ab ἄιξ. v. 41. Τε, que. v. 5. Τελείων, lectarum, g. p. fœm. adjectiv. τέλειος, ὁ, idem, quod τέλεος, ὁ, perfectus, adultus, lectus, à τέλος, finis.

67. Βέλεται, vult. 3. s. verb. βέλομαι, volo. F. Βελήσομαι à βε partic. augendi, & λάω, video, fruor. Ἀντιάσας, adeptus, particip. aor. 1. act. verb. Ἀντιάω, occurro, obsto, oro, precor, item nanciscor, adipiscor ut hîc. v. 31. Ἡμῖν, nobis, vel à nobis. d. pl. ab ἐγώ. Ἀπὸ præpositio per tmesin hîc sejungitur ab ἀμῦναι, ut sit ἀπαμῦναι, propulsare, vel repellere infin. aor. 1. act. verb. ἀπαμύνω, propulso, propello, repello, depello, arceo, defendo, auxilium fero. Idem significat ἀμύνω simplex, quod dicitur quasi ab α augente, & μύνη, ἡ, prætextus. Λοιγὸν, pestem, acc. s. à λοιγὸς, ὃ, ὁ, pestis, lues pestifera, exitium.

Ἤτοι ὅγ' ὣς εἰπὼν, κατ' ἄρ' ἕζετο. τοῖσι δ' ἀνέστη
Κάλχας Θεστορίδης, οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος,
Ὃς ᾔδη τά τ' ἐόντα, τά τ' ἐσσόμενα, πρό τ' ἐόντα.
Καὶ νήεσσ' ἡγήσατ' Ἀχαιῶν Ἴλιον εἴσω,

Ἡ

Ἣν διὰ μαντοσύνην, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων
Ὅς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν.
Ὦ Ἀχιλεῦ, κέλεαί με, Διῒ φίλε, μυθήσασθαι
Μῆνιν Ἀπόλλωνος ἑκατηβελέταο ἄνακτος.
Τοὶ γὰρ ἐγὼν ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο, καί μοι ὄμοσσον
Ἦ μέν μοι πρόφρων ἔπεσιν καὶ χερσὶν ἀρήξειν,
Ἦ γὰρ οἴομαι ἄνδρα χολωσέμεν ὃς μέγα πάντων
Ἀργείων κρατέει, καί οἱ πείθονται Ἀχαιοί.
Κρείσσων γὰρ βασιλεύς, ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χέρηϊ
Εἴπερ γάρ τε χόλον γε, καὶ αὐτῆμαρ καταπέψῃ,
Ἀλλά γε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον ὄφρα τελέσσῃ
Ἐν στήθεσσιν ἑοῖσι. σὺ δὲ φράσαι, εἴ με σαώσεις.

Ille quidem sic fatus resedit. inter illos verò surrexit
Calchas Thestorides augurum longè præstantissimus,
Qui noverat & præsentia, & futura, & præterita,
Et navibus dux fuerat Græcorum ad Ilium, [pollo :
Suam ob artem vaticinandi, quam ei præbuit Phœbus A-
Qui ipsis benè cogitans concionem habuit, & inter (eos)
O Achilles, jubes me, Jovi chare eloqui [dixit,
Indignationem Apollinis, eminus ferientis regis.
Itaque ego dicam : tu verò paciscere (mecum) & mihi jura,
Te mihi propenso animo, & verbis, & manibus opem laturum.
Profectò n. puto virum ægrè laturum, qui magnum in omnes
Argivos habet imperium, & ei obediunt Græci.
Potentior n. rex *est*, quum irascitur viro inferiori,
Nam etsi iram eo ipso die concoxerit,
In posterum tamen iram retinet, ut ad finem perducat,
In pectore suo. tu igitur vide an me servaturus sis.

68. Ἤτοι, quidem. Idem est hìc quod μέν. Alibi sæpe varia significat, ut; *certè*, *sanè*, *profectò*, *videlicet*, *scilicet*, *aut*, *sive*, *&c.* Fit ex ἤ. v. 27. & τοι particula enclitica & expletiva, ut hic, quæ adverbiis & conjuncti-onibus annectitur sæpe ornatûs tantùm causa : interdum exprimitur *quidem*. Ὅγ' pro ὅγε. ὁ artic. præposit.

pro ἔτ@ positus significat *ille*. v. 65. γ' vel γε hîc expletivè ponitur. Ὡς idem quod ὅτως, sic, hoc modo, hunc in modum, &c. Εἰπὼν, fatus, dicens, vel postquam vel quùm dixisset, particip. aor. 2. verb. ἔπω, dico, &c. Κατ' ἄρ' ἕζετο. ἄρ' pro ἄρα expletivè hîc ponitur. κατ' pro κατὰ per tmesin hic ab ἕζετο sejungitur, ut sit καθέζετο, sedit, resedit, 3. s. imperf. ind. verb. καθέζομαι, sedeo, resideo. v. 48. Τοῖσι inter illos. v. 58. Ἀνέστη, surrexit. 3. s. aor. 2. verb. ἀνίστημι. v. 58.

69. Κάλχας, αντος, ὁ, Calchas. Augur Græcus, qui cum Græcis ad expeditionem Trojæ profectus est: & quoniam divinandi arte plurimùm præstabat, ejus consilio multa gesta sunt. Fit à καλχαίνω, altâ mente cogito. Θεστορίδης, ου, ὁ, Thestorides seu Thestoris filius, à Θέστωρ, ορος, ὁ, Thestor Enopis filius. Οἰωνοπόλων, augurum, g. p. οἰωνοπόλος, ου, ὁ, vates per cantum avium, augur. ab οἰωνὸς, οῦ, ὁ, avis. v. 5. & πολέω, versor. Ὄχ' pro ὄχα, longè, præ cæteris, valde. Ponitur cum Superlativ. augendæ significationis causâ. Fit ab ἔχω, habeo. Usitatius est ἔξοχον & ἔξοχα. quasi ab ἐξέχω, emineo. Ἄριστος, præstantissimus, optimus, superl. grad. adjectiv. ἀγαθὸς, bonus, præstans, ab Ἄρης, ὁ, Mars: unde ἄριστος propriè significat eum, qui se optimè gerit in bello; sic κακὸς, qui est ignavus in bello.

70. Ὃς, qui, artic. postpositiv. relativè sumptus. v. 2. Ἤδη Atticè contract. ex ᾔδεε Ionic. pro ᾔδει, noverat, 3. s. plusq. perf. act. verb. εἴδω, vel εἰδέω, scio. Fut. εἰδήσω. P. εἴδηκα, ας, ε. & per syncop. εἶδα, ας, ε Plusq. perf. εἰδήκειν, εις, ει. Ion. ᾔδεα, ας, ε. & hinc Attic. ᾔδη noveram, & noverat, prim. & tert. sing. plusq. perfecti: ubi in prim. person. Ionicum εα, in tertia verò εε Atticè contrahitur in η. Perf. med. οἶδα, ας, ε. Τά τ' ἐόντα, subaud. πράγματα. τὰ est artic. præposit. acc. pl. n. g. ad rem certam declarandam additus. Τ' pro τὲ, &. v. 5. Ἐόντα, acc. pl. n. g. particip. præsent. tempor. ὢν, Ion. & Poët. ἐὼν, ab εἰμὶ, sum. Τά τ' ἐσσόμενα, & futura. Poët. pro ἐσόμενα geminato σ. acc. pl. n. g. particip. fut. ἐσόμενος & Poët. ἐσσόμενος ab εἰμὶ, sum. Πρό τ' ἐόντα, & ante existentia, pro præterita. Πρὸ est

eſt præpoſitio ſignificans ante ratione loci & temporis. T' pro τε, &c. v. 5.

71. Καὶ, &c. v. 7. Νήεσσ' pro νηεσσὶ, navibus, d. p. Poët. & Ion. à ναῦς, ἡ, navis. v. 12. Ἡγήσατ' pro ἡγήσατο, dux viæ erat, præerat. 3. ſ. aor. 1. med. ἡγέομαι, ἧμαι, præſum, duco, dux ſum viæ, pluris facio, arbitror, puto. F. ἡγήσομαι. Perf. ἥγημαι. Hinc. Ἡγεῖσθαι ναυσί. Ducem viæ eſſe navibus: ducere naves: præeſſe navibus. Fit ab ἄγω, duco, &c. Ἀχαιῶν, Achivorum, Græcorum, ab Ἀχαιός. v. 2. Ἴλιον, Ilium, Trojam acc. ſ. ab Ἴλιον, ου, τὸ, Ilium, Troja: ab Ἶλος, ὁ, Ilus Trois Regis filius. Εἴσω idem eſt quod εἰς, ad, ex quo idem fit ω in fine addito. Cenſetur eſſe poëticum, verùm etiam ſæpe apud Oratores reperitur, apud quos cum genitivo conſtruitur.

72. Ἣν, ſuam, acc. ſ. fœm. pronom. poſſeſſiv. ὃς, ſuus, fœm. ἣ, ſua, neutr. ὃν, ſuum. Poëticè dicitur ἑὸς, ἑὰ, ἑόν. Διὰ, *ob* vel propter hîc ſignificat, alibi tamen cum accuſativo hæc ut plurimùm denotat, *per*, *à*, *ex*, *&c.* Μαντοσύνην acc. ſ. à μαντοσύνη, ης, ἡ, vaticinium, ars vaticinandi, à μάντις. v. 62. Τὴν pro ἣν, quam, ac. ſ. f. artic. præpoſit. relativè poſiti. Οἱ, ei, ipſi, d. ſ. pronom. οὗ, ſui. Accentum amiſit propter præcedent. acutitonam. Πόρε Ion. & poët. pro ἔπορε, dedit, præbuit, 3. ſ. a. 2. ind. verb. πέρω, do, præbeo, ſuppedito. Hinc. Πόρειν τινὶ μαντοσύνην. Dare, vel præbere alicui artem vaticinandi. Fit à πείρω, tranſeo, pertranſeo, tranſadigo, &c. Φοῖβος Ἀπόλλων, Phœbus Apollo. verſ. 43. &. 14.

73. Ὅς, qui. v. 2. Σφιν d. dual. poëtic. pro αὐτοῖς, ipſis. Fit ab οὗ pronom. Εὐφρονέων, bene volens, particip. præſ. verb. εὐφρονέω, ſapio, intelligo, prudens ſum; item bene volo, bene cogito: ab εὖ, bene, & φρονέω, intelligo, cogito, ſapio, ſtatuo, deſidero, curo: à φρὴν, ένος, ἡ, animus, mens. Ἀγορήσατο Ion. pro ἠγορήσατο, concionatus eſt, 3. ſ. aor. 1. m. verb. ἀγορέομαι, concionor, concionem habeo. Fut. ἀγορήσομαι ab ἀγορὰ, ἡ, forum, concio. Καὶ, &c. v. 7. Μετέειπεν, dixit, locutus eſt, Poët. pro μέτειπεν, 3. ſ. aor. 1. vel 2. verb. ἔπω. v. 64.

74. ῏Ω, adverb. vocand. Ἀχιλεῦ Poët. pro Ἀχιλλεῦ v. ſ. ab Ἀχιλλεύς. v. 1.' Κέλεαί με, jubes me. κέλεαι Ion. pro κέλῃ, ubi Ion. loco ῃ ponitur εαι. Iones enim formant ſecund. perſ. præſ. indic. in verbis paſſiv. & mediis in ῃ deſinentem à tertia perſona τ ſublato. Eſt autem 2. ſ. præſ. ind. verb. κέλομαι, idem quod act. κέλω, jubeo, hortor. Fut. κελήσομαι. q. à καλέομαι, ſeu καλέω, ῶ, voco. Μὲ per ephæreſin pro ἐμὲ acc. ſ. ab ἐγώ. Διὶ, Jovi, d. ſ. à Ζεύς. v. 5. Φίλε, chare, dilecte. v. ſ. adjectiv. φίλος. v. 20. Μυθήσασθαι, eloqui, inf. aor. 1. m. verb. μυθέω, loquor, eloquor, narro: à μῦθος.

75. Μῆνιν Ἀπόλλωνος, iram Apollinis, v. 1. 14. Ἑκατηβελέταο Æolic. pro ἑκατηβελέτου, g. ſ. ab ἑκατηβελέτης, ὁ, longè jaculans, eminus feriens: ab ἑκὰς, procul, longè & βολὴ, jactus, à βάλλω, jacio. Sic dictus eſt ſol, qui & ἑκάεργος Il. α. 147. appellatur, quod radii & calor ejus longè operentur terræ ipſius viſcera ſubeuntes ad metallorum productionem. Deducitur etiam ab ἑκατὸν, & βέλος, quòd Phœbus Pythonem centum telis transfixerit. Ἄνακτος, regis, ab ἄναξ. verſ. 7.

76. Τοὶ γὰρ, idem quod τοιγαροῦν, vel μὲν οὖν, itaque, igitur. v. 68. 9. Ἐγὼν Dor. pro ἐγὼ, ego. Ἐρέω, dicam. v. 62. Σὺ δὲ, tu veró. v. 18. Σύνθεο, Ion. pro σύνθεσο, paciſcere. 2. perſ. ſing. imperativ. med. verb. συντίθημι, compono, paciſcor, &c. ex σὺν & τίθημι, pono, &c. Καί μοι, & mihi. v. 7. 20. Ὄμοσσον, Poët. pro ὄμοσον, jura, 2. imp. act. verb. ὀμνύω, vel ὄμνυμι, juro. Fut. ὀμόσω. P. ὤμοκα. Attic. ὀμώμοκα. Aor. 1. ὤμοσα. Hinc. Aor. 1. imper. ὄμοσον, & Poët. geminat. σ. ὄμοσσον, &c.

77. Ἦ μὲν, omnino, equidem, certé. Nota. Ἦ circumflexum eſt particula affirmandi, ſanè, revera, certè, profectò, omnino: aliquando interrogat, utrum? an? anne? Μὲν ei jungitur hîc ornatûs tantùm causâ, nihílque mutat ejus ſignificationem. At ἠμὲν eſt conjunctio copulativa Poëtis uſitatiſſima ſignificans &, cui reſpondet ἠδέ. μοι, mihi. v. 20. Πρόφρων, ὁ, ἡ, benevolus, promptus; item adverbialiter, *benevolè*, promptè, propenſo animo; ut hîc: à πρὸ & φρὴν, ενὸς, ἡ, mens, animus

mus. v. 55. Ἔπεσιν, verbis, dat. pluralis modum significans ab ἔπος, εος, τὸ, verbum, mandatum: ab ἔπω. v. 64. Καὶ, &c. v. 7. Χερσὶν, manibus, d. pl. à χεὶρ. v. 14. Ἀρήξειν, opem laturum esse. Fut. 1. act. infin. verb. ἀρήγω, juvo, auxilior, opem fero propriè in bello; nam ab Ἄρης, ut quidam volunt, deducitur. Secundùm alios fit ab ἄρω, apto. Hinc. Ἀρήγειν τινί. Opem ferre, auxiliari alicui: tueri aliquem.

78. Ἦ revera, profectó. Vid. vers. præced. Γὰρ, enim. v. 9. Ὀΐομαι per diæresin pro οἴομαι. v. 59. Ἄνδρα, virum, acc. s. ab ἀνήρ. v. 7. Χολωσέμεν Ion. pro χολώσειν, ægrè laturum esse, fut. 1. act. infin. verb. χολόω, ῶ. 9. Ὃς, qui. v. 2. Μέγα, valde, idem quod μεγάλως adverbium. Adjectiva n. neutra & singularia & pluralia Atticè usurpantur pro adverbiis. Est a. μέγα neutr. genus adjectiv. μέγας, magnus, amplus,&c. fœm. μεγάλη, magna, ampla. Fit à μὴ & γῆ, ut qui non sit ampliùs περὶ γῆ, sed ὑπεραναβὰς τὴν γῆν, qui non est humilis, ut Martinius inquit. Πάντων, g. pl. à πᾶς. 5.

79. Ἀργείων g. p. ab Ἀργεῖος, ὁ, Argivus, Græcus: ab Ἄργος, εος, τὸ, Argos. 30. Κρατέει, 3. s. ind. præs. incontracta verbi. κρατέω, teneo, apprehendo, vinco, occupo, domo, impero, imperium agito, dominor. Fut. κρατήσω. P. κεκράτηκα. Aor. 1. ἐκράτησα· à κράτος, εος, τὸ, robur. Hinc. κρατεῖν τινος. Imperare alicui: imperium habere in aliquem, &c. Καί οἱ, atque ei. 7. 72. Πείθονται obediunt, 3. p. ind. præs. verb. πείθομαι. 37. Ἀχαιοὶ, Achivi, ab Ἀχαιός. 2.

80. Κρείσσων, ονος, ὁ ϗ ἡ, potentior. Compar. adjectiv. ἀγαθὸς, ὁ, ὁ, bonus, quem mutuatus est à κράτος, εος, τὸ, robur vers. præced. Γὰρ, enim. 9. Βασιλεὺς, rex. Ibid. Ὅτε, quum, quando, adverb. tempor. Hinc fit πότε, ποτὲ, τότε. Χώσεται pro χώεται futurum pro præsenti ind. verb. χώομαι. 44. Ἀνδρὶ, viro, d. s. ab ἀνήρ. 7. Χέρηϊ, inferiori, d. s. pro χερείονι, à χερείων, ονος, ὁ, ἡ, inferior, deterior, pejor. Compar. pro χείρων, pejor, &c. à κακὸς, malus. Poëticum est, & in quibusdam casibus ον tollit, & ει in η vertit, ut hîc. Sic in accusativ. sing. χέρηα pro χερείονα est, ubi ον sublato fit χέρεια,

& ει mutato in η χέρηα. Dicitur à χεὶρ, ἡ, manus, quòd sit quasi κτ̄ χεῖρα ἧττον, manibus inferior: vel secundùm alios διὰ τῶν χειρῶν πορίζων τὸ ζῆν, quòd manibus victum quærat.

81. Εἴπερ, si, quamvis: ex εἰ & περ particula expletiva, quæ aliis orationis partibus annecti solet, & plerunque significat, quamvis, quanquam, tametsi. Interdum respondet latinæ particulæ *cunque*. Sæpe etiam vacat. Γὰρ, enim. Τε particul. expletiv. 5. Χόλον, iram, acc. s. à χόλος, ου, ὁ, ira odium, indignatio, idem est quod χολή. Γε est syllab. adjectiv. 60. Καὶ, &. 7. Αὐτῆμαρ, eodem die. Adverb. ab αὐτὸς ipse cujus neutr. est αὐτὸ, & ἦμαρ, τος, τὸ, dies. Καταπέψῃ concoxerit, 3. s. aor. 1. act. mod. subjunct. verb. καταπέπτω, concoquo propriè, sed hîc metaphoricè dicitur: ex κτ̄ & πέπτω. Attic. πέττω. Æol. πέσσω, coquo. q. πυρὶ ἕψω, igne coquo.

82. Ἀλλά γε, verùm, tamen. 60. 24. Καὶ, &. Μετόπισθεν, postea, in posterum, item alibi, *post*, à *tergo*, *pone*: ex μτ̄ & ὀπίσω, post, retrorsum, retró: ab ἕπομαι, sequor, mutato ε in ο, & spiritu aspero in lenem. Ἔχει, habet, retinet, fovet, ab ἔχω. 14. Κότον, iram, à κότος, ου, ὁ, ira, vel odium inveteratum: à κεῖμαι, jaceo, quod fit quasi χόλος ἀπόθετος, ira recondita: à κότος fit κοτέω, irascor. Fut. έσω. Ὄφρα, ut, donec, cui respondet τόφρα, tam diu. Τελέσσῃ Poët. pro τελέσῃ, perficiat, ad finem perducat, 3. s. aor. 1. act. mod. subj. verb. τελέω. 5.

83. Ἐν, in. 14. Στήθεσιν Poët. geminat. σ pro στήθεσι, pectoribus, d. p. à στῆθος, εος, τὸ, pectus. q. à στῆναι, stare, quia pectus, stat quasi immotum, nec inflectitur. ut aliæ corporis partes. Ἑοῖσι Ion. pro ἑοῖς, suis, d. p, n. g. pron. possessiv. ἑὸς, suus. 72. Σὺ δὲ, tu igitur. 18. 3. Φράσαι, vide, aor. 1. m. imperat. verb. φράζομαι video, perspiceo, intelligo, ab act. φράζω, dico, dissero, eloquor, expono, ostendo. Fut. φράσω. P. πέφρακα. Εἴ με, an me. 40. 32. Σαώσεις, servabis seu servaturus es, 2. s. fut. 1. act. ind. verb. σαώζω, salvum reddo, servo. Poët. pro σώζω, idem. Them. σόος, ου, ὁ, salvus.

Τὸν

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
Θαρσήσας μάλα εἰπὲ θεοπρόπιον, ὅ, τι οἶσθα·
Οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα Διὶ φίλον, ᾧ τε σὺ Κάλχας
Εὐχόμενος Δαναοῖσι θεοπροπίας ἀναφαίνεις,
Οὔτις ἐμεῦ ζῶντος, καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο,
Σοὶ κοίλῃς παρὰ νηυσὶ βαρείας χεῖρας ἐποίσει
Συμπάντων Δαναῶν· οὐδ' ἢν Ἀγαμέμνονα εἴπῃς
Ὃς νῦν πολλὸν ἄριστος ἐνὶ στρατῷ εὔχεται εἶναι.
Καὶ τότε δὴ θάρσησε, καὶ ηὔδα μάντις ἀμύμων.
Οὔτ' ἄρ ὅγ' εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται, οὔθ' ἑκατόμβης·
Ἀλλ' ἕνεκ' Ἀρητῆρος, ὃν ἠτίμησ' Ἀγαμέμνων,
Οὐδ' ἀπέλυσε θύγατρα, καὶ οὐκ ἀπεδέξατ' ἄποινα.
Τοὔνεκ' ἄρ' ἄλγε' ἔδωκεν ἑκηβόλος, ἠδ' ἔτι δώσει.
Οὐδ' ὅγε πρὶν λοιμοῖο βαρείας χεῖρας ἀφέξει
Πρίν γ' ἀπὸ πατρὶ φίλῳ δόμεναι ἑλικώπιδα κούρην
Ἀπριάτην, ἀνάποινον, ἄγειν θ' ἱερὴν ἑκατόμβην
Ἐς Χρύσην· τότε κέν μιν ἱλασσάμενοι πεπίθοιμεν.

Illum v. respondens allocutus est pedibus celer Achilles.
Confisus valde dic vaticinium, quodcunque novîsti.
Nam per Apollinem Jovi charum, cui tu Calchas
Vota faciens Græcis vaticinia aperis,
Nullus me vivente, & super terram vidente
Tibi concavas apud naves graves manus inferet
Ex omnibus Græcis, ne si Agamemnonem quidem dixeris,
Qui nunc longè præstantissimum *se* in exercitu gloriatur esse.
Tunc v. fiduciam concepit, & dixit Vates inculpabilis.
Neque *ob* votum ille conqueritur, neque *ob* Hecatomben,
Sed propter Sacerdotem, quem ignominiâ affecit Agamemnon,
Neque dimisit filiam, neque accepit dona redemptionis.
Ideò dolores dedit Apollo, atque etiam dabit:
Neque ille priùs à pestilentia graves manus abstinebit.
Quàm patri charo reddatur nigris oculis puella
Non redempta, absque donis, adducatúrque sacrum scri-
Ad Chrysam, tunc v. ipsum placantes flectemus. [ficium

84. Τὸν

84. Τὸν idem quod τῦτον, hunc vel illum. acc. ſ. artic. præpoſit. v. 9. Δ' pro δὲ, veró. 3. Ἀπαμειβόμενος, reſpondens, particip. præſ. verb. ἀπαμείβομαι, reſpondeo, iterum, vel viciſſim ſeu rurſus reſpondeo : ex ἀπὸ & ἀμείβομαι, quod fit ab activ. ἀμείβω, commuto, permuto, reſpondeo, rependo, remunero, do, dono. Προσέφη, allocutus eſt, 3. ſ. aor. 2. verb. προσφημι, alloquor: ex πρὸς, ad, & φημὶ, aio, dico, loquor. Πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεὺς, pedibus celer Achilles. 58.

85. Θαρσήσας μάλα, confiſus valde, ſumma cum fiducia, intrepidé. Θαρσήσας eſt particip. aor. 1. verb. θαρσέω. Attic. θαῤῥέω, audax ſum, fiduciam capio ſeu ſumo. F. θαρσήσω. Attic. θαῤῥήσω. P. τεθάρσηκα. At. τεθάῤῥηκα. Aor. 1. ἐθάρσηκα. At. ἐθάῤῥησα. Fit à θάρσος, εος, τὸ, fiducia, audacia, à θέρω, calefacio. F. Æol. θέρσω· unde Æoles dicunt θέρσος pro θάρσος, οἱ γὰρ θερμοὶ καὶ θρασεῖς. Μάλα, valdè, multùm, 16. Εἰπὲ, dic. imper. aor. 2. verb. ἔπω. Θεοπρόπιον, vaticinium, acc. ſ. à θεοπρόπιον, ου, τὸ, prædictio divina, oraculum, vaticinium, a θεοπρόπος, ὁ vates. q. ὁ τοῖς θεοῖς πρέποντα λέγων, ſeu paucis à θεὸς & πρέπω, excello, decorus ſum : vel fit quaſi παρὰ τὸ θεόθεν προείπειν, à divinitus prædicendo: vates enim à Deo inſpirati futura prædicunt. Ὅ, τι, quod, quodcunque ex ὃ articul. poſtpoſitiv. neutro nunc accuſativ. casûs, & indefinito neutro τί. Scribitur commate intermedio ad diſtinction. conjunctionis ὅτι, quòd, &c. Οἶσθα, noviſti. 2. ſ. perf. med. per ſyncop. ex Æol. οἴδασθα facta, quæ fit ex communi οἶδας per pleonaſm. θα in fine addita. Eſt enim pleonaſmus Æolic. θα perſonæ in ς deſinenti. Fit ab εἴδω, vel εἰδέω, ſeu εἴδημι, ſcio. 70.

86. Οὐ vel οὐκ ὅτις, non ullus, vel nullus. Plures negationes apud Græcos vehementiùs plerunque negant. 20. Μὰ eſt adverb. jurand. & ſignificat *per*, ut hîc. Γὰρ, enim, nam. 9. Ἀπόλλωνα, Apollinem, ab Ἀπόλλων. 14. Διὶ, Jovi. d. ſ. a Ζεύς. 5. Φίλον, charum, à φίλος, ὁ, charus. 20. Ὧτε, cui. d. ſ. maſc. artic. poſtpoſitiv. relativè poſiti. 2. Τε eſt adiect. ſyllabica & expletiva. 5. Σὺ Κάλχας, tu Calchas. 18. 69.

87. Εὐ-

87. Εὐχόμϑνος, vota faciens, dum vota facis, particip. præſ. verb. εὔχομαι 43. Δαναοῖσι pro Δαναοῖς. Græcis. d. p. à Δαναός. 42. Θεοπροπίας, vaticinia, acc. pl. à θεοπροπία, ἡ, idem, quod θεοπρόπιον, ου, τό, vaticinium. 85. Ἀναφαίνεις aperis, ab ἀναφαίνω, oſtendo, exhibeo, aperio: ex ἀνὰ, & φαίνω, apparere facio, luceo, defero, accuſo, φαίνομαι, appareo: à φάω, luceo. Hinc. ἀναφαίνειν τὰς θεοπροπίας. Aperire vaticinia vel prædictiones.

88. Οὔτις, nullus, ex οὐ, non, & τις indefinit. aliquis. Ἐμεῦ ζῶντος, me vivente, dum ego vivo. ἐμεῦ Dor. pro ἐμοῦ, ab ἐγώ Ζῶντος, g. ſ. particip. præſ. temp. ζῶν, à ζάω, vivo, vigeo. F. ζήσω. P. ἔζηκα. Καὶ, &. v. 7. Ἐπὶ, ſuper. 55. Χθονὶ, terram, d. ſ. à χθὼν, ἡ, terra, quaſi χῶν, à χῶ, capio, excipio, quòd terra ſinu ſuo omnia excipiat. Δερκομένοιο, vidente, g. ſ. Ion. pro δερκομένου, à δερκόμενος, videns, particip. præſ. verb. δέρκομαι, video, à δέρκω, idem. Fut. δέρξω. P. δέδερχα. Fut. 2. δρακῶ. Aor. 2. ἔδρακον. P. m. δέδορκα, per metatheſin pro δέδρκα.

89. Σοὶ, tibi à σὺ, tu. Κοίλῃς Ion. pro κοίλαις, d. fœm. adject. κοῖλος, concavus. Παρὰ νηυσὶ, apud naves. Ibid. Βαρείας, graves, acc. pl. fœm. adjectiv. βαρὺς, ὁ, gravis: fœm. βαρεῖα, ἡ, gravis: neutr. βαρὺ, τὸ, grave, ponderoſum, moleſtum, &c. à βάρος, εος, τὸ, pondus, moleſtia: quia βίᾳ αἴρεται, vi ac robore tollitur. Χεῖρας, manus, à χεὶρ, ἡ, manus. 14. Ἐποίσει, injiciet, inferet, 3. ſ. f. 1. act. verb. ἐπιφέρω, infero iniicio: ex ἐπὶ & φέρω, fero, &c. Hinc. ἐπιφέρειν τινὶ χεῖρας. Injicere, vel inferre alicui manus.

90. Συμπάντων, omnium, g. p. à σύμπας, ὁ, omnis, univerſus: ex σὺν & πᾶς, 5. ubi ν vertitur in μ euphoniæ causà. Δαναῶν, Danaorum ſeu Græcorum, g. p. à Δαναός. 42. Οὐδ' pro οὐδὲ, neque: ex οὐ, non, & δὲ, que. 3. Ἤν, ſi, conjunctio Ionica pro ἂν, quæ fit per aphæreſin ex ἐὰν, ſi. Ἀγαμέμνονα, acc. ſ. ab Ἀγαμέμνων, ὁ, Agamemnon. 24. Εἴπῃς, dixeris, 2. ſ. aor. 2. verb. ἔπω.

91. Ὅς νῦν, qui nunc. 37. 59. Πολλὸν Poët. pro πολὺ, longé. 3. Ἄριστος, præſtantiſſimus, adjectiv. ſuperlativ. grad. 69. Ἐνὶ, in. 30. Στρατῷ, exercitu, d. à στρατὸς, ὁ, exercitus. verſ. 10. Εὔχεται, fertur, cum gloriatione dicitur, &c. 3. ſ. ind. præſ. verb. εὔχομαι. 43 Εἶναι eſſe ab εἰμί.

92. Καὶ, &. Τότε, tunc, adv. temp. Fit ex ὅτε præpoſit. τ. & ſublato ſpiritu aſpero. 80. Θάρσησε, fiduciam concepit, animum ſumpſit. Καὶ, &. Ηὔδα dicebat, vel dixit, 3. ſ. imperf. ind. verb. αὐδάω, loquor, dico: hinc αὐδάομαι, idem: ab αὐδὴ, ἡ, vox, dictio: hoc a. ab αὔω, clamo, reſono. Deducitur etiam ab αὐγὴ, ἡ, ſplendor, lux, utpote δι' ἧς αὐγάζεται τὰ τοῦ νοῦ, per quam illuſtrantur cogitationes. Μάντις, vates. 62 Ἀμύμων, ὁ καὶ ἡ, inculpabilis: ab ἄμωμος, idem, ω in υ, & ος in ων mutato: hoc fit ex α priv. & μῶμος, dedecus, infamia, irriſor, reprehenſor; item deus reprehenſionis. Vel ἀμύνων dicitur q. ἀμύγμων ex α priv. & μύγμος, ὁ, ſonus, qui labiis occluſis emittitur è naribus, quo irridere & ſubſannare ſolemus, ut ſit is, in quo nihil derideri aut ſubſannari poſſit.

93. Οὔτ' pro οὔτε, neque: ex οὐ & τέ. 5. Ἄρ expletiva particula. 8. Ὅγ' pro ὅγε, idem quod οὗτος. 65. cætera vide ibid.

94. Ἀλλ' pro ἀλλὰ, ſed. 24. Ἕνεκ' pro ἕνεκα, cauſâ, gratiâ, ob propter, quantum ad, &c. Dicitur etiam ἕνεκεν, & apud Poëtas frequenter εἵνεκα & εἵνεκεν, idem. Ἀρητῆρος g. ſ. ab Ἀρητήρ. 11. Ὃν, quem, ac. ſ. artic. poſtpoſitiv. ὅς. 2. Ἠτίμησ' pro ἠτίμησε. v. 11. Ἀγαμέμνων, Agamemnon. 24.

95. Οὐδ' pro οὐδὲ, neque. v. 90. Ἀπέλυσε, dimiſit, 3. ſ. aor. 1. act. verb. ἀπολύω, diſſolvo, libero, dimitto, ut hîc. ex ἀπὸ & λύω. 13. Θύγατρα, filiam. Ibid. Καὶ οὐκ, & non, neque. 7. 24. Ἀπεδέξατ' pro ἀπεδέξατο, accepit, 3. ſ. aor. 1. m. verb. ἀποδέχομαι. 20. Ἄποινα, dona redemptionis. 13.

96. Τοὔνεκ' pro τοὔνεκα, ideo, propterea: ex τοῦ ἕνεκα pro τούτου ἕνεκα. Ἄρ' explet. 8. Ἄλγε' dolores. 2. Ἔδωκεν, dedit, 3. ſ. aor. 1. act. verb. δίδωμι, do, infligo.

Fut.

ut. δώσω. P. δέδωκα. Aor. 1. act. ἔδωκα· ab inusitat. δόω. Hinc. Διδόναι τινὶ ἄλγεα. Dare vel facere alicui dolorem. Afficere, vel affligere aliquem dolore, &c. Ἑκηβόλος, longè jaculans *scil. Apollo*. v. 14. Ἠδ' pro ἠδὲ, atque: ex ἢ & δέ. Ἔτι etiam, item adhuc amplius, posthac, insuper. adverb. Δώσει, dabit, à δίδωμι.

97. Οὐδ' ὅγ'. 90. 65. Πρὶν, priùs, ante, antea. Regit infinitiv. & indicativ. Sæpe geminatur, ita ut posteriori loco significet quàm, & tunc regit vel conjunctiv. vel infinitivum ut hîc. Λοιμοῖο Ion. pro λοιμοῦ, à λοιμὸς, pestis. 61. Βαρείας χεῖρας, graves manus. 89. Ἀφέξει, 3. s. f. 1. act. verb. ἀπέχω. F. ἀφέξω· ex ἀπὸ & ἔχω. 14. Hinc. Ἀπέχειν λοιμοῦ χεῖρας. Abstinere manus à peste.

98. Πρίν, quàm. vers. 97. Γ' pro γε est expletiv. v. Ἀπὸ per tmesin hîc sejungitur metri causâ à δόμεναι, ut sit, ἀποδόμεναι, Dor. pro ἀποδοῦναι, infin. aor. 2. act. verb. ἀποδίδωμι, reddo. 96. Πατρὶ, patri, à πατὴρ, pater. 30. Φίλῳ, d. s. à φίλος. 20. Ἑλικώπιδα, nigram oculis, vel oculis nigris, acc. s. ab ἑλικῶπις, ιδος, ὁ, ἡ, oculos volubiles, vel nigros habens, &c. est ab ἑλίκωψ, idem: quod fit ab ἑλικὸς, volubilis, vel niger: quod itidem fit ab εἰλίσσω, volvo, verto, circumago, &c. & ὤψ, ὁ, oculus: ab ὄπτομαι, video. Dicitur autem ἑλικῶπις nonnunquam de puella spectatu digna oculos amantium ad se trahente. Κούρην Ion. pro κόρην, puellam, ac. s. à κόρη Ion. κούρη, ἡ, puella, filia, à κόρος, Ion. κοῦρος, ὁ, juvenis, puer, à κορέω, mundo, quòd ætas illa sit pura à malitia.

99. Ἀπριάτην, sine pretio, gratis, non redemptam, ac. s. f. adjectiv. ἀπρίατος, non redemptus, &c. ab α priv. & πρίαμαι, emo, redimo. Ἀνάποινον, absque donis, ac. s. nunc fœm. gen. adjectiv. ἀνάποινος, ὁ, ἡ. Is, pro cujus redemptione nulla soluta sunt pretia: ex α priv. & ἄποινον, τὸ, pretium redemptionis: interseritur hîc ν euphoniæ gratiâ. Ἄγειν infin. verb. ἄγω, duco, adduco, affero. F. ἄξω. Perf. ἦχα. Attic. ἀγήοχα. Aor. 2. ἤγαγον, &c. Θ' propter sequent. aspirat. pro τε. Ἱερὴν Ion.

pro

pro ἱερὴν, acc. ſ. f. adjectiv. ἱερὸς, ὁ, ſacer, fœm. ἱερ
ſacra, neut. ἱερὸν, ſacrum. Ἑκατόμβην, acc. ſ. ab ἑκα-
τόμβη. 65.

100. Ἐς Poët. & Attic. pro εἰς, ad. Nota. Præpoſi
εἰς cum accuſativ. varia ſignificat, ut; *in* ad locum & i
loco, vel pro erga, adverſus, *ad* ut hic, item *ad* pr
circiter, *apud*, *ob*, *pro* in facultatis ſignificatione. Re
ditur etiam ablativo & adverbio, &c. Vid. Lucian. Il
21. Χρύσην, Chryſam, à Χρύσης. v. 11. Τότε, tun
v. 92. Κὲν hic potentiale eſt pro ἂν, conſtruitúrq
cum verbo ſequenti. 60. Μιν, ipſum. 29. Ἱλασσ
μενοι Poët. geminat. σ pro ἱλασόμενοι, placantes, n. pl. a
ἱλασάμενος particip. aor. 1. m. verb. ἱλάσκομαι, prop
tium reddo, placo, ſupplico, delinio, ἱλάσκω, idem, a
ἱλάω, vel ἱλάομαι, idem. Πεπίθοιμεν, flexerimus p
flectemus, 1. pl. aor. 2. act. mod. optat. cum Ion. redu
plicatione pro πίθοιμεν à πίθοιμι & Ion. cum reduplica
tione πεπίθοιμι, à verb. πείθω. 33. Hinc. Ἱλάσκεσθ
ſeu ἱλάσκειν καὶ πείθειν τινά. Placare & flectere al
quem.

Ἤτοι ὅγ' ὣς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἕζετο. τοῖσι δ' ἀνέστη
Ἥρως Ἀτρείδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
Ἀχνύμενος. μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι
Πίμπλαντ', ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐΐκτην.
Κάλχαντα πρώτιστα κάκ' ὀσσόμενος προσέειπε.
Μάντι κακῶν, οὐ πώποτέ μοι τὸ κρήγυον εἶπας·
Αἰεί τοι τὰ κάκ' ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι·
Ἐσθλὸν δ' οὐδέ τι πω εἶπας ἔπος, οὐδ' ἐτέλεσσας·
Καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι θεοπροπέων ἀγορεύεις.
Ὡς δὴ τοῦδ' ἕνεκά σφιν ἑκηβόλος ἄλγεα τεύχει.
Οὕνεκ' ἐγὼ κούρης Χρυσηΐδος ἀγλά' ἄποινα
Οὐκ ἔθελον δέξασθαι. ἐπεὶ πολὺ βούλομαι αὐτὴν
Οἴκοι ἔχειν· καὶ γάρ ῥα Κλυταιμνήστρης προβέβουλα
Κουριδίης ἀλόχου, ἐπεὶ οὐ ἕθεν ἐστὶ χερείων
Οὐ δέμας, οὐδὲ φυήν, οὔτ' ἂρ φρένας, οὔτε τι ἔργα.
Ἀλλὰ καὶ ὣς ἐθέλω δόμεναι πάλιν, εἰ τόγ' ἄμεινον.
Βούλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι, ἢ ἀπολέσθαι.
Αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίκ' ἑτοιμάσατ', ὄφρα μὴ οἶος
Ἀργεί

Ἀργείων ἀγέραστος ἔω· ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικε·
Λεύσσετε γὰρ τόγε πάντες ὅ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλῃ.

Ille quidem ſic fatus reſedit, inter illos v. ſurrexit
Heros Atrides latè imperans Agamemnon
Turbatus, furore verò valde præcordia undique nigra
Implebantur, oculi v. ei igni micanti ſimiles erant.
Calchantem (autem) primum torvè aſpiciens allocutus eſt.
Vates malorum, nunquam mihi *id*, quod jucundum *eſt* dixiſti :
Semper tibi mala ſunt grata *ad* vaticinandum :
Bonum v. verbum nullum adhuc dixiſti, neque perfeciſti :
Et nunc inter Græcos vaticinans prædicas,
Quòd jam propterea ipſis longè jaculans *Apollo* dolores [ſtruit,
Quòd ego puellæ Chryſeidos præclara dona
Nolui accipere quoniam longè malo eam
Domi habere : etenim Clytæmneſtræ eam antepono,
In virginitate mihi nuptæ uxori ; nam, non ipſa eſt deterior
Neque corpore, neque indole, neque mente, neque operum peritiâ,
Verùm etiam ſic volo reddere, ſi hoc conducibilius.
Volo ego exercitum ſoſpitem eſſe *potius* quam perire.
Sed mihi præmium confeſtim parate, ut non ſolus
Græcorum abſque præmio ſim : quia non convenit.
Videtis n. hoc omnes, quod meum præmium abit alió.

101. Ἦτοι, &c. totum hunc verſum vide jam expoſitum ſuprá. 68.

102. Ἥρως Ἀτρείδης, Heros Atrides. 4. 7. Εὐρυκρείων, ὁ, latè imperans : ab εὐρὺς, ὁ, latus, & κρείων, imperator : à κραίνω, impero. Ἀγαμέμνων. 24.

103. Ἀχνύμενος, turbatus, particip. verb. ἄχνυμαι, doleo, ægrè fero, &c. ab ἄχος, εος, τὸ, dolor, mœror. Μένεος, furoris vel furore, g. ſ. à μένος, τὸ, animus, animi ardor, impetus animi incitati, quo quis in adverſarium fertur ; item vis robur, vehementia, furor, ira : à μένω, maneo. 1. Δὲ, verò. Μέγα, valdé. v. 78. Φρένες, n. pl. à φρὴν. 55. Ἀμφιμέλαιναι, nom. plur. fœm.

 ad-

adjectiv. ἀμφίμελας, undique niger; fœm. ἀμφιμέλαινα· neutr. ἀμφίμελαν. Fit ex ἀμφὶ, circùm, undique, utrinque, & μέλας, niger, quod fit ex μὰ negativ. & λάειν, videre, à λάω, video. Dicuntur a. ἀμφιμέλαιναι φρένες, nigra præcordia, quod irà tanquam fumo denigrentur: vel quòd in profunda corporis parte ponantur; ea verò, quæ profunda sunt, obscura & nigra videntur.

104. Πίμπλαντ' pro ἐπίμπλαντο, implebantur, 3. ſ. imperf. ind. paſſ. verb. πίμπλημι, ης, ησι, impleo, pro πίπλημι per reduplicat. poëticam pro πλῆμι, idem. Mirâ Poëtæ in reduplicationis varietate licentiâ utuntur. Aliquando reduplicationem naturâ brevem poſitione prōducunt: aliquando reduplicationem habent in ſecunda ſyllaba, ut ὀνίνημι, pro ὄνημι, juvo, &c. Ὄσσε, oculi nom. dual. 1. contractor. per apocop. τοῦ ε, pro ὄσσεε, ab ὄσσος, εος, τὸ, oculus: ab ὄσσομαι Æol. pro ὄπτομαι, video. Δὲ, veró. 3. Οἱ, ipſi vel ei. 72. Πυρὶ, igni, d. ſ. à πῦρ, τὸ, ignis. v. 52. Λαμπετόωντι Poët. pro λαμπετῶντι, micanti, ubi ο ante ω additur. Poëtæ enim in ſecunda conjugatione contractor. poſt contraction. in ω, præponunt ο. Eſt a. d. ſ. particip. præſ. act. λαμπετῶν contract. ex λαμπετάων à verb. λαμπετάω, luceo, mico: à λαμπὰς, άδος, fax, à λάμπω, luceo, quod dicitur q. à λίαν φῶ ſeu φάω, appareo, ut ſit quaſi λάμφω. Fut. λάμψω. Aor. 1. ἔλαμψα. Ἐΐκτην, ſimiles erant, 3. dual. per ſyncop. & ſolutâ per diæreſin diphthongo pro εἰκέτην à verb. εἴκω, ſimilis ſum, cedo, non repugno, obedio. Fut. ξω. P. m. ἔοικα, &c.

105. Κάλχαντα, Calchantem, acc. ſ. à Κάλχας. 69. Πρώτιστα, primùm, adjectiv. neutr. plurale adverbialiter ſumptum. Fit à ſuperlat. πρῶτος. Græci n. nonnunquam derivant ſuperlativum à ſuperlativo. Κακ' pro κακὰ, malè, torvè, torvis oculis. adjectiv. plur. neutr. pro adverb. κακῶς poſitum. Ὀσσόμενος, aſpiciens, intuens, particip. præſ. verb. ὄσσομαι. 104. Προσέειπε Poët. pro προσεῖπε, 3. ſ. aor. 2. verb. προσείπω, ex πρὸς & ἔπω. 64.

106. Μάντι,

106. Μάντι, ô vates, v. à μάντις. 62. Κακῶν, malorum, vel malarum rerum, g. pl. n. g. adjectiv. κακός. 10. Οὐ πώποτε, nunquam. ȣ verſ. 24. πώποτε, unquam, pro πότε, idem, ad quod πω particula enclitica nihil mutans ſignificationem ejus additur. Μοι. 20. Τὸ κρήγυον, jucundum, ſeu id, quod eſt jucundum, adjectiv. neutr. ſubſtantivè hîc poſitum, ab adjectiv. κρήγυος, ὁ, ἡ, jucundus, a. Dicitur quaſi à κῆρ, cor, & ἡδὺ, ut κρήγυος, vel τὸ κρήγυον ſit, quaſi κῆρ, ἡδύνων, cor lætificans ſyncop. facta & mutatione δ in γ. Εἶπας, dixiſti, 2, ſ. aor. 1. act. verb. ἔπω. 64.

107. Ἀιεί τοι, ſemper tibi. 52. 39. Τὰ κακ' ἐστὶ φίλα. Atticiſm. Neutra pluralia Atticè gaudent verbo ſingulari. Τὰ κακ' pro κακὰ, mala, n. pl. n. g. adjectiv. κακὸς, malus. 10. Ἐστὶ 3. ſ. ab εἰμί. Φίλα, grata, n. pl n. g. adjectiv. φίλος, amicus, gratus. 20. Φρεσὶ animo. d. pl. à φρήν. verſ. 55. Μαντεύεσθαι, vaticinari, infinit. à μαντεύομαι, vaticinor, præſagio, à μάντις. 62.

108. Ἐσθλὸν, bonum, ac. ſ. n. g. adjectiv. ἐσθλός, bonus, ſtrenuus, utilis: ab ἐθέλω pleonaſm. τȣ σ. Quia bonus non vult, niſi quod bonum eſt. Δ' pro δέ. verſ. 3. Οὐδέπω πω, nondum, non adhuc. Fit ex ȣ, ὃ, ἔπι & πω particula enclitica & adjectionis. 106. Εἶπας ἔπος, dixiſti verbum. v. 106. 77. Οὐδ' pro ȣδὲ, neque. 90. Ἐτέλεσσας Poët. pro ἐτέλεσας, perfeciſti, 2. ſ. aor. 1. verb. τελέω. 5.

109. Καὶ νῦν, & nunc. v. 7. 50. Ἐν. 14. Δαναοῖσι. 82. Θεοπροπέων, vaticinans, particip. præſ. verb. θεοπροπέω, vaticinor, fata prædico vel expono. v. 85. Ἀγορεύεις, prædicas, 2. ſ. ind. præſ. verb. ἀγορεύω idem quod ἀγορ́άομαι. 73. Hinc. Ἀγορεύειν ἐν Δαναοῖς. Prædicare, verba facere, vel concionari inter Danaos ſeu Græcos.

110. Ὡς, quód. Δὴ, jam. 6. Τȣ δ' ἕνεκα, propter ea. 96. Σφὶν, ipſis. 73. Ἑκηβόλος. v. 14. Ἄλγεα. 2. Τεύχει, ſtruit, à τεύχω. v. 4. Hinc. Τεύχειν τινὶ ἄλγεα. Facere alicui dolores. 2.

111. Οὕνεκ' pro ȣ͂ἕνεκα ex ȣ & ἕνεκα, quód. 11. Ἐγὼ, ego. Κȣ́ρης, g. ſ. à κȣ́ρη, puella. 98. Χρυσηΐδος, g. ſ. a Χρυσηΐς, ἡ, Chryſeis, patronymicum à Χρύσης.

 verſ.

verſ. 11. Ἀγλὰ ἄποινα, præclara dona. verſ. 23.

112. Οὐκ. 24. Ἔθελον, imperfect. verb. θέλω, volo, quod tempora ſumit à θελέω, quod per metatheſin dicitur ἐθέλω, volo. Δέξαϑαι, accipere, inf. aor. 2. m. verb. δέχομαι. 20. Hinc. Δέχεσθαι τὰ ἀγλαὰ ἄποινα. Accipere præclara munera. Ἐπεὶ πολὺ βέλομαι, quoniam longè malo. 57.3.5. Αὐτὴν, ac. ſ. f. ab αὐτός. 4.

113. Οἴκοι, domi, οἴκοθι idem, adverb. ab οἶκος. 30. Ἔχειν, habere, ab ἔχω. v. 14. Καὶ γάρ ῥα, etenim. 7. 9. 8. Κλυταιμνήςρης, g. ſ. à Κλυταιμνήςρα, ἡ, Clytæmneſtra uxor Agamemnonis & Helenæ ſoror, quæ maritum, poſt bellum Trojanum, in patriam reverſum, per ſummum nefas, ab Ægyſto, cum quo adulterium abſente marito committebat, adjuta, occidi curavit. Προβέβυλα, antepoſui, prætuli, perf. med. verb. inuſitati προβυλέω.

114. Κυειδίης Ion, pro κυειδίας g. ſ. à κυειδία, ἡ, juvencula uxor, ſeu uxor, quæ in virginitate nupſit: fœmin. genus à κυείδιΘ, υ, ὁ, juvenilis. Plerumque tribuitur ei, qui juvenili ætate uxorem duxit. Fit à κυ-ρος. v. 98. Ἀλόχυ, g. ſ. ab ἄλοχος, ἡ, uxor, conjux. 31. Ἐπεὶ, quoniam. 57. Οὐ, non. 24. Ἔσϑιν per ſyncopen pro ἔοσϑιν, & hoc Attic. pro ἐ. Ἐςὶ, eſt, ab εἰμὶ, ſum. Χερείων. comparat. à κακός. v. 10.

1 5. Οὐ, neque. 24. Δέμας, τὸ, corpus indeclinabile eſt, à δέμω, extruo, ædifico, ut δέμας ſit quaſi δῶμα ψυχῆς, animi domicilium; vel à δέω, ligo: corpus n. eſt carcer & vinculum animæ. Οὐδὲ, neque. Φυὴν, indole, acc. ſ. à φυὴ, ῆς, ἡ, indoles, natura, &c. à φύω, naſcor, gigno, produco, do in lucem: hinc φύσις, natura, potentia, ingenium, indoles. Οὔτ' ἄρ, neque. 93. 8. Φρένας, mente, acc. pl. à φρὴν, ἡ, mens. 55. Οὔτε τι, neque. τι indefinit. hîc abundat ac vacat. Ἔργα, operibus, operum peritia, acc. pl. ab ἔργον, υ, τὸ, opus, &c. a perf. med. ἔοργα, verb. ῥέζω. Nota. In accuſatis δέμας, φυὴν, φρένας & ἔργα præpoſitio κατὰ ſubaudiatur. Accuſativus enim partis aut adjuncti ponitur ſæpe cum nomine vel verbo deficiente præpoſitione κατὰ, quam conſtructionem Grammatici vocant ſynecdochen.

116. Ἀλλὰ

116. Ἀλλὰ καὶ ὡς, verùm etiam sic. 24. 7. 32. Ἐθέλω idem quod θέλω, volo. 112. Δόμεναι Attic. pro δοῦναι. aor. 2. inf. verb. δίδωμι. 96. Πάλιν, iterum, rursus, denuo, vicissim. Sæpe hoc adverb. cum verbis, quibus in constructione præponitur aut postponitur, unica voce effertur. Εἰ, si. 39. Τόγ' vel τόγε, ex τὸ articul. præposit. neutro idem quod τοῦτο significante. 9. & γε partic. expletiv. 60. Ἄμεινον, adject. neutr. compar. grad. ab Ἀγαθός. 69.

117. Βούλομαι ἐγὼ, subaudi μᾶλλον, malo ego. 113. Λαὸν, populum, à λαός. 10. Σόον, salvum, à σόος, salvus, sospes, 32. Ἔμμεναι, esse, infinitivus Æolicus geminato μ ex Attico ἔμεναι pro εἶναι, ab εἰμὶ, sum. Ἤ, quam. 27. Ἀπολέσθαι, perire, inf. aor. 2. m. verb. ἀπόλλυμι.

118. Αὐτὰρ, sed. 51. Ἐμοὶ, mihi. 20. Γέρας, præmium. Αὐτίχ' pro αὐτίκα, illico, statim, confestim. Fit ab αὐτός. 4. Ἑτοιμάσατ' pro ἑτοιμάσατε, parate, 2. plur. imper. aor. 1. act. verb. ἑτοιμάζω, paro, præparo: ab ἕτοιμος, promptus, paratus. Hinc. ἑτοιμάζειν τινὶ τὸ γέρας. Parare alicui præmium, &c. Ὄφρα, ut. 82. Μὴ, ne. 26. Οἶος, ὁ, solus.

119. Ἀργείων, Argivorum, Græcorum, v. 79. Ἀγέραστος, ὁ, sine præmio: ab α priv. & γέρας, præmium. Ἔω Poët. pro ὦ, sim, præs. subj. verb. εἰμί. Ἐπεὶ, quoniam. 57. Οὐδ', non. 90. Ἔοικε impersonaliter sumptum significat, æquum est, convenit, decet, 3. s. perf. Attic. verb. εἴκω.

120. Λεύσσετε, videtis, 2. pl. verb. λεύσσομαι, à λεύσσω, video, quod fit ab Æol. βλέσσω, video, ablato β & υ interposito: hoc a. fit à βλέπτω πτ Æol. in σσ mutato, quod fit à βλέπω, video, cerno. Γὰρ, enim. 9. Τόγε, hoc. 116. Πάντες, omnes, à πᾶς. 5. Ὅ per apocopen metri causâ pro ὅτι, quód. Μοι d. s. pro ἐμὸν, meum ponitur hic. Sæpe n. apud Græcos pronomin. primitivorum, ἐγὼ, & σὺ dativ. ἐμοὶ, μοὶ, σοὶ vel Dor τοὶ adduntur in constructione substantivis cujuscunque generis, numeri & casûs pro possessivis à se ortis, ἐμὸς, σὸς vel τεὸς in eodem genere, numero, & casu ponendis, in quo sub-

ſubſtantivum eſt. Vid. 151. Γέρας τὸ præmium. Ἔρχεται, 3. ſ. verb. ἔρχομαι. 12. Ἄλλῃ, alió. Adverb. à dativ. ſ. fœm. adjectiv. ἄλλος, alius, natum. Sæpe n. dativi ſingulares ſecundæ declinat. ſimplicium fœmin. tranſeunt in adverbia.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς,
Ἀτρείδη κύδιστε φιλοκτεανώτατε πάντων.
Πῶς γάρ τοι δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοὶ
Οὐδέ τί πω ἴδμεν ξυνήϊα κείμενα πολλά
Ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐξεπράθομεν, τὰ δέδασται
Λαοὺς δ' οὐκ ἐπέοικε παλίλλογα ταῦτ' ἐπαγείρειν
Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν τήνδε θεῷ πρόες, αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Τριπλῇ τετραπλῇ τ' ἀποτίσομεν αἴ κε ποθι Ζεὺς
Δῶσι πόλιν Τροίην εὐτείχεον ἐξαλαπάξαι.

Huic v. deinde reſpondit pedibus valens dius Achilles.
Atride ambitioſiſſime, avariſſime omnium,
Quomodònam tibi dabunt præmium magnanimi Achivi?
Non n. adhuc ſcimus bona communia repoſita multa *eſſe*:
Sed quæ quidem ex urbibus *captis* diripuimus, ea diviſa *jam* ſunt
Populo v. non decet ea rurſus collecta congregare:
Sed quidem nunc iſtam deo permitte: ſed Achivi
Triplò quadruplòque perſolvemus, ſi forte Jupiter
Dederit urbem Trojam bene munitam diripere.

121. Τὸν articul. præpoſitiv. pro τοῦτον. 9. Δ' pro δὲ, veró. 3. Ἠμείβετ' pro ἠμείβετο, 3. ſ. imperf. m. verb. ἀμείβομαι. 84. Hinc. Ἀμείβεσθαί τινα. Reſpondere alicui. Ἔπειτα deinde. 35. Ποδάρκης, ὁ, ἡ, pedibus ſufficiens, vel valens, vel celer: à ποῦς ποδὸς, pes, & ἀρκέω ſufficio, par ſum. Δῖος Ἀχιλλεύς. 7. 1.

122. Ἀτρείδη, Atridæ, v. ſ. ab Ἀτρείδης. 7. Κύδιστε v. ſ. à κύδιστος ambitioſiſſimus, adjectiv. ſuperl. grad. à κῦδος, εος, τὸ, gloria, laus, decus. Compar. κυδίων, ὁ, ἡ, & κύδιον, τό. 27. Φιλοκτεανώτατε, avariſſime. v. ſ. à φιλοκτεανώτατος, adject. ſuperl. grad. à φιλοκτέανος, ου, ὁ, poſſeſſionum cupidus, avarus: à φίλος & κτέανον

Poët. idem quod κτῆμα, τ☉, τὸ, possessio: à κτάομαι, paro, acquiro, &c. Πάντων, omnium, à πᾶς. 5.

123. Πῶς γάρ τοι, quomodo enim tibi. 66. 9. 39. Δώσουσι à δίδωμι, do. 96. Γέρας, acc. s. à γέρας, τὸ, præmium. Μεγάθυμοι, magnanimi, n. pl. à μεγάθυμ☉, ὁ, ἡ, magnanimus: ex μέγας & θυμὸς, ὁ, animus. Ἀχαιοὶ, Achivi vel Græci, ab Ἀχαιός. 2.

124. Οὐδέ τί πω (scil. γὰρ) nondum enim. 108. Ἴδμεν scimus Dor. pro ἴσμεν σ pro δ posito, per syncop. pro ἴσαμεν 1. pl. ind. præs. verb. ἴσημι, scio, quasi ab εἴδω. Fut εἴσω, ut sit quasi εἴσημι. Ξυνήϊα, communia *bona*, idem quod τὰ κοινὰ χρήματα· acc. plur. neut. gen. adjectiv. ξυνήϊος, ὁ, communis, à ξυνεῖ☉ solutâ per diæresin diphthongo, & ε in η mutato: hoc a. fit à ξυνὸς idem quod κοινὸς, ὁ, communis, κείμενα, idem quod ἀποκείμενα, reposita, adservata, acc. pl. n. g. particip. præs. verb. κεῖμαι, jaceo, positus sum, &c. à κέω, cubo & εἰμὶ, sum. Πολλὰ, multa, ac. pl. n. g. à πολύς. 3.

125. Ἀλλὰ, sed. 24. Τὰ articul. præpositiv. n. g. pro ἃ articul. postpositivo relativè posito, quæ. Μὲν, quidem, v. 18. Πολίων, g. pl. à πόλις, ἡ, civitas, urbs. 19. Ἐξεπράθομεν, diripuimus, 1. pl. aor. 2. per metathesin pro ἐξεπάρθομεν, verb. ἐκπέρθω. 19. Hinc. ἐκπέρθειν τι τῶν πολίων, vel Atticè πόλεων. Idem est, quod πέρθειν vel πραθεῖν τι ἐκ τῶν πόλεων. Diripere aliquid ex urbibus. Τὰ articul. iterum plur. n. g. pro ταῦτα, a pronomine positus. Δέδασαι, 3. s. perf. pass. verb. δάζω, divido, à δαίω, divido, item scio, disco, comburo, epulum præbeo, convivor. 366. Nota. Τὰ δέδασαι Atticè hîc ponuntur. 107. 51.

126. Λαὺς, à λαὸς, populus. 10. Δ' pro δὲ, verb. 3. Οὐκ, non. 24. Ἐπέοικε, decet: ex ἐπὶ & ἔοικε. 119. Παλίλλογα, rursus collecta, acc. pl. n. g. adjectiv. παλίλλογος, ὁ, ἡ, rursus collectus: à πάλιν, rursus & λέλογα perf. med. verb. λέγω, lego, colligo, numero, &c. Ἐπαγείρειν, congregare, præs. verb. ἐπαγείρω, congrego, ex ἐπὶ & ἀγείρω. Idem. 54.

127. Ἀλλὰ, sed. 24. Σὺ, tu. 18. Νῦν. 52. Τήνδε, istam. 29. Θεῷ, deo, à θεός. 8. Πρόες, permitte,

te, imper. aor. 2. verb. προΐημι, præmitto, permitto, largior, &c. ex πρὸ & ἵημι, mitto. Αὐτὰρ Ἀχαιοὶ, sed Achivi. 51. 2.

128. Τριπλῆ, triplò, item tripliciter, adverb. in forma dativ. f. fœm. adjectiv. τριπλόος, ὃς à τρεῖς & πέλω, sum, ut sit q. τρίπελος. Τετραπλῆ, quadruplò, item quadrupliciter, adverb. itidem in forma dativ. f. fœm. adjectiv. τετραπλόος, ὃς, ὁ, quadruplus, quadruplex: à τέσσαρες & πέλω. Τ' pro τε, que. 5. Ἀποτίσομεν, persolvemus, compensabimus, 1. pl. fut. verb. ἀποτίω, compenso, persolvo: ex ἀπὸ & τίω. 42. Hinc. ἀποτίειν τι τριπλῆ καὶ τετραπλῆ. Persolvere vel compensare aliquid triplò & quadruplò. Αἴ κε. 66. & 60. Ποθι, fortè, item alibi *aliquando, alicubi*, cum accent. in ultima, ut ποθὶ, quem nunc, cùm sit enclitica, transtulit in ultim. syllab. præced. dict. πόθι vero significat *ubi, quò.* Ζεύς. 5.

129. Δῷσι. dederit cum ι subscripto Ion. pro δῷ, 3. f. aor. 2. subj. verb. δίδωμι. 26. Πόλιν, urbem, à πόλις. 19. Τροίην Ion. pro Τροίαν, Trojam, à Τροία, ἡ, Troja, à Τρως, ῶος, ὁ, Tros, Erichthonii filius & pater Ili, Assaraci & Ganymedis. Εὐτείχεον bene munitam. acc. f. ab εὐτείχεος, ὁ, ἡ, bene muratus vel munitus: ab εὖ & τεῖχος, murus: à τεύχω, struo. v. 4. Ἐξαλαπάξαι, diripere, aor. 1. act. infin. verb. ἐξαλαπάζω, debello, vasto, diripio: ab ἐξ, & ἀλαπάζω, evacuo, perdo: à λαπάζω per additionem τοῦ α· hoc a. fit à λάπτω propriè lambendo bibo instar canis; item evacuo.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Κρείων Ἀγαμέμνων
Μὴ δ' οὕτως ἀγαθός περ ἐὼν θεοείκελ' Ἀχιλλεῦ.
Κλέπτε νόῳ· ἐπεὶ οὐ παρελεύσεαι, οὐδέ με πείσεις.
Ἦ ἐθέλεις, ὄφρ' αὐτὸς ἔχῃς γέρας, αὐτὰρ ἔμ' αὔτως
Ἧσθαι δευόμενον κέλεαι δέ με τήνδ' ἀποδοῦναι.
Ἀλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοὶ,
Ἄρσαντες κατὰ θυμὸν, ὅπως ἀντάξιον ἔσται·
Εἰ δέ κε μὴ δώωσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἕλωμαι.
Ἢ τεὸν, ἢ Αἴαντος ἰὼν γέρας, ἢ Ὀδυσῆος

Ἄξω

Ἄξω ἑλών· ὁ δέ κεν κεχολώσεται, ὅν κεν ἵκωμαι.
Ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὖτις·
Νῦν δ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἅλα δῖαν,
Ἐς δ' ἐρέτας ἐπιτηδὲς ἀγείρομεν, ἐς δ' ἑκατόμβην
Θείομεν, ἂν δ' αὐτὴν Χρυσηΐδα καλλιπάρηον
Βήσομεν, εἷς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βουληφόρος ἔστω,
Ἢ Αἴας, ἢ Ἰδομενεύς, ἢ δῖος Ὀδυσσεύς,
Ἠὲ σὺ Πηλείδη πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν,
Ὄφρ' ἡμῖν ἑκάεργον ἱλάσσεαι ἱερὰ ῥέξας.

Hunc a. respondens allocutus est imperator Agamemnon.
Ne sic quidem, quamvis sis fortis deo similis Achilles,
Falle *me* animo: nam non falles *me*, neque mihi persvade-
An vis ipse habere præmium, me verò incassum [bis.
Sedere egentem? svades v. mihi, ut istam reddam?
Verùm si dabunt præmium magnanimi Græci,
Aptantes *id* secundùm *meum* animum, ut pari dignitate
Quòd si non dederint, ego verò ipse capiam [sit:
Aut tuum, aut Ajacis veniens præmium, aut Ulyssis
Abducam capiens, ille v. irascetur, *ad* quem venero.
Sed de his quidem deliberabimus etiam posthac:
Nunc v. age, navem nigram deducamus in mare magnum
Inque *eam* remiges lectos cogamus, & sacrificium
Imponamus, & ipsam Chryseida pulchrigenam
Ascendere faciamus: unus v. aliquis princeps vir con-
sultor sit
Aut Ajax, aut Idomeneus, aut nobilis Ulysses:
Aut tu Pelide omnium maximè terribilis virorum,
Ut nobis eminus operantem *Apollinem* places sacra faciens.

130. Τὸν δ', &c. Totum hunc vers. vid. 84. & 102.

131. Μηδ' pro μηδὲ, neque, *ne* ut hîc. ex μὴ & δέ. Οὕτως, sic, ita, adverb. sequente vocali; οὕτω verò sequente consonâ. Fit ab οὗτος, hic. Ἀγαθός περ ἐὼν, bonus quamvis sis. 69. 81. Ἐὼν Ion. pro ὢν per prosthesin, particip. verb. εἰμὶ, sum, quod particip. hîc per verb. subjunct. sit propter particulam *quamvis* redditur. Θεοείκελ' pro θεοείκελε, deo similis, v. s. à θεοείκελος, ου, ὁ, deo similis: à θεὸς, deus, & εἴκελος, similis: ab εἴκω,

 assi-

assimilo, obedio. Dicitur de viris adeò claris, ut dii comparandi sint. Ἀχιλλεῦ, v. s. ab Ἀχιλλεύς. 1.

132. Κλέπτε, falle, decipe, imperat. verb. κλέπτω, furor, item, fallo, decipio. F. ψω. à καλύπτω, abscondo. Νόῳ, animo, d. s. modi à νόος, & contract. νοῦς, animus, mens, cogitatio. Fit q. à νέω, eo, quia mens in perpetuo motu est, & omnium rerum velocissimum quid. Ἐπεὶ οὐ, nam non. 53. 24. Παρελεύσεαι Ion. pro παρελεύσῃ, falles, *scil. me*, 2. s. f. 1. m. verb. παρέρχομαι, transeo, prætereo, currendo supero, & generaliter *supero* quocunque modo, item fallo: ex παρὰ & ἔρχομαι, venio. 12. Πείσεις, 2. s. f. 1. verb. πείθω, persvadeo. 33.

133. Ἠὲ, Poët. pro ἢ, an. 27. Θέλεις, vis, à θέλω. 112. Ὄφρ' αὐτὸς, ut ipse. 82. 4. Ἔχῃς, habeas, 2. s. subj. præs. verb. ἔχω. 14. Γέρας, præmium. 123. Αὐτὰρ, at. v. 51. Ἔμ' pro ἐμὲ, acc. s. ab ἐγώ. Αὔτως adverb. frustra, incassum, temerè, item sic, hoc modo, similiter.

134. Ἧσθαι, sedere, inf. ab ἧμαι, sedeo, ab ἕω, colloco. Δευόμενον, egentem, acc. s. à δευόμενος, egens, particip. præs. verb. δεύομαι pro δέομαι, egeo, ubi Poët. υ per epenthesin interseritur. Fit hoc à δέω, ligo, indigeo, egeo, supplico, oro: hinc impersonale δεῖ, oportet, sed tempora poëtica sunt à δεύω. Κελέαι δέ με, jubes me veró. 74. 3. 32. Τὴν δ' istam. 29. Ἀποδοῦναι, a. 2. act. inf. verb. ἀποδίδωμι, reddo. 98.

135. Ἀλλ', verúm. 24. Εἰ, si. Μὲν, quidem, abundat hîc nunc. 18. Δώσουσι, dabunt. 133. Γέρας, præmium. Ibid. Μεγάθυμοι Ἀχαιοὶ, magnanimi Græci. Ibid.

136. Ἄρσαντες, aptantes, n. p. ab ἄρσας, αντος, particip. aor. 1. act. verb. ἄρω, apto, coapto, neutraliter congruo. F. ἀρῶ & Æolic. ἄρσω· hinc aor. 1. ἦρσα, unde, ἄρσας. Κατὰ secundúm. Præpositio κατὰ cum variis accusativis varia significat, ut; *secundùm, juxta, à, ad, in, per, pro, more* seu *sicut.* Ablativo etiam solo, & adverbio redditur, &c. Vid. Lucian. I, 6. Θυμὸν, à θυμὸς, ὁ, animus. v. 24. Ὅπως, ut, conjunct. idem quod ὄφρα. Ἀντάξιον, æqualis pretii, paris dignitatis, &c.

ex

ex ἀντὶ, quod in compoſitione ſignificat contra, æquè & pro, & ἄξιος, dignus : ab ἄγω. F. ἄξω, &c. Ἔςαι per ſyncop. pro ἔσεται, 3. ſ. fut. verb. εἰμί.

137. Εἰ, ſi. 40. Δὲ, veró. 3. Κὲ pro ἄν. 60. Μὴ, non. 26. Δώωσιν Poët. pro δῶσι, 3. pl. aor. 2. ſubj. verb. δίδωμι. Ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς, ego verò ipſe. 29. 3. 60 4. Ἕλωμαι, ceperim pro capiam, aor. 2. ſubj. verb. αἱρέω, mutuò accepti ab inuſit. ἕλω.

138. Ἢ, aut. v. 27. Τεὸν (ſcil. γέρας) Dor. pro σὸν, acc. ſ. n. g. à σὸς. Dor. τεός, tuus. Αἴαντος, Ajacis g. ſ. ab Αἴας, ὁ, Ajax Telamonis filius ex Heſione filia Laomedontis, fortiſſimus Græcorum poſt Achillem, cum Hectore congreſſus eſt, à quo diſcedente, gladio & balteo donatus eſt. Achille poſtea mortuo, cum Ajax ſibi donata arma tanquam legitimus hæres repeteret, quòd ea Ulyſſes ſuâ eloquentiâ à judicibus accepiſſet, præ nimiâ irâ inſaniens permulta pecora, & inprimis arietem corpore præſtantem occidit, credens ſe Atridas & Ulyſſem interemiſſe : verùm cùm ad priſtinam mentis ſanitatem rediiſſet, ac ſe deceptum comperîſſet, acri dolore compulſus gladio, quem ei Hector donaverat, in loco deſerto ſe transfodit. Fit ἀπὸ τοῦ αἰάζειν, à lugendo, ut Sophocles habet in Ajace flagellifero : vel ab ἀΐσσω, impetu feror, quod ad bellum cum impetu prorumperet. Ἰὼν, veniens, particip aor. 2. verb. εἶμι, eo. Γέρας, præmium. 123. Ὀδυσσῆος, Ion. pro Ὀδυσσέως, g. ſ. ab Ὀδυσσεὺς, ὁ, Ulyſſes, à quo nomine appellantur libri illi, quos Homerus de peregrinatione ejus ſcripſit. Fit ab ὁδὸς, via ſeu iter, quia mater eum in trivio peperit.

139. Ἄξω, abducam, 1. ſ. f. 1. verb. ἄγω. Ἑλὼν, capiens, particip. aor. 2. verb. αἱρέω. Ὁ, ille. 9. Δὲ, veró. 3. Κεχολώσεται, iraſcetur, 3 ſ. paulo poſt fut. verb. χολόομαι. 9. Ὃν acc. ſ artic. poſtpoſitiv. relativè poſiti ὅς, cum tacita præpoſit. ἐπὶ, ut ſit. Ἐφ' ὃν, ad quem. Κὲν, idem, quod ἄν. 60. Ἵκωμαι, veniam, præſ. ſubj. verb. ἵκομαι. 19.

140. Ἀλλ', ſed. 24. Ἤτοι μὲν, tanquam ſynonyma hic ſimul poſita ſignificant *quidem*, quod utrumque eorum etiam per ſe ſignificat. 68. 18 Ταῦτα, hæc, acc.

pl. n. g. pron. ὗτις, hic, ab ὁ, & αὐτός. Μεταφρασόμεθα Dor. pro μεταφρασόμεθα, 1. pl. f. 1. m. verb. μεταφράζομαι, postea considero, delibero, &c. ex μετὰ & φράζομαι, consilium ineo, in animo verso, delibero, statuo, &c. à φράζω, dico, expono, commemoro, quod fit à φάω, dico. Hinc. μεταφράζεσθαί τι. Considerare aliquid: deliberare de aliqua re. Καὶ αὖτις, etiam posthac. 7. 27.

141. Νῦν. 27. Δ'. 3. Ἄγε. 62. Νῆα pro ναῦν, navem, à ναῦς. 12. Μέλαιναν, acc. s. f. adject. μέλας, niger. 103. Ἐρύσσομεν Poët. pro ἐρύσωμεν, σ Poët. geminato, & ω in ο metri causâ mutato. Est 1. pl. subj. aor. 1. verb. ἐρύω, traho, duco, item alibi, custodio, tueor, libero. Fit à ῥύω, idem. Hinc. ἐρύσαι τὴν ναῦν εἰς ἅλα. Trahere navem in mare. Εἰς, in. 100. Ἅλα, acc. s. ab ἅλς, ἁλὸς, ἡ, mare. Δῖαν, acc. s. f. adject. δῖος, divinus, magnus. v. 7.

142. Ἐς pro εἰς per tmesin hic sejungitur ab ἀγείρομεν, ut sit εἰσαγείρομεν, pro εἰσαγείρωμεν, ab εἰσαγείρω, aggrego, congrego, cogo, &c. Hinc. εἰσαγείρειν τοὺς ἐρέτας εἰς τὴν ναῦν. Congregare vel cogere remiges in navem. Ἐρέτας ac. pl. ab ἐρέτης, ου, ὁ, remex: ab ἐρέσσω, remigo. Ἐπιτηδὲς, adjectiv. neutr. adverbialiter sumptum, studiosè, de industria. Alii volunt esse nomen plurale pro ἐπιτηδεῖς ι extrito, ab ἐπιτηδὴς, ὁ ἡ, idoneus, habilis, aptus, necessarius, item amicus: ab ἐπὶ τὸ δέον, q. paratus ad id, quod decet: vel ab ἐπὶ & ἀδεὴς, sine timore, & alacris ad opus progrediendum: vel dicitur q. ἐπὶ & τάω, extendo, ut sit is, qui nixu quodam ad opus suum extenditur: hinc ἐπιτήδευμα, studium, præceptum. Ἐς iterum pro εἰς per tmesin sejungitur à verb. θείομεν. Δ' pro δὲ, &. v. 3. Ἑκατόμβην, sacrificium, ac. s. ab ἑκατόμβη. 65.

143. Εἰσθείομεν, imponamus, Poët pro εἰσθῶμεν, 1. pl. aor. 2. subjunct. ubi ω in εο resolvitur, & ι interseritur. Fit a verb. εἰστίθημι, impono, &c. ex εἰς, & τίθημι. Hinc. εἰστιθέναι τινὰ εἰς τὴν ναῦν Imponere aliquem navi, vel in navem. Ἂν Dor. per apoc. pro ἀνὰ per tmesin separatum pertinet ad βήσομεν, ut sit ἀναβήσομεν, &c. Δ' pro δὲ, &. v. 3. Αὐτὴν, ipsam, acc. s. f. pron. αὐτός 4.

Χρυ-

Χρυσηΐδα, acc. f. à Χρυσηΐς. v. 111. Καλλιπάρηον, acc. fing. nunc fœmin. adject. καλλιπάρηος, ὁ, ἡ, pulchras genas habens: à κάλλος & παρεια, ἡ, gena, vertitur hic ει in η Æol. παρεια v. fit ab ἐπαίρω, attollo, quia genæ funt fublimis & confpicua pars corporis.

144. Ἀναβήσομεν poët. per fyftol. pro ἀναβήσωμεν, afcendere faciamus, 1. pl. aor. 1. act. mod. fubj. verb. ἀναβαίνω, afcendo, quod tempora fumit à βάω inufit. unde aor. 1 act. ἀνέβησα, afcendere feci, &c. Εἷς, unus per fe non declinatur in plurali, fed in compofitis cum μὴ & ὐ, ut; ὐδένας & μηδένας, nullos. Δὲ, veró. 3. Τὶς, aliquis. 8. 62. Ἀρχὸς, princeps, præfectus, ab ἄρχομαι, incipio, fum autor, impero, dominor; ab ἄρχω, idem. Ἀνὴρ, vir. 7. Βουληφόρος, ου, ὁ, ἡ, confilium portans, confultor: à βουλή. 5. & φέρω, fero, porto. Ἔστω, fit, 3. pl. imperat. verb. εἰμί.

145. Ἢ, aut. 27. Αἴας, Ajax. 138. Ἰδομενεὺς, έος, ὁ, Idomeneus Deucalionis filius, Rex Cretenfium, qui pópulum fuum adversùs Trojam duxit. Δῖος, nobilis. 7. Ὀδυσσεὺς, Ulyffes. 138.

146. Ἠὲ, aut. 27. Σὺ, tu. Πηλείδη Pelida, feu Achilles, v. f. à Πηλείδης, v. 1. Πάντων, g. p. à πᾶς. 5. Ἐκπαγλότατε, v. f. adject. fuperl. grad. ἐκπαγλότατος, maximè terribilis, horribilis, ftupendus, vehemens, ab ἔκπαγλος, per metath. pro ἔκπλαγος terribilis, &c. ab ἐκπλήσσω, percello, perterrefacio: ἐκπλήσσομαι, ftupeo, percellor. Ἀνδρῶν, g. p. ab ἀνὴρ, vir. 7.

147. Ὄφρα, ut. 82. Ἡμῖν, nobis, ab ἐγώ. Ἑκάεργον, longè jaculantem, eminus operantem. ac. f. ab ἑκάεργος, ου, ὁ, eminus operans, ab ἑκὰς, longè, eminus, & ῥέζω, facio, facrifico. F. ῥέξω, & metathefi ἔρξω, tanquam ab ἔργω. P. ἔῤῥεχα. P. m. ἔοργα & metath. ἔοργα. hinc ἑκάεργος. Ἱλάσσεαι Ion. pro ἱλάσσῃ, places, propitium reddas, 2 f. à 1. fub. m. verb. ἱλάσκομαι vel ἱλάομαι. 100. Hinc. ἱλάσκεσθαι τὸν ἑκάεργον Ἀπόλλωνα. Placare vel propitium reddere longè operantem Apollinem. Intelligit folem, quem longè operari certum eft, cùm nulla fit orbis terrarum pars, quæ ejus vim & efficaciam non fentiat. Ἱερὰ, facra, ac. pl. n. g. adject. ἱερὸς,

ἱερὸς, facer. 23. Ῥέξας, faciens, particip. aor. 1. act. verb. ῥέζω. Hinc. ῥέξαι τὰ ἱερά. Facere facra, facrificare.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
Ὤμοι ἀναιδείην ἐπιειμένε κερδαλεόφρον.
Πῶς τίς τοι πρόφρων ἔπεσιν πείθηται Ἀχαιῶν.
Ἢ ὁδὸν ἐλθέμεναι, ἢ ἀνδράσιν ἶφι μάχεσθαι;
Οὐ γὰρ ἐγὼ Τρώων ἕνεκ' ἤλυθεν αἰχμητάων
Δεῦρο μαχησόμενος· ἐπεὶ οὔτι μοι αἴτιοί εἰσιν.
Οὐ γὰρ πώποτ' ἐμὰς βοῦς ἤλασαν, οὐδὲ μὲν ἵππους,
Οὐδέ ποτ' ἐν Φθίῃ ἐριβώλακι, βωτιανείρῃ
Καρπὸν ἐδηλήσαντ'. ἐπειὴ μάλα πολλὰ μεταξὺ
Οὔρεά τε σκιόεντα, θάλασσά τε ἠχήεσσα·
Ἀλλά σοι, ὦ μέγ' ἀναιδὲς, ἅμ' ἑσπόμεθ', ὄφρα σὺ χαίρῃς,
Τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάῳ, σοί τε κυνῶπα
Πρὸς Τρώων, τῶν οὔτι μετατρέπῃ, οὐδ' ἀλεγίζεις.
Καὶ δή μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς,
Ὧ ἔπι πόλλ' ἐμόγησα, δόσαν δέ μοι υἷες Ἀχαιῶν.
Οὐ μὲν σοί ποτε ἶσον ἔχω γέρας, ὁππότ' Ἀχαιοὶ
Τρώων ἐκπέρσωσ' εὐναιόμενον πτολίεθρον.
Ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυάϊκος πολέμοιο.
Χεῖρες ἐμαὶ διέπουσ'· ἀτὰρ ἤν ποτε δασμὸς ἵκηται,
Σοὶ τὸ γέρας πολὺ μεῖζον· ἐγὼ δ' ὀλίγον τε φίλον τε
Ἔρχομ' ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπὴν κεκάμω πολεμίζων.
Νῦν δ' εἶμι Φθίηνδ', ἐπειὴ πολὺ φέρτερόν ἐστιν
Οἴκαδ' ἴμεν σὺν νηυσὶ κορωνίσιν. οὐδέ σ' ὀΐω
Ἐνθάδ' ἄτιμος ἐὼν, ἄφενος καὶ πλοῦτον ἀφύξειν.

Hunc v. torvè intuitus allocutus eft pedibus celer Achilles.
Proh impudentiam indute, vafer! [Græcorum
Quomodò quis tuis propenfo animo imperiis obediat
Ut velit aut *ad* infidias *hosti struendas* ire, aut cum viris fortiter pugnare?
Non ego Trojanorum gratiâ veni bellatorum
Huc pugnaturus: quandoquidem nihil mihi culpandi.
Non n. unquam meas boves abegerunt, neque etiam equos,
Neque unquam in Phthia glebofa virorum altrice
Fruges corruperunt. nam valde multi interpofiti *funt*

Mon-

Montésque umbrosi, & mare resonans,
Sed te ô valde impudens simul secuti sumus, ut tu gaudeas,
Pœnas repetentes Menelao, tibíque ô oculis caninis,
A Trojanis, quorum nullam curam geris, neque rationem habes:
Et jam mihi præmium ipse te ablaturum minitaris,
Pro quo multa sustinui, dederúntque mihi filii Achivorum.
Et tamen nunquam tibi æquale habeo præmium, quum Græci
Trojanorum depopulantur bene habitatam urbem.
Sed majorem quidem partem impetuosi belli [venerit,
Manus meæ administrant: sed si quando *prædæ* partitio
Tibíque præmium multo majus *datur*, ego v. parvúmque gratúmque [gnando.
Discedo habens ad naves, postea quam defessus sum pu-
Nunc v. discedam in Phthiam, quandoquidem multò conducibilius est
Domum ire cum navibus nigris: neque te arbitror
Ego, qui hîc afficior ignominiâ, te opes & divitias exhausturum.

148. Τὸν idem quod τοῦτον. 84. Δ' pro δὲ, veró. 3. Ἄρ' pro ἄρα expletiv. 46. Ὑπόδρα, torvè, ab ὑπόρα, idem, per pleonasm. τοῦ δ: ab ὑφορῶμαι, subaspicio, torvè aspicio: vel fit ab ὑπὸ & δέρκω, video, aspicio. Ἰδὼν, intuitus, aspiciens, particip. aor. 2. act. verb. εἴδω. cætera vide 84.

149. Ὦμοι pro οἴμοι, ô, heu, proh, ex οἶ & μοι d. pron. ἐγώ. Est adverb. dolentis ac ægrè ferentis. Construitur cum genitivo subaudito ἕνεκα, ut ὤμοι ἐμῆς ἄτης. Apollon. Argon. lib. 2. O meam calamitatem! Cum nominativo, ut ὤμοι ἐγὼ δειλός. Ὀδυσ. ε. Et cum vocativ. ut hîc. Ἀναιδείην Ion. pro ἀναίδειαν, ac. s. ab ἀναίδεια, ἡ, impudentia: ab ἀναιδὴς, έος, ὁ, ἡ, impudens: ex α priv. & αἰδὼς, όος, ἡ, pudor, verecundia. Ἐπιειμένε, indute, v. s. particip. perf. pass. ἐπιειμένος Poët. ἐφειμένος, ab ἐπιέννυμι, ex ἐπὶ & ἕω. Hinc. ἐπιειμένον εἶναι τὴν ἀναίδειαν. Subaudi κατά. Est Græcismus insignis, qui per periphrasin idem est quod

ἀναιδῆ

ἀναιδῆ εἶν. Impudentem, vel impudentiâ præditum esse. Nota. Veteres philosophi virtutes & vitia vestes animi esse nominabant: unde Achilles eleganter per metaphoram Agamemnonem impudentiâ indutum esse vocat. κερδαλεόφρον, astute, vafer, v. f. ab κερδαλεόφρων, ὁ, ἡ, animum habens astutum & avidum, vulpinâ mente præditus, vafer, astutus. Fit à κερδαλέος, ου, ὁ, astutus, & φρὴν, ἡ, animus, mens. Illud fit à κέρδος, εος, τὸ, lucrum, vel astutia: vel à κερδὼ, όος, οῦς, ἡ, vulpes.

150. Πῶς, quomodo? 123. Τίς, quis vel aliquis, indefinitum, quod proprium nunc accent. ob præcedent. circumflex. amisit, & alium sibi acutum ex sequenti τοι enclitic. rejectum adscivit. Τοι Dor. pro σοι dativ. sing. pron. ἐγὼ, qui hîc usurpatur pro dativo plur. τεοῖς vel σοῖς pron. possessiv. τεὸς Dor. vel communiter σός. Nota. Apud Græcos interdum pronom. primitivorum ἐγὼ, σὺ, dativ. sing. ἐμοὶ vel μοὶ, σοὶ vel τοὶ eleganter adjiciuntur in constructione substantivis cujuscunque generis, numeri & casûs pro possessivis à se ortis, ἐμὸς, σὸς, vel Dor. τεὸς, in eodem genere, numero & casu ponendis, in quo substantivum est. Πρόφρων. 77. Ἔπεσιν, imperiis. Ibid. Πείθηται, obediat, 3. f. præs. subj. m. verb. πείθομαι. 33. Ἀχαιῶν, Achivorum, ab Ἀχαιός. 2.

151. Ἢ, aut. 27. Ὁδὸν, idem quod λόχον vel ἐνέδραν significat, est acc. singularis, sub quo εἰς subaudiendum est. Fit ab ὁδὸς, ἡ, via, iter, auxilium, item insidiæ, ut hîc. Nota. Vincendi hostes rationes sunt duæ: una per insidias, hoc est ὁδὸν ἐλθέμεναι· altera aperto marte, quod est ἶφι μάχεσθαι· ἐλθέμεναι Attic. pro ἐλθεῖν, aor. 2. infin. verb. ἔρχομαι. Hinc. ἐλθεῖν ὁδὸν, vel εἰς ὁδόν. Ire ad insidias *hosti struendas*. Ἢ. 27. Ἀνδράσιν, d. pl. ab ἀνήρ. 8. Ἶφι, fortiter. 37. Μάχεσθαι, pugnare, à μάχομαι. 8. Hinc. Μάχεσθαι τοῖς ἀνδράσι, καὶ πρὸς τοὺς ἄνδρας. Pugnare, certare, vel dimicare cum viris.

152. Οὐ. non. 24. Γὰρ, enim. 9. Ἐγὼ, ego. Τρώων, Trojanorum, g. p. à Τρώς. Ἕνεκ᾽, pro ἕνεκα, gratiâ. 11. Ἤλυθον, veni, aor. 2. verb. ἔρχομαι. Hinc. ἐλθεῖν ἕνεκά τινος. Venire alicujus gratiâ. Αἰχμητάων,

Æol.

Æol. pro αἰχμητῶν, bellatorum, g. p. ab αἰχμητὴς, ὁ, bellator : ab αἰχμὴ, ἡ, cuſpis, ut αἰχμητὴς ſit *is*, qui cuſpidem ſeu haſtam geſtat.

153. Δεῦρο, huc. Pro quo Atticè dicitur δευρὶ, idem. Adv. ad loc. Μαχησόμενος, pugnaturus, particip. fut. verb. μάχομαι. 8. Ἐπεὶ, quandoquidem. 57. Οὔτι, nihil, nequaquam : ex οὐ, non, & τὶ, aliquid. Μοι, mihi. 20. Αἴτιοι, culpandi, accuſandi, n. p. ab αἴτιος, reus, accuſandus, culpandus ob aliquam rem, utpote ejus autor, &c. Fit ab αἰτία, ἡ, culpa, cauſa. Εἰσὶν, 3. plur. ab εἰμί.

154 Οὐ γὰρ, non enim. 24.9. Πώποτ' pro πώποτε, unquam, ullo tempore. 106. Ἐμὰς, meas, ac. pl. fœm. pronom. ἐμὸς, meus. Βοῦς, boves, ac. pl. à βοῦς, βοὸς, ὁ, ἡ, bos, vacca. Ἤλασαν, abegerunt, 3. pl. aor. 1. verb. ἐλαύνω, ab ἐλάω, ago, abigo, abduco, pello, impello, &c. Hinc. ἐλάσαι vel ἐλαύνειν τὰς τινὸς βόας vel βοῦς. Abigere vel abducere alicujus boves, vel vaccas. Οὐδὲ, neque. 90. Μὲν, etiam. 18. Ἵππους, equos, ac. pl. ab ἵππος, ου, ὁ, equus : ab ἵεσθαι ποσὶν, eſt n. celerrimum animal.

155. Οὐδὲ, neque. 90. Ποτ' pro ποτὲ, unquam aliquando. Eſt dictio enclitica. Ἐν, in. 14. Φθίῃ, Ion. pro Φθίᾳ, d. ſ. à Φθία & Ion. Φθίη, ἡ. Phthia urbs Theſſaliæ maritima Achillis patria. Ἐριβώλακι, d. ſ. ab ἐριβώλαξ, ὁ, ἡ, τὸ, valde gleboſus, a, um, ab ἐρι particula in compoſit. augente, & βῶλος ſeu βώλαξ, gleba. Βωτιανείρῃ Ion. pro βωτιανείρᾳ, d. ſ. à βωτιάνειρα, virorum altrix, à βωτιάνειρος, viros alens : à βώτης fœm. τοῦ βώτης, ου, ὁ, paſtor : à βόσκω, paſco, ο mutato in ω : aut à βρώσκω adempto ρ. Quæ ambo à βόω inuſit. fiunt.

156. Καρπὸν, fructum, fruges, à καρπὸς, οῦ, ὁ, fructus, fruges, vitis, & quicquid è terra provenit. Redditur etiam *utilitas* per metonymiam. Ἐδηλήσαντ' pro ἐδηλήσαντο, corruperunt, 3. p. aor. 1. m. verb. δηλέομαι, à δηλέω, lædo, corrumpo, deſtruo. Dicitur q. δήϊον λάω, hoſtile quippiam intendo : vel ſecund. Euſtath. à δαλὸς, titio, quod à δαίω, uro, ut ſit propriè καυστικῶς βλάπτω, καὶ ὥσπερ διὰ δαλοῦ καίοντος. Hinc. Δηλήσασθαι vel δηλεῖσθαι

Φθείρειν τὸν καρπόν. Corrumpere vel deſtruere fruges. Ἐπεὶ per ſyncop. pro ἐπειδὴ, ſublato δὴ. nam, cùm, quoniam. Μάλα, valde: item multùm, admodum, vehementer, citò. Interdum jungitur cum adjectivo, interdum cum verbō, aut etiam cum alio adverbio: hinc compar. μᾶλλον, & ſuperl. μάλιστα. Πολλὰ, n. pl. n. g. adjectiv. πολὺς, multus. 3. Μεταξὺ (ſcil εἰσὶν) interſunt, interjacent. Per ſe ſignificat, inter, in medio, deinceps, interea, dum. Conſtruitur cum genitiv. ut; μεταξὺ λόγων. Inter confabulandum: interea dum loquimur: vel cum nominat. ut; μεταξὺ λουόμενος. Interea dum lavaretur. Vel ſine ullo caſu, ut hîc. Vel denique cum articulo præpoſitiv. ut, ὁ μεταξὺ, interpoſitus, interjectus, intermedius, vel medius: τὸ μεταξὺ interdum redditur ſubſtantivè, intercapedo, interſtitium, diſcrimen, ſubaud. ſubſtant. διάστημα. Fit à μετά.

157. Οὔρεα Ion. pro ὄρεα, n. pl. ab ὄρος, εος, τὸ, mons. Τὲ, que. 5. Σκιόεντα, n. pl. n. g. adject. σκιόεις, εντος, ὁ, umbroſus: à σκία, ἡ, umbra, quaſi κία à κίω, vado, quia cum corpore ſemper vadit. Θάλασσά τε, maréque. 34. 5. Ἠχήεσσα, reſonans, fœm. genus adject. ἠχήεις, ὁ, reſonans, ab ἦχος, ου, ὁ, ſonus, ſonitus, ab ἦχα perf. verb. ἄγω, frango, ut fragor à frangendo: hinc ἠχέω, reſono.

158. Ἀλλά. 24. Σοὶ à σὺ, tu. Ὦ, O. Μέγ' pro μέγα, valde 78. Ἀναιδὲς, v. ſ. adject. ἀναιδὴς, impudens. 149. Ἅμ' pro ἅμα, ſimul, unà cum. Dativ. regit. Ἑσπόμεθ' pro ἑσπόμεθα Poët. pro ἑπόμεθα, 1. pl. ind. præſ. verb. ἕπομαι & poët. ἕσπομαι, ſequor. Hinc. ἕπεσθαί τινι. Sequi aliquem. Ὄφρα, idem quod ὅπως, ut. Σὺ, tu. Χαίρῃς, gaudeas, 2. ſ. ſubj. præſ. verb. χαίρω, gaudeo, quod tempora ſumit à χαιρέω.

159. Τιμὴν, pœnas, ac. ſ. à τιμὴ, ἡ, pœna: à τίω, punio. Ἀρνύμενοι, repetentes, repoſcentes. n. pl. ab ἀρνύμενος, particip. verb. ἄρνυμαι, tollo, capio, recipio, repoſco, item conſequor: ab αἴρω, tollo, &c. Hinc. Ἄρνυσθαι τὴν τιμὴν πρὸς Τρώων. Repetere pœnas à Trojanis. Cic. *Repetere pœnas ab aliquo.* Idem. *Furiæ, quæ parentum pœnas à filiis repetunt.* Μενελάῳ, d. ſ.

à

à Μενέλαος, ὁ, Menelaus, filius Atrei & Aëropes, ut Homerus tradit. Plifthenis verò ut Hefiodus, & frater Agamemnonis, rex Spartæ, maritus Helenæ: quam cùm Paris Priami filius eo abfente rapuiffet, legatos ad Paridem, qui illam repeterent mifit. Qui cùm re infectâ rediiffent, omnes totius Græciæ principes ad bellum convocavit: qui collectâ mille navium claffe, in excidium Trojanum fub Agamemnone rege conjurârunt, & devaftatâ Phrygiâ atque Myfiâ Ilium Priami regiam decennali bello oppugnârunt, ac tandem fraude magis, quàm viribus expugnaverunt. Σοί τε, tibíque. 28. 5. Κυνῶπα, v. f. à κυνώπης, canis habens vultum, oculis caninis vel canino afpectu: à κύων, canis. 4. & ὤψ, vultus, oculus.

160. Πρὸς, hîc conftruitur cum Genitiv. & fignificat à. Item alibi *ab, ex, de, coram, contra, per, cum, &c.* Τρώων. 152. Τῶν pro ὧν, g. pl. articuli præpofit. pro poftpofitivo pofiti. Οὔτι, neque, nihil: ex ἐ, & τὶ, quid, aliquid. Μεταλρέπῃ, curam geris, 2. f. ind. præf. verb. μεταλρέπομαι, curo, curam gero, adverto, converto: à μεταλρέπω, converto: ex μετὰ & τρέπω, verto. Οὐδ' pro ἐδὲ, neque. 90. Ἀλεγίζεις ab ἀλεγίζω, rationem habeo: ab ἀλέγω, curo. Hinc. Ἀλεγίζειν τῶν Τρώων. Rationem habere Trojanorum: curare Trojanos.

16 . Καὶ, &. Δὴ, jam. 6. Μοι, mihi, ab ἐγώ. Γέρας, præmium. 118. Αὐτὸς, ipfe. 4. Ἀφαιρήσεσθαι, te ablaturum effe, f. 1. m. infin. verb. ἀφαιρέομαι, ab ἀφαιρέω, aufero, adimo: ex ἀπὸ & αἱρέω, capio, invado, tollo. Hinc. Ἀφαιρεῖσθαι τινι vel ἀπό τινος τὸ γέρας. Auferre alicui vel ab aliquo præmium. Ἀπειλεῖς, minaris, ab ἀπειλέω, ῶ, minor, minitor: aliquando glorior, & voveo.

162. Ὧ ἔπι per anaftroph. pro ἐφ' ᾧ, pro quo, *fcil. præmio.* ᾧ eft dat. fing. artic. poftpof. relativè fumpti. Ἐπὶ verò cum dativ. conftructa varia paffim fignificat. 55. Πολλ' pro πολλὰ, adverb. multùm, à πολὺς, multus. 3. Ἐμόγησα, laboravi, paffus fum, 1. f. aor. 1. verb. μογέω, laboro, patior, fuftineo: à μόγος, ὁ, labor,

bor, ærumna. Hinc. Μογεῖν πολλ' ἐπὶ τῷ γέρᾳ. Laborare vel pati multùm pro præmio, &c. Δόσαν Ion. & Poët. pro ἔδοσαν, 3. pl. aor. 2. act. verb. δίδωμι. Hinc. Διδόναι τινὶ γέρας. Dare alicui præmium. Δὲ, verò vel que. 3. Μοὶ, mihi, ab ἐγώ. Υἷες per syncop. pro υἱέες, filii, n. pl. ab υἱεὺς, filius, idem quod υἱός. 9. Ἀχαιῶν, Achivorum, ab Ἀχαιός. 2.

163. Οὐ, non. 24. Μὲν, tamen. 18. Σοὶ, tibi, à σὺ, tu. Ποτ' pro ποτὲ, unquam. Ἶσον, ac. s. n. g. adject. ἴσος, par, æqualis. Ἔχω, habeo. Γέρας, præmium. 118. Ὁππότ' Poët. pro ὁπότε, quum, quando: idem quod ὅτε. Ἀχαιοὶ, Achivi. 2.

164. Τρώων, Trojanorum. 152. Ἐκπέρσωσ' pro ἐκπέρσωσι, depopulantur, 3 pl. aor. 1. subj. verb. ἐκπέρθω. 19. Εὐναιόμενον, ac. s. n. g. particip. εὐναιόμενος, ὁ, bene habitatus, à verb. εὐναίομαι bene inhabitor, ab εὐναίω, ex εὖ & ναίω, habito, quod Eustath. deducit à νέω, cumulo. Πτολίεθρον Poët. pro πολίεθρον, acc. s. à simili nominativ. Fit à πόλις, urbs, civitas.

165. Ἀλλὰ, sed. 24. Μὲν, quidem. 18. Τὸ πλεῖον (subaudi μέρος) majorem partem, Compar. n. g. acc. s. adject. πολύς. 3. Πολυάϊκος, impetuosi, g. s. à πολυάϊξ, ὁ, ἡ, impetuosus, a. à πολὺς, & ἀΐσσω, impetu ruo. Πολέμοιο, Ion. pro πολέμου, belli, à πόλεμος. 61.

166. Χεῖρες, manus, à χείρ. 14. Ἐμαὶ, meæ, n. pl. f. ab ἐμὸς, meus. Διέπουσ' pro διέπουσι, 3. pl. præs. ind. verb. διέπω, administro, rego: ex διὰ & ἕπω, curo, operor, tracto, sequor. Hinc. διέπειν τὸ πλεῖον τοῦ πολέμου μέρος. Administrare majorem belli partem. Ἀτὰρ, sed. 51. Ἢν, si. Ποτὲ, quando. Δασμὸς, οῦ, ὁ, divisio, partitio *scil. prædæ*, à δάζομαι, quod à δαίω, divido. Ἵκηται, venerit, obrigerit, contigerit, 3. s. præs. subj. verb. ἵκομαι. 19.

167. Σοὶ, tibi, à σὺ, tu. Τὸ γέρας, præmium. Πολὺ, longè, multò. Adjectiv. neutr. adverbialiter sumptum. Μεῖζον, majus, compar. n. g. à μέγας, magnus. Ἐγὼ δ' pro δὲ, autem. 3. Ὀλίγον, parvum, ac. s. n. g. ab adject. ὀλίγος, parvus, paucus. Compar. ὀλιγίστερος. Superl. ὀλιγίστατος & ὀλίγιστος. Attico more, qui multa

in ος formant in ιστερος & ιςατος. Fit a. ab ὀλέω i. e. ὄλλυμι; vel ab ὅλ@, totus per antiphrasin. Tè, que. 5. Φίλον, ac. s. à φίλ@, gratus. 20. Tè, que. 5.

168. Ἔρχομ' pro ἔρχομαι, discedo. 12. Hinc. ἔρχεσθαι ἐπὶ νῆας. Discedere ad naves. ἔχων particip. ab ἔχω. ἐπὶ νῆας, ad naves 12. ἐπὴν Ion. pro ἐπὰν, quod fit per syncop. pro ἐπειδὰν, postquam, posteaquam, cùm: ex ἐπὶ, εἰ, δὴ & ἄν. Κεκάμω reduplicatione Poëtis usitatâ pro κάμω, defessus sim vel fuerim, aor. 2. subj. verb. κάμνω laboro, defatigor, patior, doleo, ægroto, operor, facio, irascor, &c. Dicitur & in voce passiva pro eodem. Fut. 1. act. καμῶ. M. καμοῦμαι. P. κέκμηκα per syncop. pro κεκάμηκα. Aor. 2. ἔκαμον. Πολεμίζων, pugnans pro pugnando. Nota. Participia non semper latinè redduntur per participia; sed interdum per nomina, interdum per verba infinitiva, interdum per Supina & Gerundia, interdum verò per verba finita præmissis particulis *cùm*, *si* & aliis. Est a. particip. verb. πολεμίζω, pugno, bellum gero, moveo, concutio, &c. Fut. πολεμίξω.

169. Νῦν, nunc. Adverb. tempor. δ', veró. 3. Εἶμι, ibo, discedam. Nota. Nonnunquam verba præsentia apud Græcos significant & præsens & futurum, præsertim si careant futuris, vel eadem sint minùs usitata, Hinc. Ἴεναι Φθίηνδε, vel εἰς τὴν Φθίαν. Ire vel discedere in Phthiam. Φθίηνδ' pro Φθίηνδε ex acc. s. Φθίην Ion. pro Φθίαν, à Φθία, ας, ἡ, Phthia. 155. & δ pro εἰς. 3. Ἐπεὶ ἦ, quandoquidem. 156. Πολὺ, multò, longé. adject. neutr. adverbialiter sumptum. 3. Φέρτερον, conducibilius, adject. neutr. comp. grad. descendens à verb. φέρω. Ἐςὶν, est, ab εἰμί.

170. Οἴκαδ' domum. 19. Ἴμεν Ion. per apocop. ex Attico ἴμεναι, pro ἰέναι, ire. Σὺν, cum. Construitur cum dativo, & varia cum eo significat. Vid. Lucian. Νηυσὶ, navibus. 26. Κορωνίσιν, d. pl. à κορωνὶς, ίδος, ἡ. Epithetum navis inflexam & sinuosam summitatem seu puppem habentis: itaque exponendum est incurvis, inflexis, vel inflexas sinuosásque puppes habentibus: aliis exponitur etiam *nigris*, quod κορωνὶς fiat à κορώνη, ἡ,

 cornix,

cornix, quæ est avis nigra. Eadem vox redditur etiam *summitas* in curvamine arcûs, & generaliter quævis summitas: etiam inflexum illud, quod in navis puppi visitur, item quicquid inflexum est, item corona. Οὐδὲ, neque. 90. Σ' pro σὲ, te, à σύ. Οἴω, puto. 59.

171. Ἐνθάδ' pro ἐνθάδε, hîc: ex ἔνθα & δέ. Ἄτιμος, sine honore: honoris expers, ignominiâ affectus: ex α priv. & τιμὴ, ἡ, honor, à τίω. Ἐὼν Ion. pro ὢν particip. verb. εἰμί. Ἄφενος, opes, ac. s. ab ἄφενος, εος, τὸ, divitiæ, opes, sed propriè *census* vel *reditus unius* anni. Dicitur etiam in mascul. genere, ut; ὁ ἄφενος, ου. Fit q. ἀφ' ἑνὸς ἔτους, uno anno collectum. Καὶ, &. Πλοῦτον, à πλοῦτος, ὁ, divitiæ. Dicitur q. πολύετος, ὅτι ex πολλῶν ἐτῶν δεῖ συνηγμένος, longo n. tempore & vix tandem colligi videntur divitiæ: aut quòd in multos annos colligantur. Hoc a. differunt ἄφενος & πλοῦτος, quòd illud significat divitias uno anno, & sine magno labore, hoc a. multis annis & magno labore, partas. Ἀφύξειν, exhausturum, vel acquisiturum esse. f. 1. infin. verb. ἀφύσσω, haurio, exhaurio, & metaphoricè acquiro: ab ἀφύω, idem, quod fit ex ἀπὸ & ὕω, pluo.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
Φεῦγε μάλ', εἴ τοι θυμὸς ἐπέσσυται· οὐδέ σ' ἔγωγε
Λίσσομαι εἵνεκ' ἐμεῖο μένειν· πάρ' ἔμοιγε καὶ ἄλλοι,
Οἵ κέ με τιμήσουσι· μάλιστα δὲ μητίετα Ζεύς.
Ἔχθιστος δέ μοι ἐσσὶ διοτρεφέων βασιλήων.
Αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη, πόλεμοί τε, μάχαι τε
Εἰ μάλα καρτερός ἐσσι, θεός που σοὶ τόγ' ἔδωκεν
Οἴκαδ' ἰὼν σὺν νηυσί τε σῇς, καὶ σοῖς ἑτάροισι,
Μυρμιδόνεσσιν ἄνασσε, σέθεν ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω,
Οὐδ' ὄθομαι κοτέοντος, ἀπειλήσω δέ τοι ὧδε.
Ὡς ἔμ' ἀφαιρεῖται Χρυσηΐδα Φοῖβος Ἀπόλλων,
Τὴν μὲν ἐγὼ σὺν νηΐ τ' ἐμῇ, καὶ ἐμοῖς ἑτάροισι
Πέμψω, ἐγὼ δέ κ' ἄγω Βρισηΐδα καλλιπάρῃον,
Αὐτὸς ἰὼν κλισίηνδε, τὸ σὸν γέρας, ὄφρ' εὖ εἰδῇς
Ὅσσον φέρτερός εἰμι σέθεν, στυγέῃ δὲ καὶ ἄλλος
Ἶσον ἐμοὶ φάσθαι, καὶ ὁμοιωθήμεναι ἄντην.

Huic

Huic deinde respondit rex virorum Agamemnon.
Fuge citò, si tibi animus incitatus est: neque te ego
Precor gratiâ mei manere: apud me *sunt* & alii,
Qui me honorabunt, potissimum v. sapientissimus Jupiter.
Inimicissimus v. mihi es nobilissimorum principum.
Perpetuò enim tibi contentio grata, belláque, pugnæque.
Si valde fortis es, Deus certè tibi hoc dedit.
Domum reversus cum navibus tuis & tuis sociis,
Myrmidonibus impera, te n. ego non curo,
Neque tui irati rationem habeo: minabor v. tibi sic,
Quia à me aufert Chryseida Phœbus Apollo,
Hanc quidem ego cum nave mea, & meis sociis
Dimittam; ego v. abducam Briseida pulchrigenam
Ipse veniens ad tentorium, tuum præmium, ut bene no-
Quanto potentior sum te, horreat v. & alius [scas
Ex æquo mecum loqui, & similem se facere ex adverso.

172. Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτ'. 121. Ἄναξ ἀνδρῶν. 7. Ἀγαμέμνων. 24.

173. Φεῦγε, 2. s. imper. præs. verb. φεύγω, fugio. 60. Μάλ' pro μάλα, citò. 16. 85. Εἰ, si. Τοι, tibi. 28. Θυμὸς, animus. 24. Ἐπέσσυται, incitatus est, 3. s. p. pass. per metathesin pro ἐπισέσυται, verb. ἐπισύω, incito, impello: ex ἐπὶ & σύω poët. ablato ε pro σεύω, moveo. F. σεύσω. Aor. 1. ἔσευα. P. σέσευκα. P. pass. σέσευμαι, & abjecto ε σέσυμαι, & metathesi ἔσσυμαι. Them. σείω, moveo. Οὐδὲ, neque. 90. Σ' pro σὲ, te, à σύ. Ἔγωγε. Attic. pro ἐγὼ, ego.

174. Λίσσομαι, precor. 15. Εἵνεκ' pro εἵνεκα poët. pro ἕνεκα, causâ vel propter. 11. Ἐμεῖο Ion. pro ἐμοῦ ab ἐγώ. Μένειν, manere, à μένω. 1. Hinc. Μένειν ἐνιαχοῦ ἕνεκά τινος. Manere alicubi propter aliquem, vel alicujus gratià. Παρ' pro παρὰ, apud. Παρὰ cum dativo præter *apud* significat etiam *inter*, *in*, &c. Ἔμοιγε Attic. pro ἐμοὶ, ab ἐγὼ Atticè ἔγωγε. καὶ ἄλλοι. 7. 17.

175. Οἳ, qui. 2. Κὲ poët. pro ἂν. 60. Μὲ ab ἐγώ. Τιμήσουσι, 3. pl. f. 1. verb. τιμάω, ῶ, honoro, honore afficio. F. τιμήσω. Aor. 1. ἐτίμησα. Hinc. Τιμᾶν τινα. Honorare, vel honore afficere aliquem. Μάλιστα. 16.

Δὲ.

Δέ. 3. Μηλιέτα, vocat. per antiptoſin pro nominativo μηλιέτης, ὁ, prudens, ſapiens: à μῆτις, εως, ἡ, conſilium, deliberatio: à μήδομαι, curo, delibero, molior. Ζεύς. 5.

176. Ἔχθιστος, ſuperl. adject. ἐχθρὸς, ὁ, inimicus. Compar. ἐχθίων ab ἔχθος, τὸ, odium. Ἐσσὶ pro εἶ, ab εἰμὶ, ſum. Διοτρεφέων, g. pl. à Διοτρεφὴς, à Jove nutritus, nobiliſſimus. Eſt epithetum regum, vel quòd originem à Jove ducant, vel quòd ab eo regnum ſint adepti. Fit à Διὸς, Jovis. 5. & τρέφω. Βασιλήων, g. pl. à βασιλεὺς, rex. 9.

177. Ἀεὶ, ſemper, perpetuó. 52. Τοὶ Dor. pro σοὶ, à σύ. Ἔρις, contentio. 8. Τὲ, que. 5. Φίλη, grata. 20. Πόλεμοι, bella, à πόλεμος, ὁ, bellum. 61. Μάχαι, pugnæ, à μάχη, ἡ, pugna. 6.

178. Εἰ, ſi. 40. Μάλα, valde. 85. Κάρτερος, ὁ, per metatheſin pro κράτερος, fortis, item vehemens, durus: à κράτος, εος, ἡ, victoria. Ἐσσὶ poët. pro εἶ, es. 176. Θεός, ȣ. Πȣ particula enclitica, alicubi, uſpiam, item certè ut hìc: interdum vacat: hinc δήπȣ & δήπȣθεν, nimirum, certe: hinc etiam ὅπȣ, ubi. Vid. Lucian. I, 1. Σοὶ d. à σύ. Τόγ' pro τόγε, idem quod τȣ̃το. 9. 60. Ἔδωκεν, 3. ſ. aor. 1. act. verb. δίδωμι, do.

179. Οἴκαδ'. 19. Ἰὼν, reverſus. 139. Σὺν, cum. 170. Νηυσὶ, navibus. 26. Τὲ. 5. Σῇς Ion. pro σαῖς, tuis, d. pl. fœm. à σὸς, tuus. κ) &, σοῖς, tuis à σός. Ἑτάροισι, Ion. & Poët. pro ἑταίροις, ubi Poët. in penult. ι tollitur ad efficiend. ſyllab. brevem; in fine verò ι Ionicè additur. Eſt a. d. pl ab ἑταῖρος, & Poët. ἕταρος, amicus, ſocius, ſodalis: aliquando adminiſter: ab ἔτης, ἔτȣ, ſocius.

180. Μυρμιδόνεσσιν, Poët. Μυρμιδόσι, Myrmidonibus, d. pl. à Μυρμιδὼν, δόνος, ὁ. Myrmidon, à μύρμηξ, formica. Dicuntur a. inde Myrmidones populi Theſſaliæ, qui Achillem ſecuti ſunt ad bellum Trojanum, quòd eſſent agricolæ ſtrenui, perpetuóque in fodienda terra formicarum more verſarentur. Vid. Strabon. lib. 7. Poëtæ a. de horum origine variè fabulantur. Alii n. ſic dictos putant à Myrmidone rege, Jovis & Corymoſæ

Nymphæ

Nymphæ filio, quem etiam poſt Cecropem Athenienſium regem fuiſſe tradunt. Alii à Myrmice puella in Attica regione, quæ cum ob caſtimoniam & ſolertiam gratiſſima eſſet Minervæ, contigit, ut aratrum in odium Cereris à Minerva conditum omnibus oſtenderet: quapropter dea irata in formicam eam transformavit, quæ cum multitudinem procreâſſet, evenit, ut morientibus Theſſalis, regnante Æaco, in homines mutarentur. Nam Æacus cum in arbore fici formicas ſeu Μύρμηκας vidiſſet, optavit tot ſibi ſocios evenire, & ſtatim formicæ in homines verſæ ſunt. Ἄνασσε, impera, ab ἀνάσσω. 38. Σέθεν, Poët. pro σοῦ, g. ſ. à σὺ, tu. Δ' pro δέ. 3. Ἐγὼ, ego. Οὐκ, non. 24. Ἀλεγίζω, curo. 160.

181. Οὐδ' pro οὐδὲ, neque. Ὄθομαι, rationem habeo, item curo, moveor: ab ὄθη, cura. Κοτέοντος, irati, g. ſ. à κοτέων particip. verb. κοτέω, iraſcor, à κότος, ira. Ἀπειλήσω, fut. verb. ἀπειλέω. 160. Δὲ, autem, 3. Τοι Dor. pro σοὶ, à σύ. Ὧδε, ſic, hoc modo. Adverb.

182. Ὡς idem puod ἐπειδὴ, quia, nam, quandoquidem. Ἐμ' pro ἐμὲ, accuſativ. pro genitivo & præpoſit. Ἀπ' ἐμοῦ per conſtructionem Atticam, ab ἐγώ. Ἀφαιρεῖται, aufert 3. ſ. ind. præſ. verb. ἀφαιρέομαι, οῦμαι, aufero 161. Χρυσηΐδα, Chryſeidem, ac. ſ. à Χρυσηΐς. 111. Φοῖβος Ἀπόλλων. 43.

183. Τὴν pro ταύτην, hanc. 29. Μὲν, quidem. Ἐγὼ, ego. Σύν. 170. Νηΐ, d. ſ. Ion. à ναῦς. 26. Τ' pro τὲ expletivè ponitur. Ἐμῇ d. ſ. fœm. pron. ἐμός. Καὶ, &. Ἐμοῖς d. pl. ab ἐμός. Ἑτάροισι. 179.

184. Πέμψω, mittam, à πέμπω, mitto, dimitto, veho, duco, deduco, &c. Ἐγὼ, ego. Δὲ, veró. Κ' pro κὲ Poët. pro ἂν. 60. Ἄγω, abducam. 1 ſ. ſubj. præſ. verb. ἄγω, duco. Βρισηΐδα καλλιπάρῃον. 322. 143.

185. Αὐτὸς, ipſe. 4. Ἰὼν, veniens. 138. Κλισίηνδε, idem quod εἰς τὴν κλισίαν, ad tentorium. 54. Fit ex κλισίην Ion. pro κλισίαν, ac. ſ. à κλισία, ἡ, locus aliquis accubitûs, ſtatio, tentorium: à κλίνω, inclino, incumbo, & δε pro εἰς. 3. Τὸ artic. præpoſit. n. g. acc. casûs ab ὁ. Σὸν, acc. ſ. n. g. à σός. Γέρας, præmium. Ὄφρ'

 pro

pro ὄφρα, ut. 82. Εὖ, bene. Εἰδῇς. 2. f. subj. verb. εἴδω. 71.

186. Ὅσσον poët. pro ὅσον, quantò adverb. ab ὅσος. Φέρτερος, potentior, validior: adject. compar. grad. à verb. φέρω. Εἰμὶ, sum. Σέθεν pro σοῦ, à σὺ, tu. 180. Στυγέῃ, horreat. timeat, 3. f. subj. verb. Στυγέω, ab inusit. στύγω. F. στύξω. Odi, timeo, horreo, tristor: hinc Στὺξ, γὸς, ἡ, Styx, palus apud inferos. Δὲ, verò. 3. Καὶ ἄλλος. 7. 17.

187. Ἶσον, ex æquo, adject. neutr. adverbialiter sumptum pro ἴσως· potest esse etiam adject. neutr. substantivè positum subauditâ præpositione κατά. Ἐμοὶ, ab ἐγώ. Φάσθαι, loqui, infin. aor. 2. m. ἐφάμην, à φημί: Καὶ, &. Ὁμοιωθήμεναι Dor. pro ὁμοιωθῆναι, similis fieri, vel similem se facere. Aor. 1. pass. verb. ὁμοιόω, assimilo, similem facio: ab ὅμοιος, similis. Ἄντην, ex adverso, è contrariò; item *coram*, *palam*, ab ἀντί.

Ὣς φάτο· Πηλείωνι δ' ἄχος γένετ', ἐν δέ οἱ ἦτορ
Στήθεσσιν λασίοισι διάνδιχα μερμήριξεν,
Ἤ ὅγε φάσγανον ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
Τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὁ δ' Ἀτρείδην ἐναρίξοι,
Ἦε χόλον παύσειεν, ἐρητύσειέ τε θυμόν.
Ἕως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα, καὶ κατὰ θυμὸν,
Ἕλκετο δ' ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος· ἦλθε δ' Ἀθήνη
Οὐρανόθεν· πρὸ γὰρ ἧκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
Ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε.
Στῆ δ' ὄπιθεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἕλε Πηλείωνα,
Οἴῳ φαινομένη, τῶν δ' ἄλλων οὔτις ὁρᾶτο.
Θάμβησεν δ' Ἀχιλεὺς, μετὰ δ' ἐτράπετ', αὐτίκα δ' ἔγνω
Παλλάδ' Ἀθηναίην, δεινὼ δέ οἱ ὄσσε φάανθεν·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

ipsi in
Sic locutus est. Achilli v. dolor obortus est, animus v.
Pectoribus hirsutis bifariam cogitavit:
Utrum ipsemet gladium acutum educens è femore. i. e.
è vagina ad femur pendente.
Illos quidem disturbaret, ipse v. Atridem interficeret,
An iram sedaret, compesceretque impetum animi.

Dum

Dum ille hæc volvebat mente & animo, [nerva
Trahebat a. è vagina magnum gladium, venit tunc Mi-
E cœlo; nam præmisit *eam* dea alba ulnis Juno.
Ambos pariter animo amánsque curánsque [lem,
Stetit a. à tergo, flavámque *per* comam prehendit Achil-
Soli apparens: cæterorum v. nullus videbat.
Obstupuit v. Achilles,, retróque conversus est, protinúsque *eam* agnovit
Palladem Minervam, terribiles v. oculi ei micuerunt:
Et ipsam editâ voce verbis alatis allocutus est.

188. Ὣς pro οὕτως, sic. Φάτο Ion & Poët. pro ἔφατο, dixit, 3. s. aor. 1. m. verb. φημί. Πηλεΐωνι, Peleoni, Achilli, d. s. à Πηλεΐων, Peleon seu Achilles. Est nomen Patronymicum Ionicum à Peleo patre ejus, idémque est, quod Πηλείδης. 1. Ἄχος, εος, τὸ, dolor, tristitia, perturbatio, calamitas: aliquando culpa, cujus causâ dolor aliquis immititur. Fit ex α priv. & χαίνω, dehisco, quod faciat, ut ne quis vel hiscat: vel ex α epitatico & χῶ è χέω, fundo, est n. ἄχος ἡ ἄγαν σύγχυσις, inquit Eustath. ad quam Etymolog. alludit Homerus Ιλ. υ. 381. Καδδ' ἄχος οἱ χύτο μυελὸν ὀφθαλμοῖσι, dolor ei offusus est plurimus oculis. Γένετ' pro ἐγένετο, obortus est, 3. s. aor. 2. m. verb. γίνομαι. Ἐν δέ οἱ ἦτορ στήθεσσιν, pro ἦτορ δέ οἱ ἐν στήθεσσιν, &c. Ἐν, in 14. Δὲ, vero. 3. Οἱ pro αὐτῷ 72. Ἦτορ, ορος, τὸ, cor, animus. Eustath. indeclinabile esse ait. Fit ab ἄω, spiro.

189. Στήθεσσιν, pectoribus. 83. Λασίοισι Ion. pro λασίοις, d. pl. n. g. adject. λάσιος, hirsutus: à λάχνη, ἡ, lanugo. Διάνδιχα, idem quod διχῶς, bifariam, duobus modis: ex διὰ & ἄνδιχα contractè ex ἀνάδιχα, ex ἀνὰ & δίχα, à δὶς, quod per syncop. fit è δυάκις, a δύο, duo. Hinc. διχάζω, divido. Μερμήριξεν Poët. pro ἐμερμήριξεν, 3. s. aor. 1. act verb. μερμηρίζω, cogito, solicitè cogito, delibero, anxiè dubito: μέρμηρα, ἡ, cura, angor, consilium, quod fit à μερμαίρω & μερμέρω, idem, quod fit *per* reduplicationem primar. literar. a μείρω.

190. Ἦ, utrum. 27. Ὅγε, ipse, idem quod αὐτός. 93. Φάσγανον, gladium, ac. s. à τὸ φάσγανον, per hy-

 per-

pertithesin literarum, à σφάζω, interficio, jugulo, quod fit à φάω, idem. Ὀξὺ acutum, ac. s. n. g. adj. ὀξὺς, acutus. Ἐρυσσάμενος Poët. pro ἐρυσάμενος, educens, extrahens, particip. aor. 1. m. verb. ἐρύω. 141. Παρὰ, é. Nota. παρὰ cum genitivo hæc plerunque significat, *è, ab, è, ex, de, præ, supra*, &c. Μηροῦ, g. s. à μηρὸς, ὁ, femur. 40.

191. Τοὺς idem quod ἐκείνους, illos. 9. Μὲν, quidem. 18. Ἀναστήσειεν, 3. s. aor. 1. act. opt. Æol. pro ἀναστήσαιεν ab ἀνίστημι, excito, suscito, expergefacio, elevo, erigo, instauro, reparo, disturbo ut hîc: ex ἀνὰ & ἵστημι. Ὁ pro αὐτὸς, ipse. 9. Δ' pro δέ. 3. Ἀτρείδην, Atridem. 7. Ἐναρίζοι, interficeret, 3. s. aor. 1. act. optat. verb. ἐναρίζω, interficio, spolio. F. ἐναρίσω ab ἐναίρω, idem, quod fit ab Ἄρης, ὁ, Mars, quod venit ab αἴρω, tollo, quia Mars populum tollit è medio.

192. Ἠὲ, an. 27. χόλον, iram, à χόλος, ου, ὁ, ira. Παύσειεν Æol. pro παύσαι, 3. s. aor. 1. act. verb. παύω, sedo, cessare facio, finio. Hinc. παύειν τὸν χόλον, sedare iram: desinere irasci. Ἐρητύσειε, 3. s. aor. 1. Æol. optat. verb. ἐρητύω, cohibeo, compesco, reprimo, sedo, detineo. Hinc. ἐρητύειν τὸν θυμόν. Cohibere vel compescere impetum animi. Τὲ, que. 5. Θυμὸν, animum, vel impetum animi, ac. s. à θυμός. 24.

193. Ἕως, dum, interea dum, Ὁ pro οὗτος, ille. 9. Ταῦθ' pro ταῦτα, hæc, acc. pl. n. g. pron. οὗτος, hic, ille. Ὥρμαινε, volvebat, 3. s. imperf. verb. ὁρμαίνω, in animo volvo, cogito, revolvo, &c. ab ὁρμὴ, ἡ, impetus, quod fit mutato spiritu ab ὦρμαι, perf. passiv. verb. ὄρω, concito, excito. Κατὰ cum accusativo variè redditur, ut; *secundùm, juxta, ad, pro, more, in, per.* Ablativo etiam solo, ut hîc, & adverbio effertur. Articulum quoque recipit à fronte subaudito post se participio, &c. Φρένα, acc. s. a φρὴν. 55. Καὶ, &. Θυμὸν à θυμός. 24. Nota. κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν ἐκ παραλλήλου hîc ponuntur. Hinc. ὁρμαίνειν τι κατὰ φρένα καὶ θυμόν. Volvere vel agitare aliquid mente & animo.

194. Ἕλκετο, Poët. pro εἵλκετο, trahebat, 3. s. imperf. m. verb. ἕλκω, traho. Ἐκ, é. 6. Κολεοῖο Ion. pro

κολεοῦ,

κολεῦ, g. ſ. à κολεὸς, ὁ, vagina : à κοῖλ☉, cavus. Μέγα, magnum, acc. ſ. n. g. adj. μέγας. 78. Ξίφ☉, acc. ſ. à ξίφ☉, εος, τὸ, gladius, enſis. Hinc. ἕλκειν μέγα ξίφος ἐκ κολεῦ. Trahere magnum gladium è vagina. Ἦλθε, venit. 12. Δ' pro δὲ, autem. 3. Ἀθήνη, Minerva. Dicitur quaſi ἀθήλη, quæ non ubera ſuxit, quòd ex Jovis capite proſiliens integræ puellæ ætatis, ut lactaretur, non neceſſe habuit. Dicitur etiam Ἀθηνᾶ, ᾶς, ἡ, q. ab Ἀθηνάα. Sic & Ἀθηναίη, ης, ἡ, ut & Ἀθηνεία, Minerva.

195. Οὐρανόθεν, cœlitus, è cœlo. Adverb. Atticum ex ὐρανὸς, ὁ, cœlum, & particula θεν, quæ nominibus juncta ſignificat de loco. Fit a. ὐρανὸς ab ὖρος Ion. pro ὅρος, terminus, quia cœlum terminat aſpectum noſtrum. Πρὸ per tmeſin pertinet ad ἧκε, ut ſit προῆκε, præmiſit (ſcil. eam) 3. ſ. aor. 1. act. verb. προΐημι, præmitto, dimitto; item erogo, utendum do, credo, fœnero: ex πρὸ, & ἵημι, mitto. Γὰρ, enim. Θεὰ, dea. 1. Λευκώλενος Ἥρη. 55.

196. Ἄμφω, ambos, utróſque. Eſt diptoton & omnis generis, ut; ἄμφω, ἀμφοῖν. Fit ab ἀμφὶς, utrinque. Ὁμῶς, pariter, ab ὅμος, ſimilis. Θυμῷ, animo. 24. Φιλέουσα, amans, particip. fœm. incontr. præſ. verb. φιλέω, ῶ, amo. Κηδομένη, curans, particip. præſ. fœm. m. verb. κήδομαι, curo. 56. Τὲ, τὲ hic per Polyſyndeton ponuntur, ſignificántque, que, que. 5.

197. Στῆ Poët. ablato augmento pro ἔστη, ſtetit, 3. ſ. aor. 2. verb. ἵστημι, ſtatuo, pono, ſtare facio, &c. Δ' pro δὲ, autem. 3. Ὄπιθεν ſive Ion. ſive Dor. pro ὄπισθεν, retrò, poſt à tergo: ab ὀπίσω, retrorſum. Ξανθῆς, g. ſ. f. adj. ξανθὸς, ὁ, flavus, floridus : ab ἄνθος, τὸ, flos, præpoſito ξ. Δὲ, &. 3. Κόμης, g. ſ. à κόμη, ης, ἡ, coma. 36. Ἕλε Poët. pro εἷλε, 3. ſ. aor. 2. verb. αἱρέω, capio. Hinc. ἑλεῖν τινα κόμης. Prehendere aliquem per comam, comâ tenus, vel comà. Πηλείωνα, acc. ſ. à Πηλείων. 186.

198. Οἴῳ, ſoli, d. ſ. ab οἶ☉, ſolus. Φαινομένη, apparens, particip. præſ. fœm. verb. φαίνομαι, appareo : à φαίνω, apparere facio, à φάω. Τῶν ἄλλων, cætero-rum, g. pl. ab ὁ ἄλλ☉. 17. Δὲ, verò. 3. Οὔτις, nullus :

nullus: ex ὀ & τὶς indefinito. Ὁρᾶτε Poët. pro ὡρᾶτε, 3. f. imperf. verb. ὁράω, ῶ, video.

199. Θάμβησεν pro ἐθάμβησε, obstupuit, 3. f. aor. 1 act. verb. θαμβέω, timeo, tremo, admiror, &c. à θάμβος, εος, τὸ, pavor, admiratio, stupor. Δ' pro δὲ, autem. 3. Ἀχιλεύς. 1. Μετὰ hîc adverbialiter sumitur, postea. 48. Alii putant per tmesin pertinere ad ἐτράπετο, ut sit μετετράπετο, conversus est, 3. f. aor. 2. m. verb. μετατρέπω, converto. Simplex est τρέπω, verto. F. τρέψω. Αὐτίκα protinus, statim. 118. Δ' pro δὲ, que. 3. Ἔγνω, cognovit, 3. f. aor. 2. act. verb. γινώσκω, cognosco, agnosco, censeo, statuo. F. γνώσω. P. ἔγνωκα. Aor. 2. ἔγνων, ως, ω.

200. Παλλάδ' pro Παλλάδα, Palladem, acc. f. à Πάλλας, Pallas Minervæ epitheton. Fit ab ἀπὸ τοῦ πάλλειν τὸ δόρυ, à vibrando hastam, quia belli dea est. Ἀθηναίην, Minervam, ab Ἀθηναίη. 192. Δεινὼ, terribiles, n. d. à δεινὸς, terribilis, vehemens, & in bonum partem Augustus, reverendus. 49. Δὲ, veró. 3. Οἱ, ei, ipsi. 72. Ὄσσε, oculi. 104. Φάανθεν Poët. addito α, pro φάνθεν, quod iterum Poët. dicitur pro Æol. ἔφανθεν pro communi ἐφάνθησαν, 3. pl. aor. 1. pass. verb. φαίνω, ostendo, appareo.

201. Καί μιν, & ipsam. 7. 29. Φωνήσας, vocem edens, vel voce editâ, particip. aor. 1. act. verb. φωνέω, voco, dico, vocem edo: à φωνὴ, ἡ, vox, quod dicitur quasi φῶς τοῦ νοῦ, lux mentis: vel fit ex φάω, dico. Ἔπεα acc. pl. ab ἔπος, verbum, imperium, mandatum: ab ἔπω. Πτερόεντα, acc. pl. n. g. à πτερόεις, alatus, volucris. ὁ fœm. πτερόεσσα, neutr. πτερόεν, Nota. Adjectiv hoc tribuitur nonnunquam sagittis, seu quòd pennatæ sint, seu quòd celeriter ferantur modo avium; aliquando tribuitur verbis, ut hîc, quòd emissa ex ore revocari nequeant, à πτερὸν, ου, τὸ, ala, per syncop. pro πετερὸν, quod fit à πέτομαι & πετάομαι & syncop. πτάομαι, volo, as, are. Προσηύδα, 3. f. imperf. ind. verb. προσαυδάω, alloquor, compello, saluto. Hinc. προσαυδᾶν τινα πτερόεντ' ἔπεα, pro κατὰ τὰ πτερόεντ' ἔπεα. Alloqui vel compellare aliquem verbis allatis, vel subitis.

Τίπτ' αὖθ' Αἰγιόχοιο Διὸς τέκος εἰλήλουθας;
Ἦ ἵνα ὕβριν ἴδῃ Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο;
Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τελέεσθαι ὀΐω,
Ἧς ὑπεροπλίῃσι τάχ' ἄν ποτε θυμὸν ὀλέσσῃ.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ἦλθον ἐγὼ παύσουσα τὸ σὸν μένος, αἴ κε πίθηαι,
Οὐρανόθεν, πρὸ δέ μ' ἧκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
Ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε.
Ἀλλ' ἄγε, λῆγ' ἔριδος, μηδὲ ξίφος ἕλκεο χειρί.
Ἀλλ' ἤτοι ἔπεσιν μὲν ὀνείδισον, ὡς ἔσεταί περ.
Ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται.
Καί ποτέ τοι τρὶς τόσσα παρέσσεται ἀγλαὰ δῶρα,
Ὕβριος εἵνεκα τῆσδε, σὺ δ' ἴσχεο, πείθεο δ' ἡμῖν.

Quid tandem huc Ægida gerentis Jovis filia venisti?
Anne, ut contumeliam videas Agamemnonis Atridæ?
Sed tibi edicam, quod etiam perfectum iri puto,
Suâ insolentiâ brevi utique animam perdet.
Hunc vicissim allocuta est dea glaucis oculis Minerva.
Veni ego sedatura tuam iram, si modo obedias,
E cœlo, præmisit a. me de candida ulnis Juno.
Ambos pariter animo amánsque curánsque. [manu:
Quare age, fac finem contentionis, neque gladium trahe
Sed profectò verbis quidem *ipsum* increpa, ut etiam fiet.
Sic enim edicam, quod & perfectum erit.
Aliquando tibi vel ter tot aderunt splendida dona, [bis.
Contumeliæ gratiâ hujus, tu igitur cessa, obedi autem no-

202. Τίπτ' pro τίπτε, & hoc pro τίποτε, quid tandem. Ἐκ τί interrog. & ποτέ. Αὖθ' pro αὖθι per syncop. pro αὐτόθι, huc. Αἰγιόχοιο, Ion. pro Αἰγιόχου, ab Αἰγίοχος, qui habet scutum ex pelle caprina confectum: Epithetum Jovis, qui capræ Amaltheæ, à qua nutritus erat, pellem pro scuto, vel imaginem scuto insculptam, gerebat. Fabula ita se habet. Vesta Saturnum & Titanum genuit. Titanus, ut natu grandior, regnare voluit, quod Cereri & Opi sororibus eorum non placuit, eò quòd deformior Titanus esset. Saturno itaque nolente regno cedere, Titanus cessit, sed ita cum Saturno pa-
ctus,

ctus, ut quam ipse masculam prolem susciperet, eam occideret. Sperabat n. mortuo Saturno regnum ad suos liberos iri devolutum. Postea de Rhea Saturni uxore nati Jupiter & Juno. Saturnus Junonem ali permittit, Jovem a. devorandum sibi expetit. Rhea pro Jove saxum patri obtulit edendum, interim ad Themidem, quæ in Creta erat, Jovem educandum clàm mittit. Themidi in Ida monte capra erat nomine Amalthea, cujus uberibus Themis Jovem admovit. Is postquam adolevisset, in gratiam capræ altricis, jussit sibi scutum à Vulcano fabrefieri, in quo Amaltheæ imago insculpta fuerat, vel aut alii volunt, scutum sibi ex pelle caprina confecit. Unde factum est, ut Jupiter Ægiochus dicatur. Dicitur a. ab αἰγὶς, ἡ, pellis caprina, ab αἶξ, ἡ, capra, & ἔχω, habeo, Διὸς, Jovis. 5. Τέκος, εος, τὸ, partus, filius, vel filia, ut hic: ab aor. 2. Ἔτεκον, verb. τίκτω, pario, ab inusit. τέκω. Εἰλήλυθας Poët. pro ἐλέλυθας Attic. pro ἤλυθας, venisti, 2. s. perf. med. verb. ἔρχομαι. 12.

203. Ἦ, an, vel anne. 27. Ἵνα, idem hîc est, quod ὅπως, ὄφρα, ut: alibi nonnunquam significat *ubi, quo, illic, ubicunque, &c.* Construitur cum indicativo, optativ. & subjunctiv. Ὕβριν ab ὕβρις, ιος, ἡ, contumelia, injuria. Ἴδῃ, videas, 2. s. aor. 2. act. mod. subj. verb. εἴδω. Aor. 2. εἶδον, & Poët. ἴδον. Hinc. Ἰδεῖν τινὸς ὕβριν. Videre alicujus, vel ab aliquo illatam injuriam. Ἀγαμέμνονος, Agamemnonis. 90. Ἀτρείδαο Æol. pro Ἀτρείδου, ab Ἀτρείδης. 7.

204. Ἀλλ', sed. 24. Ἐκ per tmesin sejungitur ab ἐρέω metri gratiâ, ut sit ἐξερέω, edico vel edicam, vel dico dicam. 62. Τὸ ὅ, idem est, quod ὅπερ, quod, Artic. præpositiv. n. g. pro postpositivo. Δὲ hic explet. 3. Καὶ, etiam. 7. Τετελέσθαι infin. perf. pass. pro τελεσθήσεσθαι perfectum iri futur. passiv. verb. τελέω. Nota. In re certissima utimur sæpe præteritis pro futuris. Ὀΐω per diæresin pro οἴω, puto.

205. Ἧς Ion. pro αἷς, d. pl. fœm. pronom. ὅς, suus. 72. Ὑπεροπλίῃσι Ion. pro ὑπεροπλίαις, d. pl. ab ὑπεροπλία, ας, ἡ, superbia, insolentia: ab adjectivo ὑπέροπλος, ὁ, ἡ, qui in armis se omnia posse putat, ideóque superbus

superbus: ab ὑπὲρ & ὅπλον, τὸ, arma. Τάχ' pro τάχα brevi, cito, confestim: item, velociter, forte, &c. Fit ex τάχεα per syncop. neutr. plural. τῦ ταχὺς, celer, velox. Ἂν potentiale est. Ποτὲ, utique, tandem. 40. Ὀλέσσῃ Poët. gemin. σ pro ὀλέσῃ, 3. s. aor. 1. act. verb. ὀλλύω, vel ὄλλυμι, perdo.

206. Τὸν pro τῦτον. 9. Δ', autem. 3. Αὖτε, rursus. 27. Προσέειπε Poët. pro προσεῖπε· ex πρὸς & εἶπε, ab ἔπω. Hinc προσειπεῖν τινα. Alloqui aliquem. Θεὰ, dea. 1. Γλαυκῶπις, glaucis, ceruleis vel cæsiis oculis prædita, fœm. generis epithetum à γλαυκώπης, idem quod γλαυκώψ, ὁ, qui cæsios habet oculos: à γλαυκὸς, ὁ, ceruleus, cæsius, & ὤψ, ὁ, vultus, oculus. Ἀθήνη. 192.

207. Ἦλθον ἐγὼ, veni ego. 12. Παύσουσα, sedatura, fœm. genus particip. futur. verbi παύω, sedo. 190. Τεὸν Dor. pro σὸν, acc. s. n. g. pron. possessiv. σὸς, tuus. Μένος, iram, à μένος, εος, τὸ, ira. Αἴκε Dor. pro ἐὰν κε. 66. Πίθηαι Ion. pro πίθῃ αι per paragog. addito, 2. s. subj. aor. 2. m. verb. πείθω. 33.

208. Οὐρανόθεν, è cœlo. 192. Πρὸ per tmesin sejungitur ab ἧκε, ut fit προῆκε ibid. Δὲ hîc explet. 3. Μ' pro μὲ ab ἐγώ. Θεά. 1. Λευκώλενος, &c. 55.

209. Ἄμφω, &c. totum hunc versum vide 194.

210. Ἀλλ' ἄγε, sed age. 62. Λῆγ' pro λῆγε, imperativ. verb. λήγω, desino, cesso, cessare facio, finem facio, item remitto. Ἔριδος, g. s. ab ἔρις, ἡ. 8. Μηδὲ, neque: ex μὴ & δέ. Ξίφος, gladium. 192. Ἕλκεο, Ion. pro ἕλκε, trahe, imperat. med. verb. ἕλκω. 192. Χειρὶ, manu, d. s. à χεὶρ, ἡ, manus. 14.

211. Ἀλλ', sed 24. Ἤτοι, profectò. 68. Ἔπεσιν, verbis. 77. Μὲν, quidem. 18. Ὀνείδισον, convitiare, imperat. aor. 1. act. verb. ὀνειδίζω, convitior, ab ὄνειδος, convitium, opprobrium. Eustathius exponit ὄνοσις, innuens se derivare ab ὄνεσθαι significante μέμφεσθαι. Ὡς ad, quod per tmesin sejunctum pertinet περ, ut sit ὥσπερ, ut. Ἔσεται, fiet, 3. s. fut. verbi εἰμί.

212. Ὧδε, adverb. sic, hoc modo. Γὰρ, enim. Ἐξερέω, edicam. 202. Τὸ δέ. ibid. Καὶ, etiam. 7. Τε-

τελεσμένον, perfectum particip. perf. passiv. n. g. à verb. τελέομαι, perficior, consumor: à τελέω, perficio. 5. Ἔσαι per syncop. pro ἔσεται, erit, 3. s. fut. verb. εἰμί.

213. Καί ποτέ τοι, aliquando tibi vel. 7. 40. Τρὶς, ter, adverb. τόσσα Poët. pro τόσα, tot, n. pl. n. g. adject. τόσος. Παρέσσεται, Poët. pro παρέσεται, 3. s. fut. 1. pro 3. plurali παρέσονται, aderunt: ab εἰμί. 53. Ἀγλαά. 23. Δῶρα, n. pl. à δῶρον, τὸ, donum, munus.

214. Ὕβρειος, g. s. ab ὕβρις. 201. Εἵνεκα Poët. pro ἕνεκα. 94. Τῆσδε, hujus vel hujusce, g. s. fœm. artic. præposit. pro pronom. demonstrativ. positi. Δὲ hîc est adjectio syllabica. Σὺ, tu. Δ' pro δὴ, igitur. 3. Ἴσχεο Ion. pro ἴσχου, impetum reprime, imper. præs. m. verb. ἴσχομαι, ab ἴσχω, habeo, retineo, coërceo, prohibeo, impetum reprimo, ut hîc πείθεο Ion. pro πείθου, imper. præs. pass. verb. πείθομαι. 33. Δ' pro δὲ, autem. 3 Ἡμῖν, nobis, d. pl. ab ἐγώ.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεὺς,
Χρὴ μὲν σφωΐτερόν γε θεὰ ἔπος εἰρύσασθαι,
Καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολωμένον· ὡς γὰρ ἄμεινον·
Ὅς κε θεοῖς ἐπιπείθηται, μάλα τ' ἔκλυον αὐτοῦ.
Ἦ καὶ ἐπ' ἀργυρέῃ κώπῃ σχέθε χεῖρα βαρεῖαν·
Ἂψ δ' ἐς κουλεὸν ὦσε μέγα ξίφος, οὐδ' ἀπίθησε
Μύθῳ Ἀθηναίης· ἡ δ' Οὔλυμπόνδε βεβήκει,
Δώματ' ἐς Αἰγιόχοιο Διὸς, μετὰ δαίμονας ἄλλους.

Hunc a. respondens allocutus est pedibus celer Achilles.
Oportet quidem vestrum dea verbum custodire, vel *consilium sequi*
Me vel valde animo iratum. Sic n. *est* melius.
Qui diis obtemperat, *ipsi* quoque valde exaudiunt eum.
Dixit & super argenteo capulo continuit manum gravem.
Retrò verò in vaginam impulit magnum gladium, neque inobsequens fuit.
Consilio Minervæ : ipsa verò in cœlum ascendit,
In domos Ægidem gerentis Jovis, ad cæteros deos.

215. Τὴν δ', &c. Vide hæc omnia. 84.
216. Χρὴ, impersonale, oportet. Imperf. Ἔχρῆν &

& χρῆν, oportebat. Infin. χρῆναι pro quo etiam χρῆν dicitur. Μὲν, quidem. 18. Σφωίτερον acc. ſ. n. g. pronom. poſſeſſ. σφωίτερος, veſter, à σφωὲ. 8. Γε eſt adjectio ſyllabica. 60. Θεὰ, dea. 1. Ἔπος, verbum, vel conſilium, mandatum. 77. Εἰρύσασθαι, Poët. metri causâ ι interpoſito pro ἐρύσασθαι, obſervare, cuſtodire, aor. 1. m. verb. ἐρύω. 140.

217. Καὶ per tmeſin ſejunctum cum περ jungendum eſt, ut ſit καίπερ, vel, etſi, quamvis, licet. 81. Μάλα, valde, 85. Θυμῷ, animo, dat. ſ. à θυμός. 24. Κεχολωμένον, iratum, ac. ſ. particip. perf. paſſiv. κεχολωμένος, iratus, à χολόομαι. 9. Ὡς, ſic. 33. adverb. Γὰρ, enim. 9. Ἄμεινον ſubaudi ἐστὶ, melius *eſt*. 116.

218. Ὅς, qui. 2. Κὲ pro ἂν. 60. Θεοῖς à θεός. 8. Ἐπιπείθηται, 3. ſ. ſubj. paſſ. præſ. verb. ἐπιπείθομαι, pareo, obedio: ex ἐπὶ & πείθομαι. 33. Μάλα, valde. 85. Τὲ explet. 5. Ἔκλυον, exaudiunt, 3. pl. imperf. indic. verb. κλύω. Imperfectum pro præſenti ponitur. Αὐτοῦ, g. ſ. ab αὐτός. 4.

219. Ἦ, per aphæreſin pro φῆ, quod Poët. dicitur pro ἔφη, dixit, 3. ſ. aor. 2. verb. φημί, dico, aio. Καὶ, &. 7. Ἐπ' pro ἐπὶ, ſuper. 160. Ἀργυρέῃ, d. ſ. f. adject. ἀργύρεος, ους. 49. Κώπῃ, d. ſ. à κώπη, ἡ, capulus, manubrium, & propriè *remus:* à κόπτω, ſcindo, ferio: quia remus aquam ferit ac quaſi ſcindit. Σχέθε Poët. pro ἔχετε, 3. ſ. imperf. verb. σχέθω, habeo, teneo, reprimo, &c. Tempora ſumit à σχέω, idem, ab ἔχω. Χεῖρα βαρεῖαν. 89.

220. Ἂψ, retró. 60. Δ' pro δὲ, autem. 3. Ἐς, in. 100. Κουλεὸν Poët. pro κολεὸν, à κουλεός, οῦ, ὁ, vagina. 192. Ὦσε, impulit, 3. ſ. aor. 1. act. verb. ὠθέω, ῶ, trudo, pello, impello. Fut. ὠθήσω & ὤσω, tanquam ab ὤθω· hinc aor. 1. act. ὦσα, ας, ε. Perf. ὦσμαι. Att. ἔωσμαι. Hinc. Ὠθεῖν τὸ ξίφος εἰς τὸ κολεόν. Repellere, retrudere, vel reducere gladium in vaginam. Μέγα ξίφος. 192. Οὐδ' pro οὐδὲ, neque. Ἀπίθησε Poët. pro ἠπείθησε, inobſequens fuit, 3. ſ. aor. 1. verb. ἀπειθέω, non obtempero, morem non gero, imperium detrecto, &c. Scribitur Poët. ἀπιθέω, ῶ. Fit ex α priv. & πείθω.

M 2 Hinc.

Hinc. ἀπειθεῖν τινι. Non obtemperare vel obsequi alicui.

221. Μύθῳ, consilio, d. s. à μῦθος. 33. Ἀθηναίης, Minervæ, ab Ἀθηναίη. 192. Ἡ, pro αὐτὴ, ipsa. 9. Δ' pro δὲ, vero. 3. Οὔλυμπόν δὲ pro εἰς ὄλυμπον, vel ὄλυμπον. 44. 3. 54. Βεβήκει, ascendit, ivit, 3. s. perf. pass. verb. βαίνω. 44.

222. Δώματ' ἐς pro ἐς δώματα, in domos. 100. 18. Αἰγιόχοιο Ion. pro Αἰγιόχου. 200. Διὸς, Jovis. 5. Μετὰ, ad. Nota. μετὰ cum accusativo variis redditur modis, ut, *ad*, ut hic, *post*, *in*, *adversùs*, *&c.* Δαίμονας, deos, acc. pl. à Δαίμων, ὁ, ἡ, deus, numen, fortuna. Quasi δαήμων, sciens & peritus artifex: à δαίω, scio. Nam dæmonibus antiquitas humanarum artium inventionem, tribuit, inquit Constant. Ἄλλους, cæteros, ab ἄλλος. 17.

Πηλείδης δ' ἐξαῦτις ἀταρτηροῖς ἐπέεσιν
Ἀτρείδην προσέειπε, καὶ οὔπω λῆγε χόλοιο·
Οἰνοβαρὲς, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο,
Οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον ἅμα λαῷ θωρηχθῆναι,
Οὔτε λόχονδ' ἰέναι σὺν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν
Τέτληκας θυμῷ· τὸ δέ τοι κὴρ εἴδεται εἶναι.
Ἦ πολὺ λώϊόν ἐστι κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
Δῶρ' ἀποαιρεῖσθαι, ὅς τις σέθεν ἀντίον εἴπῃ.
Δημοβόρος βασιλεὺς, ἐπεὶ οὐτιδανοῖσιν ἀνάσσεις.
Ἦ γὰρ ἂν, Ἀτρείδη, νῦν ὕστατα λωβήσαιο.
Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, καὶ ἐπὶ μέγαν ὅρκον ὀμοῦμαι,
Ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, τὸ μὲν οὔποτε φύλλα, καὶ ὄζους
Φύσει, ἐπειδὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν,
Οὐδ' ἀναθηλήσει· περὶ γάρ ῥά ἑ χαλκὸς ἔλεψε
Φύλλα τε καὶ φλοιόν· νῦν αὖτέ μιν υἷες Ἀχαιῶν
Ἐν παλάμης φορέουσι δικασπόλοι, οἵ τε θέμιστας
Πρὸς Διὸς εἰρύαται, ὁ δέ τοι μέγας ἔσσεται ὅρκος.
Ἦ ποτ' Ἀχιλλῆος ποθὴ ἵξεται υἷας Ἀχαιῶν
Ξύμπαντας, τοῖς δ' οὔτι δυνήσεαι ἀχνύμενός περ
Χραισμεῖν, εὖτ' ἂν πολλοὶ ὑφ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο
Θνήσκοντες πίπτωσι· σὺ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξεις
Χωόμενος, ὅτ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισας.

Pelides verò iterùm acerbis verbis
Agamemnonem allocutus eſt, & nondum iram poſuerat,
Vino gravate, canis oculos habens, cor verò cervi,
Neque unquam ad prælium cum exercitu armari,
Neque ad inſidias *hoſti ſtruendas* venire cum principibus Græcorum,
Auſus es animo: hoc enim tibi mors videtur eſſe.
Profectò multò ſatius eſt in amplis caſtris Græcorum
Dona *ei* adimere, quicunque contra te dixerit.
Populi devorator rex: nam ignavis imperas: [tumeliam.
Certè enim Atrida nunc poſtremam intuliſſes iſtam con-
Sed tibi edicam,& magnum præterea jusjurandum jurabo,
Certè per hoc ſceptrum, quod quidem nunquam folia & ramos [reliquit,
Producet, ex quo ſemel ſtirpem reſectam in montibus
Neque revireſcet: ferrum n. undique illud delibravit
Foliáque & corticem: nunc v. ipſi filii Achivorum
In manibus geſtant judices, quique leges [jurandum.
A Jove *traditas* cuſtodiunt, hoc v. tibi magnum erit juſ-
Profectò aliquando Achil. deſiderium invadet filios Græc.
Univerſos: illis v. tu nihil poteris, quamvis mœrens,
Prodeſſe, cùm multi ſub Hectore homicida
Morientes cadent, tu verò interius animum lacerabis
Iratus, quòd fortiſſimum Græcorum nihil honoràſti.

223. Πηλείδης δ', Pelides veró. 1. 3. Ἐξαῦτις, ab ἐξ & αὖτις, idem. 27. Præpoſitio apud Græcos, ut apud Latinos ſæpe abundat, ut hîc. Ἀταρτηροῖς, d. pl. ab ἀταρτηρὸς, ὁ, ἡ, contumax, contumelioſus, acerbus, pleonaſmo ſyllabæ ταρ pro ἀτηρὸς, idem: item, *inſuperabilis, intractabilis.* Fit ab ἄτη, damnum, noxa. Ἐπέεσσιν, poët. geminat. ε & σ, pro ἔπεσιν ab ἔπος. 77.

224. Ἀτρείδην προσέειπε. 7. 105. Καὶ, nam. 7. Οὔπω, nondum ex οὐ, non & πὼ particula enclitica. 106. Λῆγε poët. pro ἔληγε, 3. ſ. imperf. verb. λήγω. 208. Hinc. λήγειν χόλου. Deponere iram: deſinere iraſci, &c. Χόλοιο Ion. pro χόλου, à χόλος, ira, bilis.

225. Οἰνοβαρὲς, v. i. ab οἰνοβαρὴς, ὁ, ἡ, vino gravis, vel gravatus, ebrius: ab οἶνος, vinum, ab ὀνέω, juvo:

& βαρὺς, ὁ, gravis. Κυνὸς, canis, à κύων. 4. Ὄμματ' pro ὄμματα, oculos, acc. pl. ab ὄμμα, τὸ, oculus : item aſpectus, facies : ab ὦμμαι 1. ſing. perf. paſſ. verb. ὄπτομαι, pro quo in uſu eſt ὁράω, video. Ἔχων, habens, particip. præſ. ab ἔχω. Κραδίην Ion. pro καρδίαν, acc. ſ. à κραδία per metatheſin pro καρδία, ἡ, cor, à κέαρ, τὸ, cor: vel ut quidam volunt, κραδία fit à κραδαίνω, tremore commoveo, quòd cor perpetuò palpitet. Δ'. 3. Ἐλάφοιο Ion. pro ἐλάφου, ab ἔλαφος, ὁ, cervus. Nota. Dicimus eum cor habere cervi, qui meticuloſus eſt & ignavus, quíque fugà potiùs, quàm dimicatione cum hoſte agit.

226. Οὔτε, neque ex οὐ & τέ. Ποτ' pro ποτὲ, unquam. Ἐς, ad. 100. Πόλεμον, prælium, à πόλεμος. 61. Ἅμα eſt adverb. tempor. ſignificans, unà cum, ſimul cum, ſtatim, eodem tempore, interea, ubi primum, protinus. Conſtruitur cum dativ. ut hìc. Λαῷ, d. ſ. à λαὸς, populus, item *exercitus*. 10. Θωρηχθῆναι armari, aor. 1. paſſ. infin. verb. θωρήσσω, armo, induo thoracem : à θώραξ, ὁ, thorax, lorica, veſtis, quà tegitur pectus : pars pro toto.

227. Οὔτε. neque. Λόχονδε, ad inſidias *ſcil. hoſti ſtruendas* : ex accuſat. λόχον, à λόχος, ου, ὁ, inſidiæ, item alibi ágmen, cohors : à λέχω, cubare facio : & δε pro εἰς. 3. 54. Ἰέναι, ire, infin. verb. εἶμι, eo. Σὺν, cum. 170. Ἀριστήεσσιν Ion. pro Ἀριστεῦσιν, Poët. pro Ἀριστεῦσι. d. pl. ab Ἀριστεὺς, ὁ, Princeps, omnium fortiſſimus, qui primarius eſt inter alios, ab ἄριστος. 69. Ἀχαιῶν ab Ἀχαιός. 2.

228. Τέτληκας, auſus es, 2. ſ. perf. verb. τλάω, ſuffero, tolero, ſuſtineo, audeo. Fit per ſyncop. à ταλάω, idem : hinc venit τάλας, miſer, quia multa perfert, ex quo per metatheſin fit Ἄτλας, qui cœlum humeris ſuſtinet. Θυμῷ, d. ſ. à θυμός. 24. Τὸ pro τοῦτο, hoc. 9. Δὲ, vero. 3. Τοι Dor. pro σοὶ, à σὺ, tu. Κὴρ, ἡ, fatum, plerumque in malam partem accipitur, *mors, fatalis calamitas* : à κύρω, conſequor. Εἴδεται, 3. ſ. ab εἴδομαι, videor, appareo, ab εἴδω, video, &c. Εἶναι ab εἰμι.

229.

229. Ἦ, certè. 77. Πολὺ, multò, adverb. à πολύς. 3. Λώϊον, τὸ, melius. Compar. n. g. adject. ἀγαθὸς, bonus. Superl. λώϊςος contract. λῶςος. Fit à θέλω & Dor. λῶ, vel λάω, quasi id, quod magis volumus. Ἐςὶ, est, ab εἰμί. Κατὰ, in. 136. Στρατὸν, acc. s. à ςρατός. 10. Εὐρὺν, acc. s. ab εὐρὺς, ὁ, latus, amplus, &c. fœm. εὐρεῖα. neut. εὐρύ. Ἀχαιῶν, ab Ἀχαιός. 2.

230. Δῶρ' pro δῶρα, ac. pl. à δῶρον, τὸ, donum. Ἀποαιρεῖσθαι Ion. pro ἀφαιρεῖσθαι, Iones n. synæresin non servant. Est a. infin. præs. verb. ἀφαιρέομαι, ab act. ἀφαιρέω, aufero, rapio, eripio, &c. Ὅςις, qui, vel quicunque: ex ὃς & τὶς indefinito. Σέθεν Poët. pro σοῦ, à σύ. Ἀντίον, ex adverso, contra, adverb. ab adjectiv. ἀντίος, adversus, ex adverso stans, quod fit ex ἀντὶ præpositione. Εἴπῃ, dixerit, 3. s. aor. 2. subj. verb. ἔπω.

231. Δημοβόρος, ὁ, populi devorator, vel populum devorans, qui bona populi devorat: à δῆμος, populus, & βορὰ, pabulum, esca, cibus propriè brutorum: à βόω vel βόσκω, pasco. Vel δημοβόρος dicitur quasi ὁ τ̀ δῆμον βοράζων, &c. Βασιλεὺς subaudi εἶ, es. 9. Ἐπεὶ, quoniam, nam. 57. Οὐτιδανοῖσιν Ion. pro οὐτιδανοῖς, d. pl. ab οὐτιδανὸς, ὁ, homo nullius pretii: ab οὔτις, ὁ ϗ ἡ, nullus, reliquis literis ad euphoniam interjectis. Ἀνάσσεις. 37.

232. Ἦ, certè. 77. Γάρ. 9. Ἂν particul. potent. Ἀτρείδη, v. s. ab Ἀτρείδης 7. Νῦν. 27. Ὕςατα, postremò. vid. τὰ πρῶτα. 6. Est adverb. superlativ. grad. cujus comparativ. est ὕςερον, absque positivo. Λωβήσαιο, 2. s. aor. 1. m. opt. verb. λωβάομαι, ῶμαι, injuriam infero, contumeliâ afficio: à λώβη, ἡ, contumelia, injuria, quod dicitur secundùm Eustath. quasi λαόβη, à λαὸς & βαίνω, ut sit ἡ εἰς τ̀ φανερὸν ὕβρις, injuria vel contumelia palam illata.

233. Ἀλλ' ἐκ τοι ἐρέω. 203. Καὶ. 7. Ἐπὶ conjungendum est cum ὀμοῦμαι, ut sit ἐπομοῦμαι, jurabo, f. 2. m. verb. ὄμνυμι, juro, cujus fut. 1. act. est ὀμώσω ab ὀμόω. 76. Μέγαν à μέγας, magnus. 78. Ὅρκον ab ὅρκος, ου, ὁ, juramentum jusjurandum: ab εἴργω, coërceo.

234. Ναὶ, certè, ita, etiam, næ. Adverb. affirmand.

&

& concedendi. Μὰ, per. 86. Τὸ δὲ pro τῦτο, hoc. 9. Σκῆπτρον. 15. Τὸ μὲν, pro ὅπερ quod ponitur. 9. 18. Nota. Interdum articulus præpositivus in eadem oratione ita repetitur, ut priore loco vim habeat pronom. demonstrativi, posteriori verò relativi, ut hîc, vel vice versâ. Οὔποτε, nunquam: ex ὂ & ποτέ. Φύλλα, ac. pl. à φύλλον, ου, τὸ, folium, à φύω, produco, nascor, vel secundùm Eustath. à φυσᾶν & λαλαγεῖν, resonare, διὰ τὸ ἐν τῷ φυσᾶσθαι λαλαγεῖν. Καὶ, &. Ὄζους, ac. pl. ab ὄζος, ου, ὁ, ramus, nodus arboris. Metaphor. homo bellicosus dicitur ὄζος Ἄρηος, quasi ramus à Martis stirpe prognatus.

235. Φύσει, 3. f. fut. 1. act. verb. φύω, gigno, produco, edo, pario, item nascor. F. φύσω. P. πέφυκα, quod aliquando significat adhæreo, ut vers. 511. Hinc. φύειν τὰ φύλλα καὶ ὄζους: Producere folia & ramos. Ἐπειδὴ, postquam, posteaquam, ex quo: ex ἐπεὶ, si & δή. Πρῶτα, primùm, semel. 6. Τομὴν, stirpem resectam, à τομὴ, ῆς, ἡ, sectio, stirpis amputatio, vel stirps resecta, ut hic. Fit à τέτομα perf. m. verb. τέμνω, scindo. Ἐν, in. 14. Ὄρεσσι poët. pro ὄρεσι, d. pl. ab ὄρος, εος, τὸ, mons. Λέλοιπεν, reliquit, 3. f. perf. med. verb. λείπω, relinquo. F. λείψω. Aor. 2. ἔλιπον. P. m. λέλοιπα, ας, ε.

236. Οὐδ' pro οὐδὲ, neque. Ἀναθηλήσει, revirescet, 3. f. fut. 1. verb. ἀναθηλέω poët. pro ἀναθαλέω, repullulo, regermino, reviresco, renascor: ab ἀναθάλλω, idem: ex ἀνὰ & θάλλω, vireo, pullulo. Περὶ per tmesin pertinet ad ἔλεψε, ut fit περιέλεψε, undique libravit, decorticavit, circum circa nudavit, 3. f. aor. 1. act. verb. περιλέπω, undique libro, delibro, decortico, desquamo. F. περιλέψω. Aor. 1. περιέλεψα. Γὰρ, enim. 9. Ῥά. 8. Ἑ, pro αὐτὸ, ipsum, illud, acc. f. pronom. ἓ. Χαλκὸς, ῦς, ὁ, æs, ferrum, per metonymiam quicquid ex ære vel ferro conficitur.

237. 233. 5. 7. Φλοιὸν, à φλοιὸς, ῦ, ὁ, cortex: à φλέω, fœcundus sum, abundo. 27. Αὖτε pro δὲ, autem. 27. Μὶν, ipsum. 29. cætera vide. 162.

238. 4. Παλάμης Ion. pro παλάμαις, d. pl. à παλάμη, ἡ, palma, manus: à πάλλω, vibro. Φορέουσι, à φορέω,

ρέω, propriè fero veftem aliquam, fed generaliter gefto vel gero quocunque modo: fit à φέρω. Δικασπόλοι à δικασπόλος, ου, ὁ, judex, qui verfatur circa jus: interdum idem eft quod rex: à δίκη, jus, caufa, accufatio, mulcta, & πολέω, verfor. Ὅιτε, quique. 2. 5. Θέμιστας, leges, à θέμις, ιστος, & ιστος, ἡ, lex: à τίθημι, pono. Sunt n. θέμιστες νόμοι τιθέντες, pofitæ & conftitutæ leges.

239. Πρὸς Διὸς, à Jove (*fcil. traditas.*) Nota. πρὸς cum genitiv. variè redditur, ut; *ab*, ut hic *è*, *ex*, *de*, *coram*, *contra*, *per*, *cum*, *&c*. 5. Εἰρύαται Ion. pro εἴρυνται, mutato ν in α, cuftodiunt, 3. pl. indic. perf. paffiv. verb. εἰρύω. 140. Ὁ δ', pro ἔπος δ', iftud veró. 9. 3. Τοὶ Dor. pro σοὶ, tibi. Μέγας, magnum. fcil. jusjurandum. 78. Ἔσσεται poët. pro ἔσεται, erit ab εἰμί. 232.

240. Ἦ, certé. 77. Ποτ' pro ποτὲ, aliquando. 40. Ἀχιλλῆος Ion. pro Ἀχιλλέος. 1. Ποθὴ, ἡ, defiderium, amor, cupido, affectus. Dicitur πόθος, idem. Fit à πέποιθα perf. m. verbi πείθω, perfvadeo; perfvadet n. defiderium homini, ut id defideret, quod defiderat, inquit Etymolog Ἵξεται, invadet, 3. f. f. 1. verb. ἱκνέομαι ab ἵκομαι. 19. cæter. vid. 162.

241. Ξύμπαντας Attic. pro σύμπαντας, univerfos, à σύμπας, omnis, univerfus: ex σὺν & πᾶς. 5. Τοῖς pro ἐκείνοις, ill s. 9. Οὔτι, nihil, non, nequaquam: ex οὐ, & τὶ indefin. Δυνήσεαι Ion pro δυνήσῃ, 2. f. f. 1. m. verb. δύναμαι, poffum. Ἀχνύμενός περ, dolens vel mœrens quamvis. 102. 130.

242. Χραισμεῖν, infin. verb. χραισμέω, profum. 28. Εὖτ' pro εὖτε, pro quo Poëtæ dicunt ἦντε, idem quod ὅτε, quando, quum. Ἂν partic. potential. conftruitur cum πίπτωσι. Πολλοὶ, multi. 3. Ὑφ' per apoftroph. pro ὑπό. Nota. ὑπὸ cum genitivo conftructa variè redditur, ut; *fub*, *ab*, *ex*, *per*, *præ*, *pro* μετά. Ἕκτορος, g. f. ab Ἕκτωρ, ὁ, Hector Priami regis ex Hecuba uxore filius, Trojanorum omnium fortiffimus ab Achille interfectus: dictus eft (ut Plato fcribit) ἀπὸ τοῦ ἔχειν τὴν πόλιν, quòd urbem contra impetum hoftium tenuerit, patriámque fervarit. Eo namque fofpite Troja nunquam potuit expugnari. Solus Græcos, quemadmodum A-

chilles Trojanos solus fugabat: è quibus Protesilaum & Patroclum aliósque permultos interfecit. Tandem ab Achille interemptus & bigis alligatus circum Patrocli sepulchrum, Trojæque muros tractus est. Cujus corpus per duodecim dies insepultum ab Achille servatum Priamus pater auro redemit, & veteri more honorificentissimè cremavit. Ἀνδροφόνοιο Ion. pro ἀνδροφόνου ab ἀνδροφόνος, ὁ, ἡ, homicida, viros interficiens: ab ἀνήρ, ὁ, vir. 8. & φένω, occido.

243. 56. Πίπτωσι, cadent, 3. pl. subj. præs. verb. πίπτω, cado, interficior, prosternor, profligor, &c. F. πεσοῦμαι. P. πέπτωκα. Aor. 2. ἔπεσον, à πέτω, cado, inusit. 26. 3. Ἔνδοθι poët. pro ἔνδοθεν, intus: ab ἔνδον, intus. 136. 24. Ἀμύξεις, lacerabis, 2. s. f. 1. verb. ἀμύσσω, lanio, lacero, vellico, animum exulcero metaphor. ab αἷμα, inquit, Etymologic. hinc ἀμυχή, laceratio. Hinc. Ἀμύσσειν ἔνδοθεν τὸν θυμόν. Lacerare intus animum.

244. 44. Ὅτ' pro ὅτι. 56. Ἄριστον ab ἄριστος. 69. 2. Οὐδὲν, nihil, n. genus adjectivi οὐδεὶς, ὁ, nullus, f. οὐδεμία, ἡ, nulla. Ἔτισας, honorasti, 2. s. aor. 1. act. verb. τίω, honoro.

Ὣς φάτο Πηλείδης, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ
Χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον, ἕζετο δ' αὐτός.
Ἀτρείδης δ' ἑτέρωθεν ἐμήνιε, τοῖσι δὲ Νέστωρ
Ἡδυεπὴς ἀνόρουσε λιγὺς Πυλίων ἀγορητής,
Τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή.
Τῷ δ' ἤδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων
Ἐφθίαθ', οἵ οἱ πρόσθεν ἅμα τράφεν, ἠδ' ἐγένοντο
Ἐν Πύλῳ ἠγαθέῃ, μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἄνασσεν,
Ὅς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν.

Sic locutus est Achilles: & Sceptrum projecit in terram,
Aureis clavis distinctum: resedit verò ipse.
Atrides verò ex altera parte irascebatur. Illis verò Nestor
Svaviloquus exsurrexit, argutus Pyliorum concionator:
Cujus etiam à lingva melle dulcior fluebat vox.
Huic v. jam duæ quidem ætates loquentium diversis lingvis hominum

Inte-

Interierant, qui cum eo priùs nutriti fuerant, & geniti
In Pylo admiranda : in tertiis (*id est inter tertiæ ætatis homines*) regnabat,
Qui ipsis bene cogitans concionatus est, & inter (eos) dixit.

245. 187. 1. Ποτὶ Dor. pro πρὸς construitur cum γαίῃ. Fit ex πρὸς ι in fine addito, σ in τ mutato, & ρ sublato. Variis cum dativo constructa redditur modis, ut; *ad, prope, juxta, in, adversùs, &c.* 15. Βάλε, poët. pro ἔβαλε, 3. s. aor. 2. verb. βάλλω, projicio. 52. Hinc. βάλλειν τὸ σκῆπτρον πρὸς γῆ. Projicere sceptrum in terram. Γαίῃ Ion. pro γαίᾳ, d. s. à γαῖα poët. ἡ, terra, unde per aphær. liter. γ fit αἶα, & in prosa γῆ, ἡ, idem, γαῖα dicitur quasi μαῖα vel ῥαῖα, quia terra semen excipit: à γῆ fit γῆρας, senectus, quia senex ad terram respicit.

246. Χρυσείοις, aureis, d. pl. à χρύσειος, ὁ, idem quod χρύσεος, aureus. 15. Ἥλοισι, clavis Ion. ἥλοις ab ἧλος, ὁ, clavus : ab ἕω, mitto, quòd immittatur iis, quæ compinguntur. Πεπαρμένον, transfixum, distinctum, variegatum, acc. s. masc. particip. perf. passiv. πεπαρμένος. à πέπαρμαι, perf. pass. verb. πείρω, transfigo, &c. F. περῶ. Aor. 1. act. ἔπειρα. passiv. ἐπάρθην. Aor. 2. act. ἔπαρον. Perf. πέπαρκα. Pass. πέπαρμαι. cæter. vid. 48. 3. 4.

247. 7. 3. Ἑτέρωθεν ex alia vel altera parte : ab ἕτερος, alter, quod ab ἕ, se. ἐμήνιε, 3. s. imperf. verbi μηνίω Attic. pro μηνίζω, irascor, à μῆνις. 1. 68. 3. Νέστωρ, ορος, ὁ, Nestor, Nerei & Chloridis filius, qui adhuc adolescens bellum gessit, etiam tum vivo patre, adversùm Epeos Peloponnesi populos, qui postea Elii dicti sunt. Ac deinde, cùm Pirithoi nuptiis interesset, adversùs centauros, qui Hippodamiam rapere conabantur, strenuè pugnavit. Postremò belli Trojani tempore senior factus quinquaginta navibus cum reliquis Græcis principibus ad Trojam venit, cùm jam tertiam hominis ætatem viveret. Ubi Græcorum rebus consilii dexteritate tantùm profuit, ut Agamemnon profiteri non dubitaret, brevi se Ilium fuisse expugnaturum, si decem sibi contigissent Nestores.

248. Ἡδυεπὴς, έος, ὁ, ἡ, ſvaviloquus, dulcè loquens: ab ἡδὺς, dulcis, & ἔπος, εος, ſermo, ab ἔπω, dico. Ἀνόρουσε Poët. pro ἀνώρουσε, 3. ſ. aor. 1. verb. ἀνορούω, exurgo, ſurrigo, impetu fero: ex ἀνὰ & ὀρούω, quod ab ὄρω, elevo, attollo, concito. Λιγὺς, ὁ, ſtridulus, aliquando in bonam partem accipitur, & ſignificat jucundus, ſonorus, facundus, argutus: à λύγγω, ſtrido, reſono, quod à ſono fictum, idem λυγαίνω· λιγυρὸς, ὁ, idem cum λιγύς. Πυλίων, g. pl. à Πύλιος, ὁ, Pylius, à Πύλος, ἡ, Pylus Oppidum Agri Meſſaniaci in tractu occidentali Peloponneſi, Neſtore alumno (qui inde Pylius eſt cognominatus) nobilitatum. Ἀγορητὴς, ȣ, ὁ, concionator, orator: ab ἀγορεύομαι. 73.

249. Τȣ pro ȣ, cujus. Articul. præpoſitiv. pro poſtpoſitiv. 26. Καὶ, etiam. 7. Ἀπὸ, á. Nota. Ἀπὸ cum genitivo conſtructa variis effertur modis, ut; *à, ab, abs, de, ex, per, abſque, ſine, poſt.* Exprimitur nonnunquam ablativo modi: interdum pro genitivo adverbium ſibi adſciſcit, ut ἀπὸ τότε, ex illo tempore. Sic ἀπὸ τηλȣ, è longinquo, quod Latini quoque *de procul*, & *de longè* dicunt. At in iſto Lucæ Evangeliſtæ ἀπὸ μακρόθεν, & Homeri ἀπ' ȣρανόθεν, pleonaſmus eſſe videtur præpoſitionis, quòd terminatio θεν in illis per ſe motum de loco ſignificet. Γλώσσης à γλῶσσα, ἡ, lingva, ſermo, ſermonis forma, & lingula tibiæ ob ſimilitudinem. Attic. dicitur γλῶττα. Μέλιτος, g. ſ. à μέλι, mel. Γλυκίων, à γλυκὺς, ὁ, ἡ, dulcis. Compar. γλυκίων, γλυκύτερος, & γλύκιων. Superl. γλυκύτατος, & γλυκίστος. Hinc. Γλεῦκος, εος, τὸ, mulſum. Ῥέεν poët. pro ἔῤῥεε vel ἔῤῥει fluebat, 3. ſ. imperf. verb. ῥέω, fluo, propriè dicitur de rebus liquidis: item *dico, loquor.* Cætera tempora ſumit à ῥεύω inuſitato. Αὐδὴ, ἡ, vox. 92.

250. Τῷ pro τȣτῳ huic, d. ſ. articul. præpoſit. 9. 3. Ἤδη, jam, item *nuper, tum:* ex ἢ & δὴ. 61. 16. 18. Γενεαὶ, ætates, à γενεὰ, ᾶς, ἡ, genus, generatio, progenies: aliquando *ſpatium ſeptem annorum,* aliquando *triginta,* aliquando *centum.* Fit à γίνομαι. Μερόπων, diverſis lingvis loquentium, g. pl. a μέροψ, ὁ, diviſam vocem habens, &c. epithetum propriè hominis: à μερίζω divido

&

& ὄψ, vox, ab ἔπω, dico: hinc homines dicuntur μέροπες, quòd articulatâ lingvâ loquantur, quod soli homini datum est inter animantia: vel quod hic aliâ, ille aliâ lingvâ & dialecto loquatur: vel à divisione vocis, quæ post Chaldæam turrim facta proditur. Sunt etiam qui θνητὸν significare dicunt. Ἀνθρώπων, hominum, ab ἄνθρωπος, ὁ, ἡ, homo: ab ἄνω, supra, ἀθρέω, aspicio, & ὤψ, vultus juxta Ovid. *Os homini sublime dedit cœlúmque tueri, &c.* Plato putat ἄνθρωπος dici quasi ἀναθρῶν ἃ ὄπωπε, contemplans, quæ videt. Alii, quasi ἄνω ῥέπων, sursum vergens.

251. Ἔφθιαθ' pro ἐφθίατο Ion. pro ἔφθιντο, 3. pl. plusquam perf. passiv. facta è tertia sing. inserto α ante τ. Est à verb. φθίω, corrumpo, contabesco, consumor, pereo, intereo, à φθέω, Idem. Οἱ, qui, ab ὅς. Οἱ pro αὐτῷ. 72. Πρόσθεν, ante, priùs, & poët. πρόσθε, à πρὸ, ante. Ἅμα, unà, vel simul cum. 225. Τράφεν Ion. augmento detracto, & Bœoticâ syncope pro ἐτράφησαν, nutriti sunt, 3. pl. aor. 2. passiv. verb. τρέφω, nutrio, Fut. θρέψω, ad differentiam fut. τρέψω à τρέπω, verto. Aor. 2. ἔτραφον. Aor. 2. pass. ἐτράφην. Ἠδ' pro ἠδὲ, &, atque etiam, ex ἢ & δέ. 3. Ἐγένοντο, geniti sunt, 3. pl. aor. 2. med. verb. γίγνομαι. 49.

252. Ἐν, in 14. Πύλῳ, Pylo, à Πύλος. 247. Ἠγαθέῃ Ion. pro ἀγαθέᾳ, d. f. fœm. adject. ἀγάθεος & Ion. ἠγάθεος, valde divinus, admirandus: ex ἄγαν, valde, & θεῖος, divinus, à θεός, 8. Μετὰ, hic duplici sensu potest sumi, vel absolutè pro adverbio *postea, deinde*, vel cum casu dativo τριτάτοισιν tertiis scil. ætatibus, id est tertiæ ætatis hominibus. Est a. hic dativ. Ionic. pro τριτάτοις à τρίτατος, idem, quod τρίτος, tertius, à τρὶς, ter. Ἄνασσεν Ion. pro ἤνασσεν, 3. s. imperf. verb. ἀνάσσω. 39. Nota. Verbum hoc tam cum dativo, quam cum genitivo construitur.

253. Ὅς σφιν, &c. vide versu. 37.

Ὢ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαιΐδα γαῖαν ἱκάνει.
Ἦ κεν γηθήσαι Πρίαμος, Πριάμοιό τε παῖδες,
Ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κεν κεχαροίατο θυμῷ,

Εἰ σφῶϊν τάδε πάντα πυθοίατο μαρναμένοιϊν,
Οἳ περὶ μὲν βουλὴν Δαναῶν, περὶ δ' ἐστὲ μάχεσθαι.
Ἀλλὰ πίθεσθ' ἄμφω δὲ νεωτέρω ἐστὸν ἐμεῖο,
Ἤδη γὰρ ποτ' ἐγώ, καὶ ἀρείοσιν ἠέπερ ὑμῖν
Ἀνδράσιν ὡμίλησα, καὶ οὔ ποτέ μ' οἵγ' ἀθέριζον.
Οὐ γάρ πω τοίους ἴδον ἀνέρας, οὐδὲ ἴδωμαι,
Οἷον Πειρίθοόν τε, Δρύαντά τε ποιμένα λαῶν.
Καινέα τ', Ἐξάδιόν τε, καὶ ἀντίθεον Πολύφημον,
Θησέα τ' Αἰγείδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισι.
Κάρτιστοι δὴ κεῖνοι ἐπιχθονίων τράφεν ἀνδρῶν,
Κάρτιστοι μὲν ἔσαν, καὶ καρτίστοις ἐμάχοντο
Φηρσὶν ὀρεσκῴοισι, καὶ ἐκπάγλως ἀπόλεσσαν.
Καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεθομίλεον ἐκ Πύλου ἐλθὼν
Τηλόθεν ἐξ Ἀπίης γαίης, καλέσαντο γὰρ αὐτοί,
Καὶ μαχόμην κατ' ἐμαυτὸν ἐγώ, κείνοισι δ' ἂν οὔτις
Τῶν οἳ νῦν βροτοί εἰσιν ἐπιχθόνιοι μαχέοιτο,
Καὶ μέν μευ βουλέων ξύνιον, πείθοντό τε μύθῳ.
Ἀλλὰ πίθεσθε καὶ ὔμμες, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον·
Μήτε σὺ τόνδ', ἀγαθός περ ἐών, ἀποαίρεο κούρην,
Ἀλλ' ἔα, ὥς οἱ πρῶτα δόσαν γέρας υἷες Ἀχαιῶν·
Μήτε σὺ Πηλείδη ἤθελ' ἐριζέμεναι βασιλῆϊ
Ἀντιβίην· ἐπεὶ οὔποθ' ὁμοίης ἔμμορε τιμῆς
Σκηπτοῦχος βασιλεύς, ᾧ τε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν.
Εἰ δὲ σὺ καρτερός ἐσσι, θεὰ δέ σε γείνατο μήτηρ,
Ἀλλ' ὅγε φέρτερός ἐστιν, ἐπεὶ πλεόνεσσιν ἀνάσσει,
Ἀτρείδη, σὺ δὲ παῦε τεὸν μένος· αὐτὰρ ἔγωγε
Λίσσομ' Ἀχιλλῆϊ μεθέμεν χόλον, ὃς μέγα πᾶσιν
Ἕρκος Ἀχαιοῖσιν πέλεται πολέμοιο κακοῖο.

Proh dii, certè magnus luctus Græcanicam terram oc-
Certè gaudebit Priamus, Priamique filii, [cupat.
Cæterique Trojani valde lætabuntur animo,
Si de vobis hæc omnia resciverint pugnantibus,
Qui excellitis quidem consilio inter Græcos, excellitis e-
tiam fortitudine.
Quare parete: ambo n. juniores estis me.
Jam n. olim ego etiam cum fortioribus quàm vos estis
Viris versatus sum, & nunquam me illi contemnebant.
Non n. unquam tales vidi viros, neque videbo,

Qualem

ualem Pirithoúmque Driantémq;principem populorum
æneúmque, Exadiúmque, & deoparem Polyphemum,
heseúmque Ægei filium, persimilem immortalibus.
ortissimi quidem illi terrestrium erant virorum :
ortissimi quidem erant, & cum fortissimis pugnabant
elluis montanis, & mirum in modum *eas* perdiderunt :
t cum illis quidem ego versatus sum è Pylo profectus
ongè ex Peloponneso terra, vocarunt n. ipsi :
t pugnabam pro meis viribus ego, cum illis vero nullus
orum, qui nunc homines sunt terrestres pugnâsset :
t tamen mea consilia audiebant, obtemperabántque ser-
Quare parete & vos : nam parere melius *est*. [moni.
eque tu hunc quamvis sis fortis, priva puellâ.
ed sine, ut ei primùm dederunt præmium filii Græcor.
eque tu Pelide velis contendere cum rege
x adverso,nam nunquam æqualem sortitus est honorem
ceptriger rex, cui Juppiter honorem dedit.
i verò tu fortis es, deáque te genuit mater,
t hic quidem potentior est : nam pluribus imperat.
tride, tu verò seda tuam iram : ego verò
upplicabo Achilli, ut remittat iram, qui magnum omni-
ptum Græcis est belli perniciosi. [bus

254. Ὦ, ô! proh! Πόποι, sunt θεοὶ quasi ἔποπτοι, i est, πάντα ὀπτεύοντες, omnia videntes. Utraque sunt dverbia ejusdem notationis ἐκ παραλλήλου posita si-ul. Luctum significant, indignationem aut aliud ani-i πάθος. 77. 193. Πένθος, εος, τὸ, luctus, dolor : à άθος, passio, clades, interitus, à πάσχω. Ἀχαιΐδα, A-hivam vel Græcanicam, acc. f. ab Ἀχαιΐς, ΐδος, Achaia, ab χαιός. 2. Γαῖαν, tellurem, terram, à γαῖα. 244. Ἱ-άνει, invadit, occupat, ab ἱκάνω, venio, advenio, inva-o, occupo. Idem ἵκω & ἱκνέομαι, sed tempora sumit ab ομαι.

255. 77. 60. Γηθήσαι, gavisa fuerit, vel gaudere po-erit, 3. f. optat. aor. 1. verb. γηθέω, gaudeo, lætor. 19. 20.

256. 17. 5. Τρῶες, Trojani, à τρώς. 152. Μέγα, ide. 78. 60. Κεχαρίατο poët. reduplicat. pro χαρί-
αιο

ατο Ion. pro χάρειντο, 3 pl. opt. aor. 2. m. verb. χαί- Nota. Iones 3. pluralem in hoc tempor. & mod. forma à tert. ſing. α interſerendo ante τ, & poëtæ pro arbitr. licentiæ cum reduplicatione eam proferunt, quod ſæp etiam in reliquis præteritis & modis faciunt. 24.

257 40. Σφῶϊν (ſubaudi περὶ) de vobis, g. dual. pron. Τάδε pro ταῦτα. 9. Πάντα, omnia, ac. pl. n. g. a πᾶς. Πυθοίατο Ion. pro πύθοιντο, cognoverint, reſciverint, pl. aor. 2. m. optat. verb. πυνθάνομαι, audio, intelligo, interrogo, cognoſco, reſcio. Tempora ſumit à πεύθομαι. Μαρναμένοιϊν, Ion. pro μαρναμένοιν, pugnantibus g. dual. à μαρνάμενος, particip. præſ. verb. μάρναμαι, pugno, dimico, contendo. Fit ab inuſit. μαρνάω, idem quod à μὴ, non, & ἀρνεῖν, fœdus facere occiſione agni ab ἀρὴν, agnus.

258. Οἳ, qui, ab ὅς. Περὶ per tmeſin pertinet ad ἐστὲ ut ſit περίεστε, ſuperatis, excellitis, vel præeſtis, à περίειμι, ſuperior ſum, ſupero, antecello; item ſuperſum, adhuc vivo, exſto, perſto: ex περὶ, & εἰμί. Hinc. Ἀγαμέμνων περίεστι τῇ βουλῇ τῶν Δαναῶν. Agamemnon excellit inter Danaos conſilio, ſuperat Danaos, præeſt Danais conſilio, &c. 18. Βουλῇ, d. ſ. à βουλή. 5. Δαναῶν, g. pl. à Δαναός. 42. Περὶ δ' ἐστὲ, per tmeſin pro περίεστε δὲ, excellitis etiam. 3. Μάχεσθαι pro ἐν τῷ μάχεσθαι, pugnando, vel fortitudine. 8. 289.

259. Ἀλλὰ, quare. 24. Πίθεσθ' pro πίθεσθε, obedite, parete, 2. pl. aor. 2. imper. m. verb. πείθω. 33. 19 Δὲ, enim. 3. Νεωτέρω, juniores, n. dual. à νεώτερος, junior, comparat. à νέος, ὁ, juvenis. Ἐστὸν, eſtis, 2. dual. ind. præſ. verb. εἰμί. Ἐμεῖο, Ion. pro ἐμοῦ, g. ſ. ab ἐγώ.

260. 249. 9. Ποτ' pro ποτὲ, olim. 40. 29. 7. Ἀρείοσιν, d. pl. comparat. ἀρείων, ὁ. ἡ, præſtantior, propriè armis præſtantior: ab Ἄρης, Mars, prælium. Ἠέπερ, quàm. 27. Περ hic explet. 18.

261. Ἀνδράσιν, viris, hominibus, d. pl. ab ἀνήρ. Ὡμίλησα, aor. 1. verb. ὁμιλέω, verſor, ago cum aliquo, conſvetudinem habeo cum aliquo: familiariter utor aliquo. Hinc. ὁμιλεῖν ἀνδράσιν. Verſari cum viris

is, &c. 7. Οὔποτε, nunquam. 234. Μ' pro μοὶ, ab ἐγώ. Ὅιγ' pro ὅιγε, illi, n. pl. ab ὅγε, pro ἐκεῖνος. 65. Ἀθέριζον Ion. & poët. pro ἠθέριζον, 3. pl. imperf. verb. ἀθερίζω, negligo, contemno, despicio. Ab α priv. & θερίζω, meto, factâ metaphorâ à vilibus spicis, quas messores non metunt, sed negligunt, quæ & ea de causa ἀθέρες dicuntur.

262. Οὐ γάρ πω, per tmesin οὔπω γάρ. 224. 9. Τοίους pro ποιούτους, tales, ac. pl. à ποῖος, talis, ab οἷος, qualis. Ἴδον, vidi, aor. 2. act. verb. εἴδω. 203. Ἀνέρας poët. pro ἄνδρας, viros: ab ἀνήρ. 7. 9. Ἴδωμαι, videro, pro videbo, 1. s. aor. 2. m. subj. verb. εἴδω.

263. Οἷον, qualem ab οἷος, qualis. Πειρίθοον, ac. s. à Πειρίθοος, ὁ, Pirithous Ixionis filius Theseo tanto amicitiæ vinculo conjunctus, ut ipsius causâ Theseus non dubitârit ad Inferos descendere rapiendæ Proserpinæ causâ, quam ipse Pirithous deperibat. 5. Δρύαντα, Dryantem, à Δρύας, ὁ, Dryas filius Hippolochi & pater Lycurgi, qui in bello Thebano Etoclis partes secutus, cùm in pugna Parthenopæum lethali ictu vulnerâsset, à Diana sagittis occisus est. Fit à δρῦς, υὸς, ἡ, quercus. Ποιμένα, ac. s. à ποιμὴν, ὁ, pastor, custos, item princeps, dux metaphoricé. Dicitur ab ἐν τῇ πόᾳ μένειν, quod pastor ut plurimum in herba maneat: vel dicitur quasi οἰμὴν ab ὄϊς, ovis, & μάω, quæro, vehementer cupio. 10.

264. Καινέα, ac. s. à Καινεὺς, έος, ὁ, Cæneus, qui è Cænide puella Thessalica à Neptuno in virum fuit transformatus, nullísque unquam vulneribus sauciari potuit. Hic cum Lapithis pugnans adversùs Centauros, cum nullo teli genere posset lædi, congestâ in eum magnâ arborum mole, vivus obrutus est. Ἐξάδιον, ac. s. ab ἐξάδιος, ου, ὁ. Exadius nomen Herois. 7. Ἀντίθεον, ab ἀντίθεος, ου, Deo par vel æqualis: ab ἀντὶ præpositione æqualitatem significante, & θεὸς, deus. Πολύφημον, à Πολύφημος, ου, ὁ. Polyphemus Cyclops Neptuni filius ingenti ac vasta corporis mole, qui unum tantùm oculum, eúmque in fronte habuit. Hic Ulyssem vi tempestatis in Siciliam delatum antro suo inclusit, quatuórque ex co-

mitibus ejus devoravit, reliquos etiam eodem mortis genere perempturus, nisi prævertens Ulysses vino nigro eum inebriasset, altóque sopore obruto, adusto stipite oculum eruisset. Fit autem ex πολὺς & φήμη, ἡ, fama.

265. Θησέα, acc. s. à Θησεὺς, έος, ὁ, Theseus Ægei regis Athenarum filius, qui post mortem patris ad regnum evectus multa memoratu digna gessit. Αἰγείδην, Ægidem, ac. s. ab Αἰγείδης, ὁ, Ægides, seu Ægei filius, nomen patronymic. ab Αἰγεὺς, ὁ, Ægeus. Ἐπιείκελον, ab ἐπιείκελος, similis, persimilis, valde similis: ab ἐπὶ & εἴκελος, similis. 131. Ἀθανάτοισι, immortalibus, d. pl. Ion. pro ἀθανάτοις, ab ἀθάνατος, ου, ὁ, ἡ, immortalis: ex α priv. & θάνατος, mors: à θνήσκω, morior.

266. Κάρτιστοι, n. pl. à κάρτιστος per metathesin pro κράτιστος, fortissimus, superl. grad. à κράτος. 178. Δὴ, quidem, sanè. 6. Κεῖνοι poët. per aphæresin pro ἐκεῖνοι, ab ἐκεῖνος, ille. Ἐπιχθονίων, g. pl. ab ἐπιχθόνιος, ὁ, qui in terra vivit, terrestris: ab ἐπὶ, & χθὼν, ονὸς, ἡ, terra. Τράφεν. 251. Ἀνδρῶν ab ἀνήρ. 7.

267. 266. 18. Ἔσαν poët. pro ἦσαν, 3. pl. imperf. verb. εἰμί. 7. Καρτίστοις pro κρατίστοις, d. pl. à κράτιστος. 266. 8.

268. Φηρσὶν, d. pl. à φὴρ, ὁ, Æol. pro θὴρ, ὁ, fera, bellua, item Centaurus. Fit ἀπὸ τοῦ θέειν ῥᾷον, à currendo velociter. Ὀρεσκῴοισι Ion. pro ὀρεσκῴοις, d. pl. ab ὀρεσκῷος per syncop. pro ὀρεσίκοιος, ὁ, ἡ, in montibus cubans, vel degens: ab ὄρος, mons, & κέω seu κεῖμαι, jaceo. 7. Ἐκπάγλως, vehementer, mirum in modum, &c. adverb. ab ἔκπαγλος. 146. Ἀπέλεσσαν poët. pro ἀπέλεσαν, 3. pl. aor. 1. act. verb. ἀπόλλυμι, perdo.

269. 7. 18. Τοῖσιν Ion. pro τοῖς idem quod ἐκείνοις, cum illis. 58. 9. 29. Μεθομίλεον Ion. & Poët. pro μεθωμίλεον & contract. μεθωμίλουν, imperf. ind. verb. μεθομιλέω, conversor, versor cum aliquo: ex μετὰ & ὁμιλέω. 258. 6. Πύλου, à πύλος. 251. Ἐλθὼν, profectus, particip. aor. 2. verb. ἔρχομαι. 12.

270. Τηλόθεν, longè, procul. 30. 6. Ἀπίης Ion. Ἀπίας, ab Ἀπία, ἡ, Apia, quo nomine olim dicta fuit Pelopon-

loponnesus ab Api vel Apide rege filio Phoronei. Γαίης Ion. pro γαίας à γαῖα. 245. Καλέσαντο Ion. & Poët. pro ἐκαλέσαντο, vocarunt, 3. pl. aor. 1. act. m. verb. καλέω. 9. Αὐτοὶ ab αὐτός. 4.

271. 7. Μαχόμην Ion. pro ἐμαχόμην, 1. s. imperf. ind. verb. μάχομαι. 8. Κατ' ἐμαυτὸν, secundùm me, *id est, secundùm meas vires ; pro viribus meis, quantum in me erat.* 136. Ἐμαυτὸν, ac. s. ab ἐμαυτοῦ. Κείνοισι Ion. & poët. pro ἐκείνοις, d. pl. ab ἐκεῖνος, ille. Δ' pro δὲ, veró. 3. Ἂν partic. potent. construitur cum μαχέοιτο. 88.

272. Τῶν pro ἐκείνων, eorum, g. pl. ab ὁ. 9. Οἳ, qui ab ὅς. 2. 27. Βροτοὶ, à βροτὸς, οῦ, ὁ, mortalis, homo. Dicitur q. ῥοτὸς, id est, ὁ ἐν ῥοῇ ὤν, quòd nihil sit ma, gis fluxum, quàm homo. 264. Μαχέοιτο pro μαχοῖτο, pugnaret, vel pugnare auderet, à μάχομαι. 8.

273. 7. 18. Μεῦ Dor. pro μοῦ, g. s. primitiv. ab ἐγὼ pro g. plural. possessiv. ἐμῶν, ab ἐμὸς, meus. Βουλέων Ion. pro βουλῶν, g. pl. à βουλὴ, consilium. 5. Ξύνιον Ion. pro ξυνίουν, 3. pl. imperf. verb. ξυνίω, audio.

274. 257. 7. Ὕμμες Æol. pro ὑμεῖς, vos à σύ. 57. 33. 116.

275. Μήτε, neque : ex μή. 26. & τε. 5. Σὺ, tu. Τόνδ' pro τόνδε idem quod αὐτὸν vel ἐκεῖνον. 9. 3. 131. Ἀποαίρεο Ion. pro ἀφαιροῦ, 2. s. imperat. præs. verb. ἀφαιρέομαι, οῦμαι, aufero, adimo, privo: ex ἀπὸ & αἱρέω. Hinc. ἀφαιρεῖσθαί τινά τι. idem est quod ἀφαιρεῖσθαί τινός τι, vel ἀφαιρεῖσθαί τινί τι. Privare aliquem aliquà re : auferre alicujus, vel alicui, vel ab aliquo aliquam rem. Adimere aliquid alicui. 98.

276. 24. Ἔα, sine, permitte, 2. s. imper. præs. verb. ἐάω, sino, permitto, item alibi *cesso*. Imperf. εἴαον, F. ἐάσω. Aor. 1. εἴασα. Perf. εἴακα. Ὡς pro ὥσπερ, ut, prout, sicut. Οἱ, ei. 72. 6. 161. 162.

277. 273. Πηλεΐδ' pro Πηλεΐδη voc. s. à Πηλεΐδης. 1. Ἤθελ' poët. pro ἔθελε, velis, imperat. præs. ab ἐθέλω. 112. Ἐριζέμεναι Attic. pro ἐρίζειν, contendere, ab ἐρίζω. 6. 9.

278. Ἀντιβίην, ex adverso, adverb. ex ἀντίβιος, adversus, adversarius : ab ἀντὶ & βία, ἡ, vis. 57. Οὔποτ'

pro οὔποτε, nunquam. 234. Ὁμοίης Ion. pro ὁμοίας, g. s. fœm. adjectiv. ὅμοιος, similis, æqualis : ab ὁμὸς, idem. Ἔμμορε, per metathesin pro μέμορε, idem quod ἔτυχε, ἔλαχε, 3. s. perf. med. verb. μείρω, divido, sortior. P. μέμορα, & per metathesin ἔμμορα. Τιμῆς, g. s. à τιμὴ, ἡ, honor, à τίω, honoro.

279. Σκηπτοῦχος, ου, ὁ, sceptrum tenens : à σκῆπτρον. 15. & ἔχω. 14. 9. Ὧτε, cui, ab ᾧ, d. s. ab ὅς. 2. & τε expletiv. ac syllabico. 5. 122. Ἔδωκεν, dedit, 3. s. aor. 1. act. verb. δίδωμι. Hinc. Διδόναι τινὶ τὸ κῦδος. Exhibere alicui honorem. Tribuere vel dare alicui gloriam.

280. 40. 3. 178. 1. 3. 26. Γείνατο Ion. & Poët. pro ἐγείνατο, genuit, vel peperit, 3. s. aor. 1. m. verb. γείνομαι, gignor, parior, &c. Μήτηρ, τέρος & per syncop. μητρὸς, ἡ, mater : à μάω, quæro, quòd proli suæ victum rat, &c.

281. 24. Ὅγε pro οὗτος, hic. 65. & 9. 169. & 184. 57. Πλεόνεσσιν Poët. pro πλείοσι, pluribus, d. pl. à πλείων, & poët. πλέων, ονος, ὁ, ἡ, à πολύ. 3. 38

282. 231, & 7. 26. 3. Παῦε, seda, imper. præs. verb. παύω. 190. Hinc. παύειν μένος. Sedare iram. Τεὸν Dor. σὸν, acc. s. n. g. pron. possess. σὸς, Dor. τεὸς, tuus. 103. 51. Ἔγωγε Attic. pro ἐγὼ, ego.

283. Λίσσομαι, supplicabo, præs. pro futuro. 15. Ἀχιλλῆϊ Ion. pro Ἀχιλλέϊ vel contract. Ἀχιλλεῖ, ab Ἀχιλλεύς. 1. Μεθέμεν Ion. pro μεθεῖναι, dimittere, vel ut dimittat, infinit. aor. 2. verb. μεθίημι, depono, dimitto: ex μετὰ, & ἵημι, mitto. Cujus aor. 2. est εἶναι. Attic. ἕμεναι Ionic. ἕμεν, hinc μεθέμεν. Χόλον, iram, à χόλος. Ὃς, qui. 2. Μέγα, neutr. genus adjectivi μέγας, magnus. 78. 5.

284. Ἕρκος, εος, τὸ, septum, propugnaculum, claustrum, munimentum : ab εἴργω & poët. ἐέργω, in carcerem conjicio, custodio, coërceo, &c. Ἀχαιοῖσιν Ion. pro Ἀχαιοῖς. 2. Πέλεται, est, à πέλομαι verb. poët. alias dicitur πέλω in voce activa. Usitatum est tantùm in præsent. ind. & particip. & in imperf. indicativo. Πολέμοιο Ion. pro πολέμου, belli, à πόλεμος. 61. Κακοῖο Ion. pro κακοῦ, mali, à κακός. 10.

Τὸν

Τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη Κρείων Ἀγαμέμνων,
Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα γέρον κατὰ μοῖραν ἔειπες.
Ἀλλ᾽ ὅδ᾽ ἀνὴρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων,
Πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλει, πάντεσσι δ᾽ ἀνάσσειν,
Πᾶσι δὲ σημαίνειν, ἅ τιν᾽ οὐ πείσεσθαι ὀΐω.
Εἰ δέ μιν αἰχμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
Τοὔνεκά οἱ προθέουσιν ὀνείδεα μυθήσασθαι.

Hunc v. respondens allocutus est Imperator Agamemnon
Certè jam hæc omnia senex secundùm decorum, *id est*
Sed hic vir vult supra omnes esse alios: [*rectè* dixisti:
Omnibus quidem imperare vult, omnibúsque rex esse:
Omnibus etiam præesse, quæ aliquem non laturum puto.
Quòd si ipsum bellatorem fecerunt dii semper existentes,
Propterea ei procurrunt convitia dicenda.

285. Hunc versum vide 84. & 102.

286. 233. 6. Ταῦτα, acc. pl. n. g. pronom. οὗτος, hic. 60. Πάντα, acc. pl. n. g. adjectiv. πᾶς. 5. 26. Κατὰ μοῖραν, egregiè, rectè, verè, &c. 136. Μοῖραν, à μοῖρα, ρας, ἡ, fatum, sors, item decorùm, decens, verum vel veritas, &c. Fit à μείρω. 276. Ἔειπες poët. pro εἶπες, 2. s. aor. 2. verbi ἔπω.

287. 24. Ὅδ᾽ pro ὅδε pro οὗτος. 9. Δε hìc est particula enclitica & adjectio syllabica. 3. 7. Ἐθέλει, vult, ab ἐθέλω, volo. Περὶ, pertinet ad ἔμμεναι Attic. pro εἶναι ab εἰμὶ, sum, ut sit περιεῖναι, præesse, anteponi. Πάντων, g. pl. à πᾶς. 5. Ἄλλων, g. pl. ab ἄλλος.

288. 5. 3. Κρατέειν incontractè pro κρατεῖν à κρατέω, impero. 25. Πάντεσσι poët. pro πᾶσι. 5. Δ᾽ pro δὲ, que. 3. Ἀνάσσειν, rex esse, vel regere, ab ἀνάσσω 7. 38.

289. 5. 3. Σημαίνειν à σημαίνω, propriè signum do, vel signo dato aliquid præcipio, & in genere præcipio, impero, præsum: à σῆμα, τὸ, signum, vexillum, item sepulchrum & portentum. Ἃ quæ, acc. pl. n. g. ab ὅς, qui. 2. Τιν᾽ pro τινὰ, aliquem, à τὶς, aliquis. 24. Πείσεσθαι, laturum esse, fut. infin. m. verb. πείθομαι. 33. 59.

290. 40. 3. 29. Αἰχμητὴν, ab αἰχμητὴς, οῦ, ὁ, bellator. 152. Ἔθεσαν, fecerunt, 3. pl. aor. 2. ind. verb. τίθημι. 2. Hinc. τιθέναι τιν' αἰχμητήν. Facere aliquem bellatorem. 8. 52. Ἐόντες, n. pl. ab ἐὼν, existens, vel, is qui existit, vel est.

291. 96. 72. Προθέουσιν, procurrunt, proveniunt, 3. pl. à προθέω, præcurro, procurro, &c. ex πρὸ & θέω, curro. F. θεύσω. 8. Ὀνείδεα, n. pl. ab ὄνειδος, εος, τὸ, convitium. 211. Μυθήσασθαι (subaudi τῷ, vel ἐν τῷ) aor. 1. m. infin. verb. μυθέω. 74. Potest a. hic infinitiv. reddi, sermone vel in sermone: dicendo, vel in dicendo, vel inter dicendum, vel loquendum. Græci n. infinitivis utuntur pro nominibus cujuscunque casûs articulo expresso vel implicito. Iidem utuntur infinitivis cum articul. dativ. casûs mediante præpositione loco gerundii in do, &c.

Τὸν δ' ἄρ' ὑποβλήδην ἠμείβετο δῖος Ἀχιλλεύς.
Ἦ γάρ κεν δειλός τε, καὶ οὐτιδανὸς καλεοίμην,
Εἰ δή σοι πᾶν ἔργον ὑπείξομαι, ὅ, ττι κεν εἴποις.
Ἄλλοισιν δὴ ταῦτ' ἐπιτέλλεο, μὴ γὰρ ἔμοιγε
Σήμαιν'. οὐ γὰρ ἔγωγ' ἔτι σοι πείσεσθαι ὀΐω.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι.
Χερσὶ μὲν οὔτι ἔγωγε μαχήσομαι εἵνεκα κούρης,
Οὔτε σοί, οὔτε τῷ ἄλλῳ, ἐπεὶ μ' ἀφέλεσθέ γε δόντες.
Τῶν δ' ἄλλων, ἅ μοι ἔστι θοῇ παρὰ νηῒ μελαίνῃ,
Τῶν οὐκ ἄν τι φέροις ἀνελὼν ἀέκοντος ἐμεῖο.
Εἰ δ' ἄγε μὴν πείρησαι, ἵνα γνώωσι καὶ οἵδε
Αἶψά τοι αἷμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρί.

Huic v. interpellato sermone respondit generosus Achilles,
Profectò timidus & nihili homo vocer,
Si tibi omni in re paream, quamcunque jusseris.
Aliis tandem ista præcipe, ne mihi
Imperes, non enim me posthac tibi obtemperaturum puto.
Aliud a. tibi dicam, tu verò manda animo tuo:
Manibus quidem nihil ego pugnabo gratiâ puellæ,
Neque tecum, neque cum quoquam alio, quandoquidem me privâstis, qui dedistis:

Ex cæteris v. rebus, quæ mihi ſunt velocem apud navem
Ex iis nullam auferes captam invito me. [nigram.
Sin autem, age, fac periculum, ut cognoſcant & iſti :
Statim tibi ſanguis niger fluet per lanceam.

292. Τὸν pro τοῦτον. 84. 3. 8. Ὑποβλήδην. Adverb. interpellato ſermone : excipiendo verba dicentis nondum finita : ab ὑποβάλλω, ſubjicio : aliquando ſignificat interfari. 7.

293. 77. Γὰρ hic vacat. Κὲν pro ἂν. 60. conſtruitur hic cum καλεοίμην, vocer, incontract. pro καλοίμην, 1. ſ. opt. paſſ. præſ. verb. καλέω. Δειλὸς, timidus, ignavus : à δείδω, timeo. 5. 7. 231.

294. 40. 6. Πᾶν, neut. genus adject. πᾶς. 5. 115. Ὑπείξομαι, f. 1. m. verb. ὑπείκω, cedo, obedio, pareo. Hinc. ὑπείκειν τινὶ πᾶν ἔργον. Subaudi εἰς κατά. Parere alicui in omni re. Ὅ, ττι poët. pro ὅ, τι. 85. Εἴποις, juſſeris vel dixeris, 2. ſ. aor. 2. optat. verb. ἔπω.

295. Ἄλλοισιν Ion. pro ἄλλοις, d. pl. ab ἄλλος, alius. Δὴ, tandem. 6. Ταῦτ' pro ταῦτα, iſta, ac. pl. n. g. pron. οὗτος. Ἐπιτέλλεο Ion. pro ἐπιτέλλου, imper. præſ. m. verb. ἐπιτέλλομαι, præcipio, mando. 25. 26. Γὰρ hic vacat. Ἔμοιγε Attic. pro ἐμοὶ ab ἐγώ.

296. Σήμαιν' pro σήμαινε, impera, imperat. à σημαίνω. 287. 24. 9. Ἔγωγ' pro ἔγωγε Attic. pro ἐγώ. 96. 40. Πείσεσθαι, pariturum, obſequuturum eſſe, à πείθομαι. 33. 59.

297. Ἄλλο, aliud, neutr. genus ab ἄλλος. 3. 28. 62. 30. 55. Βάλλεο Ion. βάλλου, repone, à βάλλω. Hinc. βάλλειν τὶ ἐν φρεσί. Reponere aliquid in animo. Σῇσι Ion. pro σαῖς, d. pl. fœm. pronom. poſſeſſ. σός.

298. Χερσὶ, manibus. 14. 18. Οὔτι. 241. 294. 8. 174. 111.

299. 115. 40. Τῳ pro τινὶ, cuiquam. 417. 57. Μ' pro με. 26. Ἀφέλεσθε Poët. pro ἀφείλεσθε, privaſtis, 2. pl. aor. 2. m. verb. ἀφαιρoῦμαι. 230. 60. Δόντες, qui dediſtis, n. pl. particip. aor. 2. act. verb. δίδωμι, do.

300. Τῶν ἄλλων ſubaud. χρημάτων, aliarum rerum, g. pl. à τὸ ἄλλο, aliud, vel alia res. 3. Ἅ, quæ, n. pl. n. g. ab

ab ὃς, qui. 2. 20. Ἐςὶ Atticè pro εἰσί. 53. Θοῆ Ion. pro θοᾷ, d. f. fœm. adjectiv. θοὸς, velox. 12. Παρὰ, in vel apud. 26. Νηΐ, d. f. à ναῦς. 12. Μελαίνῃ, d. f. fœm. adjectiv. μέλας. 103.

301. Τῶν, earum, *fcil. rerum*, vel ex iis *rebus*. 9. 24. Ἂν partic. potentialis. Τὶ aliquid. neutr. genus à τὶς, quis. 8. Φέροις, 2. f. præf. opt. verb. φέρω. Ἀνελὼν particip. aor. 2. act. verb. ἀναιρέω ex ἀνὰ & αἱρέω, capio. Ἀέκοντος, g. f. ab ἀέκων & per fyncop. ἄκων, invitus : ex α priv. & ἑκὼν, volens, fponte aliquid faciens. Legitur in participio tantum. Ἐμεῖο Ion. pro ἐμοῦ ab ἐγώ.

302. 40. 3. 62. Μὴν hic vacare videtur, alibi nonnunquam fignificat, *quidem, verò, tamen*. Πείρησαι Ion. pro πείρασαι, experire, vel fac periculum, imper. aor. 1. med. verb. πειράομαι, à πειράω, tento, laceffo, nitor, experior, periculum facio, contendo, ftudeo. 203. Γνώωσι Poët. per pleonafm. τοῦ ω pro γνῶσι, 3. pl. aor. 2. fubj. verb. γινώσκω, cognofco. 7. Οἵδε pro οὗτοι, ifti, hi, n. pl. ab ὅδε ex ὁ artic. præpof. & δὲ enclitico & fyllabico. 9. 3.

303. Αἶψα, ftatim, adverb. ab ἅπτω, tango. 28. Αἷμα, τος, τὸ, fangvis : ab αἴθω, accendo, cujus perf. paff. eft ᾖσμαι, unde fit αἴσμαι, & κατὰ τὴν ἔνδειαν αἷμα, quia verò αι ante μ & ρ plerunque afpiratur, fit αἷμα. Κελαινὸν, neutr. genus adjectiv. κελαινὸς, ὁ, niger, ater, fœm. κελαινὴ, nigra, atra. Dicitur q. μελαινὸς à μέλας, niger. 103. Ἐρωήσει, 3. f. f. 1. verb. ἐρωέω, fluo, moveor, recedo, procedo, retraho, averto, ceffo, otio me dedo. Περὶ cum dativo conftructa variè effertur, ut ; *circùm, circa, per, apud, in, ex, &c.* Δουρὶ Poët. per metathefin pro δόρῑ, d. f. à δόρυ, τὸ, hafta, jaculum, lancea. Gen. δόρυος & per metathefin δουρός. Secundum Euftath. tam de ligno ex arbore exfecto, quàm de eo, quod in arbore adhuc eft dicitur. Fit à δέρω, excorio, ut fit ξύλον ἐκδεδαρμένον, lignum delibratum.

Ὡς

Ὣς τώγ᾽ ἀντιβίοισι μαχεσσαμένω ἐπέεσσιν
Ἀνστήτην, λῦσαν δ᾽ ἀγορὴν παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Πηλεΐδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆας ἐΐσας
Ἤϊε, σύν τε Μενοιτιάδῃ, καὶ οἷς ἑτάροισιν.
Ἀτρεΐδης δ᾽ ἄρα νῆα θοὴν ἅλαδε προέρυσσεν,
Ἐς δ᾽ ἐρέτας ἔκρινεν ἐείκοσιν, ἐς δ᾽ ἑκατόμβην
Βῆσε θεῷ, ἀνὰ δὲ Χρυσηΐδα καλλιπάρηον
Εἷσεν ἄγων, ἐν δ᾽ ἀρχὸς ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
Οἱ μὲν ἔπειτ᾽ ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα.

Sic iſti contrariis pugnantes verbis [Græcorum.
Surrexerunt: dimiſerunt verò concionem apud naves.
Et Pelides quidem ad tentoria & naves æquales
Abiit cum patroclo & ſuis ſociis:
Agamemnon v. navem velocem in mare deduxit,
Et remiges legit viginti, & hecatomben
Impoſuit deo: & Chryſeida formoſam
Collocavit adducens:& dux aſcendit ſapientiſſimus Uliſſes.
Illi deinde, cùm *navem* aſcendiſſent, navigabant per humidas vias.

304. Ὡς pro οὕτως, ſic, ita. Τώγ᾽ pro τώγε, iſti, vel illi ex τώ nom. dual. artic. præpoſitiv. 9. & γε particula ſyllabica. 60. Ἀντιβίοισι Ion. pro ἀντιβίοις, d. pl. n. g. adjectiv. ἀντίβιος, contrarius. 278. Μαχεσσαμένω, Poët. pro μαχησαμένω, n. dual. particip. aor. 1. m. verb. μάχομαι. 8. 223.

305. Ἀνστήτην poët. pro ἀνεστήτην, ſurrexerunt, 3. perf. numer. dual. verb. ἀνίστημι. 58. Λῦσαν Ion. & poët. pro ἔλυσαν, 3. pl. aor. 1. act. verb. λύω, ſolvo, dimitto. 3. Ἀγορὴν Ion. pro ἀγοράν, concionem, ab ἀγορή, ἡ. 54. 26. 1.

306. 1. 18. 12. Κλισίας, acc. pl. à κλισία, ἡ, tentorium. 185. 7. 12. Εἴσας poët. pro ἴσας, acc. pl. fœm. adject. ἴσος, vel ἶσος, æqualis. Vocat a. Poëta æquales naves æqualium laterum, ſeu quæ æqualia habent latera. Navis n. ſuper aquam ita libratur, ut in neutram partem propendeat & magis inclinet, ſed ejus latera ex æquo extent.

307. Ἤϊε, ibat. 47. Σὺν, cum. 170. Τε, expleti[v.] Μενοιτιάδῃ. d. ſ. à Μενοιτιάδης, ου, ὁ. Menœtiades ſeu Me[-] nœtii filius ſcil. Patroclus. 7. Οἷς, d. pl. ab ὅς, ſuu[s] 72. 179. Hinc. Ἰέναι ἐπὶ τὰς κλισίας σὺν οἷς ἑταίροις, Ire ad tentoria cum ſuis ſociis.

308. 7. 3. Ἄρα hîc explet. 46. 12. Θοὴν Ion. pr[o] θοάν, ac. ſ. fœm. adject. θοός. 12. Ἅλαδε idem quo[d] εἰς ἅλα, in mare: ab ἅλς, ἁλός, ἡ, mare, & δε pro εἰς. 3. Προέρυσσεν poët. pro προείρυσεν, 3. ſ. aor. 1. act. verb. προερύω, deduco, &c. ex πρό & ἐρύω.

309. Ἐς Att. pro εἰς per tmeſin pertinet ad ἔκρινεν, u[t] ſit ἐσέκρινεν vel εἰσέκρινεν, ingredi juſſit, delegit, 3. ſ. ao[r.] 1. act. verb. ἐσκρίνω vel εἰσκρίνω, ingredi facio, deligo: à κρίνω, judico, accuſo, damno, ſecerno, deligo. 3. Ἐ[-] ρέτας. 142. Ἐείκοσιν poët. pro εἴκοσιν, viginti indecli[-] nabile. Ἐς hîc iterum per tmeſin pertinet ad βῆσε po[-] ët. & Ion. pro ἔβησε, ut ſit ἐσέβησε. 3. 142.

310. Ἐσέβησε, impoſuit 3. ſ. aor. 1. verb. ἐσβαίνω, ve[l] εἰσβαίνω. 144. Θεῷ. 8. deo, ſcil. Apollini, cujus pla[-] candi cauſâ remittebatur puella ad patrem. Ἀνὰ pe[r] tmeſin pertinet ad εἷσεν, ut ſit ἄνεισεν. 3. 143.

311. Ἄνεισεν, collocavit. Εἷσε eſt 3. ſ. aor. 1. verb. ἕω, colloco, impono. 99. Ἐν pertinet ad ἔβη, ut ſit ἀνέβη, ingreſſus eſt, vel aſcendit, 3. ſ. aor. 2. verb. ἐμβαί[-] νω, ingredior, conſcendo, aſcendo. 3. Πολύμητις, ὁ, ἡ, valde prudens, prudentiſſimus: à πολὺς & μῆτις, ἡ, deliberatio, prudentia, conſilium. 145.

312. Οἱ pro ἐκεῖνοι, illi. 9. Μὲν hîc explet. 35. Ἀναβάντες, cùm aſcendiſſent *ſcil. navem*, n. pl. particip. aor. 2. verb. ἀναβαίνω, aſcendo: ex ἀνὰ & βαίνω. Ἐ[-] πέπλεον, navigabant, 3. ſ. imperf. indic. verb. ἐπιπλέω ex ἐπὶ & πλέω, navigo. Ὑγρὰ, ac. pl. n. g. adject. ὑ[-] γρὸς, humidus: ab ὕω, pluo. Κέλευθα, ac. pl. n. g. à κέλευ[-] θος, ἡ, via. Eſt fœm. gen. in ſing. numero, neutr. in plur. Fit ab ἐλεύθω, vado, venio. Hinc. ἐπιπλεῖν τὰ ὑγρὰ κέ[-] λευθα, Navigare per humidas vias, id eſt, *per aquas maris.*

Λαοὺς δ' Ἀτρείδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν.
Οἱ δ' ἀπελυμαίνοντο, καὶ εἰς ἅλα λύματ' ἔβαλλον,

Ἔρδον

Ἔρδον δ' Ἀπόλλωνι τεληέσσας ἑκατόμβας
Ταύρων, ἠδ' αἰγῶν, παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο.
Κνίση δ' οὐρανὸν ἷκεν ἑλισσομένη περὶ καπνῷ.

Populos verò Atrides lustrari jussit :
Illi v. lustrabantur, & in mare sordes abjiciebant.
Sacrificabant etiam Apollini perfectas Hecatombas
Taurorum & caprarum juxta litus maris indomiti :
Nidor a. ad cœlum pervenit circumvolutus fumo.

313. 10. 3. 7. Ἀπολυμαίνεσθαι, lustrari, purgari, ab ἀπολυμαίνομαι, lustror, purgor : à λύμα, τὸ, sordes, purgamentum, quod dicitur quasi λοῦμα, idem, à λούω, lavo. Ἄνωγεν, pro ἤνωγεν, 3. sing. perf. m. verb. ἀνώγω, vel ἀνωγέω, jubeo, mando, svadeo. Imperf. ἄνωγον & ἤνωγον item ἠνώγουν. Perf. med. ἄνωγα & ἤνωγα. Dicitur etiam ἀνώγημι, idem : ab ἄνω poët. pro ἀνύω, impetro.

314. Οἱ, illi. 9. 3. 313. 7. 141. Λύματ' pro λύματα, sordes, à λύμα. 313. Ἔβαλλον, projiciebant, à βάλλω. 14.

315. Ἔρδον, sacrificabant, 3. pl. imperf. poët. pro ἤρδον ab ἔρδω, facio, sacrifico. Fit per metathesin à ῥέζω, & ζ in δ mutato. 3. 36. Τεληέσσας perfectas, ac. pl. f. adject. τελήεις εντος, ὁ, perfectus, eximius : à τέλος, finis.

316. 41. 34. 308. Ἀτρυγέτοιο, Ion. pro ἀτρυγέτου ab ἀτρύγετος, infructuosus, sterilis : ab α priv. & τρύγη, frumentum, fructus. Dicitur a. ἀτρύγετος ἅλς, sterile mare, quòd in litoribus ejus ob salis abundantiam fructus non crescant. Vel ἀτρύγετος idem est quod ἀκαταπόνητος, indomitus, à τρύχω, vexo, attero.

317. 66. 3. Οὐρανὸν subaud. εἰς, ad cœlum. 195. Ἷκεν, venit, 3. s. aor. 2. verb. ἵκω, venio, pervenio, &c. Ἑλισσομένη, particip. præs. fœm. voc. med. verb. ἑλίσσω pro εἱλίσσω ab εἱλέω, verto, volvo, implico, agito. Περὶ circum, pertinet ad particip. præced. καπνῷ, d. s. à καπνὸς, ὁ, fumus : à κάω, uro, incendo & πνοὴ, spiritus, flatus, quod à πνέω, spiro. F. πνεύσω.

Ὣς οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατόν, οὐδ' Ἀγαμέμνων
Λῆγ' ἔριδος, τὴν πρῶτον ἐπηπείλησ' Ἀχιλῆϊ.
Ἀλλ' ὅγε Ταλθύβιόν τε καὶ Εὐρυβάτην προσέειπε,
Τώ οἱ ἔσαν κήρυκε καὶ ὀτρηρὼ θεράποντε·
Ἔρχεσθον κλισίην Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
Χειρὸς ἑλόντ' ἀγέμεν Βρισηΐδα καλλιπάρῃον,
Εἰ δέ κε μὴ δώῃσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἕλωμαι,
Ἐλθὼν σὺν πλεόνεσσι, τό οἱ καὶ ῥίγιον ἔσται.

[gamemnon
Sic isti quidem hæc administrabant in castris: at non A-
Finem faciebat contentionis, quam principio comminatus
fuerat Achilli,
Sed ipse Talthybiúmque & Eurybatem allocutus est,
(Qui duo ei erant præcones & seduli famuli)
Ite *ad* tentorium Pelidæ-Achillis,
Manu capientes ducite Briseida formosam:
Quòd si non dederit, ego ipse capiam
Veniens cum pluribus: quod ei etiam horribilius erit.

318. Ὡς pro οὕτως, sic. Οἱ pro οὗτοι, hi, vel isti. 9. 18. Τὰ pro ταῦτα, hæc, ea. 9. Πένοντο, Ion. pro ἐπένοντο, administrabant: à πένομαι, pauper sum, occupor circa, laboro, item administro. Κατὰ στρατὸν, in castris. 136. 10. 24.

319. Λῆγ' pro ἔληγε, 3. s. imperf. verb. λήγω. 224. 8. Τὴν pro ἣν. 9. Πρῶτον primùm, à principio, &c. 6. Ἐπηπείλησ' pro ἐπηπείλησε, minatus vel comminatus fuit, vel fuerat, 3. s. aor. 1. act. verb. ἐπαπειλέω, minor, comminor: ex ἐπὶ & ἀπειλέω. 161. 1.

320. 24. 65. Ταλθύβιον à Ταλθύβιος, ου, ὁ, Talthybius, nomen proprium Præconis. Secundùm Eustath. fit ἀπὸ θάλλειν κατὰ τὴν βοὴν, quòd floreret voce, quæ laus est præconis. Εὐρυβάτην ab Εὐρυβάτης, ου, ὁ, Eurybates, nomen Præconis: ab εὐρὺς, latus, & βαίνω, incedo, quòd latis incederet passibus, quod diligentiæ est. 206.

321. Τὼ, nom. dualis articul. præpositiv. pro postpositiv. ὣ, qui, posit. 72. Ἔσαν poët. pro ἦσαν, erant, ab

εἰμί.

εἰμί. Κήρυκε, n. dual. à κήρυξ, κος, ὁ, Præco: Caduceator, fecialis, buccinator, legatus: à γῆρυς, vox, vel κράζω, clamo. 7. Ὀτρηρὼ, n. dual. ab ὀτρηρὸς, ὁ, celer, citus, diligens, sedulus: ab ὀτρύνω, incito, hortor, jubeo. Θεράποντε, n. dual. à θεράπων, οντος, ὁ, famulus: à θέρω, curo.

322. Ἔρχεσθον, ite, 2. dual. imperat. præs. verb. ἔρχομαι. 12. Κλισίην Ion. pro κλισίαν (subaudi εἰς vel ἐπὶ) ab ἡ κλισία, tentorium. 185. 1.

323. Χειρὸς g. s. à χεὶρ, ἡ, manus. 14. Ἑλόντ' pro ἑλόντε, capientes, n. dual. particip. ἑλὼν ab αἱρέω. 139. Ἀγέμεν Ion. pro ἄγειν, ab ἄγω. Hic infinitiv. ἀγέμεν vel ἄγειν ponitur pro imperativo ἄγετον vel ἄγετε. Βρισηΐδα acc. s. à Βρισηῒς, ἡ, Briseis Lyrnessia puella à patre Brise ita appellata, antea verò nomine Hippodamia vocabatur. Hæc Lyrnesso urbe captâ, Achilli victori in sortem cessit, & postea ab Agamemnone Achilli erepta, implacabilis dissidii causa fuit inter Agamemnonem & Achillem. 184.

324. 40. 3. 60. 26. Δώησι Atticè & Ion. pro δοίη, ubi Attic. οι mutatur in ω, Ionicè verò σι in fine additur. Est a. 3. sing. aor. 2. optat. modi verb. δίδωμι, cætera vide. 137.

325. Ἐλθὼν, veniens particip. aor. 2. verb. ἔρχομαι. 170. 281. Τὸ pro ὃ, quod. 9. Οἱ, pro αὐτῷ vel ἐκείνῳ. 72. Ῥίγιον, horribilius, durius, vel tristius, comparativ. à substantiv. ῥῖγος, εος, τὸ, frigus extremum, rigor, horror. Ἔσαι pro ἔσεται, erit, ab εἰμί.

Ὣς εἰπὼν προΐει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν.
Τὼ δ' ἀέκοντε βάτην παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο.
Μυρμιδόνων δ' ἐπί τε κλισίας καὶ νῆας ἱκέσθην.
Τὸν δ' εὗρον παρά τε κλισίῃ καὶ νηῒ μελαίνῃ
Ἥμενον· οὐδ' ἄρα τώγε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς.
Τὼ μὲν ταρβήσαντε καὶ αἰδομένω βασιλῆα
Στήτην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον, οὐδ' ἐρέοντο.
Αὐτὰρ ὁ ἔγνω ᾗσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε,

Sic fatus præmisit, & dura mandata dedit.
Illi verò inviti ibant juxta litus maris indomiti:

Myrmidonum verò ad tentoria & naves venerunt.
Illum verò invenerunt apud tentorium & navem nigram
Sedentem: neque v. illos cùm vidisset, lætatus est Achilles.
Illi quidem timentes & reverentes regem
Steterunt, neque quidpiam ipsum alloquebantur, neque in-
At ipse cognovit suà in mente, dixitque. [terrogabant:

326. 68. Προΐει, 3. s. imperf. verb. προΐημι, præmitto. Imperf. προΐην, ης, η, & προΐεον, ες, προΐεες, εις, προΐεει, προΐει· ex προ & ἵημι, mitto. Cætera vide. 25.

327. Τὼ, illi, n. dual. artic. præposit. pro pron. demonstrat. posit. 9. 3. Ἀέκοντε, inviti, n. dual. ab ἀέκων, & per crasin ἄκων, invitus. 301. Βάτην Dor. pro βήτην Ion. & Poët. pro ἐβήτην, 3. dual. aor. 2. verb. βαίνω. Cætera vide. 316.

328. 181. 3. 306. Ἱκέσθην, venerunt, 3. dual. aor. 2. med. ἱκόμην ab ἵκομαι pro quo in usu est ἱκνέομαι, 19.

329. 84. Εὗρον, invenerunt, 3. pl. aor. 2. verb. εὑρίσκω, invenio, reperio, adipiscor, &c. Tempora sumit ab εὑρέω. Παρὰ, apud, juxta. 26. Τε explet. hîc κλισίῃ Ion. pro κλισίᾳ, ab ἡ, κλισία. 306. 7. Νηῒ, d. s. à νηῦς Ion. pro ναῦς. 12. Μελαίνῃ d. s. fœm. à μέλας, niger. 103.

330. Ἥμενον, sedentem, ac. s. ab ἥμενος, particip. verb. ἧμαι, sedeo. 90. 46. Τώγε, illos, ac. dual. artic. præposit. pro pronom. demonstr. posit. γε est adject. syllabica. 60. Ἰδὼν intuitus, videns, vel quum intuitus fuisset, vel vidisset, particip. aor. 2. verb. εἴδω. Γήθησεν Ion. pro ἐγήθησεν, 3. s. aor. 1. verb. γηθέω, lætor. 1.

331. 327. 18. Ταρβήσαντε, timentes, n. dual. à ταρβήσας, αντος, particip. aor. 1. verb. ταρβέω, timeo, tremo: à τάρβος, εος, τὸ, per syncop. pro τάραβος, timor, stupor: à ταράσσω, turbo, territo, confundo, vexo. 7. Αἰδομένω, n. dual. ab αἰδόμενος, reverens, vel is, qui reveretur, particip. præs. ab αἴδομαι, idem quod αἰδέομαι. 23. Βασιλῆα Ion. pro βασιλέα, à βασιλεύς. 9.

332. Στήτην Ion. & Poët. pro ἐστήτην, 3. dual. aor. 2. verb. ἵστημι, statuo, colloco. Nota. Præter. perfect. & aor. 2. vocis activ. significant neutraliter *steti*, &c. Vid.

Æsop.

Æſop. Fab. 1. 1. 90. Τὶ quidpiam, neutr. à τὶς, quiſpiam, aliquis. Μὶν, ipſum. 29. Προσεφώνεον, 3. pl. imperf. ind. incontracta verb. προσφωνέω, alloquor, compello: ex πρὸς & φωνέω, clamo: à φωνὴ, ἡ, vox. Ἐρέοντο per dialyſin pro ἤροντο, interrogabant, 3. pl. imperf. ind. verb. med. ἐρέομαι, ab activ. ἐρέω, interrogo. 62.

333. Αὐτὰρ, at. 51. Ὁ, ipſe. 9. Ἔγνω, cognovit, 3. ſ. aor. 2. verb. γινώσκω. Ἧσιν Ion. pro αἷς, d. pl. f. pron. poſſeſſ. ὃς, ſuus. 72. Ἐνὶ poët. pro ἐν. 14. Φρεσὶ, d. pl. à φρὴν. 55. Φώνησεν pro ἐφώνησεν, 3. ſ. aor. 1. act. verb. φωνέω. Τε hîc expletivè ponitur. 5.

Χαίρετε κήρυκες Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
Ἆσσον ἴτ᾽ οὔτι μοι ὔμμες ἐπαίτιοι, ἀλλ᾽ Ἀγαμέμνων,
Ὃς σφῶϊ προΐει Βρισηΐδος εἵνεκα κούρης.
Ἀλλ᾽ ἄγε διογενὲς Πατρόκλεις ἔξαγε κούρην,
Καὶ σφῶϊν δὸς ἄγειν, τὼ δ᾽ αὐτὼ μάρτυροι ἔστων
Πρός τε θεῶν μακάρων, πρός τε θνητῶν ἀνθρώπων,
Καὶ πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπηνέος, εἴποτε δ᾽ αὖτε
Χρειὼ ἐμεῖο γένηται ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι
Τοῖς ἄλλοις· ἦ γὰρ ὅγ᾽ ὀλοῇσι φρεσὶ θύει,
Οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω,
Ὅππως οἱ παρὰ νηυσὶ σόοι μαχέοιντο Ἀχαιοί.

Salvete præcones, Jovis nuncii, atque etiam hominum:
Propiùs venite: nihil mihi vos culpandi, ſed Agamemnon,
Qui vos præmiſit Briſeidis gratiâ puellæ.
Quare age, generoſe Patrocle, educ puellam,
Et ipſis da abducendam: Hi verò ipſi teſtes ſint,
Et coram diis immortalibus, & coram hominibus mor-
Et coram rege illaudato, ſi olim rurſus [talibus,
Opus meâ operâ fuerit, ut ſævam peſtem avertam
Ab aliis, nam ille perditâ planè mente furit,
Neque poteſt proſpicere ſimul præterita & futura,
Ut ei apud naves ſoſpites pugnent Græci.

334. Χαίρετε, ſalvete, 2. pl. imperf. præſ. verb. χαίρω. 158. 321. 5. Ἄγγελοι, nuncii, ab ἄγγελος, ὁ, nuncius: ab ἀγγέλλω, nuncio, dico. 41. 7.

335. Ἆσσον propiùs pro ἐσσον idem, mutato ε in α, quod fit ab ἐγγὺς, prope: hinc ἀσσοτέρω & ἀσσοτάτω, propiùs, proximè. Ἴτ' pro ἴτε, 2. pl. imper. præf. verb. εἶμι, eo. 153. 20. Ὕμμες Æol. pro ὑμεῖς, à σύ. Ἐπαίτιοι, culpandi ab ἐπαίτι@, is, qui est culpandus: ab ἐπὶ & αἴτι@. 153. 24.

336. 37. Σφῶϊ, acc. dual. pron. σύ. 326. Βρισηΐδος, g. f. a Βρισηΐς 3. 3. 94. 111.

337. 62. Διογενὲς, voc. f. à Διογενὴς, ὁ, ἡ, Jove natus, nobilis, generosus: à Διός. 5. & γίνομαι. 49. Πατρόκλεις, v. f. à Πατροκλέης, ῆς. Patroclus. G. Πατροκλέεος, εος & ους. D. έει εει, ει. Ac. έεα, έη, ῆ. Voc. εες, εις. Erat a. filius Menœtii & Stheneles, qui occiso per ludum astragalorum Cleonymo seu (ut aliis placet) Æne Amphidamantis filio solum vertens in Phthiam venit, ubi à Peleo ob generis propinquitatem susceptus est, & una cum Achille apud Chironem educatus, cum eodem arctissimâ amicitiâ junctus vixit: postea etiam cum Achille ad expeditionem Trojanam profectus est, ubi Achillis armis indutus cum Hectore pugnavit, & ab eodem confossus occubuit. &c. Ἔξαγε educ. 2. f. imper. præf. verb. ἐξάγω· ab ἐξ & ἄγω. 111.

338. 7. Σφῶϊν, ipsis, d. dual. pro σ. Δὸς, da, 2 f. aor. 2. act. imper. verb. δίδωμι. Ἄγειν, ducere, vel ut ducant seu abducant, infin. ab ἄγω. Τὼ hi vel illi, nom. dual. artic. præposit. 9. 7. Αὐτὼ, ipsi n. dual. ab αὐτός. Μάρτυροι, testes à μάρτυρος, ου, ὁ, testis: à μάρτυρ, idem. Ἔστων, sint, 3. dual. imper. verb. εἰμί.

339. Πρὸς, coram. 160. 5. 8. Μακάρων à μάκαρ, ρος, ὁ, ἡ, τὸ, fœlix, beatus, immortalis. Sic dicuntur dii, quòd sint immortales, nec legi naturæ obnoxii. Fit à μὴ & κὴρ, mors. Θνητῶν à θνητὸς, οῦ, ὁ, mortalis: à θνήσκω, morior. 250.

340. 7. Τοῦ βασιλῆ@ Ion. pro βασιλέος à βασιλεύς 9. Ἀπηνέ@, g. f. ab ἀπηνὴς, ὁ, ἡ, illaudandus, crudelis, quasi ὁ ἄπωθεν τοῦ αἰνεῖσθαι, qui procul est à laude: ab ἀπὸ & αἰνέω, laudo. Εἴπερ. 40. 3. 27.

341. Χρειὼ Ion. idem quod χρεία, usus, opus, necessitas: aliquando dicitur χρεώ. Gen. facit χρειό@, ους.

Ἐμεῖο

ἐμεῖο Ion. pro ἐμοῦ ab ἐγώ. Γένηῖαι, fuerit, 3. ſ. aor. 2 m. ſubj. verb. γίνομαι. Ἀεικέα, ac. ſ. ab ἀεικὴς, ὁ, ἡ, inconveniens, acris, ſævus : ab α priv. & εἴκω. 67.

342. Τοῖς ἄλλοις aliis vel ab aliis, d. pl. ab ὁ ἄλλος. 17. 77. 9. 68. Ὀλοῇσι Ion. pro ὀλοαῖς, d. pl. f. adject. ὀλοὸς, ὁ, perniciosus ab ὄλλυμι, pereo. 55. Θύει, furit, à θύω, furo, inſanio. 24.

343. 90. Τὶ abundat hîc. Οἶδε, novit pro poteſt, 3. ſ. perf. m. verb. εἴδω. Νοῆσαι, proſpicere, inf. aor. 1. verb. νοέω, intelligo, cogito, mente agito, proſpicio, volo, ſum ſapiens, &c. à νοὸς, ὁ, mens, animus, cogitatio. Ἅμα, ſimul. Πρόσσω pro πρόσω, ante, ſed ſubauditur τὰ ut ſit τὰ πρόσω, præterita. 7. Ὀπίσσω pro ὀπίσω, poſt, & cum articulo ſubaudito τὰ ὀπίσω, futura.

344. Ὅππως poët. pro ὅπως, ut. 72. 26. Σοοὶ, ſoſpites, à σοός. 32. Μαχεοίατο poët. pro μάχοιντο, 3. pl. opt. præſ. verb. μάχομαι.

Ὣς φάτο· Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ᾽ ἑταίρῳ·
Ἐκ δ᾽ ἄγαγε κλισίης Βρισηΐδα καλλιπάρηον,
Δῶκε δ᾽ ἄγειν, τὼ αὖτις ἴτην παρὰ νῆας Ἀχαιῶν·
Ἡ δ᾽ ἀέκουσ᾽ ἅμα τοῖσι γυνὴ κίεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Δακρύσας ἑτάρων ἄφαρ ἕζετο νόσφι λιασθεὶς,
Θῖν᾽ ἐφ᾽ ἁλὸς πολιῆς, ὁρόων ἐπὶ οἴνοπα πόντον·
Πολλὰ δὲ μητρὶ φίλῃ ἠρήσατο χεῖρας ὀρεγνύς.

Sic locutus eſt. Patroclus v. charo obedivit ſocio:
Eduxit verò ex tentorio Briſeida formoſam,
Deditque abducendam : illi v. redibant ad naves Græcor.
Ipſa a. invita ſimul cum illis mulier ibat : ſed Achilles
Lachrymans, à ſociis protinus ſedit ſeorſum ſeparatus
Litus ad maris cani, ſpectans in purpureum pontum :
Multa verò matri charæ ſupplicavit manibus ſublatis.

345. 32. Πάτροκλος, ου, ὁ, Patroclus. 337. 3. Φίλῳ, charo, à φίλος. 20. Ἐπεπείθεθ᾽ pro ἐπεπείθετο 3. ſ. imperf. paſſ. verb. ἐπιπείθομαι, pareo, obedio, credo, puto, ab ἐπιπείθω, perſvadeo, &c. ex ἐπὶ & πείθω. 33. 179.

346. Ἐκ per tmesin pertinet ad ἄγαγε Ion. pro ἤγαγε ut ἐξήγαγε, 3. s. aor. 2. verb. ἐξάγω, educo. 3. Κλισίης subaud. ἐκ, Ion. pro κλισίας, à κλισία, ἡ, tentorium. 184.

347. Δῶκε Ion. & Poët. pro ἔδωκε, 3. s. aor. 1. act. verb. δίδωμι. 3. Ἄγειν, abducere, ut abducant, vel abducendam, &c. 338. Τῷ, illi. 327. Ἴτην, ibant, 3. dual. imperf. verb. εἶμι, eo, ibo. Παρὰ cum accusativo constructum variè redditur, ut; *ad, prope, juxta, per, inter, in, præ, præter, ultra, supra, contra, pro, prout, propter, ob.* Adverbio etiam redditur, *longè, quàm, &c.* Articulum à fronte capit subaudito à tergo participio. Conjungitur etiam cum suo casu, ut, τὸ παράπαν, omnino. Παρὸ, pro παρ' ὃ, quapropter: item cum præposit. ut; πάρεξ, præter, &c. 12.

348. Ἡ pro αὐτὴ vel ἐκείνη. 9. Ἀέκουσα, invita f. g. ab ἀέκων, invitus, nolens. 301. Ἅμα, cum, unà cum. τοῖσι Ion. pro τοῖς, illis. 68. Γυνὴ, ἡ, mulier. Gen. τῆ γυναικός. Vocat. γύναι tanquam à γύναιξ. In dual. à mascul. est. Dicitur quasi γονὴ à γίγνομαι, quia materiam habet gerendi. Κίεν Ion. pro ἐκίεν, imperf. verb. κίω. 51. 1.

349. Δακρύσας, lachrymans, aor. 1. particip. verb. δακρύω, lachrymor vel lachrymo: à δάκρυ, lachryma. Ἑτάρων pro ἑταίρων, g. pl. ab ἑταῖρος. Ἄφαρ, protinus statim, citò, facilè, ab ἅπτομαι, quasi ταχέως καὶ ἅμα τῷ ἅψασθαι γινόμενον. Poëtica vox: hinc ἀφαρτέρος, celerior. Ἕζετο. 48. Νόσφι, seorsim, adverb. λιασθεὶς, particip. aor. 1. passiv. verb. λιάζω, agito, jacto, turbo; item separo ut hic, fugio, declino.

350. 34. Ἐπ' pro ἐπὶ, ad. 12. Πολιῆς Ion. pro πολιᾶς, g. s. fœm. à πολιὸς, ὁ, canus. Dicitur a mare canum propter spumas & fluctus. Ὁρόων poët. pro ὁρῶν particip. præs. verb ὁράω. 56. Οἴνοπα, acc. s. ab οἶνοψ, ὁ, ἡ, vinei coloris, niger. &c. ab οἶνος, vinum, & ὄψις, visus. Πόντον à πόντος, Pontus, mare.

351. Πολλά. 35. 3. Μητρὶ, d. s. à μήτηρ, ἡ, mater. Φίλῃ, d. s. f. à φίλος. 20. Ἠρήσατο, supplicavit. 3. s. aor. 1. med. verb. ἀράομαι, precor. 35. Χεῖρας, à χεὶρ, ἡ. 14. Ὀρεγνὺς, extendens, tollens, particip. præs. verb. ὀρέγνυμι, extendo, porrigo, item appeto, desidero.

Μῆτερ,

Μῆτερ, ἐπεί μ' ἔτεκές γε μινυνθάδιόν περ ἐόντα,
Τιμήν πέρ μοι ὄφελλεν ὀλύμπιος ἐγγυαλίξαι
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· νῦν δ' οὐδέ με τυτθὸν ἔτισεν.
Ἦ γάρ μ' Ἀτρείδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
Ἠτίμησεν. ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας.

Mater, quandoquidem me peperisti exiguo ævo futurum,
Honorem saltem mihi debuit olympius præbuisse [ravit.
Jupiter altitonans: nunc v.ne tantillum quidem me hono-
Certè enim me Atrides latè imperans Agamemnon
Ignominià affecit: capiens n. habet præmium ipse abri-
piens.

350. Μῆτερ, v. s. à μήτηρ, ἡ, mater. 57. Μ' pro μὲ, ab ἐγώ. Ἔτεκες, 2. s. aor. 1. verb. τέκω. 36. Γε. 60. Μινυνθάδιον, ac. s. à μινυνθάδιος, ὁ, brevis temporis, parùm durans ab adverb. μίνυνθα, minutim, modicè ad paululum temporis: à μινύθω, minuo: à μινυὸς Attic. pro μικρὸς, parvus. Πέρ. 81. Ἐόντα, acc. s. particip. præs. ἐὼν poët. pro ὢν, ab εἰμί.

353. Τιμὴν à τιμὴ, ἡ, honor, à τίω. Πὲρ hic significat saltem. 81. 20. Ὄφελλεν Ion. & Poët. pro ὤφελεν, 3. s. aor. 2. verb. ὀφείλω, debeo. Aliquando significat *utinam* in aor. 2. 18. Ἐγγυαλίξαι, præbuisse infin. aor. 1. act. verb. ἐγγυαλίζω. F. ξω. Trado, præbeo, porrigo in manus, &c. à γύαλον, τὸ, cavitas manûs.

354. 5. Ὑψιβρεμέτης, altitonans: ab ὕψι, altè adverb. ab ὕψος, τὸ, altitudo, & βρέμω, fremo, sono, strepo, resono, tono. 27. 3. 90. 32. Τυτθὸν, tantillum, parùm, adject. neutr. adverbialiter sumptum, ab adjectiv. τυτθὸς, ὁ, parvus, infans, cui mamma præbetur, à τιτθὸς, ὁ, mamma: hinc τιτθὴ, nutrix. Ἔτισεν, honoravit, 3. s. aor. 1. verb. τίω.

355. 77. 9. 32. Cætera vide. 102.

356. 11. Ἑλὼν particip. aor. 2. verb. αἱρέω. 9. Ἔχει ab ἔχω, habeo. 123. 4. Ἀπούρας per syncop. pro ἀπουρίσας, aor. 1. act. verb. ἀπουρίζω, aufero, Ion. pro ἀφορίζω, idem: ex ἀπὸ & ὁρίζω, ab ὅρος, terminus.

 Ὡς

Ὣς φάτο δακρυχέων· τοῦ δ' ἔκλυε πότνια μήτηρ
Ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἁλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι,
Καρπαλίμως δ' ἀνέδυ πολιῆς ἁλὸς ἠΰτ' ὀμίχλη·
Καί ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο δακρυχέοντος,
Χειρί τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε.
Τέκνον τί κλαίεις, τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος;
Ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόῳ, ἵνα εἴδομεν ἄμφω.

Sic dixit lachrymans: hunc verò audivit veneranda mater
Sedens in imo maris, apud patrem senem.
Protinus verò emersit è cano mari, veluti caligo:
Et ante eum sedit lachrymantem,
Manúque ipsum demulsit: verbúmque dixit, noménque protulit, id est, locuta est, vel compellavit.
Fili quid ploras, & quis animum tuum occupavit luctus?
Eloquere, ne cela animo, ut sciamus ambo.

357. 188. Δακρυχέων particip. præs. verb. δακρυχέω, lachrymas fundo: à δάκρυ, τὸ, lachryma, & χέω, fundo. Τοῦ δ' ἔκλυε. 43. Πότνια, ἡ, veneranda, à πότνιος, ὁ, venerandus, honorabilis, &c. ἀπὸ τοῦ πίπτειν τοῖς ποσί. Dicitur per syncopen etiam πότνος, idem. 280.

358. Ἡμένη, sedens, particip. præs. fœm. ab ἧμαι, sedeo. 14. Βένθεσσιν poët. pro βένθεσι, d. pl. à βένθος, εος, τὸ, profunditas, fundum: à βάθος idem, additur ν & α in ε mutatur. 141. 26. 30. 26.

359. Καρπαλίμως, protinus, velociter, adverb à καρπάλιμος, ὁ, velox pro ἁρπάλιμος, idem: ab ἁρπάζω, rapio, corripio, citò intelligo. 3. Ἀνέδυ, emersit, 3. s. aor. 2. verb. ἀναδῦμι, emergo, item recedo: ex ἀνὰ & δῦμι sive δύω, subeo, mergo. Πολιῆς ἁλὸς subaud. ἐκ. 350. Ἠΰτ' pro ἠΰτε, sicut, veluti, per ectasin & dialysin Ion. pro εὖτε adverb. Ὀμίχλη, ἡ, nubecula, caligo, ab ὁμοῦ & ἀχλὺς, caligo, nebulosa obscuritas.

360. 7. 8. Πάροιθ' pro πάροιθε, dicitur & πάροιθεν, ante, coram, è regione. Regit genitiv. Fit à πάρος, voce poët. ante, antea. Αὐτοῖο Ion. pro αὐτοῦ, ab αὐτός. 4. Δακρυχέοντος, g. s. à δακρυχέων. 357.

361. Χειρὶ, manu, d. ſ. à χεὶρ, ἡ, manus. 14. 5. 29. Κατέρεξεν, demulſit, 3. ſ. aor. 1. act. verb. καταρέζω, demulceo, manibus tracto. F. καταρέξω. Pro hoc nonnunq. dicitur καῤῥέζω à κατὰ, & ῥέζω, facio. 77. 43. Ἐκ per tmeſin pertinet ad ὀνόμαζε Ion. pro ὠνόμαζε ut ſit ἐξωνόμαζε, 3. ſ. imperf. verb. ἐξονομάζω, compello, nomen profero, nomine voco, alloquor, noto, refero, &c. ab ὄνομα, τος, τὸ, nomen.

362. Τέκνον, fili, v. ſ. à τέκνον, ου, τὸ, proles, filius: à τίκτω, pario. 36. 8. Κλαίεις, fles, à κλαίω, fleo, quod tempora ſumit a κλαύω. 8. 3. Σε φρένας Attic. pro σοῦ φρένας. Attici n. utuntur accuſat. pro genitivo. 55. Ἵκετο, occupavit, invaſit, ſubivit, 3. ſ. aor. 2. m. verb. ἱκνέομαι. 19. 254.

363. Ἐξαύδα, eloquere, imper. præſ. verb ἐξαυδάω, eloquor, profero: ab ἐξ & αὐδάω. 92. 26. Κεῦθε imper. præſ. à κεύθω, celo, occulto: à κεῦθος, profunditas, caverna. Νόῳ, animo. 132. 203. Εἴδομεν poët. pro εἰδῶμεν, 1. pl. ſubj. præſ. ab εἴδω. 196.

Τὴν δὲ βαρυστενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
Οἶσθα, τίη τοι ταῦτ' εἰδυίῃ πάντ' ἀγορεύω.
Ὠχόμεθ' ἐς Θήβην ἱερὴν πόλιν Ἠετίωνος·
Τὴν δὲ διεπράθομέν τε καὶ ἤγομεν ἐνθάδε πάντα·
Καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετὰ σφίσιν υἷες Ἀχαιῶν·
Ἐκ δ' ἔλον Ἀτρείδῃ Χρυσηΐδα καλλιπάρῃον.
Χρύσης δ' αὖθ' ἱερεὺς ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος
Ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
Λυσόμενός τε θύγατρα, φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
Στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος,
Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ. καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιούς,
Ἀτρείδα δὲ μάλιστα δύω κοσμήτορε λαῶν.
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοὶ
Αἰδεῖσθαί θ' ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα.
Ἀλλ' οὐκ Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ,
Ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε.
Χωόμενος δ' ὁ γέρων πάλιν ᾤχετο, τοῖο δ' Ἀπόλλων
Εὐξαμένου ἤκουσεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλος ἦεν.
Ἧκε δ' ἐπ' Ἀργείοισι κακὸν βέλος, οἱ δέ νυ λαοὶ

Θνῆσκον ἐπασσύτεροι, τὰ δ' ἐπῴχετο κῆλα θεοῖο
Πάντη ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν, ἄμμι δὲ μάντις
Εὖ εἰδὼς ἀγόρευε θεοπροπίας ἑκάτοιο.
Αὐτίκ' ἐγὼ πρῶτος κελόμην θεὸν ἱλάσκεσθαι·
Ἀτρεΐωνα δ' ἔπειτα χόλος λάβεν· αἶψα δ' ἀναστὰς
Ἠπείλησεν μῦθον, ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστί.

Hanc v. graviter ſuſpirans allocutus eſt pedibus celer A-
Noviſti: cur tibi iſta ſcienti omnia recenſeam? [chilles,
Ivimus ad Thebas ſacram urbem Eetionis:
Hanc v. depopulati ſumus, & egimus huc omnia.
Atque hæc quidem rectè diviſerunt inter ſe filii Græcor.
Exemerunt verò Atridæ Chryſeida formoſam.
Chryſes a. poſtea ſacerdos eminus ferientis Apollinis,
Venit veloces ad naves Græcor. æreis loricis armatorum,
Redempturus filiam, ferénſque præclara munera,
Coronas habens in manibus eminus ferientis Apollinis,
Aureo ſuper ſceptro, & precabatur univerſos Græcos,
Atridas verò maximè duos Imperatores exercitûs.
Tunc cæteri quidem omnes comprobantes dixerunt Græci,
Venerarîque (oportere) ſacerdotem & præclara accipere
At non Atridæ Agamemnoni placebat animo. [munera.
Sed aſperè dimiſit & aſpera mandata dedit.
Iratus v. ſenex abiit: hunc autem Apollo
Precantem exaudivit, nam valde charus ei erat:
Immiſit vero Græcis peſtiferum telum: turba autem
Moriebantur frequentes, & ferebantur miſſilia dei
Paſſim per ampla caſtra Græcorum: nobis autem vates
Bene doctus interpretabantur vaticinia Apollinis.
Confeſtim ego primus juſſi deum placari: [gens
Atridem verò deinde ira occupavit, ſtatim autem exur-
Minatus eſt minas, quæ jam ſuum habent exitum.

364. 29. Βαρυστενάχων, particip. præſ. verb. βαρυστενάχω, graviter ſuſpiro, vel gemo. Poët. pro στενάζω, à στένος, anguſtus, quia coarcti corde ingemimus: hinc στόνος, gemitus, ſuſpirium. Cætera vide 84.

365. 85. Τίη poët. pro τί, quid, cur? 8. 22. Εἰδυίῃ Ion. pro εἰδυίᾳ, ſcienti, d. ſ. fœm. particip. perf. εἰδὼς per

per ſyncopen pro εἰδηκὼς ab εἰδέω vel εἴδημι, ſcio. F. ἤσω. P. ηκα· hinc particip. εἰδηκὼς, & per ſyncop. εἰδὼς, is, qui novit. Πάντ' pro πάντα, omnia, acc. pl. n. g. à πᾶς. 5. 109.

366. Ὤχόμεθ' pro ᾠχόμεθα, ivimus, 1. pl. aor. 2. m. verb. οἴχομαι. 53. 100. Θήβην, Thebas, ac. ſ. à Θήβη, ης, ἡ, Thebæ urbs Ciliciæ Eetionis regia, patria Andromaches. Ἱερὴν Ion. pro ἱερὰν, ac. ſ. fœm. ab ἱερὸς, ſacer. 33. 19. Ἠετίωνος, Eetionis, g. ſ. ab Ἠετίων, ὁ, Eetion pater Andromachæ.

367. 29. Διεπράθομεν per metatheſin pro διεπέρθομεν, 1. pl. aor. 2. act. verb. διαπέρθω, vaſto, populor: ex διὰ & πέρθω. 19. Τε expletivè hîc ponitur. 5. 7. Ἤγομεν, egimus, duximus, 1. pl. aor. 2. act. verb. ἄγω. Ἐνθάδε, huc. 171. Πάντα, omnia, à πᾶς. 5.

368. 7. 125. 19. Δάσσαντο Ion. & Poët. pro ἐδάσαντο, diviſerunt, 3. pl. aor. m. verb. δάζω, divido. 125. 162. Μετὰ σφίσιν inter ſe.

369. Ἐκ per tmeſin pertinet ad ἕλον, ut ſit ἔξελον pro ἐξεῖλον, exemerunt. Præpoſitio μετὰ cum dativis conſtruitur poëticè, ſignificátque, *cum* vel *inter*, ut hîc. Σφίσιν, d. pl. ab οὗ. 162.

370. 11. 3. Αὐθ' pro αὖτε. 27. 23. 14. & 75.

371. 12. Χαλκοχιτώνων, g. pl. à χαλκοχίτων, ωνος, ὁ, ἡ, loricâ æneâ armatus, vel æream habens tunicam: à χαλκὸς, ὁ, æs, & χιτὼν, ὁ, tunica.

372. Λυσόμενος, &c. Vid. 13.

373. Στέμματ' ἔχων, &c. 14.

374. Χρυσέῳ ἀνὰ, &c. 15.

375. Ἀτρείδα δὲ μάλιστα, &c. 16.

376. Ἔνθ' ἄλλοι μὲν, &c. 22.

377. Αἰδεῖσθαί θ' ἱερῆα, &c. 23.

378. Ἀλλ' οὐκ Ἀγαμέμνονι, &c. 24.

379. Ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, &c. 25.

380. 44. 3. 26. Πάλιν ᾤχετο, abiit, diſceſſit, 53. 58 Τοῖο Ion. pro τοῦ idem quod τούτου. 9. 3. 14.

381. Εὐξαμένου, g. ſ. ab εὐξάμενος, is qui precatus eſt, vel precans, particip. aor. 1. m. verb. εὔχομαι. 43. Ἤκουσεν, audivit, exaudivit, 3. ſ. aor. 1. act. verb. ἀκούω, audio.

dio. Hinc. ἀκέειν τινὸς εὐξαμένου. Audire aliquem precantem. 51.85.72.20. Ἦεν, Poet. pro ἦν, erat, ab εἰμί.

382. Ἧκε misit, 3. s. aor. 1. act. verb. ἵημι, mitto: potest componi cum sequenti ἐπ' pro ἐπί. 55. ut sit ἐφῆκε, immisit. Ἀργείοισιν Ion. pro ἀργείοις, ab ἀργεῖος Argivus, Græcus. 79. 10. 51. Οἱ λαοὶ, populi, turba, ab ὁ λαὸς, populus. Νῦ explet. 28.

383. Θνῆσκον Ion. pro ἔθνησκον, moriebantur, 3. pl. imperf. ind. verb. θνήσκω, morior. Ἐπασσύτεροι, frequentes, n. pl. ab ἐπασσύτερος. ὁ, assiduus, frequens, creber, acervatus, densus: ab ἐπὶ & ἆσσον, idem quod ἐγγὺς, propè, propiùs. Τὰ κῆλα. 53. Ἐπῴχετο, 3. s. imperf. pass. verb. ἐποίχομαι, feror, &c. ex ἐπὶ & οἴχομαι. ibid. Θεοῖο pro θεοῦ, à θεός. 8.

384. Πάντη, passim, omnino, undequaque. 10. Εὐρὺν, ac. s. ab εὐρὺς, amplus, latus. 1. Ἄμμι, Æol. pro ἡμῖν, nobis, à σύ. 3. 62.

385. Εὖ, benè. 19. Εἰδὼς, doctus, peritus. 365. Ἀγόρευε Ion. pro ἠγόρευε interpretabatur ab ἀγορεύω 109. 87. Ἑκάτοιο Ion. pro ἑκάτου, ab ἕκατος, ὁ, longe jaculans, epithetum Apollinis: ab ἑκὰς, longè.

386. 118. 6. Κελόμην Ion. pro ἐκελόμην, jussi, aor. 2. m. verb. κέλομαι. 74. 8. Ἱλάσκεσθαι, placari infin. præs. ab ἱλάσκομαι. 10.

387. Ἀτρείωνα, acc. s. ab Ἀτρείων, Ionic. patronymicum idem quod Ἀτρείδης, Atrides: ab Ἀτρεύς. 7. Χόλος, idem quod χολὴ, ἡ, ira, bilis. Λάβεν Ion. pro ἔλαβεν, 3. s. aor. 2. act. verb. λαμβάνω, capio, accipio, occupo. 303. 3. Ἀναστὰς, postquam surrexisset, aor. 2. act. particip. verb. ἀνίστημι, surgo, exurgo. 58.

388. Ἠπείλησεν, 3. s. aor. 1. act. verb. ἀπειλέω, minor. 161. Μῦθον, minas. 25. Ὁ pro ὃς (scil. μῦθος) 9. 6. Τετελεσμένος (scil. μῦθος) particip. perf. pass. verb. τελέομαι, οῦμαι. 5. Ἐστὶ, est: ab εἰμί.

Τὴν μὲν γὰρ σὺν νηῒ θοῇ ἑλίκωπες Ἀχαιοὶ
Ἐς Χρύσην πέμπουσιν, ἄγουσι δὲ δῶρα ἄνακτι.
Τὴν δὲ νέον κλισίηθεν ἔβαν κήρυκες ἄγοντες
Κούρην Βρισῆος, τήν μοι δόσαν υἷες Ἀχαιῶν.

Ἀλλὰ

Ἀλλὰ σὺ, εἰ δύνασαί γε περίσχεο παιδὸς ἑῆος,
Ἐλθοῦσ' οὔλυμπόνδε Δία λίσαι, εἴ ποτε δή τι,
Ἢ ἔπει ὤνησας κραδίην Διὸς ἠὲ καὶ ἔργῳ.
Πολλάκι γάρ σεο πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἄκουσα
Εὐχομένης, ὅτ' ἔφησθα κελαινεφέϊ Κρονίωνι
Οἴη ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι.
Ὁππότε μιν ξυνδῆσαι Ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι,
Ἥρη τ', ἠδὲ Ποσειδάων, καὶ Παλλὰς Ἀθήνη.
Ἀλλὰ σὺ τόν γ' ἐλθοῦσα θεὰ ὑπελύσαο δεσμῶν,
Ὦχ' ἑκατόγχειρον καλέσασ' ἐς μακρὸν Ὄλυμπον,
Ὃν Βριάρεων καλέουσι θεοὶ, ἄνδρες δέ τε πάντες
Αἰγαίων᾽· ὁ γὰρ αὖτε βίη, οὗ πατρὸς ἀμείνων.
Ὅς ῥα παρὰ Κρονίωνι καθέζετο κύδεϊ γαίων·
Τὸν καὶ ὑπέδδεισαν μάκαρες θεοὶ οὐδέ τ' ἔδησαν.
Τῶν νῦν μιν μνήσασα παρέζεο, καὶ λάβε γούνων,
Αἴ κέν πως ἐθέλῃσιν ἐπὶ Τρώεσσιν ἀρῆξαι
Τοὺς δὲ κατὰ πρύμνας τε, καὶ ἀμφ' ἅλα ἔλσαι Ἀχαιοὺς
Κτεινομένους, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος.
Γνῷ δὲ καὶ Ἀτρείδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
Ἣν ἄτην, ὅτ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.

Illam enim cum navi veloci nigroculi Græci
Ad Chryſam mittunt, adducúntque dona regi.
Hanc verò nuper è tentorio abierunt præcones ducentes
Puellam Briſei, quam mihi dederunt filii Græcorum.
Sed tu, ſi quidem potes fer opem filio bono :
Aſcendens in Olympum Jovem precare, ſi unquam quid
Aut verbo juviſti cor Jovis, aut etiam re ipſa.
Sæpe n. te patris in ædibus audivi [turnio
Gloriantem, quum dicebas, à tempeſtatum autore Sa-
Solam te inter immortales duram avertiſſe perniciem,
Quo tempore eum ligare cœlites voluerunt cæteri,
Junoque & Neptunus, & Pallas Minerva :
Sed tu illum adveniens dea liberàſti vinculis,
Celeriter centimanum vacans ad altum Olympum,
Quem Briareum vocant dii, homines verò omnes
Ægeona : ille n. viribus ſuo patre præſtantior,
Qui apud Saturnium ſedit *eo* honore lætus,
Quem etiam timuerunt immortales dii, neque ligaverunt.

R Hæc

Hæc nunc revocans ei in memoriam; affide & compre-
Si quomodo velit Trojanis auxiliari, [hende genua
Illos vero ad puppes & ad mare compellere Græcos
Occisos, ut omnes fruantur rege,
Cognoscátque & Atrides latè imperans Agamemnon
Suam noxam, quia fortissimum Græcorum nil honoravit.

389. Τὴν pro ἐκείνην vel ταύτην, illam. 29. Μὲν hic vacat. 18. 183. Θεῆ Ion. pro θεᾷ, d. f. fœm. adjectiv. θεός. ibid. Ἑλίκωπες, nigroculi ab ἑλικώψ. 98. 2.

390. 100. Πέμπουσιν, mittunt, à πέμπω. 184. Ἄγουσι ab ἄγω. 99. 3. Δῶρα, ac. pl. à τὸ δῶρον, donum. 213. Ἄνακτι, regi, ab ἄναξ. 7.

391. 29. Νέον, recens, recenter, nuper, paulo ante, adiect. neutr. adverbialiter sumptum à νέος, novus, juvenis, recens. Κλισίηθεν idem quod ἀπὸ τ κλισίας. Fit è dativ. f. Ionico κλισίῃ à κλισία, ἡ, tentorium, & particula θεν, quæ nominibus & pronominibus in fine juncta motum de loco significat, idémque est quod ἀπὸ vel ἐκ cum suo genitivo. 208. & 4. Ἔβαν Bœoticè pro ἔβησαν, 3. pl. aor. 1. verb. βαίνω. 34. Κήρυκες præcones à κήρυξ, præco. 321. Ἄγοντες, n. pl. particip. præs. ἄγων ab ἄγω.

392. 98. Βρισῆος Ion. pro Βρισέος, g. f. à Βρισεὺς, ὁ, Briseus. Τὴν pro ἣν, quam. 9. 162.

393. 24. 26. Εἰ conjungendum est cum γε, ut fit εἴγε, si, siquidem. 40. 60. Δύνασαι, 2 f. præf. verb. δύναμαι, possum. Περίσχεο Ion. pro περίσχου, imperativ. aor. 2. med. verb. περιέχω mutuante futur. 2. περισχῶ à περισχέω, contineo, defendo, adjuvo, curam suscipio. Παιδὸς, g. f. à παῖς. 20. Ἐῆος Ion. pro ἑέος, quod per prosthesin fit pro ἕος, g. f. ab ἐὺς, bonus, fortis, præstans, &c. Vel fit à Poët. ἐὺς, (pro ἠὺς) Genit. ἠέος & per methathesin ἐῆος.

394. Ἐλθοῦσ' pro ἐλθοῦσα fœm. genus particip. aor. 2. ἐλθὼν, ab ἔρχομαι. 12. Οὔλυμπόνδε pro εἰς τ Οὔλυμπον. 221. Δία, Jovem. 5. Λίσαι, imper. aor. 1. verb. λίτομαι, precor. F. λίσομαι. 15. 40. Δὴ hic explet.

plet. 6. Τὶ, quid, indefinitum neutr. à τὶς, quis, aliquis, &c.

395. 27. Ἔπει, d. s. ab ἔπος. Ὤνησας, juvisti, 2. s. aor. 1. act. verb. ὀνίνημι, juvo, prosum. F. ὀνήσω. Aor. 1. ὤνησα, ας, ε. 225. 5. 27. 7. Ἔργῳ, re, reipsà, d. s. ab ἔργον. 115.

396. Πολλάκι ante consonantem; πολλάκις verò ante vocalem scribitur, significátque, *sæpe, multoties, frequenter, multis vicibus*. Fit à πολύς. 3. 9. Σέο Ion. pro σοῦ à σὺ, tu. 30. 14. Μεγάροισιν Ion. pro μεγάροις, d. pl. à μέγαρον, ου, τὸ, ingens domicilium, palatium: à μέγας, magnus. Ἄκουσα Ion. & poët. pro ἤκουσε, 3. s. aor. 1. verb. ἀκούω. Hinc. ἀκούειν τινὸς εὐχομένου. Audire aliquem gloriantem.

397. Εὐχομένης, g. s. fœm. particip. præsent. verb. εὔχομαι. 43. Ὅτ' pro ὅτε, quum, dum. Ἔφησθα Æol. pro ἔφης, 2. s. imperf. verb. φημί. 33. Κελαινεφέϊ, d. s. à κελαινεφὴς, ὁ, ἡ, nigras nubes faciens: tempestatum autor: à κελαινὸς, niger, & νέφος, εος, τὸ, nubes. Κρονίωνι, d. s. à Κρονίων, ὁ, Saturnius, Ionicum patronymicum pro Κρονίδης idem: à κρόνος, ου, ὁ, Saturnus, quasi χρόνος, quia plurimum temporis conficit in emetiendo orbe suo: vel quòd autor sit temporis.

398. Οἴη Ion. pro οἴα, sola, fœm. genus ab οἶος, solus. 5. Ἐν, inter. 14. Ἀθανάτοισιν Ion. pro ἀθανάτοις, d. pl. ab ἀθάνατος, immortalis. 265. 341.

399. 163. 29. Ξυνδῆσαι colligare, ligare, vincire, inf. aor. 1. act. verb. ξυνδέω. Attic. pro συνδέω, ex σὺν, & Attic. ξὺν & δέω, ligo, vincio. Ὀλύμπιοι, Olympii, Cœlites, n. pl. ab Ὀλύμπιος. 18. Ἤθελον, volebant, 3. pl. imperf. verb. ἐθέλω. 112. 22.

400. 55. 5. 41. Ποσειδάων, ωνος, Poët. pro Ποσειδῶν, ῶνος, ὁ, Neptunus deus maris, sic dictus quòd potum præbeat per aquas, quæ à mari transmittuntur. Ὁ πόσιν διδοὺς διὰ τ. ὑδάτων ἐκ θαλάττης διηθουμένων. 7. 200

401. 24. Τὸν, illum. 9. Γ' pro γὲ explet. 60. 394. 1. Ὑπελύσαο Ion. per diæresin pro ὑπελύσω, 2. s. aor. 1. m. verb. ὑπολύω, solvo: ab ὑπὸ & λύω. 13. Δεσμῶν. g. pl. à δεσμὸς, ὁ, vinculum. à δέω, ligo.

402. Ὦχ' ob ſequentem aſpiratam per apoſtroph. pro ὦκα, celeriter. Fit per ſyncop. ex ὠκέα, ab ὠκὺς, celer. Ἑκατόγχειρον, ac. ſ. ab ἑκατόγχειρος, ὁ, centimanus, ſeu centum manus habens: ab ἑκατὸν, centum, & χεὶρ, manus. 14. Καλέσασ' pro καλήσασα, vocans, particip. fœm. g. aor. 1. act. verb. καλέω. 54. 100. Μακρὸν, ac. ſ. adject. μακρὸς, ὁ, longus, profundus, altus. Fit ex Dorico μᾶκος pro μῆκος, longitudo, proceritas, altitudo. 18.

403. Ὃν, quem ab ὅς. 2. Βριάρεων Attic. pro Βριάρεον, ac. ſ. à Βριάρεος, & Attic. Βριάρεως, ὁ, Briareus Gigas, Ætheris vel Titanis, vel cœli & Terræ filius, quem Poëtæ finxerunt habuiſſe centum brachia & quinquaginta ventres. Hunc fingit Homerus, cum Pallas, Juno, Neptunus, aliíque ex diis nonnulli adversùs Jovem conſpirâſſent, perſvaſum à Thetide in cœlum aſcendiiſe, ut Jovi ſuppetias ferret, deóſque conjuratos illius adventu territos à cœptis deſtitiſſe, & cum Jove in gratiam rediiſſe. Fit à βρὶ particip. intenſ. & Ἄρης Mars. Vel à βριαρὸς, ᾶ, ὁ, robuſtus, validus, à βριάω, robuſtum reddo, robuſtus ſum. Καλέουσι pro καλοῦσι à καλέω. 54. 8. 7. 3. 5.

404. Αἰγαίων' pro Αἰγαίωνα, Ægæona, ac. ſ. ab Αἰγαίων, Ægæon, quem alii dicunt fuiſſe Piratam immanem, ita dictum ab inſula deſerta, quæ Æge in Ægeo mari vocatur, in qua reſidebat more Piratarum, quibus fas non eſt ob latrocinium ſuum urbes incolere. 9. Αὖτε hîc vacat. 27. Βίῃ Ion. pro βίᾳ, d. ſing. à βία, ἡ, vis. 49. Οὗ, g. ſ. ab ὅς, ſuus. 3. Ἀμείνων, compar. ab ἀγαθὸς, ὁ, bonus, præſtans.

405. Ὃς, qui. 2. 8. 26. Κρονίωνι, d. ſ. à Κρονίων. 397. 68. Κύδεϊ per diæreſin pro κύδει, d. ſ. à κῦδος, εος, τὸ, gloria, honor. Γαίων, lætus, particip. præſ. à γαίω, lætor, exulto, glorior, ſuperbio.

406. Τὸν, quem. 36. 7. Ὑπέδδεισαν, poët. pro ὑπέδεισαν, 3. pl. aor. 1. act. verb. ὑποδείδω, ſubtimeo, timeo, metuo: ex ὑπὸ & δείδω, timeo. 33. 339. 8. 90. Ἔδησαν, ligârunt, 3. pl. aor. 1. act. verb. δέω, ligo. F. ησω. Aor. 1. ἔδησα, ας, ε.

407. Τῶν pro τούτων. 9. 27. 29. Μνήσασα particip. fœm. aor. 1. act. verb. μιμνήσκω, memoro, commemoro, memor sum quod tempora sumit à μνάω. Fut. μνήσω. Aor. 1. ἔμνησα, hinc particip. μνήσας, σασα, σαν. Παρέζεο Ion. pro παρέζου. asside, imper. m. verb. παρέζομαι, assideo : ex παρὰ & ἕζομαι. 48. 7. Λάβε, comprehende, imper. aor. 2. act. verb. λαμβάνω. 387. Γούνων per metathesin pro γονύων, g. pl. à γόνυ, υος, τὸ, genu : à κονῶ, festino, curro.

408. 66. Ἐθέλῃσιν Ion. pro ἐθέλῃ, voluerit vel velit, 3. s. aor. 1. subj. verb. ἐθέλω. 112. Ἐπὶ per tmesin pertinet ad ἀρῆξαι, ut sit ἐπαρῆξαι, auxiliari, opem ferre, infin. aor. 1. act. verb. ἐπαρήγω, auxilior, &c. 77. Τρώεσσιν Poët. pro Τρωσὶν, Trojanis, d. pl. à Τρὼς, Trojanus. 152.

409. Τοὺς pro ἐκείνους, illos. 9. 3. Κατὰ, ad. 136. Πρύμνας, puppes, ac. pl. à πρύμνα, ης, ἡ, puppis, quæ ultima est navis pars. Synecdoch. pro tota navi : à πρύμνος, ὁ, ultimus, extremus, postremus, quod fit à πέρας, finis. 5. 7. Ἀμφ' pro ἀμφὶ cum accusativo varie redditur, ut ; *circum*, *circa*, *in*, *de*, *circiter*, *ad*, ut hîc, &c. 141. Ἔλσαι, infin. aor. 1. Æol. ab antiquo ἕλω. Fut. ἑλῶ. Æolicè ἕλσω. Aor. 1. εἷλσα, hinc infin. aor. 1. ἕλσαι. Scribitur etiam à quibusdam cum tenui spiritu ἔλσαι per syncop. pro ἐλάσαι, infin. aor. 1. verb. ἐλαύνω, quod tempora sumit ab ἐλάω, pello, compello, ago, abigo, &c. 15.

410. Κτεινομένους, occisos, ac. pl. à κτεινόμενος, particip. pass. præs. verb. κτείνομαι, occidor, à κτείνω, occido. Fut. κτενῶ. P. ἔκτακα. Aor. 2. ἔκτανον, ab inusit. κτάω, occido, 203. 1. Ἐπαύρωνται, fruantur, 3. pl. præs. med. subj. verb. ἐπαύρομαι idem quod ἐπαυρέω & ἐπαυρίσκω, fruor, consequor, & nonnunquam pœnas luo. Βασιλῆος Ion. pro βασιλέος, à βασιλεύς. 9.

411. Γνῷ, sciat, cognoscat, 3. s. aor. 2. act. mod. subj. verb. γινώσκω. 3. 7. 102.

412. Ἣν, suam. 72. Ἄτην, ac. s. ab ἄτη, ἡ, noxa, culpam. Cætera vid. 244.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα.
Ὦ μοι τέκνον ἐμὸν τί νυ σ' ἔτρεφον αἰνὰ τεκοῦσα,
Αἴθ' ὄφελες παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπήμων
Ἧσθαι· ἐπεὶ νύ τοι αἶσα μίνυνθά περ, οὔ τι μάλα δήν.
Νῦν δ' ἅμα τ' ὠκύμορος, καὶ ὀϊζυρὸς περὶ πάντων
Ἔπλεο, τῷ σε κακῇ αἴσῃ τέκον ἐν μεγάροισι.
Τοῦτο δέ τοι ἐρέουσα ἔπος Διῒ τερπικεραύνῳ
Εἶμ' αὐτὴ πρὸς ὄλυμπον ἀγάννιφον, αἴκε πίθηται.
Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισι
Μήνι' Ἀχαιοῖσιν, πολέμου δ' ἀποπαύεο πάμπαν·
Ζεὺς γὰρ ἐπ' ὠκεανὸν μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας
Χθιζὸς ἔβη μετὰ δαῖτα, θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἕποντο.
Δωδεκάτη δέ τοι αὖτις ἐλεύσεται οὔλυμπόνδε.
Καὶ τότ' ἔπειτά τοι εἶμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ.
Καί μιν γουνάσομαι, καί μιν πείσεσθαι ὀΐω.

Huic v. respondit deinde Thetis lachrymas fundens,
Eheu fili mî, curnam te educavi malo fato pariens?
Utinam apud naves absque lachrymis & illæsus [berit.
Sederes: quia à te fatum parùm *abest*, neque valde diu a-
Nunc a. simúlque brevi moriturus, & ærumnosus supra
Es: quia te malo fato peperi in ædibus. [omnes
Hoc a. tuum mandatum relatura Jovi fulmine gaudenti
Ibo ipsa in Olympum nivosum, si forte flectatur.
Sed tu quidem nunc navibus assidens citis,
Irascere Græcis, à bello verò abstine prorsus.
Jupiter n. in Oceanum ad inculpabiles Æthiopas
Hesternus abiit ad epulum: (dii verò simul omnes secuti
Duodecimà verò die redibit in Olympum: (sunt.
Et tunc deinceps ibo Jovis in æneas ædes.
Et ipsum suppliciter obsecrabo, & eum flexum iri puto.

413. 121. Θέτις, ιδος, ἡ, Thetis Nerei & Doridis filia. Dea & Nympha Maris, mater Achillis, & uxor Pelei, Κατὰ per tmesin pertinet ad χέουσα, ut sit καταχέουσα, fundens, particip. f. præs. verb. καταχέω, fundo, profundo, &c. Δάκρυ, lachrymas, ac. s. à δάκρυ, τό. 42.

414. 149. 361. Ἐμὸν, v. s. n. g. pronom. ἐμὸς, meus. 8. Νὺ particul. expletiv. 28. Σ' pro σὲ. 26. Ἔτρεφον, imperf. ind. verb. τρέφω. 251. Αἰνὰ neutr. plurale pro adverbio αἰνῶς. 6. *Infœliciter, malo fato.* Fit ab αἰνὸς, ὁ, infœlix, gravis, &c. quod fit ab αἰ interjectione, heu, hei: aut per syncop. ex αἰανὸς, idem.

415. Αἴθ' pro αἴθε utinam: adverbium est optandi, quod cum ὄφελες & ἧσθαι construitur. Estque Græcismus insignis, quem Latini non, *utinam debuisti, sedere,* sed *utinam sederes* exprimunt. Est a. ὄφελες Ion. & Poët. pro ὤφελες, 2. s. aor. 2. verb ὀφείλω, debeo. 353. 26. Ἀδάκρυτος, ου, ὁ, ἡ, sine lachrymis: ex α priv. & δάκρυ. 42. 7. Ἀπήμων, ὁ, ἡ, illæsus, inoffensus, incolumis: aliquando *non nocens.* ex α priv. & πῆμα, τος, τὸ, damnum, malum, calamitas.

416. Ἧσθαι, sedere, infin. verb. ἧμαι. 57. 28. Αἶσα, ἡ, fatum, parca, sors, fortuna: ab ἀεὶ ἴσα, semper æqualis: vel quasi δαίσα à δαίω, divido, quia distribuit unicuique tempus mortis & vitæ conditionem. 352. 241. 85. Δὴν adverb. poët. *diu, jam diu* hinc δηναιὸς, diurnus, & δῆνος, consilium. Τεκοῦσα fœm. genus participii aor. 2. verb. τίκτω, pario.

417. 59. 3. 251. 5. Ὠκύμορος, ὁ, ἡ, brevi moriturus, qui brevis est fati: ab ὠκὺς, ὁ, velox, & μοῖρα, fatum, à μείρω, divido, sortior. 7. Ὀϊζυρὸς, οῦ, ὁ, calamitosus, infœlix: ab ὀϊζὺς, ἡ, ærumna, miseria, calamitas, ab ὀϊζύω, quod ab ὀΐζω, & hoc ab οἲ adverb. *hei, heu.* Περὶ πάντων supra omnes. Nota. περὶ cum genit. variè redditur, ut; *circùm, de, pro, propter, ob, præ, supra.* Solo etiam genitivo aut ablativo redditur, ut in verbis pretii, ut περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι, magni facere, &c. 5.

418. Ἔπλεο Ion. pro ἔπλου per syncop. pro ἐπέλου, eras, 2. s. imperf. verb. πέλομαι, sum, à πέλω, idem. 284. Τῷ pro διὸ vel διὰ τοῦτο, quare, ideó. 9. 26. Κακῇ αἴσῃ. 10. 416. Τέκον Ion. pro ἔτεκον, peperi, aor. 2. verb. τίκτω. 396.

419. Τοῦτο, hoc, ac. s. n. g. pronom. οὗτος, hic. 3. Τοι Dor. pro σοι & hoc pro σὺν, à σύς. 150. Ἐρέουσα, relatura, edictura, partic. fœm. præsens futuri significationem

nem habens verb. ἐρέω. 62. Ἔπος, mandatum. 77. 74. & 5. Τερπικεραύνῳ, fulmine gaudenti, d. f. à τερπικέραυνος, ου, ὁ, fulmine gaudens, epithetum Jovis: à τέρπομαι, delector, & κεραυνὸς, ὁ, fulmen, quod fit à κείρειν & αὔειν, quia fulmen ſcindit & urit.

420. Εἶμ' pro εἶμι, ibo. Αὐτὴ, ipſa, egomet, fœm. genus pron. αὐτὸς. 4. Πρὸς cum accuſativo variis effertur modis, ut; *ad, apud, cum, adversùs, erga, apud, in,* ſecundùm, *circa, propter.* Ablativo etiam ſolo & adverbio exprimitur. Articulum à fronte gerens ſubaudit à tergo participium, &c. 18. Ἀγάννιφον, ac. f. ab ἀγάννιφος, ὁ, ἡ, valde nivoſus, nivibus obrutus,: ab ἄγαν, valde, & νιφὰς, άδος, ἡ, nix, quod à νίφω, ningo. 66. Πίθηται, flectatur, obediat, 3. f. aor. 2. m. ſubj. verb. πείθομαι. 33.

421. 24. 26. 18. 27. 24. Παρήμενος, aſſidens, particip. præſ. verb. πάρημαι, aſſideo: ex παρὰ ad, & ἧμαι, ſedeo. Ὠκυπόροισιν Ion. pro ὠκυπόροις, d. pl. ab ὠκύπορος, citus, velox, celeriter gradiens: ab ὠκὺς, & πόρος, tranſitus, à πείρω, tranſeo.

422. Μῆνι' pro μήνιε, iraſcere, imper. præſ. verb. μηνίω, iraſcor: à μῆνις, ἡ, ira. Ἀχαιοῖσιν Ion. pro Ἀχαιοῖς. 2. 61. 3. Ἀποπαύεο Ion. pro ἀποπαύου, imper. præſ. med. verb. ἀποπαύομαι, ex ἀπὸ & παύομαι. 192. Hinc ἀποπαύεσθαι τοῦ πολέμου. Abſtinere à bello. Πάμπαν idem quod πάντως, prorſus, omnino: ex repetito πᾶν, à πᾶς. 5.

323. 5. 9. Ἐπ' pro ἐπὶ, in. 12. Ὠκεανὸν, oceanum, ac. f. ab ὠκεανὸς, οῦ, ὁ, oceanus, magnum mare, ita dictum ob celerem fluxum & refluxum: ab ὠκέα, celeriter, & νάω, fluo μετ' pro μετὰ, ad. 222. Ἀμύμονας, inculpabiles, ac. pl. ab ἀμύμων. 92. Αἰθιοπῆας Ion. pro Αἰθιοπίας, ac. pl. ab Αἰθιοπεὺς, έος, ὁ, idem quod Αἰθίοψ, Æthiops, qui faciem aduſtam habet: ab αἴθω, uro, & ὄψις, vultus.

424. Χθιζὸς, ὁ, heſternus, à χθὲς, heri. Ἔβη, ivit, 3. f. aor. 2. verb. βαίνω. 34. Μετὰ, ad. 222. Δαῖτα, ac. f. à δαὶς, τὸς, ἡ, convivium, epulum: à δαίω, convivor: item, diſco, doceor, comburo, incendo. 8. 3. 251.

Ἔποντο

Ἕποντο Ion. pro εἵποντο, 3. pl. imperf. ind. verb. ἕπομαι, ſequor.

425. Δωδεκάτη (ſupple ἡμέρα) d. ſ. fœm. adject. δωδέκατος, duodecimus, à δωδέκατος, idem, à δύο, & poët. δύω, & δέκα, decem. Δέ τοι, veró. 3. Τοι hîc expletivè ponitur. 68. 27. Ἐλεύσεται, 3. ſ. f. 1. verb. ἔρχομαι. 12. 221.

426. 7. Τότ' pro τότε, tunc. 35. Τοι hîc expletivè ponitur. 68. 420. 5. Ποτὶ Dor. pro πρὸς, ad vel in. Χαλκοβατὲς, neutr. genus adject. χαλκοβατὴς έος, ὁ, ἡ, qui æneis fundamentis inſiſtit, item, æneus, firmus: à χαλκὸς, æs, & βάσις, ἡ, fundamentum. Δῶ per apocopen pro δῶμα, & hoc pro δώμημα, domus, ædes: à δέμω, ædifico.

427. 7. 29. Γουνάσομαι, fut. 1. med. verb. γουνάζομαι, genibus innitor, genua amplectens oro, item ſupplico, ſupplex oro, &c. à γόνυ, genu. Πείσεσθαι, perſvaſum vel flexum iri, fut. 1. infinit. verb. πείθομαι. 33. 59.

Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἀπεβήσατο, τὸν δὲ λίπ' αὐτοῦ
Χωόμενον κατὰ θυμὸν εὐζόνοιο γυναικὸς,
Τήν ῥα βίῃ ἀέκοντος ἀπηύρων· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἐς Χρύσην ἵκανεν, ἄγων ἱερὴν ἑκατόμβην.
Οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἵκοντο,
Ἱστία μὲν στείλαντο, θέσαν δ' ἐν νηῒ μελαίνῃ,
Ἱστὸν δ' ἱστοδόκῃ πέλασαν, προτόνοισιν ὑφέντες
Καρπαλίμως. τὴν δ' εἰς ὅρμον προέρυσσαν ἐρετμοῖς,
Ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδησαν,
Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
Ἐκ δ' ἑκατόμβην βῆσαν ἑκηβόλῳ Ἀπόλλωνι,
Ἐκ δὲ Χρυσηῒς νηὸς βῆ ποντοπόροιο.
Τὴν μὲν ἔπειτ' ἐπὶ βωμὸν ἄγων πολύμητις Ὀδυσσεὺς
Πατρὶ φίλῳ ἐν χερσὶ τίθει καί μιν προσέειπεν.

Sic locuta abiit: illum verò reliquit illic
Iratum animo *ob* formoſam puellam,
Quam vi ab invito abſtulerant: at Ulyſſes
Ad Chryſam pervenit, ducens ſacram Hecatomben.
Illi verò poſtquam jam portum profundum intraverunt,

Vela quidem legerunt, & *ea* posuerunt in nave nigra.
Malum autem in sua theca collocarunt, rudentibus remittentes,
Celeriter: illam verò pertraxerunt in stationem remis:
Et anchoras ejecerunt & *navis* retinacula litori alligarunt:
Et ipsi egressi sunt in litus maris:
Et Hecatomben exposuerunt eminus ferienti Apollini.
Et Chryseis è navi exiit pontigrada.
Hanc a. deinde ad aram ducens sapientissimus Ulysses,
Patri charo in manibus posuit, & ipsum allocutus est.

428. 43. 46. Φωνήσασ' pro φωνήσασα, particip. fœm. aor. 1. verb. φωνέω, clamo, loquor. Ἀπεβήσατο, abiit, 3. s. aor. 1. med. verb. ἀποβαίνω, abeo, discedo: ex ἀπὸ & βαίνω, quod tempora sumit à βάω. Τὸν pro τοῦτον, hunc vel illum. 9. 3. Λίπ' pro Λίπε Ion. & Poët. pro ἔλιπε, 3. s. aor. 2. verb. λείπω, relinquo. Αὐτοῦ per syncop. pro αὐτόθι, illic, ibi.

429. Χωόμενον, ac. s. à χωόμενος. 44. 136. Ἐϋζώνοιο, pro εὐζόνου (supple ἕνεκα) g. s. ab εὔζωνος, ὁ, ἡ, bene cinctus, pulcher. à ζώννυμι, cingo. Γυναικὸς, g. s. à γυνὴ, ἡ, mulier. 348.

430. Τὴν pro ἣν, quam. 8. Βίῃ Ion. pro βίᾳ, vi, d. s. à βία, ἡ, vis. 301. Ἀπηύρων, 3. pl. imperf. verb. ἀπαυράω, idem quod ἀφαιρέομαι, aufero. 51. 138.

431. 100. Ἵκανεν, 3. s. imperf. verb. ἱκάνω. Ἄγων ab ἄγω, duco. 99.

432. Οἱ pro ἐκεῖνοι. 9. 3. 80. 6. Λιμένος, g. s. à λιμὴν, ένος, ὁ, portus. Πολυβενθέος, g. s. à πολυβενθὴς, ὁ, ἡ, profundus: à πολὺ, & τὸ βένθος, multam habens profunditatem. Ἐντὸς, intra, intus, regit genitiv. Ἵκοντο, venerunt, 3. pl. aor. 2. verb. ἱκνέομαι, vel ἵκομαι.

433. Ἱστία, ac. pl. ab ἱστίον, τὸ, velum: ab ἱστὸς, malus. 18. Στείλαντο Ion. pro ἐστείλαντο, demiserunt, 3. pl. aor. 2. med. verb. στέλλω, mitto, demitto, contraho, ut hic. F. στελῶ. Aor. 1. ἔστειλα. Θέσαν Ion. pro ἔθεσαν, 3. pl. aor. 2. verb. τίθημι, pono. 3. 14. Νηῒ μελαίνῃ, d. s. à νηῦς μέλαινα. 141.

434. 31. 3. Ἰσοδόκη, d. f. ab ἱσοδόκη, ἡ, receptaculum seu theca mali: ab ἱςὸς & δέχομαι, capio. Πέλασαν Ion. pro ἐπέλασαν, 3. pl. aor. 1. verb. πελάζω, accedo, appropinquo, admoveo, colloco, impono: à πέλας, prope. Προτόνοισιν Ion. pro προτόνοις, d. pl. à πρότονον, τὸ, vel πρότονος, ὁ, funis nauticus, rudens, &c. à πρὸ & τόνος, tentio, quod fit à τείνω, tendo. Ὑφέντες, n. pl. ab ὑφεὶς, ἕντος, particip. aor. 2. verb. ὑφίημι, remitto: ex ὑπὸ & ἵημι mitto.

435. 359. Τὴν pro ἐκείνην, illam 9. 3. 100. Ὅρμον, ac. f. ab ὅρμος, portus, pars in qua stant naves, statio navium: ab ἕρμα, τὸ, fulcrum, basis; quia navis ibi tanquam in fulcro & stabilimento consistit. Προέρυσσαν, 3. pl. poët. aor. 1. act. verb. προερύω, protraho. Ἐρετμοῖς, d. pl. ab ἐρετμὸς, οῦ, ὁ, remus ab ἐρέσσω, remigo.

436. Ἐκ per tmesin pertinet ad ἔβαλον, ut sit ἐξέβαλον, 3. pl. aor. 2. verb. ἐκβάλλω, ejicio: ab ἐκ. 6. & βάλλω, jacio. Δ' pro δὲ, &c. 3. Εὐνὰς, ac. pl. ab εὐνὴ, ἡ, cubile, aliquando tentorium, nonnunquam sepulchrum, quandoque *anchora*, ut hîc. Fit ab εὕδω, dormio, ut εὐνὴ sit quasi εὐδνή. Κατὰ per tmesin pertinet ad ἔδησαν ut sit κατέδησαν, alligârunt, 3. pl. aor. 1. verb. καταδέω, alligo, astringo, &c. Fut. καταδήσω. 3. Πρυμνήσι' pro, πρυμνήσια, ac. pl. à πρυμνήσιον, τὸ, funis, quo navis ad terram religatur. Quidam *proram* intelligunt: item retinaculum navis, &c. Fit à πρύμνα, ἡ, puppis.

437. Ἐκ per tmesin pertinet ad βαῖνον Ion. pro ἔβαινον, ut sit ἐξέβαινον, egrediebantur, vel egressi sunt, 3. pl. imperf. ind. verb. ἐκβαίνω, egredior. 34. 3. 7. 4. Ἐπὶ, in. 55. Ῥηγμῖνι, d. f. à ῥηγμὶν, ὁ, propriè aqua à litore fracta. Catachresticè *litus*, à ῥήγνυμι, seu ῥηγνύω, rumpo, frango, quia litus frangit ac rumpit fluctus in se incurrentes. 34.

438. Ἐκ per tmesin pertinet ad βῆσαν Ion. & Poët. pro ἔβησαν, 3. pl. aor. 1. verb. βαίνω. 34. Ut sit ἐξέβησαν, egredi fecerunt, exposuerunt. 144. Δ' pro δὲ, &c. 3. 142. & 65.

439. Ἐκ per tmesin pertinet ad βῆ Ion. pro ἔβη. 34, ut sit ἐξέβη, egressa est, exiit, 3. f. aor. 2. verb. ἐκβαίνω

 egre-

egredior, exeo. 3. 111. Νηὸς à νηῦς. 12. Hinc ἐκβαίνειν νηός. Egredi è nave. Ποντοπόροιο Ion. pro ποντοπόρου, g. ſ. à ποντοπόρος, ὁ, ἡ, pontigradus, a. à πόντος, ὁ, pontus, & πορεύομαι, eo iter, ingredior, proficiſcor.

440. Τὴν pro ταύτην, hanc. 9. 18. 35. Ἐπὶ, ad. 12. Βωμὸν à βωμὸς, ȣ̃, ὁ, ara, altare, item templum. Ἄγων, ducens, ab ἄγω. 311.

441. 98. 14. Τίθει Ion. pro ἐτίθει ponebat vel poſuit, 3. ſ. imperf. verb. τιθέω, pro quo in uſu eſt τίθημι 7. 29. 206.

Ὦ Χρύση, πρό μ' ἔπεμψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
Παῖδά τέ σοι ἀγέμεν, Φοίβῳ θ' ἱερὴν ἑκατόμβην
Ῥέξαι ὑπὲρ Δαναῶν, ὄφρ' ἱλασόμεσθ' ἄνακτα,
Ὃς νῦν Ἀργείοισι πολύστονα κήδε' ἐφῆκεν.
Ὣς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει, ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων
Παῖδα φίλην· τοὶ δ' ὦκα θεῷ κλειτὴν ἑκατόμβην
Ἑξείης ἔστησαν ἐΰδμητον περὶ βωμόν.
Χερνίψαντο δ' ἔπειτα, καὶ ȣ̓λοχύτας ἀνέλοντο.
Τοῖσιν δὲ Χρύσης μεγάλ' εὔχετο χεῖρας ἀνασχών.

O Chryſa, præmiſit me rex virorum Agamemnon.
Filiámque ut tibi ducerem, Phœbóque ſacram Heca-
Sacrificarem pro Græcis, ut placemus regem, [tomben
Qui nunc Græcis luctuoſos dolores immiſit.
Sic fatus in manibus poſuit: ipſe verò excepit gaudens
Filiam charam: illi verò protinus deo inclytam heca-
tombem
Ordine ſtatuerunt pulchrè ædificatam circum aram.
Manus verò laverunt deinde, & fruges ſalſas ſuſceperunt.
Illis v. Chryſes altà voce precabatur manibus ſublatis.

442. 78. Χρύση, v. ſ. à Χρύσης. 11. Πρὸ pertinet ad ἔπεμψεν, ut ſit προέπεμψεν præmiſit, 3. ſ. aor. 1. act. verb. προπέμπω, præmitto, ante mitto. 172.

443. 20. 5. 28. Ἀγέμεν Ion. pro ἄγειν ut ducerem, ab ἄγω. 43. 99.

444. Ῥέξαι, infin. aor. 1. verb. ῥέζω. 147. Ὑπὲρ pro. Nota. ὑπὲρ cum genitivo conſtruct. variis redditur mo-

dis,

dis, ut; *ſuper, ſupra, pro, de, ab, nomine* ſeu *gratia, &c.* 56. 147. Ἱλασώμεσθα, placemus, 1. pl. aor. 1. m. ſubj. verb. ἱλάσκομαι. 147. Ἄνακτα regem ſcil. Apollinem, ab Ἄναξ. 7.

445. 70. 27. Ἀργείοισι Ion. pro ἀργείοις, d. pl. ab Ἀργεῖος. 79. Πολύστονα, ac. pl. n. g. adject. πολύστονος, multum gemens, luctuoſus: à πολὺ, multum, & στένω, gemo. Κήδε' pro κήδεα, ac. pl. à κῆδος, εος, τὸ, dolor, ſolicitudo. Ἐφῆκεν, immiſit, 3. ſ. aor. 1. act. verb. ἐφίημι, immito ex ἐπὶ & ἵημι, mitto.

446. 68. 441. Ὁ pro ἐκεῖνος. 9. 3. Ἐδέξατο, excepit, 3. ſ. aor. 1. m. verb. δέχομαι. Χαίρων particip. à χαίρω. 20. Τοὶ pro ἐκεῖνοι, illi. 9. 3. 402. Θεῷ, deo, ſcil. Apollini, à θεός. 8. Κλειτὴν, ac. ſ. f. adject. κλειτὸς, ῦ, ὁ, inclytus, celebris, præclarus, ſplendidus: à κλείω, celebro, quod à κλύω, audio; quia qui celebratur, ejus fama paſſim auditur: unde κλυτὸς interdum idem eſt quod κλειτός. 99.

447. Ἑξείης, ordine, deinceps, per parentheſin Ion. τῦ ει, pro ἑξῆς, idem, ab ἕξω, f. 1. verb. ἔχω, inquit Euſtath. Ἔστησαν, 3. pl. aor. 1. act. vel aor. 2. act. verb. ἵστημι, ſtatuo, colloco. Ἐΰδμητον Ion. per diæreſ. pro εὔδμητον, ab εὔδμητος, ὁ, ἡ, bene ædificatus: ab εὖ, & δέμω, ædifico. Περὶ cum accuſativo variè redditur, ut; *circum, circa, in, apud, erga, ſupra, circiter.* Articulum à fronte gerens deſiderat à tergo participium. Comites, quoque ac ſectatores frequentiſſimè hoc loquendi genere ſignificantur. Interdum etiam hâc periphraſi deſignatur cum ſectatoribus ipſa princeps perſona. Nonnunquam ſola princeps perſona denotatur, &c. 440.

448. Χερνίψαντο, 3. pl. aor. 1. m. verb. χερνίπτομαι, manus lavo, à χερνίπτω, idem: à χεὶρ, manus, & νίπτω, lavo. 3. 35. 7. Οὐλοχύτας, ac. pl. ab ὐλοχύτης hordeum ſale conſperſum, fruges ſalſæ: aliis dicitur primitiæ ante ſacrificium, aliis *placentulæ ex hordeo & ſale confectæ,* aliis verò *mola.* Fit ab ὐλαὶ, hordeum, ab ὖλον, integrum, (quia ante molas inventas integrum edebatur) & χέω, fundo. Ἀνέλοντο Ion. pro ἀνείλοντο, ſuſceperunt, vel in altum ſuſtulerunt, 3. pl. aor. 2. m. verb. ἀναι-

ῥέω, assumo, suscipio, &c. ex ἀνὰ & αἱρέω.

449. Τοῖσι Ion. pro τοῖς & hoc pro ἐκείνοις, illis, vel in gratiam illorum. 9. 3. 11. Μεγάλ' pro μεγάλα idem quod μεγάλως, valde, magno affectu, altâ voce. Εὔχετο, 3. s. imperf. verb. εὔχομαι, precor. 43. 14. Ἀνασχὼν, particip. aor. 2. ἀνέχω, attollo.

Κλῦθί μευ ἀργυρότοξ', ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας,
Κίλλαν τε ζαθέην, Τενέδοιό τ' ἶφι ἀνάσσεις.
Ἤδη μὲν ποτ' ἐμεῦ πάρος ἔκλυες εὐξαμένοιο,
Τίμησας μὲν ἐμὲ, μέγα δ' ἴψαο λαὸν Ἀχαιῶν.
Ἠδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήηνον ἐέλδωρ.
Ἤδη νῦν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἄμυνον.

Audi me argenteum habens arcum, qui Chrysam tueris
Cillámque valde divinam, & Tenedo fortiter imperas.
Et jam ante me exaudisti precantem, [Græcorum.
Et honorâsti quidem me, valde verò læsisti exercitum
Nunc quoque mihi hoc perfice desiderium,
Jam à Græcis sævam pestem averte.

450. Κλῦθί μευ, &c. 37.

451. Κίλλαν τε, &c. 38.

452. 250. 18. 40. Ἐμεῦ Dor. pro ἐμοῦ, ab ἐγώ. Πάρος, ante, antea. Regit genitivum. Ἔκλυες exaudivisti, v. s. imperf. ind. verb. κλύω. 37. Εὐξαμένοιο Ion. pro εὐξαμένου, g. s. ab εὐξάμενος. ibid.

453. Τίμησας Ion. pro ἐτίμησας, honorâsti, 2. s. aor. 1. act. verb. τιμάω, honoro. 18. 32. 78. 3. Ἴψαο Ion. pro ἴψω, 2. s. aor. 1. m. verb. ἴπτω, lædo: ab ἰὸς, jaculum, & πίπτω, cado, quia læditur in quem jaculum inciderit. 10. 12.

454. 41. 99 7. 27. 41.

455. 250. 27. 87. 341. 67.

Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' εὔξαντο, καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
Αὖ ἔρυσαν μὲν πρῶτα, καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
Μηρούς τ' ἐξέταμον, κατά τε κνίσῃ ἐκάλυψαν,

Δίπτυχα

Δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν·
Καῖε δ' ἐπὶ σχίζης ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἴθοπα οἶνον
Λεῖβε, νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν.
Αὐτὰρ ἐπὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
Μίστυλλόν τ' ἄρα τ' ἄλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
Ὤπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.

Sic dixit precans, hunc verò exaudivit Phœbus Apollo.
Cæterum poſtquam precati ſunt, & ſalſas fruges projecerunt, [gulârunt & excoriârunt
Retraxerunt quidem primùm *hoſtiarum cervicem* & ju-
Femoráque abſciderunt, eáque pingvedine operuerunt
Duplicantes, & fruſtula carnium eis impoſuerunt
Adolebat a. ſuper fiſſis lignis ſenex, & inſuper vinum generoſum
Litabat, juvenes v. juxta eum tenebant verua manibus.
Sed poſtquam combuſtæ ſunt coxæ, & viſcera guſtârunt,
Minutim ſecuerunt cæteras *carnes* & verubus fixerunt,
Aſſarúntque ſcienter, detraxerúntque omnes.

456. Ὡς φάτο, &c. 43.

457. 51. 57. Ῥ' pro ῥα particul. expletiv. 8. Εὔξαντο, 3. pl. aor. 1. m. verb. εὔχομαι, precor. 43. 7. 448. Προβάλοντο Ion. pro προεβάλοντο, 3. pl. aor. 2. m. verb. προβάλλω, projicio: ex πρὸ, & βάλλω.

458. Αὖ, rurſum, retró. Ἔρυσαν pro εἴρυσαν, 3. pl. aor. 1. verb. ἐρύω, traho. 18. 6. 7. Ἔσφαξαν, 3. pl. aor. 1. verb. σφάττω, jugulo. Ἔδειραν, 3. pl. aor. 1. act. verb. δέρω, excorio.

459. Μηρὺς, ac. pl. à μηρὸς, ȣ, ὁ, femur: à μείρω. 4. 5. Ἐξέταμον exiderunt, abſciderunt, 3. pl. aor. 2. verb. ἐκτέμνω, exſcindo, abſcindo: ab ἐκ, & τέμνω, ſcindo. Κατὰ pertinet ad ἐκάλυψαν, ut ſit κατεκάλυψαν, 3. pl. aor. 1. act. verb. καταλύπτω, operio. Κνίσσῃ, d. ſ. à κνίσση, ἡ, pingvedo, adeps, arvina. 66.

460. Δίπτυχα, ac. pl. n. g. adjectiv. δίπτυχος, ὁ καὶ ἡ, duplicatus a. à δὶς, bis, & πτὺξ, ἡ, plica: quod a πτύσσω, plico. Ποιήσαντες, n. pl. particip. aor. 1. act. ποιήσας, à ποιέω, facio. Ἐπ' αὐτῶν ſubaudi μηρῶν, eis ſcil. *femoribus*.

moribus. Ὠμοθέτησαν cruda *frustula carnium* imposuerunt, 3. pl. aor. 1. act. verb. ὠμοθετέω, crudas carnes *ex singulis* victimæ membris carptas aris impono: ab ὠμὸς & inusit. θετέω, quod fit à τίθημι, pono.

461. Καῖε Ion. pro ἔκαιε, 3. s. imperf. verb. καίω, uro. 40. Δ' pro δὲ, autem. 3. Ἐπὶ super. Σχίζῃς Ion. pro σχίζαις, d. pl. à σχίζα vel σχίζη, rima, fissura: σχίζαι in plural. significat ligna scissa in usum sacrificiorum, à σχίζω, findo, scindo. 26. Ἐπὶ pertinet ad λεῖβε Ion. pro ἔλειβε, ut sit ἐπέλειβε. Δ' pro δὲ, &c. 3. Αἴθοπα, acc. s. ab αἴθοψ, ardens, calidus, calefaciendi vim habens, ideoque generosum, nobile. Dicitur autem ab effectu quasi αἴθων τὴν ὄψιν, quod faciem ignito quodam colore inficiat. Οἶνον ab οἶνος, ὁ, vinum.

462. Ἐπέλειβε, insuper libabat, 3. s. imperf. verb. ἐπιλείβω, insuper libo, &c. Νέοι, n. pl. à νέος, juvenis. 3. Παρὰ, juxta. 34. Αὐτὸν, ac. s. ab αὐτὸς, ipse, is. Ἔχον pro εἶχον, imperf. 3. pl. ab ἔχω, habeo, teneo. Πεμπώβολα, ac. pl. à πεμπώβολον, τὸ, veru cum quinque cuspidibus. Πέντε ὀβελοὺς ἔχων ἐκ μιᾶς λαβῆς, veru in quinque cuspides ex uno manubrio divisum. Fit à πέμπε Æol. pro πέντε & ὀβελὸς, veru, hoc a. à βέλος, quod simile sit βέλει, quali genere veruum utebantur Græci. Χερσὶν manibus, d. pl. mod. significans, à χεὶρ, manus.

463. 51. 57. Κατὰ pertinet ad ἐκάη, ut sit κατεκάη, 3. s. aor. 2. pass. verb. καίω, uro. 53. Μηρ' pro μηρὰ, n. pl. n. g. à mascul. μηρὸς, ὁ, femur. 7. Σπλάγχν' pro σπλάγχνα, ac. pl. à σπλάγχνον, τὸ, viscus, viscera, ut, cor, jecur, pulmo. Ἐπάσαντο, gustarunt, 3. pl. aor. 1. m. verb. πάομαι, possideo, adipiscor, gusto, vescor.

464. Μίστυλλον Ion. pro ἐμίστυλλον, 3. pl. imperf. ind. verb. μιστύλλω, minutim vel minutatim seco, in frusta concido: à μείων, minor, à μικρὸς. Τ' pro τε & ἄρα expletivè hic ponuntur. Ἄλλα cætera, ab ἄλλος, alius. 7. Ἀμφ' pro ἀμφὶ pertinet ad ἔπειραν, ut sit ἀμφιέπειραν pro περιέπειραν, 3. pl. aor. 1. verb. ἀμφιπείρω, figo. F. ἀμφιπερῶ. Ὀβελοῖσιν Ion. pro ὀβελοῖς, d. pl. ab ὀβελὸς, veru.

465. Ὤπτησαν, 3. pl. aor. 1. verb. ὀπτάω, asso, torreo. 5. Περιφραδέως, scienter, scitè, peritè: à περιφραδὴς, έος, ὁ, ἡ, sciens, peritus: à περιφράζω, circumloquor, considero, perpendo. Ἐρύσαντο, 3. pl. aor. 1. m. verb. ἐρύω, traho, detraho. Πάντα, ac. pl. n. g. à πᾶς. 5.

Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου, τετύκοντό τε δαῖτα,
Δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο,
Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.
Οἱ δὲ πανημέριοι μολπῇ θεὸν ἱλάσκοντο,
Καλὸν ἀείδοντες Παιήονα κοῦροι Ἀχαιῶν,
Μέλποντες ἑκάεργον· ὁ δὲ φρένα τέρπετ' ἀκούων.
Ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
Δὴ τότε κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός.

Sed postquam defuncti sunt labore: & instruxerunt convivium,
Epulabantur: neque animus egebat epulo æquali,
Sed postquam potûs & cibi desiderium exemerunt,
Juvenes quidem crateras coronârunt vino,
Et *in orbem* ministrarunt omnibus, iterum exorsi poculis.
Illi verò per totum diem cantu deum placabant,
Lætum canentes Pæana juvenes Græcorum,
Celebrantes eminus operantem *Apollinem*, ille v. animo delectabatur audiens.
Quando v. sol occidit, & crepusculum advenit,
Tunc v. dormierunt ad retinacula navis.

466. 51. 57. Παύσαντο Ion. pro ἐπαύσαντο, 3. pl. aor. 1. m. verb. παύω. Πόνου à πόνος, ὁ, labor. Τετύκοντο Ion. pro ἐτύχοντο, 3. pl. aor. 2. m. verb. τεύχω, struo, instruo, paro, orno, &c. 5. Δαῖτα, ac. f. à δαὶς, ἡ, epulum.

467. Δαίνυντ' pro δαίνυντο Ion. pro ἐδαίνυντο, 3. pl. imperf. verb. δαίνυμαι, epulor: à δαίς. 90. Τὶ hic abundat ac vacat. 24. Ἐδεύετο, 3. f. imperf. verb. δεύομαι Poët. pro δέομαι, egeo. Δαιτὸς, g. f. à δαίς. Ἐΐσης, g. f. fœm. ab ἐΐσος, idem quod ἴσος, æqualis.

468. 51. 57. Πόσιος, g. f. à πόσις, ἡ, potus, à πίνω, bibo. 7. Ἐδητύος, g. f. ab ἐδητὺς, ἡ, cibus: ab ἔδω. P. ἐδήδοκα: cætera tempora non sunt in usu. Ἐξ refertur ad ἕντο, ut sit ἐξέντο, exemerunt, 3. pl. aor. 2. m. verb. ἐξίημι, emitto, eximo. Ἔρον, ac. f. ab. ἔρος, ου, ὁ, desiderium, idem est etiam ἔρως, ωτος, ὁ, ab ἐράω, amo, cupio, quod quidam deducunt ab ὁράω, quod ex aspectu nascitur amor, &c.

469. Κοῦροι Ion. pro κόροι, à κόρος. 98. 18. Κρητῆρας Ion. pro κρατῆρας, ac. pl. à κρατὴρ & Ion. κρητὴρ, ὁ, crater: à κεράω, misceo, in crateribus seu pateris miscebatur vinum & aqua. Ἐπεστέψαντο, coronarunt, id est, crateras ad summum labrum impleverunt, vinum enim in summo poculi margine veluti coronam facit. Ποτοῖο Ion. pro ποτοῦ, g. f. à ποτὸς, potus, à πίνω.

470. Νώμησαν Ion. pro ἐνώμησαν, 3. pl. aor. 1. verb. νωμάω, vibro, moveo, divido, distribuo, ut hîc, & aliquando considero: à νέμω, distribuo, divido, pasco, rego: sed νέμομαι, depascor, incolo, patior. Δ' pro δὲ, &c. 3. Ἄρα expletiv. est hîc. 46. 5. Ἐπαρξάμενοι iterum exorsi n. pl. particip. aor. 1. m. verb. ἐπάρχομαι, iterum vel rursus incipio, vel exordior, item auspicor: ab ἐπὶ & ἄρχομαι ab ἀρχή. Δεπάεσσιν poët. pro δέπασι, d. pl. à δέπας, ος, τὸ, poculum. Παρὰ τὸ δέχεσθαι τὸ πόμα.

471. Οἱ δὲ, illi veró. 9. 3. Πανημέριοι, diurni, id est *per* totum diem, n. pl. à πανημέριος, ὁ, diurnus, per totum diem à πᾶς & ἡμέρα, ἡ, dies. Μολπῇ, cantu, d. f. à μολπὴ, ἡ, cantus, à μέλπω, cano, celebro. q. μέλη ἔπω, carmina dico. 8. 100.

472. Καλὸν, lætum, pulchrum, à καλὸς, pulcher. Ἀείδοντες, n. pl. particip. præs. verb. ἀείδω, cano. 1. Παιήονα, ac. f. à Παιήων, ονος, ὁ, Pæan, hymnus in laudem Apollinis. Παιὼν & Παιὰν dicitur ipse Apollo, à παίω, ferio, pulso, cædo: quod sagittis Pythonem confoderit, Hymnus a. hic canebatur aut in belli congressu, (& tum Marti) aut partâ victoriâ, aut in aversione malorum, veluti hîc, ut pestis sedaretur: & hinc quidam deducunt à παύω, sedo, ut παιήων, vel παιὼν, seu παιὰν

sit

ſit quaſi παυὰν, qui ſedat malum. 98. 2.

473. Μέλποντες celebrantes, à μέλπων, particip. præſ. à μέλπω. 147. Ὁ pro ἐκεῖνος. 9. 3. Φρένα ſubaudi κατὰ, ut ſit κατὰ φρένα, animo. 55. Τέρπετ' pro τέρπετο, Ion. pro ἐτέρπετο, 3. ſ. imperf. paſſ. verb. τέρπω, delecto. Ἀκούων, particip. ab ἀκούω.

474. Ἦμος, quum, quando adverb. temporis extra interrogationem: vox poëtica, cui reſpondet τῆμος, tum. Δ' pro δὲ, autem. 3. Ἠέλιος per epectaſin τοῦ ε pro ἥλιος, ὁ, ſol: ab ἑλίσσω, volvo, circumago. Κατέδυ, occidit, 3. ſ. aor. 2. verb. καταδύω ſeu καταδύμι, occido, abſcondo me, penitus ingredior, ſubeo, &c. ex κατὰ & δύω. 7. Ἐπὶ refertur ad ἦλθε, ut ſit ἐπῆλθε advenit, 3. ſ. aor. 2. verb. ἐπέρχομαι· ex ἐπὶ & ἔρχομαι, venio. Κνέφας, ατος, τὸ, tenebræ, crepuſculum, nox, item diluculum. Dicitur a. quaſi κένον φάους.

475. 6. 92. Κοιμήσαντο Ion. pro ἐκοιμήσαντο, 3. pl. aor. 1. m. verb. κοιμάω, dormire, vel cubare facio. Κοιμάομαι verò ſignificat dormio, obdormio; item morior: a κεῖμαι, jaceo. 34. 436. 12.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Καὶ τότε ἔπειτ' ἀνάγοντο μετὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν,
Τοῖσιν δ' ἴκμενον οὖρον ἵει ἑκάεργος Ἀπόλλων.
Οἱ δ' ἱστὸν στήσαντ', καὶ ἀνὰ θ' ἱστία λευκὰ πέτασσαν.
Ἐν δ' ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἱστίον, ἀμφὶ δὲ κῦμα
Στείρῃ πορφύρεον μεγάλ' ἴαχε νηὸς ἰούσης·
Ἡ δ' ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθα.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἵκοντο κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν,
Νῆα μὲν οἵγε μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσσαν
Ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ὑπὸ δ' ἕρματα μακρὰ τάνυσσαν.
Αὐτοὶ δ' ἐσκίδναντο κατὰ κλισίας τε νέας τε.

Quum a. mane genita apparuit roſeis digitis aurora,
Tunc deinde ſolverunt ampla verſus caſtra Græcorum.
Illis v. ſecundum ventum immiſit eminus operans Apollo,
Illi v. erexerunt malum, ſupráque vela alba extenderunt.
Ventus a. inflavit medium velum, circum verò fluctus
Carinam purpureus valde reſonabat nave currente:

Ipsa v. currebat per fluctus secans vias.
Sed postquam venerunt ad castra ampla Græcorum,
Navem quidem illi nigram in continentem subduxerunt
In summam arenam, & fulcra longa sub ea extenderunt.
Ipsi v. sparsi sunt per tentoria navésque.

476. 474. 3. Ἠριγένεια, ἡ, manè genita. Auroræ epitheturn: ab ἦρ, ἦρος, τὸ, manè, & γίνομαι, fio, nascor, quia ἦρι γίνεται, manè nascitur. Φάνη Ion. pro ἐφάνη, 3. s. aor. 2. pass. verb. φαίνω, appareo. Ῥοδοδάκτυλος, ὁ, ἡ, roseos digitos habens: à ῥόδον, ου, τὸ, rosa: quòd à ῥέω fluo & ὀδμὴ, odor, & δάκτυλος, ου, ὁ, digitus, quod fit à δείκνυμι, ostendo, digitis enim ostendimus: vel fit à δέχομαι, ut sit q. δέκτυλος, digitis n. accipimus, quæ dantur. Ἠὼς, ἡ, aurora: ab αὔω, splendeo. Declinatur ut αἰδὼς, ἡ, pudor.

477. 7. 92. 35. Ἀνάγοντο Ion. pro ἀνήγοντο, renavigarunt, redierunt, solverunt, &c. 3. pl. aor. 2. m. verb. ἄγω, duco, &c. Μετὰ ad, versùs. 222. 229.

478. Τοῖσιν Ion. pro τοῖς idem quod αὐτοῖς, illis, 9. 3. Ἴκμενον, ac. s. ab ἴκμενος, quasi ἱκνεῖσθαι ποιούμενος, ire vel venire faciens, secundus, prosper. ab ἵκομαι. Οὖρον, ab οὖρος, ου, ὁ, ventus secundus, ab ὄρω, incito. Ἵει, 3. s. imperf. verb. ἵημι, tanq. ab ἱέω. 147. 14.

479. Οἱ pro αὐτοὶ vel ἐκεῖνοι, illi. 9. 3. 31. Στήσαντ' pro ἐστήσαντο, erexerunt, 3. pl. aor. 1. m. verb. ἵστημι, statuo, stare facio, erigo. Ἀνὰ potest referri ad πέτασαν Ion. & poët. pro ἐπέτασαν ut sit ἀνεπέτασαν, extenderunt, supra extenderunt, 3. pl. aor. 1. act. verb. ἀναπεταννύω seu ἀναπετάννυμι, expando, &c. ex ἀνὰ supra & πετάννυμι, quod tempora sumit à πετάω, pando, expando. Θ' pro τε. 5. 433. Λευκὰ, alba, candida, ac. pl. n. g. adjectiv. λευκὸς, albus.

480. Ἐν pertinet ad πρῆσεν pro ἔπρησεν, ut sit ἐνέπρησεν, 3. s. aor. 1. verb. ἐμπρήθω, inflo. 3. Ἄνεμος, ου, ὁ, ventus. Μέσσον, ac. s. n. g. adject. μέσος, medius. Dicitur παρὰ τὸ τὰ μέρη ἴσα ἔχειν, quod habeat partes utrinque æquales. 432. Ἀμφὶ construitur hic cum dativ. στείρῃ. Nota. ἀμφὶ cum dativ. constructa variis effertur

fertur modis, ut; *circum, apud, cum, de, ob, propter.* 3. Κῦμα, τὸς, τὸ, fluctus, unda, tempestas, & metaphor. *magna lues.* Dicitur quasi κύκημα, à κυκάω, misceo.

481. Στείρῃ, d. s. Ion. pro στείρα, a στεῖρα, ἡ, carina, item sterilis. Dicitur quasi στέῤῥα à στεῤῥὸς, solidus pro στερεὸς, solidus, quod carina sit solidissimus asserum, super eum quippe tanquam super fundamentum cæteræ navis partes ædificantur. Πορφύρεον, neutr. genus adjectiv. πορφύρεος, purpureus: à πόρφυρα, purpura. Μεγάλ' pro μεγάλα, valde. Ἴαχε, 3. s. imperf. verb. ἰάχω, vociferor, clamo, & in rebus inanimatis, *resono, strepitum edo.* Νηὸς ἰούσης, navis currentis, vel nave currente. 12. Ἰούσης, g. s. fœm. particip. præs. ἰὼν, ab εἶμι, eo, vado, &c. Hinc. κῦμα μεγάλ' ἴαχε ἀμφὶ στείρῃ νηὸς ἰούσης. Fluctus valde resonabat circa carinam navis euntis, vel currentis.

482. Ἡ pro αὐτὴ vel ἐκείνη, illa. 9. 3. Ἔθεεν vel ἔθει, currebat, 3. s. imperf. verb. θέω, θεύσω, curro. 136. 480. Διαπρήσσουσα, poëticè geminato σ pro διαπρήσουσα, fut. 1. particip. fœm. gener. verb. διαπεράω, pertranseo, trajicio, &c. per syncop. διαπράω, hinc fut. διαπρήσω, & poët. geminato σ διαπρήσσω. 312.

483. 51. 57. 8. 432. 229.

484. 12. 18. 261. 141. Ἐπ' pro ἐπὶ, in. 46. Ἠπείροιο Ion. pro ἠπείρου, ab ἤπειρος, ἡ, continens, terra, firma, regio mediterranea, & poët. *terra*: ab α priv. & πέρας, τὸ, finis, quasi sine fine. Ἔρυσαν Ion. & poët. pro ἤρυσαν vel εἵρυσαν, 3. pl. aor. 1. act. verb. ἐρύω.

485. Ὑψοῦ, altè, ab ὕψος, τὸ, altitudo. 46. Ψαμάθοις, d. pl. à ψάμαθος, ἡ, arena, sabulum: à ψάω, in tenues partes comminuo. Ὑπὸ refertur ad τάνυσαν Ion. pro ἐτάνυσαν, ut sit ὑπετάνυσαν, 3. pl. aor. 1. verb. ὑποτανύω, extendo, &c. Τανύω a. fit à τείνω. Ἕρματα, ab ἕρμα, τὸ, fulchrum, fulcimentum; ab εἴρω, necto.

486. 4. 3. Ἐσκίδναντο, 3. pl. imperf. verb. σκίδναμαι, dispergor, à σκίδνημι, dispergo, dissipo: à σκιδνάω, ῶ, idem, quod fit σκεδάω, idem. 136. 306. Νέας poët. pro νῆας, acc. pl. Ion. à ναῦς. 12. 5.

Αὐτὰρ ὁ μήνιε νηυσὶ παρήμϐμ@ ὠκυπόροισι
Διογϑυὴς Πηλέως ὑὸς πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
Οὔτε ποτ' εἰς ἀγορὴν πωλέσκετο κυδιάνειραν,
Οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον γ', ἀλλὰ φθινύθεσκε φίλον κῆρ
Αὖθι μένων, ποθέεσκε δ' ἀϋτήν τε πτόλεμόν τε.

At ille erat iratus navibus assidens citis
Generosus Pelei filius pedibus celer Achilles: [ros,
Neque unquam concionem frequentabat illustrantem vi-
Neque unquam prælium, sed consumebat charum cor,
Illic manens: desiderabat v. præliúmque bellúmque.

487. 51. 9. Μήνιε Ion. pro ἐμήνιε, à μηνίω, irascor. 26. 421.

488. 337. 1. 9. 58.

489. 226. 54. Πωλέσκετο Ion. pro ἐπωλεῖτο, o verso in ω, 3. s. imperf. verb. πωλέω, versor, dego, ago. Πωλέω cum ω significat vendo. Κυδιάνειραν, ac. s. f. adject. κυδιάνειρος, ὁ, honestans vel illustrans viros: claros viros continens; à κῦδος, εος, τὸ, gloria, honos, & ἀνὴρ, ὁ, vir.

490. 226. 60. 24. Φθινύθεσκε, consumebat, 3. s. imperf. act. Ion. per epenth. τοῦ εσκ, pro ἐφθίνυθε, à verb. φθινύθω, consumo, corrumpo, perdo, profligo, &c. à φθίνω seu φθίω, idem quod φθέω, corrumpo. 20. 44.

491. Αὖθι, illic. 202. Μένων particip. verb. μένω, maneo. Ποθέεσκε Ion. pro ἐπόθεε, ει, desiderabat, 3. s. imperf. verb. ποθέω, desidero: à πόθος, desiderium. 3. Ἀϋτὴν, ac. s. ab. ἀϋτὴ, ἡ, tumultus, vox pugnæ commissæ, clamor belli, & ex conseq. *prælium*: ab αὔω, clamo, exicco, incendo. Πτόλεμον pro πόλεμον, à πόλεμος. 61. Hinc reges Ægypti dicebantur Πτολέμαιοι, quia erant bellicosi.

Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐκ τοῖο δυωδεκάτη γένετ' ἠώς,
Καὶ τότε δὴ πρὸς Ὄλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
Πάντες ἅμα, Ζεὺς δ' ἦρχε· Θέτις δ' οὐ λήθετ' ἐφετμέων
Παιδὸς ἑοῦ, ἀλλ' ἥγ' ἀνεδύσατο κῦμα θαλάσσης.
Ἠερίη δ' ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν, οὔλυμπόν τε·

Εὗρεν

Εὗρεν δ' εὐρύοπα Κρονίδην, ἄτερ ἥμενον ἄλλων,
Ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο.
Καί ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο, καὶ λάβε γούνων
Σκαιῇ, δεξιτερῇ δ' ἄρ' ὑπ' ἀνθερεῶνος ἑλοῦσα,
Λισσομένη προσέειπε Δία Κρονίωνα ἄνακτα.

Sed cùm jam ex eo duodecima venit aurora,
Tum demum in Olympum ibant dii ſempiterni
Omnes ſimul: Jupiter a. præibat: Thetis v. non oblita
eſt mandatorum
Filii ſui, ſed illa emerſit è fluctu maris:
Matutina a. conſcendit altum cœlum, olympúmque:
Invenit a. latè proſpicientem Saturnium, ſedentem ſeorſim ab aliis,
In vertice ſummo multa habentis cacumina Olympi,
Et ante eum ſedit, & apprehendit genua
Siniſtrâ, dextrâ v. ſubtus mentum tenens
Supplicans allocuta eſt Jovem Saturnium regem.

492. 24. 80. 6. Ἐκ. ibid. Τοῖο Ion. pro τοῦ, idem quod ἐκείνου ſcil. χρόνου, ex eo vel ab illo *tempore.* 425. 476.

493. 92. 420. Ἴσαν, 3. pl. imperf. verb. εἶμι, eo, vado. 47. 290.

494. 22. 158. 5. 3. Ἦρχε, præibat *ut rex*, 3 ſ. imperf. verb. ἄρχω, impero, &c. 413. 3. 24. Λήθετ' pro λήθετο Ion. pro ἐλάθετο, 3. ſ. aor. 2. verb. λανθάνομαι, obliviſcor. Ἐφετμέων Ion. pro ἐφετμῶν, g. pl. ab ἐφετμὴ, ἡ, mandatum, præceptum: ab ἐφίημι, mando, ſtimulo, incito.

495. 393. Ἑοῦ, pro οὗ, ſui, g. ſ. pronom. poſſeſſ. 3. perſ. ὅς. 24. Ἥγ' pro αὐτὴ vel ἐκείνη, illa, *ſcil. Thetis.* Ἀνεδύσατο, 3. ſ. aor. 1. m. verb. ἀναδύω, emergo: ex ἀνὰ, & δύω. 480. 34.

496. Ἠερίη Ion. pro ἠερία, matutina: ab ἦρ, ἦρος, mane, per ſynæreſ. pro ἔαρ. 3. Ἀνέβη, 3. ſ. aor. 2. verb. ἀναβαίνω. Μέγαν οὐρανὸν, ac. ſ. à μέγας οὐρανός. 78. 195. 18. 5.

497. Εὗρεν, 3. ſ. aor. 2. verb. εὑρίσκω, invenit. 3.

Εὐρύοπα,

Εὐρύοπα, ac. s. ab εὐρύοψ, ὁ, latè videns: ab εὐρὺς, ὁ, & ὢψ. 396. Ἄτερ, seorsim, separatim. Regit genitiv. Ἥμενον, ac. s. ab ἥμενος particip. ab ἧμαι, sedeo. Ἄλλων, g. pl. ab ἄλλος, alius.

498. Ἀκροτάτῃ, d. s. superl. grad. adjectiv. ἀκρὸς, ὁ, summus, i. e. extremus, supremus. Κορυφῇ, d. s. à κορυφὴ, ἡ, vertex, summitas capitis, & summitas in genere. Πολυδειράδος, g. s. à πολυδειρὰς, ὁ, ἡ, multa cacumina habens: à πολὺς, & δειρὰς, άδος, ἡ, jugum collis, cacumen. 44.

499. 7. 8. Πάροιθ' pro πάροιθε idem quod ἔμπροσθεν, ante. Regit genitiv. αὐτοῖο Ion. pro Αὐτοῦ ab αὐτός. 4. 360. 7. Λάβε pro ἔλαβε, 3. s. aor. 2. verb. λαμβάνω. Γούνων per metathesin pro γονύων, g. pl. à γόνυ. 406. Hinc, λαβεῖν γονύων vel γούνων. Apprehendere genua.

500. Σκαιῇ Ion. pro σκαιᾷ, d. s. fœm. scil. χειρὶ, sinistrâ manu, à σκαιὸς, ὁ, sinister, & metaphoricè *indoctus, rudis, ineptus*, à σκάζω, claudico, quia sinistrâ in agendo opere claudicat. Δεξιτερῇ scil. χειρὶ, d. s. à Δεξίτερος, ὁ, Poët. pro δεξιὸς, dexter, à δέχομαι, excipio. 3. 8. 242. Ἀνθερεῶνος, g. s. ab ἀνθερεὼν, ὁ, mentum: ab ἀνθέω, floreo, quòd in eo barba efflorescit. Significat etiam *guttur*. Ἑλοῦσα fœm. genus particip. aor. 2. ἑλὼν, ab αἱρέω, capio.

501. Λισσομένη, particip. f. præs. verb. λίσσομαι. 15. 105. 5. 396. Ἄνακτα, ac. s. ab ἄναξ. 7.

Ζεῦ πάτερ, εἴποτε δή σε μετ' ἀθανάτοισιν ὄνησα,
Ἢ ἔπει, ἢ ἔργῳ, τόδε μοι κρήηνον ἐέλδωρ.
Τίμησόν μοι υἱὸν, ὃς ὠκυμορώτατος ἄλλων
Ἔπλετ', ἀτάρ μιν νῦν γε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
Ἠτίμησεν, ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας,
Ἀλλὰ σύ πέρ μιν τῖσον Ὀλύμπιε μητίετα Ζεῦ·
Τόφρα δ' ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος, ὄφρ' ἂν Ἀχαιοὶ
Υἱὸν ἐμὸν τίσωσιν, ὀφέλλωσίν τέ ἑ τιμῇ.

Jupiter pater, si unquam te inter immortales juvi
Aut verbo, aut re, hoc mihi perfice desiderium:
Honora mihi filium, qui brevissimæ vitæ inter cæteros

Est: jam vero eum rex virorum Agamemnon
Ignominia affecit: capiens n. habet præmium ipse abri-
piens.
Sed tu saltem ipsum honora cœlestis sapientissime Jupiter.
Tantisper d. Trojanis annue victoriam, dum Græci
Filium meum honorarint, auxerintque ipsum honore.

502. 5. 30. 40 6. 26. 368. 265. Ὄνησα Ion. pro ὤνησα, juvi, aor. 1. act. verb. ὀνημι, juvo.

503. 27. Ἔπει, d. f. modi ab ἔπος, verbum, &c. Ἔεγῳ, d. f. ab ἔεγον, τὸ, res. 41.

504. Τίμησον, honora, aor. 1. imper. verb. τιμάω, honoro. 20. 9. 37. Ὠκυμορώτατ@, superl. grad. adject. ὠκύμορος. 417. 17.

505. Ἔπλεἰ pro ἔπλετο, per syncop. pro ἐπέλετο, 3. f. imperf. verb. πέλομαι. 418. Ἀτὰρ, sed. 29. 27. 60. 172.

506. 11. 139. 9. 82. 118. 4. 356.

507. 24. 26. 81. 29. Τῖσον, aor. 1. imper. verb. τίω, honoro. 18. 175.

508. Τόφρα, tantisper. 3. Ἐπὶ refertur ad τίθει, ut sit ἐπίτιθει, impone, adde, imper. præf. verb. ἐπιτιθέω, pro quo in usu est ἐπιτίθημι, impono. 408. 25. 82. Ἂν particul. potential. construitur cum τίσωσιν. 2.

509. 9. 42. Τίσωσιν, 3. pl. aor. 1. subj. verb. τίω. ibid. Ὀφέλλωσιν, auxerint, 3. pl. præf. subj. verb. ὀφέλλω, augeo, cumulo. 3. Ἑ pro αὐτὸν, ipsum. 236. Τιμῆ, honore, d. f. à τιμὴ, ἡ, honor, &c.

Ὣς φάτο, τὴν δ' ὅτι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς,
Ἀλλ' ἀκέων δὴν ἧστο· Θέτις δ' ὡς ἥψατο γούνων,
Ὣς ἔχετ' ἐμπεφυυῖα, καὶ ἤρετο δεύτερον αὖθις.
Νημερτὲς μὲν δή μοι ὑπόσχεο καὶ κατάνευσον,
Ἢ ἀπόειπ', ἐπεὶ ὄυτι ἔπι δέος, ὄφρ' ἐῢ εἰδῶ,
Ὅσσον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτη θεός εἰμι.

Sic dixit, illam v. nihil allocutus est nubes congregans Ju-piter,
Sed tacitus diu sedit, Thetis v. ut apprehendit genua,
Ita tenebat hærens, & iterum rogavit,
Constanter jam mihi promitte & annue,

Aut renue nam non tibi inest timor, ut bene sciam,
Quantum ego inter omnes inhonoratissima dea sim.

510. 188. 29. 153. 84. Νεφεληγερέτα, vocat. pro nominativ. νεφεληγερέτης, ου, ὁ, qui nubes congregat: à νεφέλη, quod à νέφος, τὸ, nubes & ἀγείρω, congrego. 5.

511. 24. 34. 416. Ἧστο per epenthesin τοῦ σ pro ἧτο, 3. s. imperf. verb. ἧμαι, sedeo. 413. 3. Ὡς, sicut, prout. Ἥψατο, 3. s. aor. 1. m. verb. ἅπτομαι, tango, attingo, apprehendo, item appropinquo, ingredior, adeo, &c. Γούνων. 499.

512. Ὡς, ita. Ἔχετ' pro ἔχετο, 3. s. imperf. m. verb. ἔχω, habeo. Ἐμπεφυῖα, implexa, adhærens particip. fœm. perf. med. verb. ἐμφύω, adhæreo, implicor, &c. ab ἐν & φύω. 7. Εἴρετο, 3. s. imperf. verb. εἴρομαι, interrogo. Δεύτερον, secundò, iterum: à δεύτερος, secundus, inferior, posterior: à δύο, duo. 27.

513. Νημερτὲς adverb. veré. à νημερτής, verus, q. d. in quo dicendo non erratur: à νη & ἁμαρτάνω, aberro, pecco. 18. 6. 20. Ὑπόσχεο Ion. pro ὑπόσχου, aor. 1. imper. verb. ὑπισχνέομαι, promitto, polliceor, quod tempora sua sumit à σχέω. 7. Κατάνευσον, aor. 1. imperat. verb. κατανεύω, annuo: ex κατὰ & νεύω.

514. 27. Ἀπόειπ' pro ἀπόειπε, imperat. verb. ἀποείπω, nego. Ἀπὸ hîc negativum est. 57. 24. 28. Ἔπι pro ἔπεστι, inest. Δέος, metus. Ὄφρ' pro ὄφρα. 82. 19. Εἰδῶ, sciam, aor. 2. subj. verb. εἴδω, vel præs. subj. verb. εἰδέω, scio.

515. 186. 29. Μετὰ, inter. 368. 5. Ἀτιμοτάτη, superl. grad. adjectiv. ἄτιμος, inhonoratus: ex α priv. & τιμὴ, honor. Θεὸς, dea. 8.

Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
Ἦ δὴ λοίγια ἔργ' ὅτ' ἐμ' ἐχθοδοπῆσαι ἐφήσεις
Ἥρῃ, ὅταν μ' ἐρέθῃσιν ὀνειδείοις ἐπέεσσιν.
Ἡ δὲ καὶ αὔτως μ' αἰεὶ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι
Νεικεῖ, καί τέ μέ φησι μάχῃ Τρώεσσιν ἀρήγειν.
Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὖθις ἀπόστιχε, μή σε νοήσῃ
Ἥρη· ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελήσεται ὄφρα τελέσσω.

Εἰ δ' ἄγε τοι κεφαλῇ κατανεύσομαι, ὄφρα πεποίθῃς·
Τοῦτο γὰρ ἐξ ἐμέθεν γε μετ' ἀθανάτοισι μέγιστον
Τέκμωρ· οὐ γὰρ ἐμὸν πάλιν ἄγρετον οὐδ' ἀπατηλὸν,
Οὐδ' ἀτελεύτητον γ' ὅ, τι κεν κεφαλῇ κατανεύσω.
Ἦ, καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων,
Ἀμβρόσιαι δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος
Κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο, μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὄλυμπον.

Illam v. valde graviter ferens allocutus est nubes congregans Jupiter.
Certè facinus pestiferum *erit*, quando me in inimicitias inducis
Junonis, quum me irritabit probrosis verbis. *i.e. conviciis.*
Illa verò etiam frustra me perpetuò inter immortales deos
Objurgat, & ait me in prælio Trojanis auxiliari.
Quare tu quidem nunc abi, ne te videat
Juno: mihi verò hæc curæ erunt, ut perficiam.
Si verò dubitas *de hac re*, age tibi capite annuam, ut confidas.
Hoc n. ex me inter deos immortales est certissimum
Signum, neque n. meum *verbum* revocabile, neque fallax,
Neque irritum *est*, quodcunque capite annuero.
Dixit & nigris superciliis annuit Saturnius,
Immortales verò comæ commotæ sunt regis
Capite ab immortali: magnum a. concussit Olympum.

516. 29. 78. Ὀχθήσας particip. aor. 1. verb. ὀχθέω, indignor, graviter fero, ingemisco. q. ab ἄχθομαι. 84. 510.

517. Ἦ δὴ, certé. Synonyma sunt. 77. 6. Λοίγια, ac. pl. n. g. adject. λοίγιος, perniciosus: à λοιγὸς, pernicies, pestis. Ἔργ' pro ἔργα, ab ἔργον, res. 80. Ἐμ' pro ἐμὲ ab ἐγώ. Ἐχθοδοπῆσαι, infin. aor. 1. verb. ἐχθοδοπέω, sum invisus, voce altercor, sum inimicus: voce inimica alloquor: in inimicitias induco. Ἐφήσεις, induces, 2. f. fut. 1. verb. ἐφίημι, immitto, induco.

518. 400. Ὅταν, quando, quum: ex ὅτε & ἄν. 32. Ἐρέθῃσιν Ion. pro ἐρέθῃ, 3. f. præf. subj. verb. ἐρέθω. Ὀνειδίοις, d. pl. ab ὀνείδιος, probrosus ab ὄνειδος, probrum. 223.

519.

519. Ἡ pro αὐτὴ vel ἐκείνη. 9. 3. 7. 133. 32. 52. 14. 265. Θεοῖσι Ion. pro θεοῖς, à θεός. 8.

520. Νεικεῖ à νεικέω, objurgo, contendo, rixor: à νεῖκος, εος, τὸ, rixæ: à νὴ particul. priv. & εἴκω, cedo. Κύ τε &, τε hic expler, & abundat. 32. Φησὶ, ait, à φημὶ, aio. Μάχη, pugna, d. f. à μάχη, ἡ, pugna. 408. 77.

521. 24. 76. 18. 27. Ἀπόστιχε, imper. aor. 2. verb. ἀποστείχω, abeo, discedo, recedo: ex ἀπὸ & στείχω, ordine eo, incedo. Fut. στείξω. P. ἔστειχα. Aor. 2. ἔστιχον. 26. Νοήσῃ, 3. f. aor. 1. subj. verb. νοέω, mente agito, cogito, animadverto, video, cerno.

522. 55. 20. 3. 60. 140. Μελήσεται, 3. f. fut. 1. med. verb. μέλω, curæ sum, quod sumit tempora à μελέω. Ὄφρα, donec. Τελέσσω pro τελέσω, aor. 1. subj. verb. τελέω. 82.

523. Εἰ δ', si veró. 40. 3. subaudi hic μὴ πείθῃ, non credis, dubitas. 62. 28. Κεφαλῇ capite, a κεφαλὴ, ἡ, caput. Κατανεύσομαι, annuam, fut. med. verb. κατανεύω, annuo: ex ἐπὶ & νεύω. 82. Πεπίθῃς, 2. f. perf. m. subj. verb. πείθω. 33.

524. 419. 9. 6. Ἔμεθεν Attic. pro ἐμέοθεν Ion. pro ἐμοῦθεν, g. f. ab ἐγώ. Γε explet. 368. 265. Μέγιστον, superl. n. g. à μέγας. 239.

525. Τέκμωρ, τὸ, signum, finis, exitus, mors, terminus. 24. 9. 31. Παλινάγρετον, ac. f. n. g. adject. παλινάγρετος, rursus congregatus, revocatus, vel quia revocari potest: pro παλιναγείρετος, à πάλιν, rursus, & ἀγείρω, congrego. 89. Ἀπατηλὸν neutr. genus adject. ἀπατηλὸς, deceptivus, fallax: ab ἀπάτη, ἡ, deceptio: ab ἀπατάω, decipio.

526. 89. Ἀτελεύτητον, n. genus ab ἀτελεύτητος, ad finem non perductus, irritus, item fine carens ex α priv. & τελευτάω, finio, quod à τέλος. Γ' pro γε. 60. 85. 60. 523.

527. Ἦ per aphæref. pro ἔφη, dixit, à φημὶ, aio, dico. 7. Κυανέῃσιν Ion. pro κυανέαις, d. pl. à κυάνεος, α, ον, cæruleus, item *niger*: à κύανος color cæruleus. Ὀφρύσι ab ὀφρὺς, ἡ, supercilium, item *superbia*, ab ὄμμα & ῥύω, quòd supercilia oculos conservent. Νεῦσε, 3. f. aor. 1. verb. νεύω, annuo. 3. 397.

528. Ἀμβρόσιαι, n. pl. f. ab ἀμβρόσιος, immortalis, divinus, item dulcis, placidus: ab α priv. & βροτὸς, mortalis, euphoniæ causâ interjecto μ. 3. 46. Χαῖται à χαίτα, ης, ἡ, coma, juba, cæsaries, seta: à χέω, fundo. Ἐπεῤῥώσαντο, 3. pl. aor. 1. m. verb. ἐπεῤῥώομαι, fortiter moveor: ab ἐπὶ & ῥώομαι inusit. à quo tamen quædam tempora sunt in usu: pro hoc in usu est ῥωννύω vel ῥώννυμι, corroboro. 7.

529. Κρατὸς, g. f. à κρὰς, τὸ, caput: à κάρηνον, τὸ, idem. Ἀπ' pro ἀπὸ, ab. 249. Ἀθανάτοιο Ion. pro ἀθανάτου, ab ἀθάνατος. 265. Μέγαν à μέγας, magnus. 239. 3. Ἐλέλιξεν, concussit, 3. f. aor. 1. verb. ἐλελίττω, agito, concutio, rapido volumine torqueo: Fit ab ἑλίσσω reduplicatione prim. syllabæ. 18.

Τώ γ' ὣς βουλεύσαντε διέτμαγεν, ἡ μὲν ἔπειτα
Εἰς ἅλα ἆλτο βαθεῖαν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου.
Ζεὺς δὲ ἑὸν πρὸς δῶμα· θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἀνέσταν,
Ἐξ ἑδέων σφοῦ πατρὸς ἐναντίον· οὐδέ τις ἔτλη
Μεῖναι ἐπερχόμενον, ἀλλ' ἀντίοι ἔσταν ἅπαντες.
Ὣς ὁ μὲν ἔνθα καθέζετ' ἐπὶ θρόνου, οὐδέ μιν Ἥρη
Ἠγνοίησεν ἰδοῦσ', ὅτι οἱ συμφράσσατο βουλὰς
Ἀργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος.
Αὐτίκα κερτομίοισι Δία Κρονίωνα προσηύδα.

Illi quidem sic cùm consultâssent, separati sunt, hæc quidem deinde
In mare desiliit profundum de splendido cœlo.
Jupiter v. suam ad domum *ivit*, dii v. omnes simul assurrexerunt
Ex sedibus, suo patri obviam; neque quisquam sustinuit
Expectare venientem, sed obvii steterunt universi.
Sic ille illic sedit in solio, neque ipsum Juno
Ignoravit, conspicata quòd cum eo contulerat consilia
Argenteis pedibus Thetis filia marini senis.
Statim itaque conviciis Jovem Saturnium allocuta est.

530. 304. Βουλεύσαντε, n. dual. particip. aor. 1. βουλεύσας, à βουλεύω, consulo, consilium agito: à βουλὴ, ἡ, con-

 silium

filium. Διέτμαγεν Bœotic. per syncopen pro διέτμάγησαν, 3. pl. aor. 2. paſſ. verb. διατμήγω, vel διατμήσσω divido, separo. F. 2. διατμαγῶ. Aor. 2. διέτμαγον. Thema Τέμνω, scindo, seco, &c. Ἡ pro αὕτη, vel ἐκείνη. 9. 18. 51.

531. 141. Ἆλτο Ion. pro ἧλτο Æol. tenuis hîc pro aſpirata ponitur. Fit a. per syncop. ex ἥλατο, 3. s. aor. 1. m. verb. ἅλλομαι, salio, salto. Βαθεῖαν, ac. s. f. adject. βαθὺς, profundus. Compar. βαθύτερος, βαθύων & βάσσων. Superl. βαθύτατος & βάθιςος. 249. Αἰγλήεντος, g. s. ab αἰγλήεις, ὁ, splendidus, fulgens, ab αἴγλη, ἡ, fulgor, splendor. 18.

532. 5. 3. Ἑὸν Poët. pro ὃν, ac. s. n. g. ab ὃς, suus. 72. 420. 18. 158. 5. Ἀνέςαν per syncop. pro ἀνέςησαν, 3. pl. aor. 2. verb. ἀνίςημι, surgere facio.

533. 6. Ἑδέων, g. pl. ab. ἕδος, εος, ους, τὸ, sedes, solium, templum, item mora, desidia: ab ἕζομαι, sedeo. Σφοῦ Dor. pro σφετέρου, g. s. à σφέτερος, suus, proprius. Ἐναντίον, adverb. obviam, in occursum: ab ἐναντίος, adversus: ab ἐν & ἀντί. 90. 8. Ἔτλη, 3. s. aor. 2. verb. τλάω, vel τλῆμι, pro ταλάω, suffero, sustineo.

534. Μεῖναι, infin. aor. 1. verb. μένω. 1. Ἐπερχόμενον, venientem, ac. s. m. particip. præſ. verb. ἐπέρχομαι, venio, advenio, supervenio: ex ἐπὶ & ἔρχομαι. 24. Ἀντίοι ab ἀντίος, obvius: ab ἀντί. Ἔςαν Bœotic. per syncop. pro ἔςησαν, steterunt, 3. pl. aor. 2. verb. ἵςημι. Ἅπαντες, omnes, ab ἅπας, omnis: ex α pro ἅμα & πᾶς.

535. 68. 9. 18. 22. 68. Ἐπὶ cum genitivo variis redditur modis, ut; *in, super, supra, per, coram, penes, versùs, ad, erga, prope, sub, de.* Adverbio etiam redditur ut ἐφ' ἑνὸς ἄγειν, singulatim ducere. ἐπὶ μέρους, particulatim, &c. Θρόνου à θρόνος, ὁ, solium, sedes, sella augusta: item *dignitas*: à θράω, sedeo. 90. 29. 400.

536. Ἠγνοίησεν per epenthes. τοῦ ι pro ἠγνόησεν, 3. s. aor. 1. verb. ἀγνοέω, ignoro: ab α priv. & νοέω, cogito, in animo verso, video. Ἰδοῦσ' pro ἰδοῦσα particip. fœm. aor. 2. verb. εἴδω, video. 56. 72. Συμφράσσατο Ion. & Poët. pro συνεφράσατο, 3. s. aor. 1. m. verb. συμφράζω, communico, colloquor: ex σὺν, & φράζω. Βουλὰς, consilia, à βουλή. 5.

537. Ἀργυρόπεζα, ἡ, argenteos habens pedes: ab ἀργύρεος, argenteus & πέζα, malleolus pedis, pes. Dicitur a. ἀργυρόπεζα, Thetis, quòd habeat fimbrias veſtimenti inſtitis argenteis ornatus: vel quòd extremæ partes maris interioribus ſint albiores. 413. 13. Ἁλίοιο Ion. pro ἁλίου, g. ſ. ab ἅλιος, marinus: ab ἅλς, ἡ, mare. 26.

538. 118. Κερτομίοισι Ion. pro κερτομίοις (ſubaudi ἔπεσι) à κερτόμιος, mordax, cor ſcindens: à κέαρ, cor, & τέμνω, ſcindo. 5. 397. 201.

Τίς δ' αὖ τοι δολομῆτα θεῶν συμφράσσατο βουλάς;
Αἰεί τοι φίλον ἐστὶν, ἐμεῦ ἀπὸ νόσφιν ἐόντα
Κρυπτάδια φρονέοντα δικαζέμεν, οὐδέ τί πώ μοι,
Πρόφρων τέτληκας εἰπεῖν ἔπος, ὅ, ττι νοήσῃς.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
Ἥρη, μὴ δὴ πάντας ἐμοὺς ἐπιέλπεο μύθους
Εἰδήσειν· χαλεποί τοι ἔσοντ' ἀλόχῳ περ ἐούσῃ.
Ἀλλ' ὃν μέν κ' ἐπιεικὲς ἀκουέμεν, οὔ τις ἔπειτα
Οὔτε θεῶν πρότερος τόν γ' εἴσεται οὔτ' ἀνθρώπων·
Ὃν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοιμι νοῆσαι.
Μή τι σὺ ταῦτα ἕκαστα διείρεο, μηδὲ μετάλλα.

Quis verò iterum tecum, doloſiſſime deorum, contulit
 conſilia?
Semper tibi gratum eſt ſeorſum à me exiſtentem,
Tua conſilia celantem ſtatuere: neque ullum adhuc mihi
Promptus ſuſtinuiſti declarare conſilium, quodcunque
 cogitaris.
 Huic deinde reſpondit pater hominúmque deorúmque.
Juno, ne jam ſperato te omnia mea conſilia
Scituram: difficilia tibi erunt, quamvis ſis uxor.
Sed quod quidem erit conveniens te audire, nullus ſanè
Neque deorum priùs hoc ſciet, neque hominum:
Quod v. ego ſeorſum à diis velim inire, [veſtigato.
Ne ullo modo tu hæc ſingula quærito; neque curioſiùs

539. 8. 3. 27. 28. Δολομῆτα voc. ſ. à δολομήτης, ου, ὁ, qui doloſè cogitat, vafer, doloſus: à δόλος, ὁ, dolus, & μῆτις, ἡ, conſilium. 8. 536.

540. 107. 88. Ἀπὸ per tmesin pertinet ad ἐόντα pro ὄντα, ut sit ἀπόντα, ac. s. mascul. particip. præs. ἀπὼν, absens, procul existens ab ἄπειμι, absum. Νόσφι seorsum, construitur cum ἐμεῦ.

541. Κρυπτάδια, occulta, clandestina *consilia*, &c. ac. pl. n. g. adject. κρυπτάδιος, occultus, &c. à κρύπτω, occulto, abscondo. Φρονέοντα à φρονέω, cogito, &c. Δικαζέμεν Ion. pro δικάζειν, determinare statuere. à δικάζω, judico, &c. à δίκη, jus. 108.

542. 77. Τέτληκας, 2. s. perf. verb. τλῆμι, tolero, sustineo. Εἰπεῖν infinit. aor. 2. verb. ἔπω, dico. 108. Ὅ, ττι Poët. pro ὅ, τι. 85. Νοήσῃς, 2. s. subj. aor. 1. verb. νοέω, cogito.

543. 121. 30. 7. 8. 5.

544. 406. 26. 6. 5. Ἐμὸς ab ἐμὸς, meus. 31. Ἐπέλπεο Ion. pro ἐπέλπου, imper. præs. verb. ἐπέλπομαι, spero: ab ἐπὶ & ἔλπομαι apud Poëtas pro ἐλπίζω, spero: ab ἐλπὶς, ἡ, spes: ab ἔλδω, cupio, & πάω, possideo. 33.

545. Εἰδήσειν, fut. 1. infinit. verb. εἴδω, scio. Χαλεποὶ à χαλεπὸς, ὁ, difficilis, molestus, &c. à χαλέπτω, damno afficio. 28. Ἔσοντ' pro ἔσονται, erunt, ab εἰμί. 114. 131.

546. 24. Ὃν scil. μῦθον, quod scil. *consilium*. 2. 18. 60. Ἐπιεικὲς scil. ἐστὶ, consentaneum *est*, vel par *est*, ab adjectiv. ἐπιεικὴς, έος, ὁ, ἡ, consentaneus, decens. Ἀκουέμεν Ion. pro ἀκούειν ab ἀκούω, audio. 88. 51.

547. 115. 8. Πρότερος, prior, compar. à πρό. 6. Τόνγ' pro τοῦτόν γε scil. μῦθον. 9. 60. Εἴσεται, sciet, 3. s. fut. 1. m. verb. εἴδω, scio. 256.

548. Ὃν scil. μῦθον, quod *consilium*. 2. 3. Ἂν particul. potential. construitur cum verb. ἐθέλοιμι. Ἐγὼν Dor. pro ἐγώ. 48. 8. Ἐθέλοιμι optativ. præs. verb. ἐθέλω, idem quod θέλω. Νοῆσαι, aor. 1. infin. verb. νοέω.

549. Μή τι, nequid, ne quo modo, ne ullo modo. 26. 8. 140. Ἕκαστα singula, ac. pl. n. g. ab ἕκαστος, unusquisque, singuli: ab ἑκὰς, procul, ut sint tam ii, qui procul absunt, quàm ii, qui in propinquo sunt. Διείρεο Ion. pro διείρου, imper. verb. διείρομαι, interrogo, quæro: ex διὰ & εἴρομαι, interrogo, ab εἴρω. 210. Μετάλλα, imp.

Imp. verb. μεταλλάω, scrutor, inquiro diligenter. Metaphora sumptà à metallorum scrutatione, quà nihil περιεργότερον, inquit Eustath. Fit à μέταλλον, ου, τὸ, metallum; quod à μετὰ ἄλλος, quia in iisdem venis diversa metalla diversantur; vel quia adinvenitur & eruitur ἄλλο, μετ' ἄλλο, &c.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη,
Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπας.
Καὶ λίην σε πάρος γ' οὔτ' εἴρομαι, οὔτε μεταλλῶ,
Ἀλλὰ μάλ' εὔκηλος τὰ φράζεαι ἅσσ' ἐθέλησθα.
Νῦν δ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα μή σε παρείπῃ
Ἀργυρόπεζα Θέτις θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος.
Ἠερίη γάρ σοί γε παρέζετο κὴ λάβε γούνων.
Τῇ σ' ὀΐω κατανεῦσαι ἐτήτυμον, ὡς Ἀχιλῆα
Τιμήσῃς, ὀλέσῃς δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.

Huic v. respondit deinde bovinis oculis prædita veneranda
Severissime Saturnie, quale verbum dixisti? [Juno
Vel nimium te priùs neque interrogo, neque inquiro,
Sed valde quietus ea deliberas quæcunque vis.
Nunc v. graviter timeo, animo ne te fallat
Argenteis pedibus Thetis filia marini senis.
Matutina n. tibi assedit, & prehendit genua.
Huic te suspicor promisisse certè fore, ut Achillem
Honorares: perdas v. multos in navibus Græcorum.

550. 121. Βοῶπις, ὤπιδος, ἡ, quæ habet bovinos oculos, i. e. magnos & bene apertos: vel nigros & rotundos, ideóque venustos: à βοῦς, bos, & ὤψ, oculus. Eustathius Junonem scribit ita dictam ἀπὸ τῆς βοῆς διὰ τῆς ἀερίας ἠχοῦς, à clamore vel sonitu, quem aër edit, Juno n. elementum aëris esse putabatur; ideóque Juno fingitur semper litigando delectari. 357. 55.

551. Αἰνότατε superl. adject. αἰνὸς, ὁ, vehemens, severus, gravis. 414. Κρονίδη, v. s. à Κρονίδης, ὁ, Saturnius. Ποῖον à ποῖος, qualis. Τὸν μῦθον, verbum, ab ὁ μῦθος. 33. Ἔειπας Poët. pro εἶπας ab ἔπω.

552. 7. Λίην Ion. pro λίαν, valde, admodum. 26. 360. 115.

553. 24. 85. Εὔκηλος Æol. addito υ pro ἔκηλος, ὁ, ἡ, placidus, quietus: ab εἴκω, cedo, qui cedit ἡσυχάζει. Τὰ pro ταῦτα, ea. 9. Φράζεαι Ion. pro φράζη, delibera, à φράζομαι, delibero, &c. Ἅσσ' pro ἅσσα pro ἅττα Atticè pro ἅτινα, vel ἅπερ, aliqua, quædam: ab ἃ & σὰ Megarensium lingvâ significante τινά. Ἐθελῆσθα Æol. pro ἐθέλῃς, velis.

554. 27. 3. Αἰνῶς, graviter, valde: ab αἰνός. 414. Δείδοικα Poët. pro δέδοικα, timeo, à δείδω. 33. Κατὰ φρένα, animo. 193. 26. Παρείπῃ, fallat, 3. s. præs. subj. verb. παρείπω, moneo, seduco, fallo, alloquor.

555. Totum hunc versum vid. 537.

556. 497. 9. 60. Παρέζετο à παρέζομαι assideo. 407.

557. Τῇ pro ταύτῃ, huic. 9. 26. 59. Κατανεῦσαι, promisisse à κατανεύω. 513. Ἐτήτυμον per anadiplosin pro ἔτυμον adverb. verè, certè, ab ἔτυμος, verus: Fit ab ἐτὸς, ὁ, verus, ab εἰμί. Ὡς ut. 1.

558. Τιμήσῃς, 2. s. aor. 1. subj. verb. τιμάω. 175. Ὀλέσῃς, 2. s. subj. aor. 1. verb. ὀλλύω. 3. Πολέας Poët. pro πολλοὺς, ac. pl. à πολύς. 3. 55. 26. 1.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος, προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς.
Δαιμονίη, αἰεὶ μὲν ὀΐεαι, οὐδέ σε λήθω·
Πρῆξαι δ' ἔμπης οὔτι δυνήσεαι, ἀλλ' ἀπὸ θυμοῦ
Μᾶλλον ἐμοὶ ἔσεαι· τὸ δέ τοι καὶ ῥίγιον ἔσται·
Εἰ δ' οὕτω τοῦτ' ἐστιν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι·
Ἀλλ' ἀκέουσα κάθησο, ἐμῷ δ' ἐπιπείθεο μύθῳ.
Μή νύ τοι χραίσμωσιν ὅσοι θεοί εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ
Ἆσσον ἰόνθ' ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφείω.

Hanc v. respondens alloquutus est nubes congregans Jupiter.
Infœlix, semper quidem suspicaris, neque te lateo:
Proficere tamen nihil poteris, sed inamabilis
Magis mihi eris: hoc a. tibi & durius erit.
Quod si hoc ita est, mihi futurum est gratum.
Quin tacita sedeto, meóque pare sermoni.
Ne forte tibi parum prosint, quotquot dii sunt in cœlo,
Propius accedentes, quum tibi invictas manus injecero.

559.

559. 20. 84. 512.

560. Δαιμονίη Ion pro δαιμονία, à δαιμόνιος, ὁ, divinus, beatus, auguſtus, admirandus, item in malam partem, *miſerandus*, *infœlix* ut hic: à δαίμων, ὁ, ἡ, deus, numen, genius, prudens. 52. 18. Ὀΐεαι Ion. pro ὀΐῃ, 2. ſ. præſ. ind. verb. ὄιομαι, puto. 89. 26. Λήθω, lateo, pro quo in uſu eſt λανθάνω, idem.

561. Πρῆξαι Ion. pro πρᾶξαι, infin. aor. 1. verb. πράττω, facio, proficio. 3. Ἔμπης Ion. pro ἔμπας, tamen. 241. 24. Ἀπὸ θυμοῦ. 249. 24. Nota. ἀπὸ hic notat alienationem, itaque ἀπὸ θυμοῦ εἶναι, idem eſt per periphraſin quod ἀποθύμιον εἶναι, inviſum, odioſum vel inamabilem eſſe.

562. 20. 16. Ἔσεαι Ion. pro ἔσῃ, 2. ſ. fut. verb. εἰμί. 326. Τοι pro σοι. 28.

563. 40. 3. 131. 419 114. 20. Μέλλει à μέλλω· μέλλει εἶναι eſt Græciſmus per periphraſin idem ſignificans quod ἔσεται, futurus eſt vel erit. Vid. Iſocr. Orat. ad Demon. IV, 2. Φίλον, gratum, à φίλος. 20.

564. 24. 34. Κάθεσο à κάθημαι, ſedeo. Ἐμῷ, meo, ab ἐμὸς, meus. 3. Ἐπιπείθεο Ion. pro ἐπιπείθου, imper. paſſ. præſ. verb. ἐπιπείθομαι ex ἐπὶ & πείθομαι. 33.

565. 28. Ὅσοι quotquot, ab ὅσος. 8. Εἰσ' pro εἰσὶν ab εἰμί. 14. 18.

566. 335. Ἰόνθ' pro ἰόντε nom. dual. pro plurali ἰόντες, accedentes *ſcil. dii* ab ἰὼν particip. verb. εἶμι, eo. 80. 60. 28. Ἀάπτους, ac. pl. ab ἄαπτος, ὁ, ἡ, qui tangi non poteſt: cui quis nocere nequit, item fortis, invictus. Fit, ſi priorem habeat ſignificationem ex α priv. & ἅπτομαι, attingo, prehendo, capeſſo: ſi poſteriorem, ab ἰάπτω, noceo, quod fit ab ἴψ, ἰπὸς, vermis ligna corrodens, &c. 14. Ἐφείω Poët. metri causâ pro ἐφῶ, reſoluto ω circumflexo in έω deinde metri causâ interjecto ι. Aor. 2. act. ſubj. verb. ἐφίημι, injicio: ab ἐπὶ & ἵημι.

Ὣς ἔφατ', ἔδδεισεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
Καί ῥ' ἀκέουσα καθῆστο, ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ.
Ὤχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοὶ οὐρανίωνες·
Τοῖσιν δ' Ἥφαιστος κλυτοτέχνης ἦρχ' ἀγορεύειν,

 Μητρὶ

Μητεὶ φίλῃ ἐπίηρα φέρων λευκωλένῳ Ἥρῃ.

Sic dixit: conterrita est v. magnis oculis veneranda Juno,
Et tacita resedit flectens charum animum.
Molestè a. tulerunt in domo Jovis dii cœlites:
Illis a. Vulcanus inclytus artifex cœpit concionari
Matri charæ gratificans albis ulnis Junoni.

567. 43. 33. 550.

568. 7. 8. 34. Καθῆστο, 3. s. plusq. perf. pass. verb. καθέζω, vel est 3. s. imperf. verb. κάθημαι, poët. pro καθῆτο penult. circumflexâ Ion. pro ἐκάθητο. Ἐπιγνάμψασα fœm. genus ab ἐπιγνάμψας, flectens particip. aor. 1. verb. ἐπιγνάμπτω, flecto, inflecto, deprimo, persvadeo, domo: ab ἐπὶ & γνάμπτω, flecto, ab κάμπτω, idem. 20. 44.

569. Ὤχθησαν, 3. pl. aor. 1. verb. ὀχθέω. 516. 3. 10. 18. 5. 8. Οὐρανίωνες, cœlites, ab οὐρανίων, ὁ, cœlicola: ab οὐρανὸς, ὁ, cœlum.

570. 58. Ἥφαιστος, ὁ, Vulcanus Jovis & Junonis filius cudendi artem invenit, & primus eam docuit. Jovi patri fulmina confecit, cui & Ægidem scutum mirabile quondam fabrefecit. Veneris maritus fuit, cum qua Martem dormientem cum invenisset, utrunque in ipso facto catenis à se miro artificio confectis ita revinxit, ut non prius se extricare potuerint, quàm Soli ac reliquis diis in ipso adulterio visi fuerint. Κλυτοτέχνης, ὁ, inclytus artifex: à κλυτὸς, inclytus & τέχνη, ars, artificium. Ἦρχ' pro ἦρχε, 3. s. imperf. verb. ἄρχω, incipio. 109.

571. 280. 20. Ἐπίηρα, grata, ac. pl. n. g. ab ἐπίηρος, ὁ, gratus, amabilis, per syncop. pro ἐπιήρανος, q. ἐπιήρατος idem: ab ἐράω, amo. Φέρων, à φέρω. Hinc. ἐπίηρα φέρειν, est Græcism. qui unâ voce redditur *gratificari*. 55.

Ἦ δὴ λοίγια ἔργα τάδ' ἔσσεται, οὐδ' ἔτ' ἀνεκτά.
Εἰ δὴ σφὼ ἕνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον ὧδε,
Ἐν δὲ θεοῖσι κολῳὸν ἐλαύνετον, οὐδέ τι δαιτὸς,
Ἐσθλῆς ἔσσεται ἦδος ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾷ.
Μητεὶ δ' ἐγὼ παράφημι καὶ αὐτῇ περ νοεούσῃ,
Πατεὶ φίλῳ ἐπίηρα φέρειν Διΐ, ὄφρα μὴ αὖτε

Νεικείῃσι πατὴρ, σὺν δ' ἡμῖν δαῖτα ταράξῃ.
Εἴπερ γὰρ κ' ἐθέλῃσιν ὀλύμπιος ἀστεροπητὴς
Ἐξ ἑδέων στυφελίξαι· ὁ γὰρ πολὺ φέρτατός ἐστιν.
Ἀλλὰ σὺ τόνγ' ἐπέεσσι καθάπτεσθαι μαλακοῖσιν·
Αὐτίκ' ἔπειθ' ἵλαος ὀλύμπιος ἔσσεται ἡμῖν.

Sanè jam peſtifera opera hæc erunt, neque ampliùs toleranda,
Si jam vos propter mortales contendatis : ſic
Inter vos verò deos tumultum excitetis,neq; ulla convivii
Boni erit voluptas, quandoquidem deteriora ſuperiora ſunt.
Matri a. ego ſvadeo & ipſi licet intelligenti,
Ut patri charo gratificetur Jovi, ne rurſus *eam*
Objurget pater, & nobis convivium turbet.
Nam ſi velit cœleſtis fulgurator,
De ſolio deturbaverit : hîc n. multò potentiſſimus eſt.
Sed tu hunc verbis demulceto blandis :
Statim deinde propitius cœleſtis erit nobis.

572. 77. 6. 517. 115. 239. 115. 96. Ἀνεκτὰ, n. pl. n. g. ab ἀνεκτὸς, ὁ, tolerabilis : fit à 3. perſ. perf. paſſiv. verb. ἀνέχομαι, tolero.

573. 40. 6. Σφῶϊ n. dual. à σύ. 94. Θνητῶν à θνητὸς, mortalis. Ἐριδαίνετον contenditis, 2. dual. præſ. verb. ἐριδαίνω, contendo: ab aor. 2. verb. ἐρίζω, idem : ab ἔρις, contentio. 181.

574. 14. 3. Θεοῖσι Ion. pro θεοῖς à θεός. 8. Κολῳὸν à κολῳὸς, ῦ, ὁ, tumultus, ſtrepitus, turbatio, rixa. Fit ἀπὸ τῶν κολοιῶν, à graculis, quippe aves ſunt gregatim volantes magno cum garritu, ſtrepitúque : hinc κολῳάω, tumultuor. Ἐλαύνετον, 2. dual. præſ. verb. ἐλαύνω, impello, excito, &c. 9. 8. Δαιτὸς, g. ſ. à δαῖς, epulum, convivium.

575. Ἐσθλῆς, g. ſ. f. ab ἐσθλὸς, ῦ, ὁ, bonus. 108. 239. Ἦδος, εος, τὸ, jucunditas, voluptas, jucunditas cum leni Æol. pro aſpirat. Fit ab ἡδὺς. 57. Χερείονα, n. pl. n. g. à χερείων. 114. Νικᾷ, 3. ſ. Attic. pro 3. pl. νικῶσι, vincunt, ſuperiora ſunt : à νικάω, vinco, &c.

576. 280. 3. Παράφημι, ſvadeo, perſvadeo, hortor : ex παρὰ & φημὶ, aio, &c. 7. 4. 81. Νοεύσῃ, d. ſ. fœm. parti-

particip. νοέων à νοέω, cogito, animadverto.

577. 30. 20. 571. 5. 82. 26. 27.

578. Νεικείῃσι Poët. εικέῃσι Ion. pro νεικέῃ, 3. f. subj. præf. verb. νεικέω, contendo, objurgo. 30. Σὺν refertur ad ταράξῃ, 3. f. aor. 1. subj. verb. ταράσσω vel ταράττω, perturbo, turbo, commoveo. Fit ab ἀράσσω præposito τ, pulso : quod fit à ῥάσσω, pulso, dejicio, frango, &c. Ἡμῖν ab ἐγώ. Δαῖτα à δαΐς.

579. 81. Κ' pro κέ. 60. 408. 18. Ἀστεροπητὴς, ȣ, ὁ, fulgurator, fulgurum autor : ab ἀστεροπὴ, fulgor, Poët. pro ἀστραπὴ, ab ἀστράπτω, fulguro, quasi ἄστρ. ἰάπτω, ab ἀστὴρ sive ἄστρον, τὸ, astrum, & ἰάπτω, mitto.

580. 533. Στυφελίξαι, aor. 1. infin. verb. στυφελίζω, asperè tracto, depello, everto, quatio, agito, disjicio, deturbo : à στυφελὸς, ὁ, durus, asper : à στύφω, adstringo, quòd quæ adstringuntur & inspissantur, soleant indurari. 9. 167. Φέρτατος, superl. à φέρω. Ἐστὶν ab εἰμί.

581. 24. Τόνγ' pro τόνγε pro τȣτόν γε. 9. 60 223. Καθάπτεσθαι infinitiv. pro imperativ. more Attico, à verb. καθάπτομαι, tango animum dictis, item *demulceo*, ex κατὰ & ἅπτομαι. Μαλακοῖσιν Ion. pro μαλακοῖς à μαλακὸς, ὁ, mollis : à μαλάσσω, mollio.

582. 199. 51. Ἵλαος, ὁ, placidus, propitius, benignus, clemens : ab ἱλάομαι, placo. 18. 239. 67.

Ὣς ἄρ' ἔφη, καὶ ἀναΐξας δέπας ἀμφικύπελλον
Μητρὶ φίλῃ ἐν χερσὶ τίθει καί μιν προσέειπε,
Τέτλαθι μῆτερ ἐμὴ καὶ ἀνάσχεο, κηδομένη περ,
Μή σε φίλην περ ἐȣσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι
Θεινομένην· τότε δ' ȣ̓ τι δυνήσομαι ἀχνύμενός περ
Χραισμεῖν· ἀργαλέος γὰρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι.
Ἤδη γάρ με καὶ ἄλλοτ' ἀλεξέμεναι μεμαῶτα
Ῥίψε ποδὸς τεταγὼν ἀπὸ βηλȣ̃ θεσπεσίοιο.
Πᾶν δ' ἦμαρ φερόμην, ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι
Κάππεσον ἐν Λήμνῳ, ὀλίγος δέ τι θυμὸς ἐνῆεν.
Ἔνθα με Σίντιες ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο πεσόντα.

Sic utique dixit, & impetu surgens poculum geminum
Matri charæ in manibus posuit, & ipsam allocutus est,

Fer

Fer patienter mater mea, & fuftine, quamvis doleas.
Ne te his, licèt chara fis, oculis videam
Gædi, tunc n. nihil potero quamvis doleam
Opitulari, difficilis n. *eft* cœleftis, cui quis refiftat.
Jam n. me & aliàs auxiliari cupientem
Projecit pede prehendens de limine divino.
Totà autem die ferebar, fimul a. cum fole occidente
Decidi in Lemnum; parvus a. admodum animus inerat.
Ibi me Sinties homines continuò exceperunt delapfum.

583. 43. 8. Ἔφη, 3. f. aor. 2. ind. verb. φημί. 7. Ἀναΐξας, particip. aor. 1. verb. ἀναΐσσω, furfum ruo, furgo: ab ἀνὰ & ἀΐσσω, ruo, cum impetu feror. 472. Ἀμφικύπελλον, utrinque anfatum, vel labia introrfus inflexa habens: quidam exponunt *poculum geminum*: ab ἀμφὶ, utrinque, & κύπελλον, cyathus, poculum, fic dictum ἀπὸ τῆ κυφότητος, ob concavitatem vel curvitatem. Fit ab aor. 2. verb. κύπτω, pronus fum, inclino caput.

584. 576. 20. 14. Τίθει pro ἐτίθει, 3. f. imperf. Attic. pro ἐτίθη, ab inufit. τιθέω pro τίθημι. 7. 29. 206.

585. Τέτλαθι per anadiplof. pro τλάθι imper. præf. à τλῆμι, à τλάω. 228. 351. Ἐμὴ, v. f. f. pronom ἐμός. 7. Ἀνάσχεο Ion. pro ἀνάσχου, aor. 2. verb. ἀνέχομαι. 196. 81.

586. 26. 20. 81. Ἔωσαν poët. pro ὦσαν ab ἐών. 131. 14. Ὀφθαλμοῖσιν Ion. pro ὀφθαλμοῖς, d. pl. ab ὀφθαλμὸς, ὁ, oculus, q. ὀπταλμὸς, ab ὄπτομαι, video, & ἄλλομαι, falio. Δι' ὧ ἄλλεται τὸ ὁρατικὸν, in quo vifus falit, aut ex quo falit vifio. Ἴδωμαι, aor. 2. fubj. verb. εἴδω, video.

587. Θεινομένlω, ac. f. f. particip. paff. θεινόμενος à θείνω, cædo, verbero, pulfo. 92. 3. 241.

588. 2. 42. Ἀργαλέος, ὁ, moleftus, difficilis pro ἀλγαλέος ρ pro λ Attic. pofito: ab ἄλγος. 2. vel quafi ἐργαλέος, ab ἔργον, opus. 9. 18. Ἀντιφέρεσθαι ab ἀντιφέρομαι, refifto, repugno: ab ἀντὶ & φέρομαι, feror.

589. 250. 9. 32. 7. Ἄλλοτ' pro ἄλλοτε, aliàs, alio tempore: ab ἄλλος, alius. Ἀλεξέμεναι Dor. pro ἀλέξειν ab ἀλέξω, auxilior, opitulor, arceo, &c. Fit à futur. 1. ἄλξω interjiciend. ε, ab ἄλκω inufit. quod ab ἀλκὴ, robur

bur. Μεμαῶτα, ac. f. à μεμαὼς Ion. μεμηκὼς, cupiens, particip. perf. act. verb. μάω, cupio, desidero, &c.

590. Ῥίψε Ion. pro ἔῤῥιψε, 3. f. aor. 1. verb. ῥίπτω, jacio, dejicio, projicio, præcipitem do, &c. Ποδὸς, g. f. à πῦς. Τεταγὼν per anadiplosin pro ταγὼν particip. aor. 2. verb. τάζω, prehendo capio, tendo, extendo. Fit à τείνω. 249. Βηλῦ à βελὸς, ὁ, limen domûs: à βάω & λίαν, quòd per limina sæpius eatur. Θεσπεσίοιο Ion. pro θεσπεσίυ à θεσπέσιος, divinus, magnus, mirificus. q. Θεόθεν πεσὼν, divinitùs lapsus: à θεὸς & ἔσπω Poët. pro ἔπω.

591. Πᾶν neutr. genus à πᾶς. 5. 3. Ἦμαρ, ατος, τὸ, dies: ab ἡμέρα, dies. Φερόμην Ion. pro ἐφερόμην, ferebar, volvebar, à φέρομαι, feror. 226. 2. Ἠελίῳ, d. f. ab ἥελιος. 475. Καταδύντι, d. f. à καταδὺς particip. verb. καταδύω occido, ex κατὰ & δύω.

592. Κάππεσον Æol. syncop. pro κατέπεσον, aor. 2. verb. καταπίπτω. 14. Λήμνῳ à Λῆμνος, Lemnos insula in Mari Ægeo non longè ab Atho Thraciæ monte. Vulcano sacra perhibebatur, quòd fulmine frequenter feriebatur, Vulcanus enim ignis est μετωνυμικῶς. 167. 3. 24. Ἐνῆεν Poët. pro ἐνῆν, 3. f. imperf. verb. ἔνειμι, insum: ab ἐν & εἰμί.

593. 22. 32. Σίντιες, Sinties incolæ insulæ Lemni homines malefici, qui primi omnium arma fabricarunt, quæ mortalibus maxima mala attulerunt. Dicti a. sunt παρὰ τὸ σίνεσθαι, à nocendo, &c. 7. 349. Κομίσαντο pro ἐκομίσαντο, 3. pl. aor. 1. m. verb. κομίζω, curam gero, capio, recipio, excipio, item gesto, veho, porto. Πεσόντα à πεσὼν, aor. 2. particip. verb. πίπτω, cado, delabor.

Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
Μειδήσασα δὲ παιδὸς ἐδέξατο χειρὶ κύπελλον.
Αὐτὰρ ὁ τοῖς ἄλλοισι θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν
Ὠνοχόει, γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσων.
Ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσιν,
Ὡς ἴδον Ἥφαιστον διὰ δώματα ποιπνύοντα.
Ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα

Δαί-

Δαίνυντ᾽, ἐδ᾽ ἔτι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης,
Οὐ μὲν φόρμιγγος περικαλλέος, ἣν ἔχ᾽ Ἀπόλλων,
Μουσάων δ᾽, αἳ ἄειδον ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ.

Sic dixit: ſubriſit a. dea albis ulnis Juno:
Subridens a. filii excepit manu poculum.
Ille verò cæteris diis à dextra omnibus
Fundebat dulce nectar ex cratere hauriens:
Inextingvibilis a. excitatus eſt riſus inter immortales deos,
Ut viderunt Vulcanum per ædes miniſtrantem.
Sic tunc quidem integrum diem ad ſolem occidentem
Epulabantur: neque ampliùs animus egebat convivio æquali,
Neque citharâ perpulchrâ, quam habebat Apollo,
Musíſque, quæ cantabant reſpondentes voce pulchrâ.

594. 188. Μείδησεν pro ἐμείδησεν, 3. ſ. aor. 1. verb. μειδάω vel μειδέω, rideo, ſubrideo. 3. 55.

595. Μειδήσασα particip. fœm. aor. 1. verb. μειδάω. 3. 393. 446. 210. 583.

596. 51. 9. 295. 218. Ἐνδέξια adverbialiter ſumitur, dextrè, ſcitè, à dextra: ab ἐν & δεξιὸς, dexter. 5.

597. Ὠνοχόει, 3. ſ. imperf. verb. οἰνοχοέω, vinum fundo, vel ſimpliciter fundo: ab οἶνος, vinum, & χέω, fundo. 249. Νέκταρ, τὸ, vini genus, compoſitum ex favis & floribus odoratis, ex quo Poëtæ fingunt deos bibiſſe: Dicitur quaſi νέων κτέαρ, nova poſſeſſio: juventutem n. ætate deperditam reſtituit. 249. 469. Ἀφύσσων particip. verb. ἀφύσσω. F. ξω. haurio.

598. Ἄσβεστος, ὁ, ἡ, inextingvibilis: ab α priv. & σβεννύω, extingvo. Tempora ſumit à σβέω. 3. Ἄρ᾽ pro ἄρα expletiv. 46. Ἐνῶρτο, 3. ſ. pluſq. perf. paſſ. verb. ἐνόρω· ab ἐν, & ὄρω, excito. Γέλως, ωτος, ὁ, & γέλως, ω, ὁ, riſus: à γελάω, rideo, quod fit ab ἕλη, calor: è caloris n. copia riſus profluit, ad quod etymon alludit hîc Homerus, ubi dicit ἄσβεστος γέλως, major riſus, quàm extingvi poſſit. Μακάρεσσι, d. pl. poët. à μάκαρ. 339. 574.

599. Ὡς, ut, quum, vel poſtquam. Ἴδον, 3. plur.

aor. 2. act. verb. εἴδω, video. 570. 72. 18. Ποιπνύοντα, ac. f. à ποιπνύων, ministrans particip. præs. verb. ποιπνύω, aliquid sedulò ago, satago, valde occupor, ministro. Fit ἀπὸ τοῦ ποιεῖν καὶ πνεύειν, nam qui satagit & properanter opus facit, anhelat.

600. Ὡς pro οὕτως, sic. 92. 18. Πρόπαν (subaudi κατὰ) à πρόπας, totus: ex πρὸ & πᾶς, omnis. 5. 53. 141. 591.

601. Δαίνυντ' pro δαίνυντο, epulabantur. 3. pl. imperf. verb. δαίνυμαι, epulor, à δαινύω vel δαίνυμι, epulum, præbeo: à δαίω. 90. 96. 24. 467.

602. 24. 18. Φόρμιγγος, g. f. à φόρμιγξ, ἡ, cithara. Περικαλλέος, g. f. à περικαλλὴς, ὁ, ἡ, perpulcher, à περὶ & καλός. Ἣν ab ἥ, quæ. 2. Ἔχ' pro εἶχε, 3. f. imperf. verb. ἔχω, habeo. 14.

603. Μουσάων Æol. pro μουσῶν, à μοῦσα, ἡ, musa, dea cantûs, item *cantus, cantilena, &c.* Fit à μάω, quæro, quoniam est πάσης παιδείας αἰτία, &c. Θ' pro τε. 5. Αἳ ab ἥ, quæ. 2. Ἄειδον, 3. pl. imperf. verb. ἀείδω. 1. Ἀμειβόμεναι, respondentes, n. pl. f. particip. præs. verb. ἀμείβομαι. 84. Ὀπὶ, d. f. ab ὤψ, ἡ, vox. Καλῇ, d. f. f. adjectiv. καλὸς, pulcher.

Αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδυ λαμπρὸν φάος ἠελίοιο,
Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἶκόνδε ἕκαστος,
Ἧχι ἑκάστῳ δῶμα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις
Ἥφαιστος ποίησεν εἰδυίῃσι πραπίδεσσι.
Ζεὺς δὲ πρὸς ὃν λέχος ἤϊ' Ὀλύμπιος ἀστεροπητὴς,
Ἔνθα πάρος κοιμᾶθ', ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι,
Ἔνθα καθεῦδ' ἀναβὰς, παρὰ δὲ χρυσόθρονος Ἥρη.

At postquam occidit splendidum lumen solis,
Hi quidem dormire cupientes abierunt domum quilibet,
Ubi unicuique domum inclytus utroque pede claudicans
Vulcanus ædificaverat sapienti mente.
Jupiter verò ad suum lectum ivit cœlestis fulgurator,
Ubi ante cubabat, quum ipsum dulcis somnus occupabat.
Ibi cubuit ascendens: juxta v. aureum solium habens Juno.

604.

604. 51. 57. 474. Λαμπρὸν n. genus adject. λαμπρὸς, ſplendidus, præclarus: à λάμπω, ſplendeo. Φάος, τὸ, lux, lumen, & contractè φῶς, τό. Gen. φωτός· à φάω, luceo. Ἠελίοιο Ion. pro ἡελίου ab ἥελιος. 474.

605. Οἱ pro ἐκεῖνοι. 18. Κακκείοντες, n. pl. particip. præſ. verb. κακκείω, dormiturio, vel dormire capio. Fit per ſyncop. ex κατακείω, ex κατὰ & antiquo κέω pro κεῖμαι, jaceo. 391. 19. 548.

606. Ἧχι, ubi: ex ᾗ dat. ſ. fœm. pron. ὅς, quis & χι quod abundat hic. Ἑκάστῳ, d. ſ. ab ἕκαστος. 18. Περικλυτὸς, inclitus: ex περὶ augente & κλυτός. Ἀμφιγυήεις, ήεντος, ὁ, utrinque claudus, i. e. utroque pede claudus: ab ἀμφὶ, & γυιὸς, claudus, mutilus.

607. 570. Ποίησ' pro ἐποίησε à ποιέω. Εἰδυίῃσι Ion pro εἰδυίαις, d. pl. fœm. particip. perf. εἰδὼς, ab εἴδω, ſcio. Πραπίδεσσι, d. pl. poët. à πραπὶς, ίδος, ἡ, præcordia, item ratio, mens, ſolertia, prudentia, &c.

608. 5. 3. 420. Ὃν, ac. ſ. n. g. pron. poſſeſſ. ὅς, ſuus. 31. Ἤϊ' pro ἤιε. 47. 5[illegible]

609. 22. 360. Κοιμᾶθ' pro ἐκοιμᾶτο, 3. ſ. imperf. verb. κοιμάομαι, ῶμαι, dormio ab activ. κοιμάω, ſopio, dormire facio. 80. 29. 249. Ὕπνος, ὁ, ſomnus: παρὰ τὸ ὑποπνεῖν, quòd dormientes, ſi ſani ſint, meliùs & ſubmiſſiùs ducant ſpiritus: vel παρὰ τὸ λύειν τοὺς πόνους, quaſi λυπονος. Ἱκάνοι, 3. ſ. optat. præſ. verb. ἱκάνω, venio.

610. Ἔνθα, ibi. 22. Κάθευδ' pro ἐκάθευδε, à καθεύδω, dormio: ex κατὰ & εὕδω, dormio. Ἀναβὰς, άντος, particip. aor. 2. verb. ἀναβαίνω, aſcendo: ex ἀνὰ, & βαίνω. Παρὰ (ſubaudi poteſt αὐτὸν) juxta, prope. 3. Χρυσόθρονος, ὁ, ἡ, aureum thronum vel ſolium habens, tanquam regina. Thronus enim regiæ dignitatis indicium eſt, aurum autem elegantiam denotat. Fit à Χρυσὸς, aurum. 15. & θρόνος. 535. 55.

FINIS.